

ဝိဗိုးကျော်သူ

BURMESE CLASSIC

မဟာရာဂိုဏ်းနှင့်
အလှေဒေဝီ

တ+စ
ဇာတ်သိမ်း

လှူထုတ်ဖန် ခံ ချန်းရင်မှန်

စာအုပ်ကြောင်းအမှတ်

၂၄၆ / ၂၀၀၂ (၃)

စာအုပ်အမှတ်

၄၆၁ / ၂၀၀၂ (၆)

ထုတ်ဝေကာလ

၂၀၀၂ ခုနှစ်

အုပ်စု

၄၀၀

ထုတ်ဝေသူ

ဦးညွန့်ဌေး

စိန်ဆန်းမြို့စာပေ

၂၃ - A ဦးကောင်းလမ်း

ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။

ပုံနှိပ်သူ

ဦးလှသိန်း

လှသိန်းဦး-ပုံနှိပ်တိုက်၊

၁၂/ဒါနုလမ်း၊ သာယာဝတီနယ်၊

မင်္ဂလာတောင်ညွန့်၊ ရန်ကင်းမြို့။

မျက်နှာပိုးရိုက်

ဦးတိုးဝင်း၊ (မြို့-၀၂၄၃၁)

နေလှေရောင် အောင်ဆန်း

၉၆/၈၊ ၁၁-လမ်း၊

လမ်းမတော်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။

မိုးကျော်သူ

မယူရာဂိုဏ်းနှင့်

အကျဉ်းချုပ်

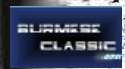
(၀၀ + ၈ နာရီသိမ်း)

၄ - အုပ်တွဲ သိုင်းစာစဉ်

မိုး ဂျော်နီ သူ

မ ဟူ ရှာ ရိုက်: နှင့် အ လှ ဒေ ဝီ

(ကိတ္တိယဂိုဏ်း)

စ ဝိကျော်သူ

လူ ရဲဘော်များ၏ လျှင်မြန်ပြတ်ဆတ်မှုကိုကြည့်ပြီး၊ စီးရင်
တစ်ယောက် ဆွေ့နပ်စွာ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။
သိပ်မကြိုးပါ။

လျှင်မြန်စွာ ထွက်သွားသော စွန်းရဲတို့လူစု ခန့်မကြီး
အတွင်းသို့ ပြန်ဆည်ရေ၏ရှိပုံကြည့်သည်။
ထူထိုက်နှင့်အတူ လူအစုစုယာယာပေးသည်။
ထိုလူ၏ အဝတ်အစားများ၊ စုတ်ပြတ်နေသည်။

ထစ်ကိုယ်လုံးတွင်လည်း ဒဏ်ရာများဖြင့် အဆီအနှစ်ပစ်ခံ
ရသည်။ ပတ်တီးစည်းအေးသည်။

စို့ရသည် ကျားမင်းသားပင်ဖြစ်သည်။

စီးရင်၏ ကျားမင်းသားအား၊ ရှိအစုစု ခရီးဦးကြုံပြု
ရင်း...

ရှင်ရှဲသော် မြေမင်းအားနှင့် ကြွယ်မင်းသားတို့လှ ဒီမား
ရောင်နေကြတယ်။ သူတို့ ခက်ရာရနေလှ မြေအောက်ခန်းထဲမှာ
ဆေးဆည့်ပြီး တနားယူနိုင်သောတယ်၊ စတင်စောင့်လေး
တောင် သစ်သားနေကြပြီ။

ကျားမင်းအားထံ ဦးညွှတ်ဖို့ဆိုပြီး...

‘ဗုတိုကို အရင် ထွာခိုင်းစားပါ၊ မေတ္တာစားပြီးကူညီ
စေရင် ရှေးစံတဲ့ အစုံမေးဖော်ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’
စွန်းရဲထံ...

ဇောရာဂိုက်နှင့် အလှူခေတ် (၈) ၅

‘ခါနဲ့ မြေမင်းဦး၊ ခင်ထူး၊ ဒီကိုရေစီးထောင် စာယ်ဖို့
အစုခဲရသလို့’

‘အန္တရာရဲတို့ဆီရဲ့ ဆယ်မိုင်ပထမလည်မှ ရန်သူတွေ ဝိုင်း
ထားပါစာယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်အ ရဲတို့ဆီရဲ့ မြေမင်း
ဇောရာဂိုက်၊ မိုင်ခြောက်ရိပ်ကတောင်ထွား ပုန်အောင်းနေခဲ့လို့
ဆတ်ထားမိကြပြီ။ အခု ဗုတိုအလှူခေတ် ဆွတ်စားတားဖို့
စီစဉ်တောင် နည်းနည်းထိလျှော့သေးတယ်’

စီးရင်၏ ရယ်မော၍...

‘အင်း- ရင်ညီနစ်မေးမာတော့စင် ရှင် ဟိုစွာ ရန်ရင်
ကျွန်တော်ရစ်ခဲ့ပြီလို့ ထင်နေကြတာပဲ၊ ရှင်အေးတား တော့ရင်တော့
မေးသေးကြမှာပဲ’

‘သေဆံ မရောက် သမီးပပျားစီ ဆီထည့်စား၊ အစ်မလေး
ရယ်၊ ကျွန်တော်လွှဲ ဆော်အော်ကို ရတနာရောင်ရထားစား၊
ဆင်၊ချိုင်၊ဂေထု ခိုအောင်းနေတဲ့ရက်ကို ခန့်ညှိုးဘူး’

ဗုတိုစွန်းစားမှုကြောင့် သူတို့အားလုံးက မိုင်၆၅ ရေက
ဆစ်စွာ ကြည့်နေကြသည်။

စီးရင်က စွာဒဏ်ရာများကို ဆေးထည့်စားပြီး...

‘ရှင်ဒဏ်ရာတွေက နွန်းရဲပဲ ရဲပြစ်ထားမို့ ကိစ္စပရိုခဲဘူး၊
အဆီကတင်ရာမလို့ သုံးရစ်မေးဖော်ဆို ပျော့စိတ်ပေးဖို့ပါ
ကျားမင်းသားက အပ်ခဲ ဦးညွှတ်ဖို့ဆိုပြီး-

၆ မိုးကျော်သူ

အညှိုးအောင်စင်တယ် အခပ်အလျား၊ ခက်ရှားများထိတခန့်၊
ကျွန်တော် ညွှန်တူရာ ကျွန်တော်ဘိ၊ ဖာရိသေထွေခိုကတူ
လေတို့ပြီ၊ ရန်သူတို့အချမှန်ဖို့ ကတိအေးတိတယ်

ရင်ကတိကို အေးစားပါတယ်၊ ခါနဲ့ ခာပြင်မှာရှိနေတဲ့၊
ဗာချိဒ်ဒာအူဝါ၊ မတူရာဂိုဏ်းတစ်ခု ဘယ်ဖို့ လွတ်ရှားမှုအတူ
တွေ့ခဲ့လဲ

လူငွေမှ ဖုတ်အား၊ တခြားအေး သိပ်အေးညှာ၊
ပိယန္တရားရဲတိုအိုရဲ၊ နယ်မိပ်ပတ်အညှိမှုအတူရ ရုပ်အမျိုးမျိုး၊
ပျံ့နှံ့ပြီ၊ အားစောင့်ချထားတဲ့ ချွတ်ချွတ်အိုအိုအမျိုးမျိုး၊ တွေ့ခဲ့
တယ်၊ ပြီးတော့ ...

ကျားအင်းက အပေးပန်လွှားကဖြင့် စကားကို ခေက
ရပ်ဆိုက်သည်။

အားလုံးက ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်နေကြသည်။
ကျားအင်းက အားလုံး ဆက်၍ -

ပြီးတော့ လူ ကျွန်တော်ကြားခဲ့တဲ့ သတင်းအစပုဒ်အ
မှန်သလား၊ မှားသလား၊ ဝေဖန် မသိဘူး၊ ရန်သူတွေဟာ ဒီ
ရဲတိုအို အေး အေးက နေထိုင်ရာမှာ စင်စီလေမိမယ်ဆို
သတင်းထုတ်နေတယ်
စီးရင်က...

ခါနီး ကျွန်တို့ဘုရား ပြင်ဆင်ရာရှိအစ ပြင်ဆင်ထား
မှ ပြစ်ကော့ မယ်

မတူရာဂိုဏ်းနှင့် အလှူအတန်း (၁၁)

ကျားအင်းက ယင်းအမျိုးမျိုး ကျားအင်းကအားလုံး လှမ်း၍
ကြည့်လေ့ရှိသည်။

က...ကျားအင်းက... ရှင်ညီတေ မြေးကားအိမ်ခန့်ထဲမှာ
ရှိတယ်၊ အားလုံးပြီ၊ ကတိအေးကတိပြီ၊
အပေးပန်လွှားကတိဆို ရှင်ညီကတိပြန်သည်။
စီလျှင်ရေ ဆူကတိ နေရာကတိပြန်လေတယ်
ဤနဲ့ပြင် -

ကျားအင်းက အားလုံး စီးရင်နှင့်အတူ လူဆုံးကြီး၊ အေး
လေးကတိအား နှုတ်ဆက်ပြီ၊ စီလျှင်ရေကတိ စီလျှင်ရေကတိ
အေးကတိ သည် -

www.burmeseclassic.com

ကျားအင်းက အားလုံး သတင်းအစအား အရ...
ရန်သူများ ကျောက်ရှိအား မည်ဆိုအေး ရန်သူများဆို တပြည်၊
ပြည်၊ နီးစပ်အေးသည်။

စီးရင်နှင့်အတူ ရဲတိုအိုအေးကတိရှိရာအားလုံးတို့သည် ဤ
စွာအေး အတိဝိရိယအားပြီ၊ ရန်သူတို့ အစောင့်အရှောက်
အညှိ။

ဝ မိုးချော်စွာ

ရောင်ရှိသောညိုသိုသော ပထမရက်ဖြစ်သည်။
သို့သော်

နေထွက်မှုနှင့် ဝင်အထိ ရန်သူထပ်ထေးကာမှ ရောင်ရှိစွာ
ခြင်၊ ခရီးသား၏၊
တော်ယရ၏

မှတ်တရ၏ တစ်ရက်လုံးလုံးသည်။ မညီသည်ရန်သူ၏ အရိပ်
အယောင်ကိုမျှ မတွေ့ကြုံရသေးပါ။
တော်ယရ၏

တော်ယရ၏တွင်မူ ထွက်ပြေးသော နေဝင်၏အဆင်၊
ရောင်အေးထဲတွင် ရဲတိုက်ပတ်စွာညှိ အမျိုးမျိုးသော အစိ
နှစ်များဖြင့် လှုပ်ရှားနေသော ရန်သူများအား စော့ပြင်ဆွဲ
ရအေး၏။

ရန်သူများအား...
အကုသိုက် ရောင်အေးကြချေပြီ၊
ခန့်မှန်းခြေအားဖြင့်

လူပေါင်းနှစ်ရာချော် သုံးရာခန့်ရှိသည့်ထင်ရသည်။
ရန်သူအများစု စုရုံးနေသောနေရာမှ ရဲတိုက်၏ ပြေးခံ
အစိနှင့် အနောက်ဘက်တခါမျှအားနည်းစွာ ဖြစ်သည်။

စီးရင်သည် ရဲတိုက်ပတ်လည်တွင် စေတနာအတိုင်း ရန်သူတို့
၏ အရေအတွက်ကို သေချာစွာ ကြည့်ရှုအကဲခတ်နေရာမှ အနီး
ထိုင်ရပ်နေသော အဘိုးအိုသားဦးဘ၏သို့ လှည့်ပြော...

ဟောရက်ကြီးနှင့် အလှူဒေဝီ (က) ၉

အာ... ဝိရန်စွာစော့စွာ ထခြားနေနဲ့၊ လျှန်မတိုရဲ့ ခံစစ်
အားကို ဘယ်လိုမြင်သလဲ။

ထူးကဲအေးကြောင့် စေ့ချန်အ ရဲတိုက်အားလုံးသိင်ကြည့်
နိုင်သည်။

ကုဆိုးကြီးအားလေးထိနှင့်တကွ စွမ်းမဲ့မြင်နှင့် ကြာ
နှင့်လေးကြီးက ကုဆိုးထပ်အပြင်ဘက်၌ နေထူထူစွာ ရန်သူများ
အတွင်းက ခုခံရန် ပြင်ဆင်နေကြသည်။

မကြီးမီအခါ ပြုလုပ်ပြီးစီးသွားပြီဖြစ်သော ဆံ့ဆူသတ်နှစ်
ခုပုံမှ နှစ်ရက်အတွင်းဘက်၌ နေရာယူထားသည်။

ထိုသံလှုပ်မှုမျှ... ဆွပ်ရှားနှစ်ရက်အတွက် နှစ်ရက်ထိုင်
အားအပြားက တခါတခါက အပြစ် စီးရင်အ နေထိုင်ထား
နေသည်။

သို့သော်

ထိုတခါတခါထင်ပျား၌ အစောင့်များကို ချထားခြင်းခရီး
အားလုံးသေးလှများကို ကျော်လွန်ရှေ့သွားစေပေး
သည်။

ဆိုအခြားအရာတို့ သေချာစွာ ဖေးအစစ်အေးပြီးနောက်
စေ့ချန်သည် စီးရင်ဘက်လှည့်၍ -

လှိုင်းလှိုင်း တခါတခါထိရက် နှစ်ရက်တိုင်းတွေ့မှ လူစောင့်
ထေး၊ တေးတေး စစ်ယန္တရားတွေရှိကြောင်း၊ ဖြေပြန်အားနဲ့
တော့ဘူးလား။

• မိုးဆွတ်လှ

စီးရင်အ ဆိုအဘိုးအိုသုံးယောက်အား လှည့်ကြည့်ပြီး--
'အဘို့ကို မလိုအပ်ချင်သောဘူ၊လူ့။'

ဖိုအခါ စေ့ချန်အ

အေး-- ယောအေးဆယ်တေ့ အဘတို့အနေနဲ့ မုတို့ကို
အစေ့မခံချင်ကြသေးဘူး။

စီးရင်သည် အဘိုးအိုသုံးယောက်အား ပြုံး၍ကြည့်ဖို့
ပြု--

'ဒါဆိုလို့ နေခဲ့စေ၊ ဆိုက်ချင်လို့ ရုပ်ပျစ်ပြီး လိုက်ခဲ့လေ၊
ဈာပတည် ယင်းသို့ ပြုပြီး အဘိုးအိုသုံးယောက်ထံမှ ပြေ
ကြားချက်ကို မခေါင်တေ့ဘူး အပြန်ဆုံး ယိုမိ၊ထွန်သွားအေး
လည်း။

လူဆိုးကြီးလေးလေးတို့မှအစား...

လူမုန်ဒုန်းထံမှ ထပ်တူပုံတေ့စ ဖို့အိပါသူ့အစေ့ထေ့
သည်။

ငွေ့ဂါနှင့် ရွှေ့ခါ

ရန် ခုပွား အိပ်စုနစ်စ ပြစ်သည်၊
တစ်ဘုပ်စကို ငွေ့ဂါ၏ ဦးဆောင်စွာသည်။
ဗျူ၏ အစကိုအားသည် ငွေ့ဂါပြစ်သည်။
ငွေ့ဂါခါပတ် စတိအားသည် လူလေးအေးအိမ်စ ဗျူ
ဒုးအိမ်မှ ခြံရံလျက်...

ငွေ့ဂါတစ်ဘုပ်စကိုမူ--

ရွှေ့ခါဆောင်အဝတ် ရွှေ့ခါဆောင်ဖိနပ်၊ ရွှေ့ခါဆောင်ခါဒို၊
နှင့် တစ်ကိုယ်လုံး ရွှေ့ခါဆောင်လှမ်းဒုန်းအေး လူတစ်ယောက်အ
ခေါင်းဆောင်လှာသည်။

ယိုပုဂ္ဂိုလ်၏အဘတို့ကို ဒုန်းမုန်းရန် မညှိလှပျ တတ်နိုင်မည်
အဆင်ပါ။

ထံရွှေဂါးရောင်ပုဂ္ဂိုလ်၏အေးတော်မှ လိမ်းဆေးကြိုသည့် လှူနှစ်
ယောက်ထဲမှ အနုပညာရှင် ဆိုင်ဝတ်စုံများ စတင်ဆင်ယင်ကြ
သည်။

ဆူတိုက်မိုးတိုက် ရွှေဂါးရောင်ခါးပယ် မတ်ဆေးကြူပြီး...
ခါးပတ်တွင် ရွှေဂါးရောင်ခါးများ၊ ချိတ်ဆွဲထားသောဆည်း
ငွေ့ဂါးသည် စီးရင်နှင့် မျှော်နှစ်ချင်းဆိုင်မိသည်နှင့်...

အင်မဲလေး၊ စီးရင် ကျွန်ုပ်တို့ကို ပီကိုရော့တီအရေတွက်
အကြွေခင်းအားတော့ ဘယ်အေး... နို့... ဆေးဆင်တူညီသွားပုံမပဲ
ကျွန်ုပ်၏ သဘာဝအဆင့်ကို အမြင်အစိစ

ခါးတော့ အင်မဲလေးရှိ သဘာဝအထက် ကျွန်ုပ်အော်
သဘောထားအတော့ အင်မဲလေးကို ရေရေအင် ခေါ်သွား
ဖို့ငါ့ပဲ

ကဲ... ခါး... တွေထူးပါဦး
စီးရင်က စမ်းပြည်ပြု၊ ရွှေရောင်စာနှင့်လူကို ခေါ်ခေါ်
ပြုလျက်...

ဆူက ဆယ်လဲ... ဘယ်... ရှစ်ဆ... ငွေ့ဂါးဆိုင်တာ
ဆူက ရွှေဂါးစပါး ခုတ်...
ငွေ့ဂါးက ခွဲပြားပြား၍-

ဘယ်... ဆူကို ရွှေရောင်ထေထေ... တစ်ခွဲ... ခင်ပျားက
ရွှေဂါးပုလဲ ခေါ်... စီးရင်...
စီးရင်က မူးလဲ... လှော်ပင်... ရှိရင်...

ဆူတိုက်မိုး... နေပညာရှိနေတော့ပြီနှင့်၊ တွန့်ပ... မေးနေတာ...
ရွှေဂါးသည်ကိုယ်ချင်လို့... ဘယ်... တင်... ရဲတိုက်ကို... မိတ်ခေါ်...
ဆူက... ဆူကို... ခပ်... တွေ့ဆုံ... တွေ့... ဘယ်... များ...
မိလဲ... သိချင်တာ... ခေါ်

ငွေ့... ခါး... ခေါ်... ညှိ... ပြု... ပြု...
... ခေါ်... ခေါ်... သိ... မြေ... မြေ...
... ခေါ်... ခေါ်... သိ... မြေ... မြေ...
... ခေါ်... ခေါ်... သိ... မြေ... မြေ...
... ခေါ်... ခေါ်... သိ... မြေ... မြေ...

စီးရင်... ခင်... လှူ... ခင်... ပြု...
... ခင်... ခင်... သိ... မြေ... မြေ...
... ခင်... ခင်... သိ... မြေ... မြေ...
... ခင်... ခင်... သိ... မြေ... မြေ...

ဘယ်... ရဲ... သူ... ခင်... ပြု... တာ... ခင်... တိုက်...
ခါး...
... ခင်... ခင်... သိ... မြေ... မြေ...

အစ်ချိန်လုံး... ဘယ်... မြေ... မြေ... ရွှေဂါး... သည်... ပြု... မ...
ပြု... မ... မ... သည်... တာ... ခင်... ခင်... လှူ... ခင်...
... ခင်... ခင်... သိ... မြေ... မြေ...

စီးရင်... ဆူ... အလှူ... စီး... ပြု... မြေ... မြေ... တာ...
... ခင်... ခင်... သိ... မြေ... မြေ...
... ခင်... ခင်... သိ... မြေ... မြေ...
... ခင်... ခင်... သိ... မြေ... မြေ...

သုံးသည့် သိပ္ပံပညာကိုစွဲကိုင်စဉ် ထပ်မံလေ့ရှိခြင်း ဖြစ်သည်။

ငွေဒဂါးက

ငါ့အဖေကောင်မိလားခေါ် အဖေ ကျွန်တော်တို့ မဟာရာဂိုဏ်းအင်း-ဒဂါးကလဲ ကခြားလှတော့ရှင် အဖေပဲ ပျား၊ ကျွန်တော်တို့ အဖေအဖေ အဖွဲ့အဖွဲ့လို့ပဲ ခေါ်တယ်။ အဲဒီ ကျွန်တော်တို့ အဖွဲ့မှာ ပစ်ခတ် တစ်ဦးတည်းသော အရှင်သခင်နဲ့ ခင်ဗျားတို့ အထဲထပ်မံပေးလှီးခေါ်တာ။

စီးဝင်က တစ်စုံတစ်ခုကို ချဉ်းစားနေသလို ငိုငင်ရောနေပြီးမှ

ရှင်တို့ကလဲ ကေး၊ ကောင်း၊ ကောင်းပြောပြီး မဆွယ်ဘတ်ဘူး။ ရှင်တို့ကလဲ အဆွယ်ကောင်းရင် ကျွန်မအနေနဲ့ စိတ်ထားပြောင်းပြီး ရှင်တို့နဲ့ ဖိတ်ဖိတ်စရာ အချစ်ကြွင်းရှိတယ်။

ထိုအခါကြောင့် ငွေဒဂါးက ဝမ်းသာအားရဟန်ဖြင့်

ဝိတ်ထာစရာ အကြောင်းရှိတယ် ထုတ်တော့။ အင်း... အခြားအနေကို သုံးသပ်မှ လှလှပပာတို့၊ အစစ်အကောက်အခန့်အနုအနိ စိတ်ထားပြောင်းခဲ ခြိမ်းချမ်းရေးရမှစ လူ့အစု အဖွဲ့အစည်း စေ့မှစ ဖိတ်ခိုင်းပျား၊ ဝါအား သိပ်ကိတောင်းတို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ပါ။

ငွေဒဂါးသည် အချိန်ညှိဖြင့် သိမ်းသွင်းနေခြင်း ဖြစ်ပေမည်။

စီးဝင်သည် ငွေဒဂါးပြောသမျှကို နားထောင်နေပြီးမှ လူမက ငွေဒဂါးအမျှတနားထား စူးစိုလိကြာည့်၍ ကျွန်မ မပျော်နိုင်ပါဘူး။ တစ်ခုတော့ ရှိတယ်နော် မဟာရာဂိုဏ်းကို ကျွန်မ မလိုက်နိုင်တော့တယ် ရှင်တို့အားနဲ့ ခဲတိုက်မှာ နေခဲ့မယ်ဆိုရင်ခဏာ ခဲတိုက်တံခါးကား အမြဲပွင့်ထားတယ် ထိုအခါ ပြောချင်တယ်။

ငွေဒဂါးက ထဟားဟား ရယ်တော့လို့ထံပြီ။ ကျွန်မအဖွဲ့များ၊ ကျွန်ုပ်တို့က ခင်ဗျားတို့လိုလိုပဲ ခေါ်နေတာပျ ခိဉ္ဇာ နေခဲ့မယ်လို့ ပြောနေအား မေ့တိဉ္ဇာ။ စီးဝင်က ခေါင်းခေါ်ဖို့ကိစ္စပါ...

မဟုတ်ဘူးဇလော၊ ချဉ်းစားကတည်းကတည်းရှိရင် ရှင် သေဆံ့ချွေးချွေး စဉ်းစားကြည့်စမ်း။ မဟာရာဂိုဏ်းမှာ ရှင်တို့အဆင်တော့ အားသန် သူများကခိုင်းသံသယစိတ်ပဲ မဟုတ်တော့။ ကျွန်မတို့ သည့်မှစတင်ရင်...

ငွေဒဂါးက ကြားဖြတ် ပိုက်ပြီ...

ရဲတိုက်ရှင်ဖြစ်တဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ အဖေအဖါးလုပ်ရခက်ခဲတဲ့ စာတင်အား။

မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်မတို့ဘက်ကို ဝင်သွားတဲ့ လူ့စုနဲ့သမျှ ရဲဘော်ရဲဘက်နဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေချည်းပါ။

၈၈ ဝိုး ကျိယ

ဤဆိုင် အစီအစဉ်မှာ ငြိမ်သက်စွာ စောင့်ရှောက်နေ သော ရွှေ
နဂါး (၁) ရွှေရောင်အင်္ဂါနှင့်လူ...

အဖို့တွင် ပြုစုပေးခဲ့ ကဲ-ငွေငါးပါး ဆုတို ဆက်ဖျါ
အောင်လား။

ထူးပြုပေးလိုက်အေးသည်
ငွေငါးပါးလား...

သတို့သမီးတို့က အချိန်အတိုင်း အမျိုးမျိုးရှိပါသေး။ ကယ်
တို့က ခြေကောက်ပေရင် ခြေပြုပျံ့သည်နှင့် ဆွေးနွေးပြောဆို
သုံးနှိုင်းကတော့ ပြီးကောင်းတယ်။ ယခုကတော့ ပြီးတော့ ထူး
ကျွန်းတက်တို့ အားလုံးက လူစီမံခန့်ခွဲမှု ရှိတိုက် ပြီးကျ
လွယ်လွယ်ဆဲအား စီးရင်က မတူကဲတိုက်ခန့်ခွဲတော့ မဟုတ်ပေ။
စီးရင်က ခပ်ပြုံးပြုံးပြိုင်...

ယေဘုယျဆိုင်လား ငွေငါးပါး ရှင်ပြုအောင်အောင် အပိုင်
ကို တစ်ထမ်းသင်္ဂါစီစား

ငွေငါးပါး ခေါ် ညှိတ် မှီတိုသား

ဤကဲ့သို့ ကျွန်းတက်တို့က အစောဆုံး အပိုင်ပဲ၊ ခွါ
ကြော့ရဲလဲ စောင့်ထားပြီး ခုဖွဲ့ပြုစုနေသောအခါ ခင်ဗျား
အားနဲ့ ကျွန်းတက်တို့ နှုတ်ထုတ်ချော့စို့ ဒီရဲတိုက်မ ရှိတဲ့ ခင်
ဗျားရဲ့ အစောဆုံးအစောဆုံး ခွဲတစ်ပေ ကိုမှမစွန့်ဖို့ ကျွန်
တို့ အနုပညာပညာ အဟန့်အတား

စီးရင်က ခေါ်ငါးခါလိုက်ပြီး-

ဟူရာကိုယ်နှင့် အလှအစုံ (၁၀) ၈၉

ရှင်ပြုအောင်အောင် ကျွန်းတက် အဆင်မသာ ရာရောက်
ငါတယ်

ငွေငါးပါးလား

အထင်အမြင်အမျိုးမျိုး ခြုံငုံမည် ခင်ဗျားကို လူတွေ
ထပ်ထပ်ဆိုတော်တော် ခင်ဗျားမှာ အဖို့စေလွှတ် အင်အား
ရှိရှိ အနုပညာဆိုင်ရာ ကျုပ်တို့ခေါ်ဝေးစွာ လူတွေကိုစောင့်
ထည့်ပြိုင်လို့ မရဘူးဆိုတာ သိရအောင်

စီးရင်က-

ရှင်ခေါ်လာတာမှ ရှင်တယ်အောင်ချော့လို့ ဘယ်လို
ထူးခြားတဲ့ မညှိမရှင်မျိုး ပြီးအားစေမို့လို့ ပြောခမ်းပါ

ငွေငါးပါးလား

အစမ်းငါ့ဦး ခင်ဗျားက အားသတင်းနဲ့ မေးတယ်
စီးရင်က

ဒီပေးခွင့်အား ခေးသင်္ဂါစီ ရိုက်တဲ့ မေးခွန်းပါ တစ်ယ
ဦး ရှင်အင်အား အစစ်အမှန်ကိုယ် ကျွန်းမ သိခွင့်ရမယ်ဆိုရင်
ကျွန်း လို စိတ်ထား ပြုစုပေးဖို့ကောင်း ပြောပင်လို့နိုင်လိမ့်
မယ်

စီးရင်က ကျွန်းပြိုင် ငွေငါးပါးက အပတ်ကြည့်ဖို့နဲ့ ပြီး
ခါပြင် မယူစေဘဲ ဆယ် ခင်ဗျားရဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ အ
စွဲ

၂၀ မိုးရွာသွန်းသည့်

'လောကဏ္ဍကယ်ဆယ်ခြင်းဖြစ်ချစ်စရာ ခုခံဖို့ပါပဲ'
ဆိုအမဲ) ရွှေဂင်္ဂါ၊ ရွှေဂင်္ဂါ၊ ဆီသို့လှည့်ပြီ။
'နောင်အောင် ရွှေဂင်္ဂါ၊ ဘယ်အိမ်သဘော့ရသလို'
ရွှေဂင်္ဂါ၊ က

ဘုရားပြန်ပြန်ပေါ့၊ စီးရင်ခေတ္တကုန်ကုန်ကို ဖြစ်ဖို့က ဖြစ်ရင်ပဲ
အင်အားပြုပြီး ဒေါ်အိမ်ရယ်ဆိုရင်လဲ ပြုဖို့ရှိရုံပေါ့၊
ရွှေဂင်္ဂါ၊ က ခေါင်းညိတ်ဇီနာသည့်၊
သို့၊ နေ့ခင်း

ဆူဆည် ဟိုအိမ်သော ရွှေဂင်္ဂါ၊ ဝတ်တံဆိ ကာညီ အစ်
ပေးမာဏ်တုတ်သို့ လှည့်ပြီ။

'ဟေ့... မိန့်ကြီးသုံးလုံးကို ခေါ်လို့မိမိမိ၊'
ရွှေဂင်္ဂါ၊ ပတ်နှင့်လူက လှည့်ကုန်သွားသည်။
ချစ်ချင်၊ ဆိုဖင် ဆူ၊ နေ့ခင်း မလှမ်းမလှမ်းအောင် အနီးစီရင်
စောင့်နေကြည့်သော အနားခင်းတို့များဆီသို့ သွားနေသောပြီ။
ဆူသုံးစေးခင်းကို ဆွဲခေါ်လာခဲ့သည်။

မိန့်ကြီးသုံးလုံး

လူသုံးစေးခင်း
ကုတ်ပါသည်။

မိန့်ကြီးသုံးလုံးအခြေခံ လူသုံးကြီးသုံးစေးခင်း ပြစ်နေ
သည်။

အင်းလူ သုံးစေးခင်းအနားတစ်ခုအောက်ခင်းသို့ ဆူသည့်
အရပ် ငှက်ပေးခန့်မြင့်ခင်း တင်ရသည်။

ဆူသည့် အနားရောင် ဖြူဝင်စုံ ဟိုဘက်က ကြီးစားကို
ဝယ်ဆင်ထားပြီ၊ အရပ်အနားနှင့် လှိုင်းသွားစွာ ပေးခင်း
ကြီးကြီးစေးစေး ပမကြီးများကို ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ပြန်သည်။

၂၂ မိုးကျော်သူ

သောကီနှင့်အယုတ်အနက် တစ်ပါးရောင်စတီရိုနှင့် လူ့အပူ
သိုင်ယားနှင့်အတူတ စေတသမတေဟန် ပေတိအိန်ပြန်သည်၊
အညွတ်ရုံအားဝတ်၍ ထိုလူသုံးယောဇာန်အား ငွေငါးစာ
သဘောအတိုင်းပြု၍ ပြု၍ ခြီးပြု...-

စီးရင်အားနှင့် ဒီလူသုံးယောဇာန်ကြားဝင်၊ 'သိဦးမယ်
မထင်ဘူး၊'

ဟောရှာဂိုဏ်း
စီးရင်ထည့် သိုင်းလှ ကတေးဟောကြံ အလှူနှင့်နယ်ယော
သဖြင့် အမှန်တကယ်ပင် သို့လူသုံးယော ဝါအား၊ ခေတ်ပါ၊
သို့အသိ...-

စုမအားနှင့် ဝန်ခံရမှုနှင့် ခေတ်နေသည့်၊
လူစဉ် စုမားရက် ချောင်းတစ်ချက်တစ်ချက် ပြီးပြီ၊
အာဟံ၊ ဒီလူသုံးယောဇာန်အား စာစီချိန်တုန်းက သိုင်
ခေတ်ကပွား ခေတ်ကြားခံတဲ့ စိန်ကြီးသို လှူအိတ် လူ့အတီ
သမားအစုံမအတီက

ငွေငါးစာ ခံခဲ့ပြန်ပြန်၍
ဇာတိတည်း စွယ်တည်း စိန်ကြီးသိုလှူ၊ စိန်ကြီးသိုလှူပဲ၊
လူတို့သိုလှူ ယောဇာန် ဟောရှာဂိုဏ်းမှ စီရင် ယောဇာန် အရာ
ခေတ်သုံးစေယ ခေတ်ပျားတို့ လူတို့ကြို... ယောရှာဂိုဏ်းတော
ဒီလူ့ဟောက လှူစေမှုဘူ
စုမား ပြုရင်၊ စီးရင်တကယ်လှူ... စိန်ပြန်သည်၊
ကံ... စီးရင် ခင်လှူအားနှင့် သူ့ပြုတံ့ချစ်ချစ်ဖို့ မာင့်ပုံလှူ
ချွန်... တစ်ထင်... ကံ...

စီးရင်က ငွေငါးစာ အားဖြည့်၍
'ဟောရှာဂိုဏ်းချစ်ရမယ် ကိုယ့်အား... ကျွန်ုပ် ဆုံးဖြတ်ပြုပြန်
တာ ကံထင်မြော့စရာလို သေလိုလို့ အင်... ကြားချိန်နှင့်
တော့ ထပ်ပြောရလိမ့်ဦးမယ်၊ လောလေးမယ်မှ ရှင်တို့
အားနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ထက် သန်တယ်ဆိုတာ ထင်စေသပြန်ဦးသား
သရေ ခင်ဖို့ဆုံးဖြတ်ထားမယ် ရှင်၊ ပြီးအား
ငွေငါးစာ ယောဇာန်ပေးအိတ်လှူ အပြန် ခေတ်ညီထွက်လှူ
လှူ-

ရှင်မပါပြီ ခါဆိုလဲ သရင်ပြုစုက ယှဉ်ဖြိုခိုက်ခိုက်
အပြစ် ပြုခင်းမိမိရပ်စေ၊
ဟောပြု ကယ်လှူပြုခင်းလှူမိမိ ခြေစိမိမိ
စိန်ကြီးသိုလှူဆီတဲ့ လူ့အတီအစုံ ပြုပြီး သုံးယော ခေတ်
သရေမယ်က အစုံမဟုတ်ဘဲ ကတယ်ကတိရ ခေတ် ယှဉ်ဖြိုခိုက်
ခိုက်ပဲအပြစ် မြေ ပါးပြုစု စီးရင် ခင်လှူ... တို့နှင့် ဤကဲ့
လှူမိမိ သုံးယောဆီတာ အခါက ငိုလှိုက်မိမိ

စီးရင်က နှစ်ဖက်ရုံက ဝန်ပြန်
ခေတ်မပါဦး၊ စိန်ကြီးသိုလှူနှင့် ဟောရှာဂိုဏ်း တိုက်ခိုက်
ခိုက်မလဲ

ငွေငါးစာ စွယ် ရှင်တို့ကလှူလှူ ခေတ်ပါပြုခင်း
ဒီလူသုံးကြို... ယောဇာန်နှင့် ယှဉ်ခိုက်... ယောဇာန်
အား

တယ်တယ်တီးတာ။ စမင်ရှင်က နှစ်ရှေ့သွင်အထိ
တဖန်တယ် သိမ်းပတ်တဲ့ ဘယ်လိုခန့်ခွဲလို့ရတာ၊ ဒါနဲ့ ပြောစရာ
ပါ။ ဒင်္ဂါးကို မြီးပုန်းတဲ့ သူ့လက်ခေါ်ကြတယ်။ ကာ
ကြောင့်လဲ။

လူရိုက်ကလေးက အစပင်အစ ခံကြားမြားမြဲ
တကယ်တော့ကို အစသုံးချောင်းထိုး လှုံ့စေ့စေ့ ဘာလို့
ခေါ်လဲ။

လူရိုက်က ဂုဏ်ထူးဝင်ကြားဟန်ဖြင့်
ကျွမ်းကျင်တဲ့ အစီအစဉ်တစ်ခုချင်းစီ ဝူညုစဉ် နှစ်ထု
တက်တယ်။ ငယ်ကလေး... ချော့ချော့ ပြောခင်အထဲမှာ
ကုန်လေး။ သည်အထဲ တွေ့ချင်စရာတစ်ခုပါ။

သူသည် ပြော ပြီးစည်နှင့် ညှိုးလတ်တုတ်အရပ်မြေ
လှိုက်တော့သည်။

အသက်တန်းနှစ်ခု လိုက်တံသိုတက်လတ်အရပ်ပြေးလွှားထွက်
သည်။

လူရိုက်က ကြားပြောပုံတို့ပါ။
ဒီလို ပြောစရာလေးက ညှိုးလတ်တုတ်အရပ်ပြေးလွှားထွက်
အသက်တန်းနှစ်ခု လိုက်တံသိုတက်လတ်အရပ်ပြေးလွှားထွက်
သည်။

ယခု ဝမ်းဝါးပင်လွတ်တိုက်သော စေးရွာထဲပုံ စေးရွာထဲ
သည် ဆူလက်ထဲ၌ ရောနှော၍ လှည့်ပါ။

သူသည် မြေးပုန်းဝမ်းဝါး ဖန်လွတ်လှိုက်သော စေးကို
အလှူဒေဝီအဖြစ် သစ်ကိုင်းခြားထိအား၊ လှမ်းကိုင်ဖို့အ
ထည့် ခေါ်ဝေါ်လျှင်မြန်လှသည်။

အစီအစဉ်တစ်ခုပင်...

ဝမ်းဝါးအစည်း၊ လူတိုက်ပုန်းများကို အဆင်ပြေတိ ခင်
အထဲနေသည်။

သူ့စစ်သည် အစီအစဉ်ပုန်းများထဲတွင် စေးပျံ ခုတပ်
ညှိုးခြားစား စသည် အစီအစဉ်တစ်ခုချင်းစီ သုံးဆယ်နှစ်
တစ်တစ် ခေါ်ဝင်နေသည်။

လူရိုက်လည်း စေးရွာတစ်ခုအထဲ တွေ့တိပါ။
ထို့ကြောင့်

သူသည် အသက်ကို အစီအစဉ်တစ်ခု ပြု ညှိုးလတ်တုတ်အရပ်
တစ်ခုအား ခုနှစ်ထုတ်လိုက်အစဉ်သည်။

လူရိုက်သည် ဒီလိုခန့်ခွဲရှင်ရှင်တန်းတန်းမှစ၍ မြေကြီးနှင့်
ခြေထောက် ပြန်ပြီး ငယ်ကလေး အစီအစဉ်တစ်ခုချင်းစီ
အစီအစဉ်တစ်ခုချင်းစီသည်။

ဒီအစီအစဉ်တစ်ခုသည် ရောင်အရာဝတ္ထု ပျံလွင့်နေသည်။

ဝမ်းဝါးက လူရိုက်စစ်လွတ်တိုက်သော အစီအစဉ်တစ်ခု
ညှိုးတမျိုးတမျိုးသို့က ခွဲခြားမပျက်၊
ထို့ကြောင့်

၂၀ မိုးတျော်စရာ

စိုပြည်၊ ချမ်းအလှို၊ သဏ္ဍာန် အရာကို ဆက်ပြင် ဖေမိတ်
ရွှေခင်တိမ်၊ ပေးလိုက်သည်။

စင်စစ် ပစ်၊ မည်ဆိုလျှင် ဆန်နှစ်ပုန်း၊ ပင်၊ ဣသည့်အတတ်
ပုံညွှန်ရပ်တွင် ဣသည် ဆန်သုံးရွှေခင်၊ စိန်ကြို၊ လှိုဝိထက်
ည့်ဣတစ်ယေစစ်၊ တျော်ပါး

ထို့စသည်—

ဣခု မည်၊ မည်၊ အလှို၊ သည် မည်သည့်ဆန်နှစ်ပုန်း၊ အမျိုး
တစား၊ မှန်၊ ခွဲခြား၊ မသိသဖြင့် မဖမ်း၊ ခြင်း၊ ပြစ်သည်။

လှိုဝိစစ်လှိုစစ်၊ ဆိုသော မည်၊ မည်၊ အလှို၊ ကြီး၊ ဆေးတ
စင်ပင်၊ ရွှေခင်၊ လိုက်ဆေး၊ ကြောင့် ဣ၊ အား၊ နှေး၊ မှ၊ ပန်၊ ရှို၊ ရှို၊ ရှို၊
ည့်၊ ဣည့်၊ ဣ၊ ရှေး၊ ဆည်း။

ပန်၊ ရှို၊ သိ၊ ရှေး၊ ဆိ၊ ထျှပ်၊ စစ်၊ ဆည်း၊ စွမ်း၊ ရဲ၊ ဆ လှို၊ မှ၊ ပင်၊ ရှို၊
ဆန်ပြင်၊ ဆိုက်သည်။

ထိုစဉ်မှပင်...

စင်စစ်၊ ထံမှ ဒေသရာဇ်၊ အဆင်း၊ တန်၊ တစ်ခု၊ ဆန်၊ လှိုစစ်၊ ဣ၊ ပြ
စည်၊ မည်၊ အလှို၊ ကြီး၊ ကို သွေး၊ ထို၊ စစ်၊ တစ်ခု၊ သည်။

ထိုဒေသရာဇ်၊ အဆင်း၊ အား၊ ရှို၊ စစ်၊ ကြောင့် မည်၊ မည်၊ အလှို၊
ဖေနှစ်ဆယ်၊ ရှို၊ အဝင်၊ မြေ၊ ဆိတ်၊ တစ်ခု၊ သွေး၊ သည်။

အဝင်၊ သို့၊ ရှေး၊ ဆိတ်၊ သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်—

‘ပုန်း’

တူသောအသံကြို၊ ဆွတ်ပေါက်သံနှင့်အတူ မီး၊ ခေမာ၊
မီးလျှ များ၊ လှိုစစ်၊ စဉ်ပန်း၊ လှိုစစ်၊ မြေ၊ မြေ၊ ကို သွေး၊ အစစ်၊ တစ်
သည်။

၀ ၀ ၀
၀ ၀

ဝမ်းဝမ်း၊ အ ခန့်၊ ပြုံး၊ ပြုံး၊ မြှ လှို၊ ဆိတ်၊ သို့၊ လှိုည့်၊ ပြီး—
‘သိပ်၊ ရှစ်၊ စစ်၊ ပြင်၊ ထန်၊ တွဲ၊ မီး၊ အစစ်၊ တွဲ၊ သည်၊ ဘိ၊ ဒေါ၊ မိုး၊ ကြို၊
ဂိုက်၊ အ မတုတ်၊ လား။’

လှိုစစ် ခပ်ပြုံး၊ ပြုံး၊ ပြင်—
က...ဝမ်းဝမ်း၊ ခင်ဗျား၊ မှား၊ နှေး၊ ကို၊ အပ် ပစ်၊ စရာ၊ ရှို၊ ရှို
ထုတ်၊ သုံး၊ ဗား၊ ခင်ဗျား၊ ပစ်၊ ရှို၊ ထျှပ်၊ ပစ်၊ ဆေး၊ ဖယ်

ဝမ်းဝမ်း၊ အ ဆန်၊ ဆေး၊ ပြုံး...
‘ခေည့်၊ ထျှပ်၊ စိတ်၊ ထံမှ၊ မှောင်၊ တစ်ခု၊ လှို ခေး၊ ချင်၊ အယ်’
‘မပါ...ကား၊ မေး၊ မှန်၊ လှို’

‘ကျွန်၊ အော်၊ စစ်၊ လို၊ ဆိတ်၊ အစိတ်၊ ဆေး၊ မှား သိပ်၊ ပြင်၊ ခွဲ
အဆိပ်၊ စစ်၊ ဆွတ်၊ ထံမှ၊ တယ်၊ ခင်ဗျား၊ အ ဆန်၊ နှစ်၊ ပစ်၊ တစ်ခု၊ ဆေး
မဖြစ်၊ ဘူး၊ အား။’

၃၁ ဝါးတျားသူ

လှရိတ ခေါင်ခေါ်ပြုံး...

မပြစ်ဘဲ။ ကျုပ်အဖေကို ဘယ်အဆိပ်စေမှ ရကွဲမပေး

နိုင်ဘူး

ဝမ်းဝင်းစာ ဝိုင်ဖူးစဉ်...

စီးရင်စာ ဝင်ရောက်၍-

'တယ်အဆိပ်ဝင်မယ့်၊ ဆည်းခြေပေါက် / နှမပြုံးအရေကို

အဆိပ်စိပ်စွပ်ထားတော့မိတော့

ဝမ်းဝင်းစာ အတံ့တံ့ပြုပြင်-

'ဘေးရယ်... ထင်အိတ်စွပ်ထားတယ် ယူတံ့လား'

'တုနတယ်၊ အရေပြားနဲ့ ခွဲမနေအောင်၊ ခေမာပေးပေးပေးပေး

ချုပ်ထားတဲ့ အဆိပ်တံ့ပါ။

ခဲထွက်... ခါးကြောင့် ဝင်နိုင်တယ်ကို၊ ခေါ်ဆို အဆိပ်ပေး

ခြင်း ပြုဘဲ အဆိပ်ချင် ပြိုင်ရအောင်

ထည့်ပေးပြုံးသည့်နှစ်ယောက်နှစ်ယောက် ရှေးယို ခြေဖာမလှမ်း

တိုးပြုံး အတံ့သံတံ့အဆိပ် ဖမ်းသွင်းရန် ကန်ပြင် ကံဆံ့

ထိုခဏ်မင်းဝင်...

'ဟေ... ပေးဖို့ကြိုတင်စား

စီးရင်စာ အဆိပ် အတံ့သံ့အဆိပ် ထွက်ခေါ် အခြေခံ၊ ဝင်

ဖြစ်သည်။

လှရိစည် တိုက်ခိတ်ရန် ကန်ပြင်နေရာမှ ရပ်တန့်ခိုက်ပြုံး

စီးရင်ကို အညံ့ကြည့် ဝိစာသည်။

ငွေ့ငွေ့ / အ...

'စီးရင် ခင်ဗျားအဖေ၊ ခေမာကြိုမို့လား။ ဒီပုံစံနဲ့ဆို ခင်ဗျား၊ လှပေ့ ကျုပ်စာ စိန်ကြိုးသုံးထွေးကံမချိမြေခွဲ ထင်လေးကံထေးစိ နိုင်ဖို့မလွယ်ဘူးဆိုတော့ ခင်ဗျား ဆီလေးကံလေးပေါ့'

စီးရင်က

ရှင် အပိုစာအားပေး ပေးပြုံးမနေဝါနဲ့၊ ကျွန်မက ကျွန်မလူ တွေရတနာအဖို့ကို ကျွန်မစိုရိမ်တာအ ခေမာရတနာအဖို့အဖို့ လိုအောင်ပေးနိုင်လေလို့အောင် အတိုက် တွဲဖို့ရှိနေလို့ပါ။ ကံမိလေး ခေါ်ခေမာထားစိပ်ခေမာက အဖေ ကျွန်မတို့ ပါးစပ်ခံငြင်းခံ နေပေ့ အပိုပေး ပိုစေမယ့် ကျွန်မတို့ အဖေအဖေဆုံးအခြေအနေ ရှေးယိုအောင် တံ့ဆက်ထားပေးပါမယ်၊ ဒါတိုက် ခွဲ နဲ့ပေါ့'

ငွေ့ငွေ့ / အ ခေါင်ခေါ်တံ့စာပေးညှိတံ့၍

အဖေအဖေဆုံး အခြေအနေပေးအောင် ခေါ်ခေါ်တော့ စီးရင်ကနဲ့နဲ့ ကျွန်မထင်တိုက်ပါ။ ခေါ်ခေါ်ကံ အားပေးတိုက်ထိ အဆိပ်ပေး သန့်ရှင်းစိုက်စိုက်ပါ။ ပြုံးထေး မဟာရာဇာဏ်ကို ခေါ်ခေါ်ပါ'

စီးရင်က ငွေ့ငွေ့ / အမိမိမိနဲ့ကတိ ခေမာ ကြည့်ပြုံး၊
'ဖော်အနိုင်သွားလို့ တယာနုခေါ်ခြင်း ခေမာရတနာကို မငွေ့ငွေ့ / အက

မဟာရာဇာဏ်ဆီမှာခေမာ အဖေရတနာပေး ခေါ်သွားဖို့ နဲ့တော့ ထားပေါ့'

စီးရင်က စွမ်းရတနာပေးပေး၍
'အဆိပ်စိပ်ရ အထိလက်ခေမာ

၉၂ မိုးတောင်

စွမ်းရဲတ ခေါင်းညိတ်ပြုပြီး လှစ်ခနဲ အစွင်းဆေးခင်ထည့်
ခန့်ဝင်သွားတော့သည်။

ဖန်စူး။ ဝမ်ဗင်နှင့် ရွမ်းချွန်တို့ကလည်း ဆူတိုနေ့မိတ်
ထက်ကြပ်မကွဲ။ ဇိတ်ပါခန့်ခင်သွားကြသည်။

ယခု

ရှေးဂါး ရှေးဂါးတို့နှင့်အတူ စီးရင်ဆစ်ဆေးခင်တည်း
အပြင်မှကျန်ရှိနေသည်။

ရှေးဂါး၊ ရှေးဂါး၊ စီးရင်ကိုစိုက်ကြည့်နေကြ၏။

စီးရင်၏ လှေသေးမှတ်နှုတ်စားထ ကိုက်ခိုက်ရန် သိဒ္ဓိဌနှင့်
ချီထွားသည် ပုံသဏ္ဍာန်မျိုးဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်

ခွစ်ဆေးထဲသို့သည် မှင်သစ်မိ၍ ငေးစိုက်ကြည့်နေကြ
သည်မှလွဲ၍ စတင်တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုကြသေးပါ။

စီးရင်က မထိတပြုပြီ။

က... အခုအချိန်အပြေ ရှင်တို့ကြိုက်တဲ့အထိနော် ကြိုက်တဲ့
တိုက်ခိုက်နည်းမျိုးနဲ့ ယန္တရားရရှိမိထဲ ဝင်တိုက်နိုင်တယ်။

အမေ ဖိန်ခေါ်ဆိုမိခြင်းဖြစ်သည်။

ထူးသည် ဆင်းသို့ပြေးပြေးသည်နှင့် လှစ်ခနဲ အခန်းထဲသို့
နေထိုင်ပြန်ရန်ဆုတ်လှစိမိမိသည်။

စီးရင်သည် အခန်းတွင်းသို့ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်
အခန်းတံခါးမကြီးကလည်း ဝန်းခနဲပိတ်သွားလေတော့သည်။

သံလူရမိ

ပိတ်သွားသော တံခါးရှစ်ကြီးတို့ကြည့်ပြီး ရှေးဂါးက
သစ်ပြင်းအစ်ချက်ချ ဖို့မိသည်။

ဇင်း... သည်မိန်းကားလေးဟေ့ ကိုက်ခိုက်မိတဲ့ ခိတ်ခေတ်
အတော်ပြင်းအန်နေဝါအစား။ ခါနဲ့ ရှေးဂါး၊ ထွန်းတော်တို့
ဆူတိုက်ခိုက်ဖို့ လွယ်ပါလော့။

ရှေးဂါးက မွဲပြုံးတစ်ချက်ပြုံးပြီ။

ဘာကြောင့် မလွယ်ရမှလဲ၊ အစွင်းဆေးခင်ထဲမှ ခေ၊
စစ်ကျွမ်းကျင်တဲ့ ဘေးသမားတွေ အချားကြီး ရှိနေမယ်၊
အချယ်ပေးကိရိယာတွေကလဲ ဖက်ဆင်ချင်ရင်တပ်ဆင်ထားမယ်၊
ဆိုလေမယ့် ကျွန်တော်တို့မှလဲ အဖေခင်းဆုံးသိုင်းသားတွေ
ပါကားတပဲ။ များစေ၊ ဆယ်စော်၊ ကျုပ်တို့ ဝင်ကြည့်ကြ
ရအောင်။

www.burmeseclassic.com

ရွှေဂေါ်က တနည်းတူပင် ဝမ်းစဉ်းစားဖြစ်ပြီ၊
ဝင်ကြည့်တားစားထွက်ပြီ၊ ဒါပေမယ့် နှစ်လေးအိမ်လှ၊
ပြိုင်တုံးသတ်ဘဲ တစ်လေးအိမ်က တစ်ခြားနေကြပြီ၊ နောက်
တစ်လေး ကံက တစ်ခုပိုင်နှင့် အဲသည်လိုဆီ ခံစားစရာသွား

ရွှေဂေါ်က

လေးလေးပြီအေး၊ ခါနီး ကျတစ်ခင်ခင်လေး

ရွှေဂေါ်က

အိမ်က အတင်ရဲပြီ၊ ဝင်ထွန်းတင်စားစားစား၊ မယူမနှင့်
ပေး၊ အကတင်ဆေးသွင်း၊ သမားနှစ်လေးကတင် ဆေးသွား
ပေါ့

ရွှေဂေါ်က ခေါင်ညိုအိမ်ကတင်

စံနံကြီးထုံးလုံး

ဟ ခေါင်လက်သည့်

လူကဆံ ဆုံးတင်ညှစ်တင်မြိုင်နက် စံနံကြီးသွားလုံးကတင်
နှစ်လုံးအိမ်က တနည်းတူ လှိုင်နှင့်ရှု ကျိတ်က ဆူ ရှေ့သို့
လှမ်း ထွက်ဆေးပြီ၊ ထောင်အဖွဲ့အစည်းဖြင့် နှစ်လုံးအိမ်ကြ
သည့်

ရွှေဂေါ်က စတင်တင်ပေးပေး လိုက်လှည့်

တစ်ခင်ခင် လှိုင် ရှေ့တင်ခါးပိုင်

လူကဆံ ဆုံးတင်ညှစ်တင်မြိုင်နက် စံနံကြီးသွားလုံးကတင်
နှစ်လုံးအိမ်က တနည်းတူ လှိုင်နှင့်ရှု ကျိတ်က ဆူ ရှေ့သို့
လှမ်း ထွက်ဆေးပြီ၊ ထောင်အဖွဲ့အစည်းဖြင့် နှစ်လုံးအိမ်ကြ
သည့်

ထိုနားထံ

ဝန်

ခနဲမြည်ပြီ တံခါး ကြိုလှစ်ခါးသွားသည့်

တံခါးပေါ် ချစ်ချစ် နှစ်လေးပါး

မဟာဝိတ် ဆက်သုံးဖြင့် အဆန်းပုံပတ်ထုတ်ပြန်ပြန်
ထိအခါ

တံခါးရှစ်လုံးလှည့် လှိုင်ပျံရှေးရှေး ပြစ်ကွေးငွေ့ တံခါး
ရှစ်ကြိမ် ပျံဆွဲအေးတေး ကျည်

တံခါးပိုင်သွားသည့်နှင့် အဖွဲ့ပိုင်နည်း

လှိုင် တနည်းရှေ့နှင့်ရှု ကျိတ်က ရှေ့နှင့်ဆေးစင်ထား ရွှေ
နှစ်လေးက နောက်တစ်ခုမျှ လှမ်းပင်ဆွဲ ကြည့်ရလှည့်

ရွှေဂေါ်က နေ တံခါးစံနံကြီးလှစ်၊ လှိုင်စင်ထုတ်သည့်နှင့်
တံခါးရှစ်ကြိမ်အေးညှို့ ဝန်းဝန်း ပြန်ပတ်သွားအေးတေးသွား

တံခါးရှစ်ကြိမ်မှန် လှိုင်မြင့်ရှေး ပြန်ပတ်သွားလိမ့်မည်ဆူ
ရွှေဂေါ်က တံခါးပိုင်အေးစင်စေ စေတနာအင်ခံကြပါ

ရွှေဂေါ်က လှိုင်စင်ထုတ် ပညာရှိမိမိအောင် ထားစေမိမိ
ပြီ...

ခြံစင်၊ ဘုန်းရံ၊ အား၊ အကဲခတ်၍ ကြည့်ဆို၏သည်၊
ထိုစဉ်မှာမင်
ဇာတိရှေ့ စာညီတညီမှ ထုငါ၊ ယေး၊ ဖိ၏အရိပ်အ တစ်ဟုန်
ထိုး၊ ပြောဝင်အားနေသည်ကို ဟောဆို၏ရအေးစေရသည်။

ရွှေဂါ၊ ဖိ ထိစိလန်သွားသည်၊
ဇာတိသည် အမင်း၊ အမင်း၊ ခံ၊ ဆိုထုတ်၏စိပြီ...
ရန်စွကို ခုခံကြ၊
စု အဘိ၍ အမင်းပေး၏စိသည်၊
တစ်ဆစ်တည်း၊

အေး၊ အေး၊ အစက်သည် ထိုခင်ခရာ၏အေးအေး လှုပ်ပင်၊ ခုကို
ခုတ်ပိမ်းရို၏လေးတေးသည်၊
ချင်—ချင်—ချင်
ယင်းအစစ်များသည် ဆူညံ စွာ ထုတ်ခပ်၊ အေးပြီ၊ နေအစိ
ရွှေဂါ၊ လှုပ်၊ တန်ရွှေခင်နှင့် ရှုတို့ကို၏ ခေး၊ ထိုင်အစိ
များသည် ထု ဆွင်သွားအေး...

နောက်သို့ အမင်း၊ အမင်း၊ ဆုတ်သွား၊ ရအေးသည်၊
ထိုစဉ်

လူငါ၊ စောအိသည် ရွှေဂါ၊ တို့ထံထပ်မံ ၍ တစ်ဟုန်ထိုး
ပြောဝင်ကိုထံခို၏အေးအေးသည်၊

ဤတစ်ကြိမ်

ရွှေဂါ၊ နှင့်အတူ လှုပ်၊ တန်ရွှေခင်နှင့် ရှု ကျိတို့သည်
အဝေးသို့ခုန်အစစ်၍ ရှေ့အင်တံပေးလိုက်ကြသည်၊

ဤသည်မှ စုတို့၏အမင်းပင် ဖြစ်အေးသည်၊

အဝေးမှ စုတို့နှင့်ထိန်းချုပ်ထား၊ သေး ပိုက်ကုန်ကြ၊ အစစ်
ခုနှိနေသည်ဖြစ်ရာ ထိုခိုက်ကုန်ကြ၊ အ စုတို့အား အုပ်ချုပ်
ထိန်းချုပ်ဖို့ထံသည်၊

စာ

ရွှေဂါ၊ တို့မှာ ပိုက်ကုန်ထံထိုင် မိနေချေပြီ၊
စင်စစ် ရွှေဂါ၊ တို့သုံးဦးသည် ပိုက်ကုန်ကြ၊ ထံထို့ စု
ဘေးမှ ဝင်တိုးသွားခြင်းသာဖြစ်သည် မစုတ်ပင်၊ ယေး၊
အေးအေးအေး စုတို့ဆီပြောဝင်လာကြသေး လူငါ၊ ယေးအစိ
၏ တရိပ်များသည်၊ ထု အမင်းကြောင့်နှင့်သူ ပြန်လည်ထုထိခွာ
သွား၊ ကြွချပြီ၊

ရက်တစ်

လှုပ်တစ်ခု လှုပ်တစ်ပြုတ် ဟောထံရှိအေးပြီ၊ ရွှေဂါ၊ ၏
စာညီချောင်းကို ခေး၊ ဦးနှင့် ထိုးချိန်ဆို၏သည်၊

၃၀ မိုးကျော်သူ

ထိုလူမှ ဖန်စူး ခြစ်ကပ်ညှိ
ထုံနှုတ်

စီးရင်သည် လူ့စွဲကြီးသုံးစေ့စပ်နှင့်တူ တူစားနပ်
ခဝါ အခါတစ်ခုသည်။

ရွှေငှက် ခြေ စီးရင်အား လှမ်းကြည့်၍-

စီးရင် ခင်ဗျားလွတ်သိုက်ထား တယ်လို့လူတွေလှေ့၊ ကျွန်တို့
ခရီးသွားခင် မတိုးပါလား။

စီးရင်ပြော၍-

ရွှေငှက် ခြေ ကျွန်မရဲ့ သိုင်းသားအဖတွေကို သိချင်အား
ထင်ပဲရဲ့ ဟုတ်လား။ ပီတိုဆိုရင် မှတ်တမ်းပေါ့ရှင်၊ ဟိုအိပ်စက်
အား သုံးစွဲ လူတွေပါပဲ။ ခရီးလှည့်တာတွေ အယ်လို့အဆိုနဲ့
မျိုးကိုင်မှ ပြန်တဲ့ သုံးစွဲ လူတွေပါပဲ။
ဟုတ်ပါ၏။

ရွှေငှက် ခြေ အား တိုက်ခိုက်အားစေလေ လူချိပ်စေလေသည့်
လူသားများ မသုတ်ကြပါ။

ဖန်ကျွန်ကိုယ်တိုင် တီကွန်ပြုလုပ်အားစေလေ သုံးစွဲ လူ
များပင် ဖြစ်သေးသည်။

အိမ်နယ်ဆီရလျှင်...

သုံးစွဲရပ်ချားပင် ဖြစ်လေသည်။

ရွှေငှက် ခြေ တစ်ဘက်ပြန်စိမ်းမှ ပို၍ သရောစေရန်-

သုံးစွဲ လူ တွေလား၊ စာပေပညာရပ် ထိန်းသိမ်းတဲ့
သုံးစွဲရပ်စေလေ၊ ဟုတ်လား။

မဟာရာဂိုက်နှင့် အလှူဧည့် (၈) ၃၉

'ဣတိတယ်-မသိရင် မှတ်တမ်းပေါ့'
လူမသည့် ရွှေငှက် ခြေကို ခြေထဲသို့
ထုံ နှုတ်

အသံဆိုမြင်၍ လူရိုက် အန်ရှေ့နှင့် ရှာကြည့်ကားသို့သည့်
၍-

'ရှင်တို့ကို ကျွန်မ စာစီစဉ်ပြောဖို့ပါတယ် ရှင်တို့အနေနဲ့
အဆိုအခါအခါ အဖန်အဖန်ကို ခြေထဲသို့ပါတယ်၊
အဖန်တော့ ရှင်တို့က မဟာရာဂိုက်အတွက် အဖန်အသစ်အား
စရာ ခရီးပါလား။

လူရိုက် တန်ရှေ့နှင့် ရှာကြည့်ထဲမှ ခရည်သည့်အသံမျှ ထွက်
မစားပါ။

ရွှေငှက် ခြေ-

'ခင်ဗျားတို့ အချိန်ကုန်ခဲ့ပြီ၊ စည်းရုံးပေးစေပါနဲ့၊ ပြီးတော့
ကျွန်ုပ်တို့ အဖန်အဖန် အဖန်အဖန်အဖန်အဖန်အဖန်အဖန်
တရားပေး၊ အဖန်အဖန်အဖန်အဖန်အဖန်အဖန်အဖန်အဖန်
ဧည့် အဖန်အဖန်အဖန်အဖန်အဖန်အဖန်အဖန်အဖန်အဖန်
အဖန်အဖန်အဖန်အဖန်အဖန်အဖန်အဖန်အဖန်အဖန်အဖန်

လူသည် သူ ရှေးသားတန်မြင့် စဉ်းစဉ်းခြင်းပင် ဖြစ်စေ
သည်။

စီးရင်၏ ခေါင်းညိတ်တိုက်ပြီ...

'ခါဆိုလို့ ရှင်ပြောသလို ပြိုင်ကြအားပေးပါ၊ ရှင်နိုင်ရင် မြန်
လွတ်ပေးလို့မယ်၊ ခါနဲ့ ရှင်မျှ၊ ရင်အေး'

'ထူးပြုချင် ခင်ပျားပြေးသလို ခင်ပျားထက်အားထပ်မှ
နေမယ်၊ ခါမှ မနေနိုင်ဘူးဆိုရင် ကိုယ့်ကိုကိုယ် ယတ်သေစစ်
လိုက်မယ်တည်း၊ မေ့နပ်ပြီလား၊'

စီးရင်စ ခေါင်းညှိတံတိုင်းသည်၊

'ကဲ-သူ့ကို ဘေးစက်ချမိလိမ့်ဟေ့၊'

တုံ့ပြန်စင်ချသားသေး ပိုမိုကုန်စေ ကြွင်းပြင်နှင့်ထိသွား
သည်၊

ပိုက်ကုန်စီမျှတနဲ့ဝမှာ* စွင့်ထူစိတ်ဖြူ ပျက်စားသေး
စာပေးမိမှ ရှေ့ဝါ၊ ထုတ်လုပ်သည်၊

ရွှမ်းပျမ်းစေ-

'အစစ်အလေး သူတို့သုံးတေးစိတ်ကို ထွတ်တေးလို့မိမှလား၊'
စီးရင်စ၊

'လွတ်စရာလို့မိတာ၊'

ရွှမ်းပျမ်းစေ လရိ၊ ဟန်ရွှေစင်နှင့် ရှေးကျိုထိုအား ပိုမိုကုန်
ထဲမှ လွတ်စေ၊ လိုက်သည်၊

ဆို နေ့က

လရိကို သုံးစေခတ်လည် ရှေ့ဝါ၊ ဝန်းစိမ့် ဟန်စိမ့်
ရပ်နေကြသည်၊

ရွှေးဝါ၊ စေ-

'ကဲ-ကျွန်ုပ် ကယ်စွန့် ယှဉ်ရမိမ့်'

စီးရင်စ-

'ကုန်စင်နဲ့ ယှဉ်မယ်'

ရွှေးဝါ၊ စေ

'ကဲ-ခါဆို သတိထားစေစေအေး'

သုဿည် ပြောပြသည့်နှင့်အားပြန်နတ် တစ်ခုကြွမ်း၊ ခွ
ပြုံး၊ အကဲဝါ၊ ခုတ်ဖတ်ဖြင့် စတိုက်စေသနည်း၊

စီးရင်စ၊ ရှေ့ဝါ၊ စိတ်ကို ခိုင်မာမှုကို အားစားစားစေရန်တို့ပါ
သေလိုက်သည်၊

ရွှေးဝါ၊ စေသည်၊ အကဲဝါ၊ ခုတ်ဖတ်ဖြင့် တစ်ခု ပြုတ်
တံတိုင်းနည်း၊

ကစားစွန့်စွန့်ကုန်တတ်စိပင် ရှိသားအပြု၊

ရွှေးဝါ၊ စိတ်ကိုကုန် တစ်ဆက်နစ်ကုန်စိမ့်လို့၊ သူ စီးရင်စ
ထဲမှ ထွက်မိ၊ စေ၊ ရှေ့ဝါ၊ စေသည်၊

ကိုယ်သားတစ်ခုရသည့် ရှေ့ဝါ၊ သန့်ပြင်စေ၏၊ စီးရင်စ
သုံးပညာစွမ်းကို ထိမိမိန့်နေသည်၊

ဆို ရှေ့ဝါနှင့်

စီးရင်စကို လှမ်း ပြန်ယှဉ်မိမိနှင့် မအေးရဲဘဲ သတိတိုက်
စားသလို ရှစ်ကုန်အထိ တစ်ဖန်စိတ်ဖောက်သား၊

စီးရင်စကလည်း ရှေ့ဝါ၊ စိတ်ကို ခိုင်မာစွာ အား
ထန်ခဲဝေး ခေါ်ချီးရှား ရှေ့ဝါ၊ စိတ်ကို ခိုင်မာစွာ

ရွှေခါးစာ တစ်စောင်၊ ပြစ်နေသလောက် စီးရင်ဆာ ဘေး
ဆေးတည်ငြိမ်လှန်းလှစည်း၊

ဆေးဆယ် ကို ကွယ်ပြေးဖတ် ထိုင်ကုတ်တို့ ကျားပြောင်းရန်
ရွှေခါးစာ ဖန်ပြင်လုံတံစဉ်မှစတင်-

စီးရင်ဆာ တစ်ချက် ပြန်ဆည်တိုက်ခိုက်ဖို့စီစဉ်သည်။

လယ်ခရိုင်၊ တစ်ဆေး၊ ဆန်ချောင်းတည်နှင့် လှမ်းထိုက်ဖို့
ခြင်ယင် ပြစ်သည်။

ထိုတစ်ချက်တည်းနှင့်ပင် ရွှေခါး၏ ညာဖက်ခရိုင်
တစ်ခုလုံး ထူထောင်သော ဝေဒနာကို ခံစားရပြီ။ ရှေးစာ ဝေလုပ်
နိုင်စေရပုံ တွဲလောင်းကျပြီး သုံးမရအောင်ပြစ်သူ၊ ရှေးစာပြု

ရွှေခါး၏ ဘွဲ့ယိုးပေါ်မှ အဝတ်ဆည် ခမ်းလှ ပြီးသော
အဝတ်များ ပြစ်သည်။

သို့သော်-

ထို စီးရင်ကို လိုက်ဆည်းနေရာမှ ပရံချိုင်း အထွတ်ပိုင်းမှ
နေရာပြစ်သည်။

ရွှေခါးအနေဖြင့် စီးရင်၏ ဆန်ချောင်းတစ်ခုကို လှိုစ
ခံနိုင်ရည်မရှိဘဲ အရပ်ကြီး ပြတ်သွားသဖို့ ပြစ်သူ၏။

စီးရင်အနေဖြင့် ရွှေခါးကို ဆယ်လှိုလျှင် တစ်ဆက်တည်း
ဆက်တစ်နိုင်သည်။

သို့သော်

ထူးကဲ သဘက်တို့ပါ။

အစ်ကိုရုပ်သိမ်း ဖြစ်ပြီ။

ကဲ - ရွှေခါး အရှား ပြေးပြေး။

ရွှေခါး၏ စီးရင်ကို တစ်လုံးချင်း ပြောဆိုသည်။

‘သေခါနီး လူ့စာရန်ရာ ပြောတတ်ဖယ်၊ ဒု ကျွန်အောင်ပြော
မယ် စအေးကွဲ နှေးလောင်လေး။’

‘ပြောစား၊ နှေးလောင်နေပါတယ်’

‘မဟူရာကိုယ်မှ ရွှေခါး ဆိုတဲ့ ကျွန်အောင် တစ်ဆေးထိ
ကျော့သွားစေမယ် မဟူရာကိုယ် ရှေးခင်အယုတ် ဆုတ်လျှော
သွားဘူး။ ရှေးစာတစ်ချက်စာ ယန္တရား ရှိတိုက်တာ ခုတစ်ရံ
အင်အားထက် ဆယ်ဆတိုက်တက်ဖန်လဲ မဟူရာကိုယ်ကို ခန့်
ဆေးဘူး။ (၂) ဝေဘုရား ပြောတဖန်’

ထူးကဲ ပြောပြီ၊ ဆည်နှင့်ရှက်တစ်ဖန် တစ်ခုတည်းပြောဖို့
ပြီ၊ ထူးကဲထိပ်တိုက် ဆန်ချိုင်းနှင့်ရှိစေဖို့ ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

ရွှေဝင်းသည် အထက်ကို အေးအေးထုတ်တစ်လေးဖန်ပြန်ရာ
အခု သူသည် အထက်တိုင်း အထက်ပိုင် ဆူထိုက်ဆူ ထုတ်
သေသိတ်အေးပြီ။

ပို၍ သေချာစေရန် စီးရင်ဆာ ဆွဲသွားကြော့မျှားရုံ
လျှောက်ခေါင်းချိတ်ဆွဲပြီး
သေချာပြီ။

ရွှေဝင်း၊ သေဆုံးသွားအေးပြီ။
စင်စစ်...

ထိုအတွင်းကား အထူးချော့ထိုက်ထိုက် စင်စစ်အောင်ပြီ။ သေ
ထူးမြင်ပြန်မည်။

ဘိအေးခင်း-
မေးအတွင်းဝင်၊ အခုသေဆုံးသွားပြီ။ ခန့်စားမိဖွယ်ထဲမှ အသံ
ပေးအောင်စားအည့် ရွှေဝင်း၏အညှိတား၊ စိုးမင်းအစိုးတား
ပြင်မိတ်တေးထဲမှ။

စီးရင်ဆာ
မထဲတဲလူက ထပ်ပြီ၊ သေသိတ်တေးအေး

ပန်စုထ
ဒီရွှေဝင်း၊ ဆိုတဲ့အခါက သိပ်အေးထိကျစိမ်း။ အ
ကိုယ်က ထိတ်မိသွားတယ်။ ကျွန်တော်မယ့်ဘူး။
စီးရင်ဆာ ဟိုကြွတန်ပြန်-

ကျွန်တော်က သေရန်အခါကတည်းက ဆိုချင်တာ

ပန်စုထ
ကျွန်တော် အနေနဲ့ ဒီလူက ဆူထိုက်ဆူ ထုတ်သေမဟာဇာဏ်
ထဲမှာ။

ခါဆိုလဲ အလုပ်ပိတ်ထားတဲ့ အခန်းထဲထည့်ပြီး ခေင်
ထည့်နေရုံပေါ့။

ဘိအေးခင်း

ရှုပ်ချွန်အေး စီးရင်ဆာထဲထည့်ပြန်ပြီ--
အစ်မအေး၊ စိန်ကြီးအားထွက်တိုတော့ အယ်လီလုပ်ရမယ်

စီးရင်ဆာ ထက်ရှေ့ပိုင်နှင့် ရှေ့တိုက်ထဲသို့ လှည့်ကြည့်ပြီ--

တကယ်တော့ သူတို့က အပြင်မုန်တိုင်း ကျန်တိုက်ဆစ် ပါ
အေးအယ်လီခင်အေးက အခုထဲထဲရှိ သူတို့ကိုယ်ထဲမှာ ဒီနေ့ထဲ
အဆိပ်ကောက် ပြုစုပေးရမှာပေါ့။ တကယ်တော့ သူတို့က အစ်
ခင်ရှေ့ထဲမှာ အထွက် ပေးချုပ်ထား ရှိနေပြန်ပြီ။ တခြား မရှိ
အေးအေး။

ထိုခင်းက ကြားမိဆိတ်ရသေးတာပေါ့...

ထိုလို အန်ရှေ့ပိုင်နှင့် ရှေ့တိုက်ထဲထည့် ဗျာပုဂ္ဂလသေပြန်တာ--

ထက်ရှေ့ခင်ဆာ

အစ်မအေး၊ ခင်အေး၊ တကယ်တော့ ကျုပ်တို့ကို ထိသံအ အခါပဲ
သူတို့ ခြံပြေးနိုင်မှာပေါ့။

www.burmeseclassic.com

စီးရင်ဆူပြုံး၍-

ခါခါ

ရှေးကျိအလည်း ဝမ်းသာအားရပြင်....

အကယ်၍ အစမ်းလေးတို့အသွေး ကျွန်တော်တို့ကိုယ်တို့
အဆိပ်ကို မဖြုတ်ပေးနိုင်ရင် ကျွန်တော်တို့ အစမ်းလေးတို့နှင့် ပူး
ပေါင်းဖို့ ညတော့တုတ်တယ်

စီးရင်က ဝမ်းသာအသွေးသည်

ခါဆို ရှင်တို့လို အခုပဲ အဆိပ်ဖြုတ်ပေးပါမယ်

....o....

အပြင်ဘက်တွင်မူ...

ရှေးဂါးနှင့် စိန်ကြိုးသုံးလုံးတို့ ခန်းမကျားထဲ ပင်ရွှေ
ထွားပြီ ဆုံးဝ ပြန်မထွက်အေးသေးသည့်အတွက် ငွေဂါး၊
စီးရင်မဟုတ်ပြင် ကုန်လုပ်အပြင်ဘက်တွင် စတုဂ ပုံသဏ္ဍာန်
တပ်ပြန်တံး အစဉ်မမျှော်၍ နေလေသည်။

စီးရင်တို့သည် နိန်ကြိုးသုံးလုံး၏ကိုယ်တွင်းမှ အဆိပ်မှ
ကို ထုတ်ပေးပြီ၊ ရဲဘိုခါတံး၊ နားသို့ ရောက်ရှိအေးအေးအေး
တံး၊ နားသို့ ငွေဂါးကို မထွေးရတော့ပေ။

ထူးဆန်း အခြေအနေကို ထိလို၍ စွမ်းရဲ၏ဘယ်သူ့ လှူ
ကြည့်လိုက်သည်။

စွမ်းရဲ၏

ငွေဂါးက ဆုတောင်းပြီး ဆူ တပ်တို့ လေးထောင့်ပုံသဏ္ဍာန်
ပြန်ထွားတယ်၊ အခြေအနေကြည့်ရတာအစပူ အခြေအနေ၊ စင်
တို့၏စလုံထဲကွေး မရှိဘူးလားဘယ်

စီးရင်က ခေါင်းညိတ်လှုပ်လှုပ်သည်။

ဘယ်လိုလုပ်ပြီး တိုက်ရဲဒေသနာမှလွတ် အချိန်တိုတိုအေး
အတွင်းမှာ ဆူ အက်ကဲ ထိပ်သီးတို့ဖြစ်တဲ့ ရှေးဂါးနှင့် စိန်
သုံးလုံးဟာ သူတင်အားအနားကောင် မရအောင် ပျောက်နေပြီ
ဆိုတော့ ထုတ် စဉ်းစားရတော့မှပေးခါ

စွမ်းရဲ၏

ဆူတို့ဘယ်က အဆင့်မြင်သိုင်း၊ အားအေးယေခက်ဆုံးရှုံး
ပြေထိုင်တော့ ဆူတို့ရဲ့ အင်အားတုတ်လဲ ဖောက်ဖျက်လျော့
နည်းလွန်းပြီခါ

စီးရင် အစိတ်စိတ်ချပြေလို့ မရသေးဘူး၊ တစ်ပုံဖြစ်ဖြစ်အစ
ငွေဂါးအတွက် အကြီးအကျယ် စိတ်ထိခိုက်မှုဖြစ်နေတာအ
ထေး မလှဘူး၊ ကျွန်တို့ အခြေအနေ သွားကြည့်ကြရ
အောင်

ဖြောင့်ပြိုင်သည်နှင့် စီးရင်က စတင်တုတ်ခွေးသွားအေးတော့
သည်။

စွမ်းရဲ ပန်စူး၊ ဝမ်စင်နှင့် ရွမ်ချန်တို့ကလည်း စီးရင်
ဒုန်းခက်မှ အဆီကြုပ်မကွေး ထိက်ပါသေးခဲ့ကြတော့ သည်။

စီရင်စာ ဝေလံဒောအေးပြင်

ငွေငါးစာ စီရင်အေး အေးစေ ကြည့်၍

ဤသို့ ထု ခုသေးသော ကျွမ်းပေါ်၊ ဘာစွဲပြင်ပြစ်သော ခပ်ကျွမ်း
ထိုသူကို စစ်ကြောရုံနှင့် အပိုပယ်၊ ခုဖွား အသက်သား
အသေခံရယ် အညှိခံရယ်လူစား မတိုက်ဘူး

အလှူဒေဝီ ရှင်တို့အား ကိုရတု ဝိန့်ကြိုသုံးလုံးဟာ ကျွန်
တို့ရိုတိုတို့ အညှိခံရယ်ကြည့်၊ နက္ခတ်ကြိုသုံးလုံးစာ ကျွန်
တို့ဆီမှ ရှေးကံခံပြီ ရှင်ဆီရိုသိဒါ

ငွေငါးစာ

အလှူဒေဝီဟာ သေခံနိုင် နေပြီ ဆူတို့ အသေရှင်လို့
နုရိုပိုင်လေးကံစိပ် ရှင်အထံ နား ဝါ ကိုအေး ခပ်ကျွမ်း တိရ
အေး

စီရင်စာ ပြုံး၍

မာတိဒက္ခဏာ လုံး ဖာဆိပ်ပြေသွားကြပါပြီ ဝါကြီးနှင့်
ဇီးကျားတစ်ကောင် ကျွန်တို့အဖို့ ထွားထွားကြည့်စေပါရင်မိ
အသိဉာဏ်နည်းတိုလေးနောက်ထက် ဟူရာဂီတီရှု ပြောရှယ်ချင်
ဟာ တခင်ထိုကား ရှင်လိလိမာပေါ် တိုက်ခိုက်ခင်ပေါ်
နှိပ်ကား

ငွေငါးစာ ကံစီချုပ်ရောင်စိပ်အားလေးသည့်
အသေခံ ကြိုနားမပြေတတ် ဆိုတိုဆီဝံဒေဝီနိဗ္ဗာန်
အစာနိကြားမှ

ငွေငါးစာ

ငွေငါးစာ နှစ်တပဲသား မျှားစာ ကျွန်အပ်အပြင်ကန် တစ်
နေရာတင် ရှိရသေးသေး

စီရင်တို့အညှိ ဝါငွေရှာခံ ရှေးကံစိပ်လေး ဝါခါ

ငွေငါးစာ တိုလှမ်း၍

ငွေငါးစာ စီရင်လှိုလှိုအေးစေ လန္တရာရဲတိုကို
သစ္စ ဝံဂီကြိုပြီ ရှင်အေးနင်းတား ချစ်စိတ်

ငွေငါးစာ

ကျင်သိချင်တားစာ ရှေ့ခင် ဘယ်အေးစာ

စီရင်စာ

ရှေ့ခင်ပါလား ထွေး သေချင်သေးဝင်ဆေးခင်နေတယ်အား
ခါကြီးနှင့် အခန်းထဲ ကျင်ပိတ်ထဲဖမ်းမိတယ်၊ ကျွန်တို့
တစ် ပြင်ပလေးမှာ ခါကြီးတတ် အသေခံခံအေးစိတား ထူး
သန္တပေါ် မှအညှိအသေ

၅၀ မိုးချော်ချော်

ယသည်အခါမျှင် ခသိသောချေရင်း အနောက်တိုက်ခေ
ယော အဆင့်မြင့်ထိုင်ယောမျှင်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီ...
ဟေ... အားလုံး နေအစိုဆုတ်ထိကြစမ်း၊ သေသုံးဆယ်
အကူ မှာအားရ

ဟေ အသိအပ်မာမမြင့် သတိလေး လိုက်သည်
နောက်တို သိုင်သေမာမျှင်အားလုံး လှည့်ထွက်သွားကြ
သော်လည်း တစ်ဖက်တစ်ချက်အားလုံးလည်း မလှုပ်ပေစေ
ရစ်မြင်ရလျက်၊

ထိုလူသည် အရပ်ပူပူ လူတစ်အဖွဲ့အားဖြစ်သည်
အနက်ရှောင်ဆိုင်းဝတ်စုတ်ဆားသော ဆိုလူအား ဝေဒနာရ
စာ စူးစိုက်စူးစိုက်စူး...
ဟိတ်... သွား ဆိုတာ မသွားသောအားလုံး နေစမ်းပါဦး
ငါအိမ်ကနေခဲဘဲ ခရီးအရပ်အရပ်အောင် မင်းက တစ်
ဆောင်မိလို့ မပြောစမ်းပါဦး
ထိုလူက မပြောပြပါပြီ
ကျုပ်အား... ကျုပ်က ခုနစ်မြေဖတ် နတ်မျှင်စီမံလျာ
မကြားဖူးဘူးလား

စီးရင်က ဟောစာကြပြင်
နတ်မျှင်စီမံ တတ်လား
ဝေဒနာ ကို အကြောင်းပပြင်တော့မိ၊
နတ်မျှင်စီမံသည်မှ လိုက်လံကြည့်ရှုရုံတူ ကမိပူဇော်
နေသောကြောင့်ပင် ပြစ်သည်။

မဟာရာဂိုဏ်းနှင့် အလှူခေတ် (၈) ၅၀

ထို့အပြင်ပင် ဝေဒနာကြားက-
လူတစ်အဖွဲ့အားလုံး ကျုပ်ကို ခေါ်ကြည့်နေတယ် ဆိုတာ
ဟေ သိနေတာမကြားပြီ၊ ဝါပေမယ့် မင်းလဲအတူ လုံးဝမထင်
မိဘူး၊

နတ်မျှင်စီမံ

အတိတ်က... ကျုပ်ကို တာဝန်ပေးတာအားလုံး ခင်ဗျား
သေတောင် ခေါ်ကြည့်ပြီ၊ သတင်းပို့ဖို့ပဲ၊ ခေတရူ စေခင်
ကြည့်ဖို့ မဆိုတော့ဘူး၊ ခင်ဗျားဟေ ပုန်ကန်တော့မယ်
အထောက်အထားရှိနေပြီ

ဝေဒနာကြားက

ဟေ... ဟေ... ရယ်ရောသိမ်မောင်းနေပြီ၊ မင်းက ခုလို
ထုတ်ပြောဆိုတာတွေ ငါအနေနဲ့ မင်းကို အသိရှင်လျက်
မဟာရာဂိုဏ်းကို လူတစ်စုစီမံတဲ့ ဘယ်ဖြစ်တော့မှမသိဘူး
နတ်မျှင်စီမံ ဝေဒနာကြားက စူးစိုက်စူးစိုက်စူးကြည့်ပြီ
ဝေဒနာကြား ခင်ဗျားအားခနဲ ခင်ဗျားဝေဒနာ၊ ဘေးဆုံးအား
မှားကို မစိုးရိမ်ဘူးလား

ရွတ်တရား

ယသည် ငိုဝင်တူသွားနေသည်၊
ဟေ ဒါမိခြေစစ်လိုက်သည်၊
နတ်မျှင်စီမံ အလှူခေတ်ပြုပြန်ပြီ၊
ကျုပ်အနေနဲ့ သတင်းပို့ နေစရာမရှိတော့မလို့ဘူး၊ နတ်ထယ်
ရွေးနေရတာပဲ၊ ကျုပ်သိတာပဲ ဟေသတင်းပေးရောမိတာနဲ့

၅၂ မိုးတောင်သူ

ဆန်ပြိုင်နတ် ခွေးက၊ ခြေအဖမ်း ပြီးတော့ နန်း၊ ပြီးတော့ သရဲနဲ့
သမီး အားလုံးကား ထူးခြားတဲ့ညှင်းနဲ့ ညှဉ်းနင်းခံရတာ
မူလ

ထိုအခါ

ငွေရောင်းရက် စိတ်လွှမ်းမိုးစွာ ကော်အစ်ချိန် သည်း
တိတ်စမ်း၊ ထပ်မံပြောနဲ့ ဆော့

နတ်မျက်စိလ

မထင်နိုင်သေးဘူး၊ ဆန်ပြိုင်နတ်နဲ့မိလိပ် ခင်ရူးကတိတ်
တိုင် စမ်းကိုင်ရလေ နတ်စိရက အဆွမ်းက မျက်နှာဆာပွင့်လေ
ပြောသေး အချိန်မီ ဆေးစိရကနဲ့ ထားခြံစံသွားလေ မှတ်
သလေ၊ ခင်ရူးကရဲ့ တူဖန် အမျိုးအနွယ်ကား ခင်ပိုင်းဟာတူငါ့မှ
တိမ်မြုပ်စေ့က ကွယ်သွားစေရလေ

လူက လတ်ပြင်ပျဉ်အထိချက်ချိန်

အင်း၊ ငါ့ကို မငါ့ကိုအစနဲ့ လုပ်ချင်တာလုပ်မိခင်နီလယ်၊
ဒါပေမယ့် အသက်ခနစ်တယ်အကျင့်ရိတ် ငါ့အစနဲ့ ခင်ပိုင်း
ဝည့်လုံးဝ-အတ်ခတ် ငါမိနား တံအစား အတိအမှတ် မျှော်
ဆင်တယ်

ဤတွင် စီးရင်က

ငွေရောင်းရက် ဖြစ်တော့ပြန်ပြန် ပြောမနေစမ်းခါနီး ဒီလူ
ဆန်ပေါ်အစွန်စီးတာ အစအထိနိုင်မှစလို့

နတ်မျက်စိ

ခင်ရူးက မှားနေပြီ၊ ကျုပ်ဟာ မငါ့ကိုနီးရဲ့ အစပဲ၊ ကျုပ်
မြစ်ကား နေနေမယ့် ငွေရောင်းပိသားစုခွဲဆိုကျိုးရဲ့ ဝေးခိုင်း
ကျိုး မနတ်နိုင်တယ်ဆိုတာ မှတ်ထားစမ်းပ

စီးရင်က နတ်မျက်စိကား အစ စေကြည့်ချိ

နတ်မျက်စိ နှစ်ပြိုင်အခြေအနေဟာ ရှင်းနေသေးလေ၊
ရှေ့တိုင်းက အန္တရာရဲတိုင်းနဲ့ ပွားခေါင်းရဲတိုင်းပြိုင် ငွေရောင်းအ
ဆယ် အစုအနဲ့အမှန်ကို ခွဲခြားပြောနဲ့ပြော သိုင်းအေးအမှား
ခေါ်အစအေးဟာ မယ် သတ်ပြတ်မှုဟာ လဲ အေးချမ်းစား ကျော်
လွှားသွားကိုင်တယ်၊ ခါးပေးမယ် ရှင်မ ကြုံ အေးနေပြီ မူ
နေပေးမယ်ဆိုရင်ခင်အနဲ့ မြစ်ပေါ်လာစရာ အ ကြားငါ့နှစ်ချိန်
ရှိနေတယ်လောက်အချိန်ပြင်းထန်တဲ့ဆိုးဝါးမှုဖြစ်လေ၊ နတ်မျက်စိ
ငွေရောင်းထိုရဲမိသမီးစိ အထက်ခင်ရဲစိသလဲဟာ ရှင်ထံ ရဲမိမှု
ဆေးခံရမှပဲ

နတ်မျက်စိက နတ်မင်းပြန်ပြန်

ခင်ရူးက နတ်မင်းဆိုတယ် ပြောမိညီမ

ကျွန်းဆိုးဆိုးက ရှင်းရှင်းခင်းပေါ်၊ နတ်မင်းခင် ရှင်ဟာ
သေး ချက်ခါ ရှင်လဲသား ပျံသွားလဲအထိဆိုရင် ဘေးလုံးအချစ်
ပေးစေ့ကားမူပဲဟာ အစုအခေါင်းတူးဆိုရင်လဲ ရှင်ကိုအရှင်ပမ်း
ပြီ ရှင်ရဲ့ အထက်ပို့ ထွန်းညှိကို မရဲ့ရအောင်ခေါ်ပေးပြီ၊ ငါ
ကျွန်းမရွဲဆိုပြန်ချက်မိ

၅၄ မိုးတောင်စု

တော့ရက်လဲ၊နှင့် တလှူဇဝ် (အ) ၅၅

နတ်မျက်စိက မေတ္တာမနပ်ပြင့်
 'ဒီလိုခြိမ်းခြောက်လို့ ရရီးလားတဲ့'
 'သိပ်ရတာပေါ့ရှင်'
 ထူးဆန်း ပြောပြီသည်နှင့် ရှေ့ဆို့ ဖျတ်ခနဲထပ်ပြီ၊
 ထပ်ညှိုးထပ်ချောင်းနှင့် တိုရိုက်ဆည်း၊
 နတ်မျက်စိက တစ်ချက်တည်းနှင့် ပါ၊လေခနဲခေ၊ခေခေ
 ခုန်ရှောင်လို့မိသည်။
 သို့မဟုတ်
 ရူးအဖို့လှည့်ပါ။
 စီးရင်ကထက်ချောင်းက အရိပ်ဆူဖွယ် ကမ္ဘာကြွပ်ကွေ
 လိုက်ပါလားလေသည်။
 ထက်ချောင်း၊မှလေပီကားက နတ်မျက်စိက ညာအထိခနဲ၊
 ချိုင်းမှ အကြောကိုထိမိသွားသည်။
 နတ်မျက်စိက ချက်ချင်း၊ အနီဝါနှင့် နှစ်ပြင်ခတ်ချန်
 ညာလက်ကို မှလှိုက်စဉ် သူ့ ဗရားချိုင်းကြော့ကို စီးရင်၏ဆက်
 ချောင်းများက ထိမိနေပြီ၊ နတ်မျက်စိ ရွတ်စာရဖိကားပြတ်
 အာ ညာအက်ဆန်ချောင်းကည်း၊ တူလေခေ၊ ပြတ်ကျဆွေး
 ဇောသည်။
 စီးရင်က နတ်မျက်စိခန္ဓာကိုယ်မှ ထကြွခြောက်ချောင်း
 ကို ကွန်တိုက်တိုးပြစ်လို့မိပြီ။...

'က...ရှင်အနေနဲ့ ထုတ်လိုတဲ့နည်းကို ဖွင့်မပြောသမျှ
 ထူထောင်၊ ပြန်ပြစ်ပစ်နိုင်အေးဘူး၊ သိလေ။
 နတ်မျက်စိက မည်သည့်စကားမှ ပြန်မပြောအေးပါ။
 ရှစ်ချက်၊အ ဝင်၍
 'ဟဲ့ လို ကျန်အောင်တို့အဖော်ကို ထပ်ပါ အပ်အေး၊ ထူထူ
 ပြောအေးမလို့နည်းနဲ့ စစ်စမ်းပါဇော်၊
 စီးရင်က ဝေ့နဂါ၊အထိသိုလှည့်၍...
 'ရှင်ထံ ဝေ့မှာမကြွေးအံ့ဘူး၊ဆိုရင် မိခင်နဲ့ငါ့ကို ဆွေးလို့
 ဝင်စကယ်ရတာလို့'
 ထူးဆန်း ပြောပြီ၊ ဝေ့နဂါ၊အေး၊ သူ့အံ့ဝါ၊ခေခေ၊နှင့်နတ်သူ
 လိုက်လေသည်။
 ဝေ့နဂါ၊မှစ ဝေ့နည်း၊ ရှစ်လက်ပါ၊ထိုက်ရသည်။
 စီးရင်က ဝေ့နဂါ၊အေး၊ အသံခပ်တိုးတိုးဖြင့်--
 'ဒီမှစ ကျန်မထို့ ဖန်မပျက် တိုက်ခိုက်ရအောင်၊ ကျန်ခ
 ဆုတ်ခေတုန်း၊ ရှစ်ထူထိုက်တိုစီပါ ထုတ်အေး၊ ကျွန်အပ်၍
 တိုက်ဆက်ခေတုန်းကမှ မပြောစရာရှိအေးကို ဆက်ပြောပြမယ်'
 'အေးငါ့ပြီးလဲ'
 ဝေ့နဂါ၊က ပြောရင်၊ အပြင်းအထန် ရိုက်တိုက်နေသည်။
 စီးရင်က ခေတုတ်သို့ ဆုတ်ခေခေရပ်၊မှ...
 'ခေခေလေးအံ့ပြောအံ့ နတ်မျက်စိကို အထဲသွင်းလို့မိ'

မိုးသောက်စား

အစစ်အမှန်အသုံးအဆောင်နှင့် လူ့စိတ်ကြီးစားစားယောက်ျားတို့
မူရင်းကို စေ့စပ်စေ့စပ် ဝေငံအားထားအားထား
ငွေငွေပါးနှင့် စီးရင်အားထား အချိန်ပြင်စား တို့ကိုစုစည်း

ငွေငွေပါး၏ မဟာဏ် ဝိစိတိများကမည်း စည်စွာ အစစ်အမှန်
ငင်မကူရဲဘဲ အားကြီးအားစက်စား စေ့စပ်စေ့စပ် စေ့ငိုကြည့်စရာ
ငွေငွေပါး

ဤသို့ပြင်

ကုန်တင်ပို့ရာ တစ်ဖက်တစ်ရပ်မှ အစစ်အမှန်အသုံးအဆောင်
လူ့စိတ်နှင့်အညီ က တင်ပို့အသုံးအဆောင်များ ပြီး စီးရင်အ
ငွေငွေပါးအား သုံးစွဲရန်အားထား စေ့စပ်စေ့စပ်...

စွဲငါး အစားအစား မဟာဏ် အသုံးအဆောင်နှင့် မဟာဏ်
ထုတ်ပေးအသုံး ပြုစုအသုံးအသုံး

ငွေငွေပါး အစစ်အမှန်အသုံးအဆောင် အမြန်တိုးတက်

အစစ်အမှန်အသုံးအဆောင် အစစ်အမှန်အသုံးအဆောင်
အစစ်အမှန်အသုံးအဆောင် အစစ်အမှန်အသုံးအဆောင်
အစစ်အမှန်အသုံးအဆောင် အစစ်အမှန်အသုံးအဆောင်
အစစ်အမှန်အသုံးအဆောင် အစစ်အမှန်အသုံးအဆောင်

စီးရင်အား ထားစိတ်ကူစားတို့ ဖယ်ရှားရန်နှင့်

ကျွန်ုပ်တို့အား ထားစိတ်ကူစားတို့ ဖယ်ရှားရန်နှင့်
အဆင်အတော် သိပ်မရှိမိလှပါဘူး

မဟာဏ်အားနှင့် အလှအစင် (အ) ၅၅

ငွေငွေပါးအား မဟာဏ်အားထဲမှ အဆင်ပြေပြေ ဝေငံအား
အားထား စီးရင် အစစ်အမှန်အသုံးအဆောင် အစစ်အမှန်အသုံးအဆောင်
အားထား ဒါအစစ်အမှန် ထိန်းချုပ်ခြင်းခံရတာအထဲမှ နှစ်ယောက်
အစစ်အမှန် မဟာဏ်အစစ်အမှန်

စီးရင်အား

ကျွန်တော်ထံပဲပြောချင်တာအထဲ အစစ် ငွေငွေပါး အစစ်အမှန်
အစစ်အမှန် ပြုစုအသုံးအဆောင် သိမ်းဆည်းအသုံးအဆောင်အစစ်အမှန်

တုပါအား ကျွန်တော်အား စည်းစိမ်အစစ်အမှန်အသုံးအဆောင်
အစစ်အမှန် အစစ်အမှန်အသုံးအဆောင်

အစစ်အမှန်အသုံးအဆောင် အစစ်အမှန်အသုံးအဆောင်
ငွေငွေပါးအစစ်အမှန် အစစ်အမှန်အသုံးအဆောင် ပြင်ဆင်စေရန်
အစစ်အမှန်အသုံးအဆောင်

အစစ်အမှန် အစစ်အမှန်အသုံးအဆောင်

အစစ်အမှန်အသုံးအဆောင် အစစ်အမှန်အသုံးအဆောင်
စီးရင်အစစ်အမှန်အသုံးအဆောင် အစစ်အမှန်အသုံးအဆောင်
အစစ်အမှန်အသုံးအဆောင် အစစ်အမှန်အသုံးအဆောင်

အစစ်အမှန်အသုံးအဆောင် အစစ်အမှန်အသုံးအဆောင်
စီးရင်အစစ်အမှန်အသုံးအဆောင် အစစ်အမှန်အသုံးအဆောင်

အစစ်အမှန်အသုံးအဆောင် အစစ်အမှန်အသုံးအဆောင်
အစစ်အမှန်အသုံးအဆောင် အစစ်အမှန်အသုံးအဆောင်

၅၀ မိုးလျော်စု

ငွေ့ဂါးများ ရင်ကျယ်သောအတွင်းအားနှင့် ထူးခြားစွာ
လှိုင်ကုန်အားပြောင်အလဲများ ရှိနေသည်။

ဤသည်ကို စီးရင်ဆာ ဝတ်ပြုမိအည့်။

ငွေ့ဂါးများသည် စီးရင်မှ ဝိမိတက်ဆေးသည်ကို ဆာ
ပြုမိစေသည်။

ဤသို့ဖြင့် တပြန်တလှန်တုံ့ဆိုဆိုရင်းမှ...

စီးရင်ဆာ တံခါးအတွင်းတက်သို့ ခုန်ဆုတ်ဝေးလိုက်စေ
သည်။

ငွေ့ဂါးက တံခါးအပြင်မှ ဆွယ်မဝင်စွာ လှမ်းစေ
လိုက်သည်။

'မိမ့် ရွှေ့ဂါးကို နှစ်ခုရီအတွင်း လွတ်စေရင် လှ
ဝေ၊ မလွတ်စေရင်မစွာ ရဲတိုက်လှမ်းရှိပြီ၊ အပြတ်တို
မယ်'

ထူသည် မပြောပြပါသည်နှင့် နေ့နက်သို့ ခပ်တည့်တည့်
လှည့်၍ ထူလှမ်းမှဆီ လျှောက်သွားစေသည်။

တံခါးမှသည် ပြန်ပိတ်သွားစေတော့သည်။

ရွှေ့ခိုင်းဆင်

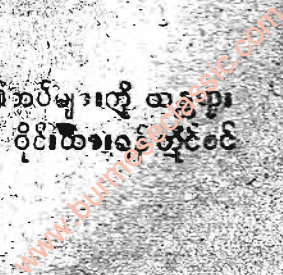
ရွှေ့ခိုင်းသည် တန္တသူးရဲထိုက်ထဲမှ ပြန်ထွက်လာသည်။
လူနှင့်အတူ ခိုခိုကြီးသုံးလုံးစွာ ဖိုတိပါလာသည်။

ငွေ့ဂါးက ရွှေ့ခိုင်းနှင့်စိန်ကြီးသုံးလုံးအား ဝမ်းမြူးစေ
မယ်သာ ကြိုဆိုလိုက်သည်။

ရွှေ့ခိုင်းတို့၏ပြေးပြုချက်အရ တွက်ထပ်ထဲရှိ စစ်အန္တရာ
များ တပ်ရှိထားပုံနှင့် အဆင့်မြင့်သိုင်းသမားများ၏ ခုခံပုံတို့
မှ တံတိုင်းများ၊ ဆားရဲထားအထို ခိုင်ခံ့လှကြောင်း သိရှိ
ရစေသည်။

ဆိုနေကစီ-

ရွှေ့ခိုင်းနှင့် ငွေ့ဂါးတို့သည် မိမိ၏အပ်များကို တန္တသူး
ရဲတိုက်ဆုတ်ခွာပြီ၊ ရဲတိုက်အပြင်မှစွာ ဝိုင်းဝန်းရန် နှင်စင်
လိုက်ကြသည်။

ဆိုခန့်ခတ် အလှူထုတ်နံ၊ ပြီးပြီ၊ စေတင်ကြည့်နေကြစေ
သည်။

ဤသို့ဆုတောင်းပြီး နောက်တစ်နေ့တွင်မူ-
ပုထိုးနံ၊ ရှိရာကရပ်သို့ ထူးဆန်းသော လှည့်ပွဲစဉ် စိုးရိမ်
ဆိုက်အေးလှသည်။

ထိုနေ့နတ်...
လှည့်ပွဲဝင်၊ မိုးအတွင်းမှ ရွှေခိုင်၊ ကြိုးကပ်ခဲ့ ခုတ်ဆုတ်
ထုတ်ခတ်၊ အေးစေဆည်း။

ဆိုရွှေခိုင်၊ ဝေပိုင်၊ နဂါးခေါင်းအစ်လှူထုတ်၊ ထူးဆန်း၊
'ရွှေခိုင်၊ အမိန့်ခိုင်၊'
စုတ်ပါ၏။

ဤနဂါးခေါင်းခုပ်ဝါးသော ရွှေခိုင်အညွှတ် အနံ့အေးအနံ့
၏ အမှတ်အသား၊ ပြန်သည်။

အထူးသဖြင့် ရွှေခိုင်၊ အမိန့်၊ ရွှေခိုင်၊ ပိုင်ရှင်သည် မဟာရာ
ဇာဏ်၏ အထူးအရံအဖွဲ့ဖြစ်ပြီး မဟာရာဇာဏ်ထံတွင် သိုလှမ်း
မိန့်မူ ဆိုအမှတ်အသား၏အိမ်၊ ဝိုင်၊ အမိန့်ကို နှစ်ခြိုက်
သည်။

ဤကြွေစင်လှသော
ရွှေခိုင်၏တို့သည် ရွှေခိုင်အဖွဲ့၏ကြွေစင် အမိန့် ခံရန်
အဆင်အတော်အသေးဖြင့် ရှိခဲ့ကြသည်။

စာပိုဒ်တို့နှင့်အညွှတ် ရှေးခေတ်အလှူအသွယ်အခါ ညှစ်ပေး
ရပ်အနံ့အေးသည်။

လှည့်ပွဲကတည်းမှ ပထမဆုံးဆင်းသက်သော အစိမ်းရောင်
ညိုတူရတံနှင့် မိန့်မူပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဝတ်စုံတူညီပွဲသောအခါ တစ်ခဏက ဦးခေါင်း၌
အလှူခံစီဝင်ပွဲစဉ်အားဖြင့် အစိမ်းရောင် အနီရောင်
စားပွဲစဉ်အားဆည်း။

အနီရောင်ပွဲစဉ်အားဆည်း မိန့်မူအားဖြင့် လှည့်ပွဲ
အဆင့်မှ အလှူခံစီ ရောင်လေးလံစွာအစဉ် တွတ်ယူပြီး
ပြုပေးသည့်ပြန်ခင်ဆို၏သည်။

ထိုအခါအလှူခံစီသည် လှည့်ပွဲစဉ်ကို ဆက်သွယ်စေ
သော ခင်အဖမ်းကြိုးကို ပြန်ထုန်းသည်။

အခါရောင်စဉ်ပွဲစဉ် ဝန်ထမ်းအဖွဲ့ မိန့်မူ၏ လှည့်ပွဲ
မှ အလှူခံစီဝင်ပွဲစဉ် အတိုက်အခတ်အစား၏ကို တွဲချက်ထိ
သည်။

အခါရောင်ပွဲစဉ်ပွဲစဉ်အားဆည်း မိန့်မူအားဖြင့် ရွှေခိုင်၊ နှစ်
ငွေခိုင်၊ တို့၏...
'မဟာရာဇာဏ်၊ မဟာရာဇာဏ်၊ မဟာရာဇာဏ်'

မဟာရာဇာဏ်၊ မဟာရာဇာဏ်၊ မဟာရာဇာဏ်
မဟာရာဇာဏ်၊ မဟာရာဇာဏ်၊ မဟာရာဇာဏ်
ရွှေခိုင်၊ အလှူခံစီပွဲစဉ်

ယန္တရား ခုတ်စဉ် အင်အားအား အမှတ်အသား အိမ်
ကောင်းနေတယ်၊ မကြွေစင် ဆုတ်ခွင့်ကြိုက်တယ်၊ မဟာ
ဇာဏ်၊ မကြွေစင်ပြန်ဆိုလျှင် အစိမ်းရောင်ရှိပါလိမ့်

၆၂ မိုးတော့အို

မိန်းမပျိုက ကြားပြတ်ရုံနဲ့သည်း

ရွှေဒိုင်းသခင်က ရှင်တို့ကို မေးစရာနည်းနည်း ရှိနေအယ်
ဒါကြောင့် ရှင်တို့ရဲ့ကို အပြစ်ပြောပေးပါ

ရွှေဒိုင်းနှင့် ငွေဒေါင်းတို့သည် ရွှေမုန့်အဆောင်ရှိ တွဲ
တူအောင်အား အားအိုအား အေးဆေးစင်ဆွေးစေသည်

နေရာထိုင်ခင်း မေးမြန်းနေသလို...

ငွေဒေါင်းသည် အားအိုအား အကဲခတ်ကြည့်၍--

မုန့်တို့အတိုင်း ပြောရရင်တော့ ကျွန်တော်အနေနဲ့ ဆည့်
ရွှေဒိုင်းသခင်ကို မြင်ဖူးတာ ဒါပထမဆုံးအကြိမ်ပါ ဒီစော့

ဆူစမ်းအား အားအိုအား ကြားပြတ်ရုံနဲ့သည်း

ဒီတော့ ဝင်းက ငါတို့ မသင်္ကာဘူးဆိုပါစော့

မသင်္ကာဘူးဆိုတယ်ဆိုရင် မဟာရာဂီ၏ထဲမှာ ဘယ်အဆင့်
ရှိတဲ့လူမှ ဒီဒိုင်းသခင် ဖြစ်နိုင်သလို ပြီးတော့ စီဒိုင်းတို့ကိုင်နိုင်
တဲ့လူက ဆယ်နှစ်ပေးတိုက်သလိုဆိုတော့ သို့မိပြု သိချင်နေ
အယ်

အားအိုအား ငွေဒေါင်းကို စိုက်ကြည့်နေသည်

အားအို၏အကြည့်ကို ငွေဒေါင်းက မသိကျိုးချွန်ပြု၍--

နှောင်ကြီးနဲ့ပါပေးတဲ့ ရွှေဒိုင်းဟာ အတူတူပါ ဒါ
မဟုတ် အစစ်အမှန်ဆိုတော့ကလေး ကျွန်တော်တို့ မကွဲပြားသေး
ပါဘူး

မဟာရာဂီ၏နှင့် အလှအစိ (၈) ၆၃

အားအိုထံ ည့် ငွေဒေါင်းအား အရေးလုပ်ပြီး ပြန်ဝေးပြ
သွားပါ

ရွှေဒေါင်းထံဆိုလှည့်၍--

'က...မင်းစာရေး နယ်ဖိုထင်သလို'

ရွှေဒေါင်းက

'ကျွန်တော်ဆို ငွေဒေါင်းနဲ့ တစ်သဘောအညွှန်းပါပဲ၊ ငါက
အစစ်အမှန် အတူတူပါ ခပ်တူပါပဲ၊ မိတ်ဆွေအား ရန်သူအား
အစားက ခွဲခြားသိချင်နေပါတယ်'

အားအိုအား ခေါင်းအဆတ်ဆတ်ညှိတို၍--

ကင်း-ခါက ရခယ်ရှားပြီး မောင်ရင်တို့က ကျုပ်ပေးသမျှ

ပြောနေကြတော့မယ်ပေါ့ တွတ်လား

ငွေဒေါင်းက ထိတ်စန့်သွားသည်

မိမိတို့၏ စိတ်ကူးထဲက ကြံရှယ်မှုကို အားအိုအိုမှ သိနေ၍

ငွေဒေါင်းသည် အင်းသို့တွေးအေးနေစဉ်--

အားအို၏

မင်းတို့ကို ငါက ဒိုင်းသခင်အစစ်ပဲဆိုတာ သစ်သေပြ
ဆရာနည်းအစစ်နည်းရှိတယ် အေး...ရတီစင်ရာအေးနေလေး

အေး...မသိဘူး

ဆူအ...

အနုပညာရှိလို့လဲ ခင်ဗျာ လုံးဝ မိတဲ့ သမီးမေပြချစ် ဆိုရင် ရေထဲခါးမယ်

အဘိုးအိုက

မင်းတို့ကိုယ်ထဲမှ ဒီကတိ ထိန်းချုပ်ချစ်ကို ချစ်ဆုံးချင်၊ ပေးပေးပြန်တာပဲ ဝေါဟာရနဲ့ပင်တယ်

ကျွန်တော့်အဖေ ဝေဇာဝါနှင့် ဝေဇာဝါတို့အဖေ မဟာရာဇာဂိုဏ်းမှ အဆင့်မြင့်ဆုံး ဗုဒ္ဓါလိမ္မာဒါသီလဒေဝီသည် ဝေဇာဝါဖြစ်သည်။ မဟာရာဇာဂိုဏ်းသည် ပြောရမည့်အတိုင်း ဤ ဝေဇာဝါလုပ် နိုင်စွမ်း ရှိကြသည်။

ဝေဇာဝါပေး ဝေဇာဝါပေး ဝေဇာဝါပေး အဘိုးအိုက...

တကယ်လဲသာ ခင်ဗျာ သင်ခန်းစာ ပြတ်ပြတ်စားစားသာ မစားပြန်ရင်လဲ မင်းတို့က ယုံကြည်ကြမှာ မဟေတို့က

ဝေဇာဝါက

ခါးပေးမယ် ကျွန်တော့်တို့တို့ထဲက ထိန်းချုပ်ချစ်ကို ခင်ဗျာ ဆုပေးတဲ့အထိ ပြန်ခံနိုင်ရင် ထိန်းချုပ်ချစ်ကလေး ခင်ဗျာ လဲ ဒီကတိပြန်ကို ရှေးကလေးမှာပဲ မဟာရာဇာဂိုဏ်း ပိုဆေး ကျွန်တော်တို့က ဝေဇာဝါ ခင်ဗျာ ဆုပေးတဲ့အထိ ဣပုထိုး ပြန်ခံ နိုင်မည် မထင်ပါနဲ့ဗျာဇာဇာ

အဘိုးအိုက မဲပြုံးပြုံး၍...

ကလေး ခင်ဗျာပေး ပိုစားစား၊ ဒါ ဆို စောင့်ပါပြီ၊ မင်းတို့က မဟာရာဇာဂိုဏ်း ဆယ်ကလေးကလေးမှာ ဝါးကိုင်ယုံပြန်မယ် ထိုကတိ ဝေဇာဝါက အဘိုးအိုကလေး စေ့စေ့ ပြောပြ၍...

အပြေးသိပ် ကြိုးနဲ့ ချိတ် ဆယ်ကွန်အဘွားမှ မှန်ရောင် ခင်ဗျာက ကလေးမလေးမလေး

အဘိုးအိုက ခေါင်းတစ်ချက်ညှိ၍...

ခင်ဗျာပိုင်ရင်တို့က သင့်ဆယ်ကွန်အဘွားမှ ဣပုထိုးပိုင်ရင် မဟာရာဇာဂိုဏ်းက နောက်ကြိုးပွဲ ထွန်းသွားနိုင်အောင် ပေးပါစေ

ခါးပြန်ခံတာ ကျွန်တော်တို့က လွတ်ပို့ဆုံးမက ဝေဇာဝါမှ တစ်ဆင့်ကလေးပိုင်ရင်

အဘိုးအိုက ဟားတို့ကလေးခင်ဗျာကလေး

ခင်ဗျာက ကြောင်၍ကြည့်နေတော့မည်

အဘိုးအိုက ခယ်မေ ရင်က...

ခင်ဗျာပိုင်ရင်တို့က လွတ်ပြန်မိမှ မောင်ရင်တို့ကလေး ထိန်းချုပ်ချစ်ကို လွတ်အောင် လုပ်ပေးတဲ့မိဖုရားပေါက်

ဝေဇာဝါက ဝမ်းထဲသွေးပြါး

ချုပ်ချယ်မှုကို လွတ်အောင် လုပ်ပေးမယ် ထုတ်ပေး

ခါးဆီ ကျွန်တော်ကလေး

အဘိုးအိုက ဝေဇာဝါက ဆုံးမလှည့်၍...

မဟာရာဇာဂိုဏ်းက

ရှေးခါးက ခေါင်းညှိကလေးပြါး

သွေးပေးအထဲမှ ကျွန်တော်တို့ ဆယ်ကွန်အဘွားမှ အနိုင်တိုက်မိခဲ့တဲ့အထဲမှာပါ မိဖုရားပေါက် ဒီခင်ဗျာ ကျွန်တော်က ခင်ဗျာကြည့်ချင်အထိ

အဘိုးအိုအ ခုလှန်သဘောကျဟန်ဖြင့်...
ဟုတ်ပြီ နောင်တယ်၊ ဒါဆို နှစ်ယောက်စလုံး ဝင်
တိုက်ကြဦးတယ်လား။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်နိုင်ရင် မဟာရာဂါဏ်ထဲမှာ ကျွန်ရစ်တဲ့ မိ
သားစုတွေ အစောင့်အရှောက် ဘယ်လို အစီအစဉ် ရှိသလို့...
ဒီအတွက် အမှုမပျင်းအောင် မှတ်တမ်းတင်စေရအောင်
အားလုံး ပြန်ထုတ်ပေးဖို့ပေါ့ပေါ့

အောင်ပြီ၊ ဒါဆို သတိထားပါအောင်
ငွေဒဂါးသည် ပြောပြသော်လည်း အဘိုးအိုထံ တစ်စုံတစ်
ဝင်သွားစေရဦး။

ဇာတိကွယ်လျှော့ခင် အကဲသုံးနှင့် အစီအစဉ်မှာ အသား
အားအိုအိုအား ပြောရိုက်နှင့်တည်း။

သို့သော်

အဘိုးအိုအိုအို အိုဝ တန်လှုပ်ခြင်း ရရှိပါ၊
ဥပဒေကို မြှောက်ဆိုဆိုသည့်နှင့် အစွမ်းအားစာ ပြစ်
တန်ခူး ရိုက်ခတ်လား၏။
ထိုနေ့အစီ...

လက်ဝါးတစ်ခုလုံးသည် ငွေဒဂါးထံသို့ အနှိပ်ပြင်းစွာကို
ဝင်သွားစေသည်။

ငွေဒဂါးက အကြံပေးပြီး လက်ဝါးချင်းဆိုင်၍ ခံစားဖို့ပင်
သည်။

လက်ဝါးချင်း ထိမိသဖြင့်...
ပြန်။

ခနဲ မြည်သံကြီး ထွက်ပေါ်လာသည်။
ငွေဒဂါး၏ လက်တစ်ခုလုံးမှာ ပူခနဲ ပြစ်သွားပြီးလျှင်...
ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံးမှာ အညှိုး နှောင့်သို့ လှုပ်ခတ်ထူထဲ
သွားလေသည်။

ငွေဒဂါး... သူ့အားအိုအို ပြောလေပြီ...
ဘယ်နှယ်လဲ... အခြေအနေ မဟန်တူးအား

ငွေဒဂါးက ရှုမိသော မျက်နှာဖြင့်...
လှယ်ဘူးပျား ဒီအဘိုးကြီး အတွင်းအား သိပ်အောင်
တယ် ခင်ဗျား... သိပ်လဲအတင့်ခရီးနဲ့ ကဲ... ဗျာဓိကို ထုဖေး
ဝါဒါး

ငွေဒဂါးက ငွေဒဂါးအား ထိုမှ မေးဆို၏လည်း။
အဘိုးအိုအိုအို၊ ဗျာဓိကို ဆိုင်ရာမှ မထုတ် အစောင့်လျှော်ရုံနေ
သည်။

ငွေဒဂါးက ခေါ်ပြန်၊ ပြန်၍
‘အခြေအနေအရဆိုရင် ခင်ဗျားကို နိုင်ဖို့မလွယ်ဘူး၊ ဒါပေ
မလို့လို့ ချုပ်ခယ်ထားခြင်း၊ ခံရတာ လွတ်ထင်ပျံ့နှံ့နဲ့ အခွင့်
အခါက ဒါပဲရမယ့်အရာပဲ၊ နိုင်နိုင်အောင် တိုက်ဖို့ပဲ’
အဘိုးအိုအိုအိုလည်း အေးအေးအေးအေးဖြင့်...

ကျွန်တို့လည်း ခေမင်ရင်တို့ရဲ့ အဖေချစ်ကြီးကို ပျောက်
ခေမင် လုပ်ငန်းတစ်ခု၊ ဓမ္မာရုံကို အဖေရဲ့ ဓမ္မာရုံရဲ့ နန္ဒာ
ကိုယ်တို့ နိုင်ပြီ၊ ခေမင်ကို အုပ်ချုပ်ပိုင်ခွင့် ရှိတော့မယ်။
ငွေငွေ နှစ်

အေး... လူတစ်ယောက်ကလေးက ရှိတော့ အင်တော့နဲ့ တို့တို့ရဲ့
အေး...
သူသည် ပြောပြပါသည်နှင့် လူအဖွဲ့ ခုန့်ထူးပါပြီ၊ တို့တို့စစ်
ဆင်ခြင်ပါ။

ကျွန်တို့အဖေရဲ့...

ငွေငွေ... ဘယ်အတိုက်တို့၏ အဖေ... ချစ်ကို လို... အထိ
မခံနိုင်တော့ပါ။

အဖေရဲ့... တို့တို့ရဲ့... ပြင်ဆင်သည် တို့တို့ကုန်များကို
သုံးပြု၊ ပြန်တိုက်သည်။

သူသည် အင်... တို့တို့ရဲ့... ဆက်ကုန်ပြည့်စေမိစင်
တိုက်နိုင်တော့မယ်။

အထူးအထူးသည် ဆိုင်းကုန်... တို့တို့ကုန် အပြု၊ ဆယ်ကုန်သို့
အကူးအလှယ် လျင်မြန်စွာဖြင့် ငွေငွေ...၏ အထိမခံ... ကိုတို့... လိုက်
သည်။

ထို... မှတ်တမ်း...

အ... ခေ... တို့... နန္ဒာ... ထို... ချို... မှတ်... ပြန်
ခေ... အ...
ဟု... ပြော... ထို... သည်။

အထူးအထူး ဆို... ချစ်... ကို... မိ...
သူ... ကိုယ်... ချစ်... ကို... အ... အ...
အ... ကို... ရှိ... အ... စင်... ရှိ...
သည်။

ထို... နှင့်

ငွေငွေ... က... က... က... က... က...
က... က... က... က... က...
က... က... က... က... က...
က... က... က... က... က...

ထို... နှင့်

ငွေငွေ... က... က... က... က... က...
က... က... က... က... က...
ငွေငွေ... က... က... က... က... က...
က... က... က... က... က...

ထို... နှင့်

ထို... က... က... က... က... က...
က... က... က... က... က...
ထို... က... က... က... က... က...
က... က... က... က... က...

ထို... နှင့်

ထို... က... က... က... က... က...
က... က... က... က... က...

အဘိုးအိုက အေးဝတ်စွာပြင်—

'ဆင်း... ဒီကံကုန်ကံ မောင်ရင် အစွယ် ငမတ်ဆိမိ၊
အောင်မယ်ပုံ မပေါ်ဘူး'

'ဘာဆို... ခင်ဗျားက ကျွန်မအိုကို တစ်ကုန်တည်းနဲ့
အသေသတ်နိုင်မယ် ထင်ဖို့ ခေါ်တုတ်တာ။ ကောင်ပြီ စမ်း
ကြည့်ကြည့်အေးပေါ့။ ဒီကံကုန်နဲ့ မနိုင်ရင်ခဏာ ခင်ဗျား
စားထားတဲ့ အစား တည်ရမယ်နော်'

အဘိုးအိုက လျှောင့်ပြုံး ပြုံးရင်းမှ—

'တည်ဝါမယ်ဗျား၊ တုတ်တုတ်ခေမယ်'
'ဟေ့... ခါဆို တိုက်အေး၊ ဒလဗျား၊ ဆွဲလှင်နေသားလို့'
တမုန်ခဏာ ငွေနှုခါးဆီ ရွှေငွေဝါးလို့ ထားဖြစ် လို့မစာ
သည်။

ဒို့သော် ခမံနေသည်က မိမိကိုယ်တိုင်က ဆေးထပ်ပြီး ဝေဒ
နှုခ ခံစားရဟန် အောင်အေးရသည်။

ထိုကြောင့် မည်သို့မျှ မအေးသေးတော့ပါ၊
ဝတ်စုံအဝါနှင့် အထိုးအိုသည် မီးအေးဖော်ခဏတ်သေ
မုတ်လုံးတို့ဖြင့် ရွှေငွေဝါးကို စိုက်ကြည့်ဖို့၏၊
ထိုနောက် လွှားခနဲ ခုန်ထုပ်လိုက်သည်။

နောက်ဆုံးကံကုန်ကို ဇွဲစိတ်နဲ့ နှိပ်ဆုံးပြတ်ထားသည်။
ရွှေငွေဝါးကတည်း။ လွှားခနဲ ဆိုက်ခနဲသည်။

အပေါ်တွင် နှစ်ဖောက်သား တစ်ယောက်တစ်ယောက်
တိုက်ခိုက်စဉ်အသံကြီး၊ ဝိုင်းခနဲ ပြည့်တည်၊ ထွက်ပေါ်လာ
သည်။

ထို့နောက်တွင်မူ

'ရွှေငွေဝါးသည် ပြင်းထန်သောညည်းထွေးသံနှင့်အတူ...'
အရင်ဦးဆုံး ပြုစုကျွေးမွေးတော့သည်။
အဘိုးအိုကတော့ ထိုနောက်မှ မြေပေါ်သို့ သင်္ချာသေခို
ဆတ်သော မြန်ကျွေးမည်။

မြေကြီးပေါ်တွင် တစ်ချက်နှစ်ချက်ခန့် လှူလိမ့်ပြီနောက်
ရွှေငွေဝါးမြေမှ ထုတ်ဖော်ထုတ်ဖော်တော့သည်။
ထူးခြားခေါင်းပိုင်အစစ်ခလားကား၊ သွေးရောင်ချင်း၊ နီရဲလှဖော်
အဘိုးအိုက အေးဝတ်စွာပြင်...

'ဟေ့... အဝတ်ချက်ပြီ၊ ဆေးအောင်ကို ပြုပြင်ဆို့ဖို့ကြိုစနိုး'
စကားဆုံးသည်နှင့်—

အပေးလှိုက်အေးအေး မိန်းမပါနှစ်ဖောက်က ရွှေငွေဝါး၏
အဖေအောင်ကိုပြု၊ တွဲအဖွဲ့ငါ့မှ ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။
အဘိုးအိုက ငွေငွေဝါးအနီးသို့ တစ်လှမ်းချင်း လှမ်းထော့လာ
သည်။

ငွေငွေဝါးက မသိမသေ အသင်ပြင်ပြီး အောင်အေး၏
လှူလိုအေး အဘိုးအိုက ရန်မပြုပါ။

၅၂ မိုးကျော်စာ

အေးအေးသိန်တက်သည့်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ငွေခေးအေး ထိုင်ချ လိုက်သည့်။

ပြီးနေသေး။

အစ်မ၊ ပြင် နှစ်ချစ်ပုတ်၍ ...

ငွေခေး၊ ခေးအိုင်ပြီး ချွေချွေ အလုပ် ခိုက်ဘိယျား၊ ဝါဆို ပြန်အောင် သွေးဆီမိနယ်

သူ့အေးပုတ်လိုက်သည်အကြောင်းကို ငွေခေး၊ သူ့ သတိ ထားပြီး မှတ်သားရင်းပေ...

ရှုနတ်၊ နေရာ၊ ဆူသေပြီအေး မှတ်သလို ပေးလက်သည်။

အတိုးအိုအ ခေါင်းညိတ်လိုပြီး...

'ဒီအိုင်က မိသိမိတယ်၊ ဒီခေး သတိ ခိုက်ဘိယျား၊ ငွေခေး၊ အိုင် ခန့် နှစ်ချစ်သည်၊ သူ့လိုအိုပြီး အတိုး အို ပြေးသည့်အတိုင်း မဟုတ်လို့မှ တံ၍ ချွေချွေ အလုပ် နေအေး သည်။

ကြေးပိ...

အို ထဲထဲအိုင် ပျက်သွားအေး အတေးသည်။

ထိုပုတ် ပြောအေး၏ခန်းထဲလေ။

ဒီနေရာအိုင် ခည်ဆည်ထူ ကြားရွာအိမ်၊ ခန့်ပါ။

စန်ကျင်မှ ခုအင်ပေါ်၌ ငြိမ်သက်စွာအိပ်လျက်၊

ခံ့ခင်အ အနားအိ ဖြည့်ညှင်းစူး တီးထင်သွားသည်။

လူသည် နီးထိုက်မည်ကြံရှယ်ပြီးမှ ဆိုအကြံထိုလျှောက်

ဦး

အေးအေးဖြင့် အိပ်ခေးကျ ခန့်အေး လူတစ်ဦးအင်အေးအိုင် ခန့်၊ ခုအင်ပါ။

အတန်ကြားသည့်တိုင်အောင်ပင်။

သူသည် ဖန်ကျင်အိုင်တင်အေးမှထိုင်၍...

အိပ်ပျက်နေစော ဖန်ကျင်အေး၊ စောင့်ကြည့်နေဒိသည်။

အချိန်အေး၊

တရှေ့၊ ရှု ကုန်လှိုင်းကျော်ပြတ်နေဆဲ။

ခံ့ခင်အသည်၊ စိတ်ရှည်အက်ရည် ထိုင်စေခင့်နေဆဲခင်။

ကျယ်ဖြင့်...

အိုင်အိုအေးလုံးချစ်ခန့်ကြားစေးအချိန်တွင်မှ ဖန်ကျင်

အေးသည်။

အေး စီးခင်အေး၊ ပြီးကြည့်ရင်း...

ကိုယ်အိပ်စား တော်တော်ကြီးသွားလေးဟင်

လေးနားရိုအေး၏တော့ ရှိပါလိမ့်မယ်

ဆေးခြားနှင့် တူးထွားသော
မဟာရာဂါ၏ ချွေးနှင့် ရွှေခဲ၊ ကြေး
ထွန်းရာရေတို့ကို စိုင်းထုတ်သော
ရက်စွဲထဲ ဝင်ပြီး တိုက်ခတ်
သောတယ်

ရေပမာ ပြုပြင်၍ စောင့်ဆိုက်သည်
ဝေ့ဖွဲ့၏ အစကို ရှေးယုဂရုပ်ကွဲကြောင့် ခုတ္တို ဆို
တင်တွင် ကြွယ်ဝသော ပြုံးပွားသော ခုတ္တိုအား အသေအဆုံးစီနီကြ
သုံးလုံးနှင့်အမျှ ဝှေး ဝှေး ရွှေခဲ၊ ကြေး၊ တို့ပါ ကျွန်ုပ်တို့
စည်းရုံးနိုင်ခဲ့ပါကပင်

စီးရင်မြေပေရွာကို အရွှေ့စိုက်စွာ နှစ်စား အဝင်နေပေသ
ပန်တောင်ထဲ များစွာမိုင်ကပ် သွားပြီ

ခါးစို ဝှေး ဝှေး ပူစို ထွန်းရာရေတို့ထဲ ရောသုံးနေပြီ
ပြောပါ

စီးရင်မှာ ခေါင်းခါးပြီ
သူတို့ကို ပြန်လွှတ်ပေးလိုက်ပါကယ်၊ ကုန်ပျက်နေနီ
အောင်လို့ပါ မဟာရာဂါ၏ သူတို့အား ရောသုံးကြီးဆုံးပုဂ္ဂို
လ်တွေမှ မတတ်ဘဲ
ပန်ချင်က-
ဗါးပမယ် သူတို့အား စိတ်ချရအောင်
ကျွန်ုပ် သူတို့၏ အိမ်မှာ ထိုင်နေစေပြန်ရပါကယ်

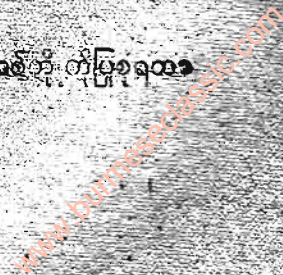
အင်းအေး-ညီမယ်ကြည့်ရင် ပြီးအောင်ပါ၊ အစ်ကိုစိတ်ပူတာ
တော်ကြီး မဟာရာဂါ၏ကိုယ် အစ်ကိုချီထွက် တွင် သိလ္လရုပ်
တွေ ရှိသေးကြောင်း သိထားတာ ဆိုတော့ တိုရိုလျှင် ချစ်ချစ်ကို
မဟာရာဂါ၏ အလှူအတန်း အထဲ ခေါ်အကြွေးသွားမယ် ဇီးတယ်

စီးရင်ဆေး သယ်ပြန်အပ်ချင်ပြီ
ကျွန်းအေးအေး ပူတို့ကို ထိုင်ပြီးမူဆာပြန်ခဲ့ ပြန်လွှတ်
ပေးပေးတယ်၊ အလှူအတန်းအား အလှူအတန်း အချိန်
ခန့်မှန်း တိုက်ခတ်ပေးနိုင်တယ်၊ ကျွန်ုပ်တို့ကတော့ အထူး သိထိ
တိရိယာနဲ့ အလှူ အထူးသင့်ပြင်အောင်ပါကယ်

ခုတ္တိုကတော့ အထူးအထူးနဲ့ အထူးရွှေခဲ၊ သိုင်း
စည်းရုံးတဲ့ အလှူအတန်းဆိုရမယ်၊ ညီမတို့ ယထာရပ်
စိတ်ချအပ် ကို အစ နှစ် ဝှေးပါ အစ်ကိုအေးယု
ဂရုပ်ပေးထိရမယ်

နန်းချွန်က နန်းချွန်အေးကြည့်ရင်
ညီမတို့ တိုက်ခတ်ချင်တဲ့ အလှူအတန်း စိတ်ချတာ ယထာရပ်
တို့ထဲမှာ ပြန်ရတာ အထူးအထူး စင်စင် ပေးပါပြီ
နန်းချွန်က ပြုံးစိတ်ပြီ

ညီမ မောင်ပန်ပါအုံး၊ အထူးသင့်ပြီ အစ်ကိုကြိုရတာ
ညီမအေးယုပေးပါကယ်
အစ်ကိုညီမက

စီးရင်ဆာ ထိုလူအား ပြုံးပြလှင်ပြီ
'အစ်ကို၏ ဘယ်လူပါလိ'
အဝတ်နံ့နှင့်လူ၏ အံ့အား၊ ဆင်သောတန်ဖြင့်
'ခင်ဗျား၊ ဘယ်လိုခေါ်မိမိတယ်'

'တယ်လိုခေါ်ရမလား၊ အစ်ကိုအရှင်မို့ အစ်ကိုမို့ခေါ်
အားပေး၊ တစ်ယောက်တည်း ရှင်ဟော့ တခြားလူ အစ်ထေးတိရံ
အဝတ်ကို ဝတ်စားတဲ့အပြင် အဲဒီလူနဲ့တွေ့အောင် ပြင်ဆင်
ထားသေးအယ် မဟုတ်လား'

'ဟုတ်အယ်၊ တျာပြတုထားကား တခြားလူတော့ ခေတ္တ
ထူး၊ ကျုပ်ဆရာအရင်ပဲ'

'ဒီအဝတ်ဟာ သေမုန့်ကြီးထဲမှာ တစ်အည်ထဲမှာ ရှိတဲ့
အသစ်စောင်ပုထိုးရဲ့ အင်္ကျီပဲ၊ ဟုတ်တယ်မေ့ဖို့အား'

ဆိုရမယ်၊ ပျက်လုံးအစုံမှာ ပြုံးကျယ်ဆူးရသည့်၊

'ခင်ဗျားဟာ အေးလုံးသိနေပါသေး၊ ဝါထစ် ဒီအဝတ်
အယ် အစုံမယ်ထဲတွဲ မိုးနဝါ၊ ချုပ်ဝတ်တန်သောတို့အေး ကြီး
ဖူးသလိုပဲ၊

'ကြားဖူးပါသေး
ထိုလူက စီးရင် အား စူးစိုက်စူးကြည့်ပြီ၊

'ကဲ-တခြားဟော့တော့ဘေးချိတ်ပြီ၊ ကျုပ်လားထားကြောင်
ရင်း ပြေးချင်တယ်'

'ပြောဝါ'

ပုလဲနုဆီဝတ်ရုံရှင်

နေ့စဉ်တစ်နေ့...

ခန်းမကြီးထဲတွင် စုမ်းရဲအမှူးပြုသော လူဆိုးကြီး၊ နေ
စေးဆီတို့သည် တံခါးဝတွင် တန်းစီ၍ နေောင်နေကြသည်
နက္ခတ်ကြီး၊ သုံးဦးတို့ကလည်း ခန်းမကြီး၏ အတွင်းအထဲ
မှာ ထစ်နေရာပုခိုပြီး အခြေအနေက ကက်ခတ်နေကြသည်၊
ခန်းမကြီး၏အပြင်အနံ့တွင်မူ ပိန်ခြေခံခြေဖော် အာရုံ
အိုတစ်လေးက ရပ်နေသည်၊

ထိုလူကို စီးရင်မသိပါ၊
စင်စစ်

ထိုလူသည် အဝတ်နက်ဝတ်ဆင်ထားပြီး အလွန်ပီနိုးစေ
ကြောင်းသာ အကိုးအိုအလွင် ဖေါက်နေခြင်းဖြစ်သည်၊
အနီးမှ ရာထီမှ ထိုလူမှ ဂူဝယ်ထစ်အေးဖို့နှင့် သိ
ရသေးသည်၊

၇၀ မိုးကျော်သူ

ပြေငုစေအောင် အားပေးစရာပဲ ဟုတ်ကား တွေးကြောင့်
ဆင်တူအတိုင်းနှင့် ဟုတ်ကံနှင့်စရာ လိုပေသည့် ဆိုစာ
အားပြုထားပေ။

ခပ်စား အားပေးစရာပဲအပြေစရာ ကျင့်စားလို့
အားပေးစရာပဲအပြေစရာပင် အားပေးစရာပင် ဟုတ်
ပေနိုင်တော့တော့ ကံယိုကံယို ကံယိုအားပေးစရာပင် အကြံ
ပေးချင်စားပဲ။

စီးရင်တံ ပျံ့ပြားပြားလှစေပြီ
ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ အရင်ပင် ရှင်ကံယိုတိုင် အစင်ပန်းခဲပြီ
ကြီးပေးပေ။

ကြော် ဝိသိဒ္ဓါ
ဆိုလျှင် အင်းဝခံပြုပြီ ရှင်တံအကံ ယူအားပေး ခုန်
စားပြီ။ စီးရင်စားစရာပင် ဟုတ်ကံယိုကံယို
ကံယိုကံယိုကံယို ကံယိုကံယိုကံယို ကံယိုကံယိုကံယို

လှီးသော်...
စီးရင်တံ အားပေးစရာပင် အပြေစရာပင်
လှီးသည့် လှီးသည့်ကြီးကြီးအား အားပေးစရာပင် ပြုစုပြီ။ အစစ်
ခန္ဓာတံအစစ်အစစ် ဟုတ်ကံယိုကံယို ကံယိုကံယိုကံယို

ကံယိုကံယိုကံယိုကံယို

ယူပေတို့ကားလှိုဆက် မိုးကြိုကံနှင့် ဝင်ရောက်ပြီသာ။
အားပေးစရာပင်။

ကံယိုကံယိုကံယိုကံယို ယူပေတို့ကံနှင့် ဝင်ရောက်ပြီသာ။
အားပေးစရာပင်။

ခန္ဓာတံအစစ်အစစ် ဟုတ်ကံယိုကံယို ကံယိုကံယိုကံယို
အားပေးစရာပင်။

စီးရင်တံ ပျံ့ပြားပြားလှစေပြီ
ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ အရင်ပင် ရှင်ကံယိုတိုင် အစင်ပန်းခဲပြီ
ကြီးပေးပေ။

ကြော် ဝိသိဒ္ဓါ
ဆိုလျှင် အင်းဝခံပြုပြီ ရှင်တံအကံ ယူအားပေး ခုန်
စားပြီ။ စီးရင်စားစရာပင် ဟုတ်ကံယိုကံယို

လှီးသော်...
စီးရင်တံ အားပေးစရာပင် အပြေစရာပင်
လှီးသည့် လှီးသည့်ကြီးကြီးအား အားပေးစရာပင် ပြုစုပြီ။ အစစ်

ခန္ဓာတံအစစ်အစစ် ဟုတ်ကံယိုကံယို ကံယိုကံယိုကံယို
အားပေးစရာပင်။

ကံယိုကံယိုကံယိုကံယို

၈၈ ခိုးတျော်လှ

သားရေရယ်၊ ပြီးတော့ မြောက်စင်စင်နားပါ။ ဝတ်မှုန်ပေါ်နေတဲ့ သံငါအမျှင်နဲ့ ဧတီဒါပေရစ်လုပ်ရတယ်။

ဒီအဝတ်တစ်ခုခုလဲ ပြီးစေတယ်။ အဲဒီအဝတ်ပိုင်ရှင် စီချန်ဟာ မြဲမြန်စွာ အားပေးပြန်သင့်သလား။ ဆယ်စုစုစာနားတဲ့ ရှဲ့ ဝါးချယ်တွေ အထူးခဲနေရတဲ့အခန်းအခန်းမှာ အောင် တောမိ စော့ခင်နေထိုင် မိကြွေးထွေး ပြတ်ပြေးလွတ်မြောက်သွားတာ တယ်။

ဒီလူ ဒီအဝတ် မဝတ်တာပဲ။ ဆိုရင် သေမှာပေါ့နော်။

ဒါပေါ့၊ သူ ဝိုင်းတိုက်တိုက်နားစာ အားပေးပေး ပါခဲ့ကြပြီ။ ဟယ်၊ အဘယ့် ညီနောင်ညီနောင်အခန်းနဲ့ လူမှုသွား အင် အဝတ်မဝါရင် သူ့သေတိုက်စေ ထိုက်နိမ့်စွမ်းရှိပေမယ့် အဝတ် ရှဲ့ အစားအကွယ်ကြောင့် နိုင်ဖို့မလွယ်ဘူး။ ပြစ်ခံရတယ်။

စီရင်စာ ငါ့အစားစာ စဉ်းစားနေမိသည်။

စေ့ချန်စာ စော့ခင်ဆက်လက်သည်။

ခင်တော့ စီချန်ရှဲ့ယပ်ညီက မဟာရာဂိုဏ်းရှဲ့ စေ့ခိုင်းမှုနဲ့ ဒီမှာ လှည့်ပျံ့ ခော်လှားနေပြန်ပြီ။

စီရင်စာ

အညီညွတ်ငါ့အစား။ နားမှာ နေရမိမိမိတွေ ပါအိအိ။ မှာ အသားချာထဲမှာ သည်းတစ်ခု လှည့်အားနဲ့ အချိန်ကုန်ခံပြီး ခခဲမနေအောင်တော့။ စက်ထွန်ကုန်ပုံ တိုက်ခိုက်တော့မယ် ဆယ် နယ်လဲ အား

စေ့ချန်စာ ခေါင်းညှိတိုက်လို့သည်။

စော့ခင်တယ်။ အခုဆင်နွှဲနေတဲ့ တိုက်ပွဲတွေဟာ သိုင်း ခန္ဓာထဲ နေရာရောက်ပါ ပယ် ဘဲ နဲ့ ခေဘု နိုင်တိုက်ညှိနဲ့ တိုက်ရမှာပေါ့။ ဝါနဲ့ လှုပ်မစား။ မင်းဆရာတို့ ထည်ကိစ္စတွေ အသိ ပေးရင် မဆင်နွှဲဘူး။

စီရင်စာ ခေါင်းခါးအမ်းလို့ကပ်သည်။

အသိပေးလို့မပြစ်ဘူး။ ကျွန်မဆရာက ထူး ကျွန်ုပ် ခွဲခွာ ခါနီးမှာ ပြောဖူးတယ်။ ရှေးကတစ်ကုန်ကြသေးရင် ဝေသာတော့ မယ်တို့ အခဲအစား ပဲရတူအစားကို ဝေသာထံရင်အေး ကျွန်မတို့အစ ရေစက်ကုန်ပြီထင် ဝါရှဲ့ သွားတော့ဖို့ မပြစ်နိုင်ဘူး။

စေ့ချန်စာ မကျေနပ်ဖြင့်...

သိုင်းလေးကျွန်တို့တစ်ခုလုံး အပ်ဆိုက်ထေး မယ်တော့ သွားအကြွေးငါးအကြွေးလို့ ဖြစ်ပါအစား။ လိုမေးရာအနေနဲ့ မသွားချင်ရင် ဆူနေတဲ့နေရာကို ပြေးပြန်မိတ် အားတို သွား မယ်။

အက ကျွန်မတို့က ဒီထုတ်ကုန်သွားဖို့ဆိုတာလဲ ဒီအစားနဲ့ ဝိုင်းရံပိတ်ဆို့ ထားတဲ့ကြားက ကယ်လို့ ထိုးပေးမိနိုင်မှာ တွယ်။

ဒါ... ဒါအစော့

အားရယ် လွယ်ရှိအခြေအနေမှာ ကျွန်မတို့ကယ်တို့ ကျွန်မ တို့ အားလုံးကြိုအား အကျွေးဝမ်းဆုံးဝါးက ခုတ်ကုန်လား။

၀၂ မိုးချိန်

'အင်း... ဟုတ်တယ်လေ'

ဆိုသို ဆွေးနွေးဆွဲကြစဉ်မှာပင်...

ခမားကြိုက်တယ်လို့ ရန်သူများက ကျွန်ုပ်တို့ကို ကြား
သေချာသေသည်။

တံခါးမကြီး ဖွင့်ချွေးချေပြီ

အတတ်နက်နှင့်လူက မခြေထမ်းကြကဲ့နှင့် လှမ်းဝင်လာခဲ့သေး
သည်။

စေ့ချွန်က ထိုလူက... စေ့စေ့ကြည့်ရင်း...

'စမ်းက စီချွန်ရဲ့ တာဝန်ဝင်လေး'

အတတ်နက်နှင့်လူက ရယ်မောမိမိပြီ...

'ဆယ်ကြိုးကို ထိခနစာမိဆီရင် ချွေးနွေး... ဘယ်ညိုရင်းတင်ပဲ
ရိုတယ်ဆီတယ်... သိသင့်တယ်လေ'

ဒါဆို... ခင်... ညီ မြင်ရှင်... ဟုတ်တယ် မဟုတ်လဲ...
ဆိုအခါ...

အတတ်နက်နှင့်လူက ရင်ဝဲ... ကော့ရှို...

'ထုတ်တယ်... ဟျုပ်နွေးမညီ မြင်ရှင်... စီချွန်ရဲ့အစဉ်ရင်...

ပဲ... ကဲ... တာ... လုပ်ချင်ကြပြီ'

ဟော့ဂိုဏ်းနှင့် အထူးခဝီ (တ) ၀၃

စာစစ်စစ်ပေးဆုံးသည့်နှင့် ရွှစ်ချွန်သည် ဒေါ်ထွန်းကို ခေါ်ခေါ်
နိုင်တဲ့ ညအထိမှာ မြေးအလိုက်လာသည်။

မြေးအထည်နှင့်အပ်ပြိုင်နာတည်း... အဆိုချောင်းတေးဖတ်
အဆိုလဲသည်။ ထုတ်ပြောသော ပြစ်ချွေးသည်

အဆိုပုံစံနှင့်မျှအတိုင်း မြင်ရှင်၏ လှုပ်ပျံ့သွားကြားသည်။

ထိုအဆိုပုံစံများကို မြင်ရှင်၏ ထီးဝါးမှုပေး

လူသည် ပခုံးကိုတင်ချက်တုန်ပြီ။ ရွှစ်ချွန်အနားအထိ လှောင်
မြန်စွာ ရောက်ရှိချွေးသေသည်။

ရွှစ်ချွန်၏ ချောင်းတံခါးရန် တန်ပြင်ဖိုလဲသည်။

သို့သော်

နောက်အလှမ်းချေပြီ

လှောင်ထယ်ဝါးသည် အကြွေကို မြင်ရှင်၏ ဘေးဖျတ်ပိတ်
ပြား... ပြစ်သွေး... သေသည်။

ခင်... ကဲ... အတတ်နက်နှင့်လူက မြင်ရှင်ကို အခြေခံဆုံး... ခံလွတ်
ဖိုလဲသည်။

ခင်ပင်၏အထိခနစာပန်းများကို မြင်ရှင်၏ ထိုအခြေခံထိ
သွားသည်။

သို့သော်

မြင်ရှင်နှင့် အမျှအဖြစ်ပါ။

အထူးထိပန်းများသေ အောက်သို့ သွားတုန်သေသည်။

စွန်းငုတ် ခေးရီကို ကိုင်ဖို့ကပ်သည်။
ခေးထုတ်တော့ မည်
သို့သော်

စေ့ချန်အစ ထူးထူးထူးမြန်စွာ မြင်ရှင်၏ အဖို့လမ်းခေါ်
ရိုက်ချလှည့်ပြန်သည်။

မြင်ရှင်၏ ထက်ခွန်းကို နှိမ့်ချပြီး ရွမ်းချန်ကို စေ့ချန်ထံသို့
စစ်သွင်းပေးလိုက်သည်။

စေ့ချန်အလည်း မြန်စည်။

ကန်ကပ်အစနှင့် မြင်ရှင်၏ ညာထက်ခွန်းမှ အကြွေး
များကို လှမ်းနှိပ်ရင်း ကိုယ်ကိုအသာယာယာ လှည့်ပျံ့အား
သည့် ရွမ်းချန်ကို ခေးဖို့ကပ်သည်။

စေ့ချန်၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် ဝှမ်းလိပ်ကြိုးထစ်လိပ်ဖို့ ချော့
အံ့အံ့ဖြင့် ရွမ်းချန်အား ယက်ခေးခင်သစ်သစ် ရှိစေသည်။

ထိုစဉ်မှာပင်...

စွမ်းရဲ၏ခေးက မြင်ရှင်၏အေးကို တညီခတ်စွာ ဝင်စိုက်
လိုအားတစုသည်။

မြင်ရှင်၏ ပုဆိုးနတ်ပတ်ရုံအား စွမ်းရဲ၏ခေးကို မဖြုန်
မပါ။

အင်္ကျီနွဲ့နည်း ခေးက မပေးလိမ့်နိုင်ပါ။

ပြင်ထန်လှန်သော ခေး၏အရှိန်ကြောင့် မြင်ရှင်အား
တုန်လှုပ်သွားစေတော့သည်။

ရွမ်းချန်အစသည်။ ရသမျှအခွင့်အရေးကို အတိအကျခံစား
အချစ်ခံထားရသည့် ညာထက်ခွန်းကို ကျုံးချန်ပြီး ဆောင်ရွက်
သော။

စေ့ချန်အတော့ မြင်ရှင်၏ ပညာစွမ်းကို တဖန်သိမြင်
နေမိ၏။

မိမိ၏ အစာအာဟာရကို ဖမ်းကိုင်ဖို့ကပ် အကြွေးများ
လုံးဝပျောက်နေသည်။

အမှန်မှာ...

မြင်ရှင်ကား အကြွေးကို ချီသမို ရှေ့ပြောင်းနိုင်စွမ်း
ရှိစေသော အဆင်ရှိသည့် ဆိုင်းပညာရှင်တစ်ဦးအဖြစ် ပြစ်နေ
သည် မတုတ်ပါ။

ထိုအကြွေးကို မပိတ်ထားနိုင်စေသည့် မြင်ရှင်၏ ခုက္ခ
ပေးနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့်ပင်...

စေ့ချန်သည် မြင်ရှင်၏ ပခုံးနှင့်ထမ်းပြီး ရုတ်တရက်
ကိုင်ပတ်ပစ်လိုက်သည်။

ထိုအခြင်းအရာများသည် မျက်စိတမိုက် လှုပ်ထန်ပြန်
အတင်း ပြန်စေတော့ခြင်းဖြစ်သည်။

မြင်ရှင်သည် အထူးထူးများ ပြန်လည်စူးစူးနိုင်စွမ်း
မရှိဘဲ အစကိုယ်လုံး လှည့်စင်ထုတ်သွားသည်။

သို့သော်...

သို့သော် အောက်ပြန်ကျမလေ့မီ အချို့မှစ၍ သူ၏ အတွင်းအားများ ပြန်လည်စုစည်း ရှိစေပြီ။ နောက် တွေ့ပြီး တစ်ဝတ်ထည့်ပေးခဲ့ရသည်။

သူသည် မြေဝါသို့ ပြန်လာသည်နှင့် အပြိုင်နတ် မုတ်တတ်ရပ်လျှော့ဖြူစေ။

သူ၏ စေ့ချွန်အင် ခုန်အုပ်ရန်ပြင်ဆိုသည် ဆိုအချိန်-

စီး... အတတ်က ထွက်စေပါစွာသည်။

ထိုအခိုက်အခါ...

ရဲဘော်အားလုံးမှ လွှမ်းမနေ ခုန်ဆုတ်ပျောက်ကွယ်သွား ကြမောသွားသည်။

အခန်း၏အစဉ်မှ မြင်ရှင်း ဘစ်အောက်တည်းသာ ရှိတော့ သည်။

ဆူ့မျှန်နှာကည့်ထည့်ဆီ မီးအောင်များ၊ ထိုးထားသော သည်း။

စုရှုသည့် အဖင်းရွှင်ခွေနှင့် မြင်ရှင်း၏ မျှော်လင့်များ ပြောစေသွားသည်။

ခန်း၏ စတင်ချိုးတစ်ခုမှ လူရိပ်တစ်ခု လှန်ခနဲ နှုတ် ထွက်ပေါ်လာသည်။

မြင်ရှင်းကား သုံး ထူ၏ပင်။

အဖိအား၏ တစ်ချိန်ကို မှန်းဆပြီး လက်ဝါးနှင့် ခုန်ထုတ် သည်။

ထိုအခါ...

ထိုးဝင်လာသူ၏ ညှစ်လှည့်မောင်းဖို့ မြင်ထန်စွာထိကည့် အတိအကျမှ ပန်လျှော့လျှော့ချေ၏။

မြင်ရှင်း၏စိတ်ထဲတွင် ထိထိခန့်ဖြစ်သွားပြီ။ အော့သို့ အမြှေးရားယိမ်းပျော့လွတ်သည်။

ဆိုစဉ်...

သူ့အမျှအနားကို မှု့ဖို့နှင့်အတူ ထိုးထိုးတစ်သီး ရောက်ရှိလာသည်။

မြင်ရှင်း၏ အောက်တစ်ခုပြု အနားနှင့်ဆီသို့ လိုက်သည်။

ထိုအခါ သီးရှုခံ အစာထိုးချက်အတည်း။ မှု့ကျော့လှေချ ထည့်။

မြင်ရှင်းလည် ထိပ်ထိုက်ယှဉ်ပြိုင်ရန်အကြံဆို လမ်းလျှော့ လိုက်သည်။

ဝိ... ကြောင့် မြေဝါသို့ ဆိုဖိကံ့လှေချပြီး လိမ်ဆွတ် လွတ် မြောက်သွားတော့သည်။

သူ့အား တိုက်ခိုက်ခဲ့သူများကလည်း ပြေးလွှားပေးခဲ့ ကွယ်သွားကြီးအသည်။

ခန်းကြိုထဲမှ မြင်ရှင်းထွက်ပြေးသွားသည်နှင့် အပြိုင် နတ် ရွတ်ချွန်က ပန်စု၊ အား... အကျွန်ုပ်နှင့်ပြိုင်ကူညီပါပြီ။

၈၈ မိုးတျော်သူ

'အင်းတိုပန်ချေး၊ ခင်ဗျား၊ မှာ ဝမ်းနည်းကြင်နာတဲ့စိတ်ကလေး၊
နည်းနည်းထားမှ မရှိဘူးဆိုတော့ကို ကျွန်ုပ် ဒုမ္မဇီသိရတော့
တယ်'

ပန်ချေးက မျက်လုံးပြူးချက်ဆပြူးနှင့်...

'ဘယ်ဖြစ်လို့လဲ'

'ဘူးဖြစ်ရမှာလို့လေ၊ ရန်သူက ကျွန်တော်လို့ ဖမ်းမိအေး
တုန်း အစီအစဉ်ပေးတဲ့ ယာယီနထိပုံနဲ့ ကိုလွတ်အယ်၊

'ကိုကြီးစမ်းရဲ့အ ခေးထုတ်တယ်၊

'ဘာပစ္စည်းတွေပင် ဝင်တိုက်ပေးသေးတယ်၊ ခင်ဗျား၊ အ
ဘာမှဝင်မဟုတ်ဘူး၊ ခဏအရပ်ကြည့်မနတယ်'

ပန်ချေးက ခေါင်းခါရမ်းလှမ်းပြီး-

'ဘေးအရပ်ကြည့်နေတာမဟုတ်ပါဘူး၊ သူ့ အင်္ကျီကြွယ်သီး
နှစ်လုံးကို ကျွန်တော် ဖြုတ်လိုက်ပါသေးတယ်၊ အချိန်နဲ့လို့
ပေးလို့လေ၊ နို့မဟုတ်ရင်တော့

ထိုအခါ ဘုန်း ရှစ်ချိန်၏မျက်နှာမှာ ပြုံးရွှင်အေးပြီး....

'အစိတ်ပန်ချေး ကြယ်သီးနှစ်လုံး၊ ဖြုတ်လိုက်တယ် ဟုတ်
စွာ'

ဟုတ်တယ်၊ အမှန်တော့ လူတို့ ထူးခြားတဲ့ သိုင်းပညာ
ကို စတင်မြင်ရတယ်၊ ရှစ်ချိန်ကလေး၊ သူ့ အင်္ကျီအရည်၊ ခေးလှ
ပြုံးတယ်လေတော်လေး၊

'သူ့ကိုယ်တို့ဆိုရင် ဆွဲ အင်္ကျီကို အရင်ချွတ်ပစ်မှ ပြစ်မှ
ပေါ့'

စုမ်းရဲအ ခထာစာဆိုတော်သည်၊

'ဟုတ်တယ်၊ ခေးလှပြုံးတဲ့ ဆွဲအင်္ကျီကို သေ တို့တစ်စုံ
ခတ်ထုနိုင်ရင်အေး တစ်ယောက်ကို စမ်းပေးမလဲ'
ကျွန်တော်လည်း ဒီအတိုင်းစိတ်ကူးချိန်တယ်'

စုတို့သည် ဖင်းသို့ပြေးရသောခဏအတွင်း
မြင်ရှင်း၏ ချွမ်းအေးခင်လှသော အသံအ ဖွဲ့စစ်ပေါ်အေး
သည့်၊

စီးရင်... စစ်ထုနှုန်းရဲတိုက်ရုံ ထိန်းချုပ်မှုနှင့် လှုပ်ရှားတဲ့
လူရုပ်တွေနဲ့ ကျွန်ုပ်ကို တိမ်ခိုင်းသားဟာ ခင်ဗျားရဲ့ ချစ်
အင်း၊ ပီသမှုကို ပြတော့သေးလေ

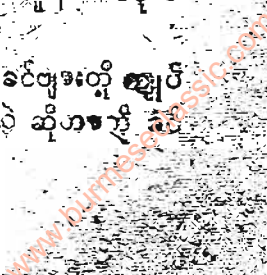
စီးရင်က ပြန်နို့...

'မဟာရာဂိုဏ်းလူတစ်ချို့ အမြင်မှန်ချပြီ၊ ယန္တရားရဲတို့၏
ရှောက်ခန့်ကြားတယ်၊ ရှင် အေးမင်းပြုကြည့်ပါသေး၊

'အေးမင်းပြုကြည့်မယ်၊ အတတ်ပေး၊ အောင်မြင်အေး
ရွာပေးစေရုံမျှတန်တော့ ဘယ်သူလဲဆိုအေး သိချင်လို့ ထင်
သေးတိအေးဆီ လှည့်လိုက်ရမယ်'

ဤအတတ်ဆုံးလွှမ်းသည်နှင့် ဝေဒင်ရိပ်ကပ် လူရိပ်အစစ်အ
အေးပေါ်အေးမင်းသည်၊

မြင်ရှင်း၊ မဟာရာဂိုဏ်းကတစ်ဖန်အကြိမ် ခင်ဗျားတို့ ဆွဲပုံ
ကို ခရီး တစ်ယောက်စီခွဲပြီ၊ လှိုက်နှုတ်က ဝဲ ဆိုဟာကို ခပ်
အေး သိသေး၊'

၉၀ မိုးကျော်စွာ

စကားထဲနှင့်အတူ လူတစ်ယောက်၏ တစ်လှမ်းချင်းလှမ်း ထူထဲစွာပေးသည်။

မြင်ရှင်သည် ဆိုလှအေး၊ သေချာစွာ ကြည့်ဖို့မပြုပေးဘဲ

‘ငွေခါးပါလား’

ဟု လှက်ခနဲ အသံထုတ်သွားလေသည်။

ထုတ်ခါး၏

ဆိုလှစွာ ငွေခါးပင် ဖြစ်လေသည်။

ကျွန်ုပ်ပြောတဲ့စကားကို နားထောင်ပါလား။ ကျွန်ုပ်တို့ ဗဟုရာဂိုဏ်းကို ရောထိခဲ့ကြတာချင်း အတူတူပါပဲ။ ထိုတို့ လုပ်ရပ်တွေဟာ သိုင်းလေးစာကစခဲ့လို အစွာ၏ အကျိုးမရှိဘဲ အပြင် အန္တရာယ်သောအင် ဖြစ်သွားနိုင်တတ်ဆိုအားလုံး ကျွန်ုပ်တို့ အသိပေး ဒါပေမယ့် ထိုတို့အ ဗရုန်ယူအောင် ထိန်းချုပ် တွေ ပြုလုပ်ထားတော့ ကျွန်ုပ်တို့လဲ ဆန်းမိုက်နေကြရတာပဲ အခုအတော့ ကျွန်ုပ်တို့ကို ကူညီပယ်လှူထွေက တဆင်သင့်ရှိနေကြပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့အတူတူ တာပူစရာထိုတော့လို့

မြင်ရှင်က အနည်းငယ်ခင်းစားဆိုမိပြီး...

ဒါနဲ့ နေဝါး၊ ခုနစ်ခင်းပြောဖို့ထိထက် ထွက် ဗဟုရာဂိုဏ်း၏ ကျွန်ုပ်တို့ကို ဘေးကြောင် ခုလို့ အစ်ယောက် ခွဲပြီးလှယ်နေသလိုဆေး ပြေးစမ်းပါဦး။

ငွေခါးပါလား...

ဗဟုရာဂိုဏ်းနှင့် အလှူခေတ် (တ) ၉၁

‘ရှင်၊ ရှင်၊ စေးဝါလှစွာ ကျွန်ုပ်တို့ထံ အခုလို တစ်ယောက်စီ ခွဲပြီးလှယ်နေတာဟာ ထိုတို့အ ကျွန်ုပ်တို့ကို သေချာချင်တဲ့ သစ် ဘွားမို့ပေါ့ ဗဟုတို့ကလေး’

မြင်ရှင်၏ သဘောပေါက်စွာ ခေါင်းညိတ် ခိုမိသည်။

ငွေခါး၏ စကားဆစ်လို့မိသည်။

အမှန်အစမှ ဗဟုရာဂိုဏ်း၏လွတ်ထွက်မှုတွဲ လွှာသတ်သမား ဗဟုဂမ္ဘာ ယန္တရားရဲ့တို့၏အနီးမှ ရောထိနေတာ ကြီးထွားပယ် ကျွန်တော်တို့တို့ဆာ ဧရု အဆင်ပြီ၊ အချင်းချင်း သတ် ပြတ်နေစေတာပဲ’

မြင်ရှင်၏ ခေါင်းညိတ် ခိုမိသည်။

အားဗျာ...ခင်ဗျာ၊ ပြောမှ ရှင်၊ အဘတယ်၊ အမှန်အစမှ ကျွန်တော်တို့တစ်စုထွား ဒီရဲဘိုစွမ်းတိုက်ခိုက်လို့ သေကြရပြီ ဆိုရင် မြေပြန့်မှ ရှိမပြု သိန်းသမားတွေ မျိုးပြုထိကုန်ကြရ တာနဲ့ ဘာထူးသေးလို့

ငွေခါး၏ ကျေနပ်စွာဖြင့်...

‘ဒါပေါ့ဗျာ၊ အခု ခင်ဗျား သဘောပေါက်မိပြီမဟုတ်ဘူး၊ ဗဟုရာဂိုဏ်းဟာ အဆယ့်ဒေသနာရစ်စေယုတ်မလွန်းအားကြီး ဝါးကယ်ဗျာ-’

‘မြေပြန့်သိုင်းအေး၏ အခွံခွံရှည် တည့်တံ ဖိုအားစွဲ မြေ ပြန့် သိုင်းသမားတွေ ဖြစ်ကြတဲ့ ခင်ဗျားတို့ ကျွန်ုပ်တို့ အဝန်ရှိတာပဲပါ မဟုတ်ဘူးလား’

ဆိုစဉ်...

စီးရင်၏ အနားယူရောက်ထားပြီး...

'ခါပေါ့ရှင်၊ အစ်ကိုမြင်ရှင်အနေနဲ့ အမှန်တရားကမ်းထိ ဝင်အာမယ်ဆိုရင် ကျွန်ုပ်တို့အနေနဲ့ ဝမ်းမြောလို့ဝမ်းသာ လှဲဆီမနေမှပေါ့...'

'ပြီးစော့ရတာ အခုရင်ဆိုင်ရမယ် အပ်ဆိုကြိုတင်စာ ထုတ် ဝေပေးမယ်လို့ကြံတွဲအခါ လှိုင်မောင်မောင်မှာ ရှင်ဟာလို့ ရုခို အောင်တစ်ဆောင်ထိအပြစ် သက်ငါးပေးချွန်ရစ်ခဲ့မှာ သေဖျား ဝါတယ်'

မြင်ရှင်၏ တည်ကြည်စူးဖြင့်...

'အမှန်တော့လဲ မဟာရာဂါးခေါင်းဆောင်တွေက အယုံ အကြည် မရှိအပ်ဘူး၊ ပေါင်သင်အပိတ် လူတွေအတွက်ဘာ ဆိုတာ ကျွန်တော်အနေနဲ့ သဘောပေါက်တာ ကြားပါပြီ...

'အောင်ကျစ်စဉ်းလို့တဲ့ အဲဒီလူတွေအတွက် အမှတ်မဲ့ ဝေပေးဖို့ မဝင်ဘူးဆိုတာကိုလဲ သိနေတာကြီးပါပြီ၊ ခါပေါ့မယ် အပေပတ်ရုံလို့သား၊ အတောအဖော်ပြုဆိုအေး ငယ်စဉ်က ရဲတော့မှအစပါဗျာ၊ တစ်ခုစီ ကျွန်တော်အိမ်နဲ့ချင်တယ်'

'တုန်းမှခဲချင်တာလဲ ပြေးပါ'

'ဒီလိုပါ၊ နေတတ်တော့ ကိုယ့်ပုံမှန် ကျွန်တော်ဘုရားနဲ့ရင် ကျွန်တော်အဖေအဖေကို ရှေးစဉ်က သမီးခေမာပုလဲနဲ့ အင်္ကျီတို့ဆွေ အရလွှာပါ'

'ဒီအင်္ကျီကို ရန်သူထဲထဲ မချွေးထုတ်သဘောစင် စိတ် ပေါ့ပါ'

စီးရင်၏...

'စိတ်ချပါ၊ အစ်ကိုအရင် ကျွန်ုပ် ဆေးဆိုးသူအရင်သား ရှင်မိခင်ကတိုင်း ခေမာပတ်မှန်း'

'ရှင်ဥပဒေမမှ ကျွန်ုပ်အသရယ်ဆိုရင်တော့ မှားကြွားတဲ့ အတိုင်း လုပ်ဆောင်ပေးပါမယ်'

သူတို့သည် ဆင်းသို့အေးအေးပြေးနေခဲ့ရမှာပင်...

စူးရှသလိုဆို သားယုသလိုဆိုနှင့် အမျိုးအမည် နှုတ်ခံ သတ်မှတ်၍ရသော တရုတ်သားယုများကို ကြွေးမြီအိမ်မှ အေး သည်။

'အစ်ကိုမြင်ရှင်၊ မဟူရာဂိုဏ်းကို လူတစ်ယောက်တည်းအဖို့ အုပ်ချုပ်သကဲ့သို့၊ ဒါမှမဟုတ် အများစုအ အုပ်ချုပ်သကဲ့သို့ မြင်ရှင်၊ အ ခေါင်းခေါယမ်း ဖို့ဖို့သည်၊
 ကျွန်အော်လဲ သိပ်မသိဘူး။ ဒါဟာ မဟူရာဂိုဏ်းရဲ့ ထိပ် အန်းလျှိုဝှံစီရုထီမို့ အတိအကျသိတဲ့လူ နည်းအားနည်း တို့ပေါ့-

ဆူညံဆေး တူရိယာသံကို ကြားလို့ထိရတုအည်၊
 အားလုံး လှည့်ကြည့်လိုက်မိသည်။

ရှေ့ရောင်ဝင်းအတိအကျ ခေါင်းဆောင်၊ ရှေ့မှ အလှည့်တူ ဆူညံ အဝတ်များ၊ ဝတ်ဆင်သားကြာ ဘည့် မိန်းမပျိုအား အေး ဆေးကပ်တို့အ ထူးဆန်းသော မလေ့တစ်မျိုးတို့မှတ်ရင်း အေး နေသည်။

ဝေါဟ်းထူသည် မဟူရာဂိုဏ်းအ ခေါင်းဆောင်(သို့မဟုတ်) အရေးဝါသော လူတစ်ယောက်ဖြစ်ရမည်လို့ အလွယ်တကူနှင့် သိနိုင်နေသည်။

မြင်ရှင်၊ ရှေ့ ငွေဒဂါ၊ ပါ မျက်နှာပျက်နေကြသည်။
 အတွေ့အကြုံများခဲ့ကြသော လူဆိုးကြီး၊ ဝေးဝေးကပ်မှ အညှိုး ဝေးနေမိကြသည်။

ငေးမည်ဆိုအည်း၊ ငေးအေးမည်လှောင်...
 ဤကမ္ဘာတွင် ဤနို့ခွေပါမျိုး နောက်ထပ်ရှိလိမ့်မည် ထောင်စား၊

အပြောရောင်ဝတ်စုံရှင်

တိုအသံများကို ကြားလို့ထိရသည်နှင့် အစ်ပြိုင်နစ်-
 မြင်ရှင်၊ အ ထိတ်ဆန့်တုန်လှုပ်သွားပြီ၊...

'ဟေ့...လမ်းပြီ...အားပြီ'

ငွေဒဂါ၊ အ နားမလည်စွာဖြင့်...

'ဘုရားကလေးတို့က... ဘုရားကလေးတို့'

မြင်ရှင်၊ အ

'ဒီအသံတို့ သတ်ဖြတ်ဖို့ အချစ်ပေးသံဖြစ်သလို လူတစ်ဦး
 ရဲ့ အနံ့နိုး အဆင်အတန်းကို ဖော်ပြတဲ့အသံဆိုလို့ မှန်အယ်'
 စီးရင်အ

'ဘုရားမဟူရာဂိုဏ်းအ ခေါင်းဆောင်အားပြီအား၊'
 'ထုတ်ခါတယ်'

၉၆ မိုးတော

နေည့်မှလှသည့် ဆိုဝေ၏ အဖိုးပေါ်တွင် ကြီးမား
သော စက္ကမြို့နှင့်လုံးကို တပ်ဆင်ထားသည်။

ပန်းခဲဇာများတွင်ထားသည့် ခေါ်တမိုးကို ထေးဆေးသော
ကျေးဇူးတပ်စက္ကမြို့တို့က ရောင်ပြန်ဟပ်ပြီး ရှေးရာဇ် ဒုဂ္ဂရာဇ်
စိန်ရောင်များ၊ ဝင်းဆိန်နေစေသည်။

မိန်းမပျိုဆေး များက မှတ်နေသော ပလ္လေများကို ရပ်တန့်
ဆို၏ကြသည်။

တံပဲဆိပ်ခြင်းက ပြန်မည် မင်းမူကပြန်သည်။

လူတို့မှတ်ခဲ့သော ပလ္လေများက ဆိုပုံချို ဖို့ ထိပ်ပျား
ချွန်သည့် ထူးဆန်းသောပုံကဏ္ဍနှင့် ရှိစေသည်။

ခဝါထမ်းသမား နှစ်ယောက်လုံးမှာ လူ့အုတ်စုစေသကဲ့
နည်း လူများမှတစ်ကြိမ်၊

အုတ်တို့သည် လူ၏ပုံကဏ္ဍနှင့်မျိုး ရှိကြသော်လည်း ခန္ဓာတို့ကို
ဖွင့် ခေးပြုရာတွင် အမျိုးရှည်များ၊ ခေါ်ဆီနေစေစေသည်။

ကမ္ဘာများကား၊ ရှည်လျားလှန်းလှသည်။

ခန္ဓာကိုယ်တွင် အဝတ်အစားများမရှိ၊ ခေါ်ဆီနှင့်ခြေများ
တွင် အပြားအစံအစံမခန့်ရှိသော ရှေ့ကွင်းကြိုးများ၊ ခုတ်ကား
ကြသည်။

ဝင်းစင်-

ထိုသတ္တိများသည် စီးရင်ဖတ်ခဲ့ဖူးသည့် စေအုပ်များက
စွပ်ပဲ ရှိစေလေ လှုပ်များက ကြစ်စေသည်။

မေတ္တရာဂိုဏ်းနှင့် အလှူဒါနဝိ (တ) ၉၇

လှုပ်များ၏ အစဉ်အတိုင်း ဘာကြီးကလေးနှင့် လှုပ်အနီးအပါး
စာကြွေပါများ ပြစ်ကြွေစေသည်။

လှုပ်များသည် စိမ်းစင် တွင်တပ်ထားသည့်ခေါ်တမိုးကို
ပြုစေသည်။

ဘေးအန္တရာယ်ရှိသည့် မတော်တရားအောင်ကြီး၊ ရပ်နေကြ
သည်။

ထိုအခြားအရာများကို ကြိုညှိပြီးနောက် ဝေဒနာကြီးနှင့်
ရှင်၊ အနား တိုးကွပ်ပြီး။

ဝေါ်ထမ္မာပါအေးကား ဘယ်သူ့
ခြင်ရှင်၊ စေ ခေါ်ငါ့အိတ်ကား၊ ဖို့ပြု။
ဘယ်သူ့အေးကား ကျွန်တော်အေးကား။

ဆိုတခိုက်မားပင်

ခေါ်သတင်းမှ ကြိုညှိလင်ပြတ်သားသော အသံတစ်သံစေ
မေးကားသည်။

အစ်ပခေ၊ စီးရင်ဆီထဲမှ ဒီမှာရှိသားစေ
'ရှိမိတ်ယ်'

ပြေးပြေးဆီဆိုပြင် စီးရင်အ တပ်လှမ်းချင်း လှုပ်ထုတ်
စေသည်။

သို့သော်

ဇာတ်ကားများ

လူသည် ခန်းခေါ် အပြင်လှေကားထက်တွင် ခြေထောက်ကို ရပ်တန့် ခိုအိသည်။

ရွှေဝါမု အနိသန္ဒအားပွင့်အေးပြီး အရပ်မြင့်သော လူထစ် ဦး ပေါ် ထုတ်လေသည်။

ဆိုလှသည် အပြစ်ရောင် ဖုတ်စုံတစ်ထည်တော်အား ခေါင်းတွင် ဝေါ့အညှိုးပြီး အနိထံတွင် ခေါ်အိအပ်အောင်တစ်ချောင်းကို ကိုင်ထားသည်။

ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံမှာ အရှုတ်စားပေသခမ်းတစ်အေးအိနှင့် ထူလှပေသည်။

ထိုလူသည် လက်ထဲမှ ယပ်တောင်ကို ပြန်ကိုင်ဆွဲတိုရင်း... စီးရင်ဟာ ထုအိတ်ကို ချောလှဖါပေတယ်။

စီးရင်အပြုံး၍

'ဇာတ်လား'

'ဇာတ်လားဟယ်၊ အေးအကြီးမှာ လူတိုမိန်းအေးအေးအေး အမြေ က်အမြား၊ ရှိနေပေမယ့် ကျွန်တော် တနေနဲ့ ခင်ဗျား တစ်ယောက်သာ ချီးမွမ်းအေးအိတ်ရာ ရှိတယ်လို့ ထင်မိပါတယ်'

'တယ်ဆိုလို့လည်း ကျွန်မကို သတ္တိလိုချီးမွမ်းတော့ ရှင် ဝတ်ဆင်ပါပဲ'

မဟာရာဂိုက်နှင့် အလှူဒေဝီ (၈) ၆၆

'ဇရာ့အခင်အ လူတိုင်းကို အလှူဒေဝီတစ်ဦး မိန်းမတိုတာ ရှားပါးပစ္စည်းအစမျိုးပါပဲ၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ မဟာရာဂိုက်အ ခင်ဗျားကို ခွင့်လှစ်နေကြတာပေါ့'

'ယန္တရားရဲတိုအိတော့ ရှင်ထိုလှူဒေဝီအများကြီးကို သတ်ခဲ့ပြီပြီ'

'ဒါကောင် ရှင်တို့အ ကျွန်မကို ခွင့်လှစ်နေတုန်းပဲအား၊ ထိုလူက အေးတော့ကျွေးပြုံး၍ -

'အင်း...ခင်ဗျားရဲ့ အားပိုင်မြင်မှုပဲ ဆိုခါတော့၊ ခါအိတ် ကျွန်တော်တို့ကိုယ်အေး လှိုအေးအပ်တဲလူတွေကို ရှင်းပေးနေအိယ့်လို့ သဘောထားမိတယ်'

'ဒါပေမယ့် မိအပြစ်မျိုးကို မထိန်းသိမ်းနိုင်အေးအိအောင် သေစေ ပြစ်စေချင်တာ။ ဒါကြောင့် ရပ်တန့်အ ရပ်စေချင်ခါပြီ'

စီးရင်အ ပြုံးပြုံး...

'တအယ်တော့ လူရှင်သူအစနှင့် ရဲ့ အိအလူတို့ တွန်းမပဲ ထွေချင်နေအေးကြီးပြီ'

အပြားရောင်ဝတ်စုံနှင့်လူထစ်လား ပြုံး၍-

'မြင်ရှင်နဲ့ ငွေဝါတို့ဟာ မဟာရာဂိုက်အ လှူဒေဝီအ ခင်ဗျား'

စီးရင်အ ခေါင်းခါရမ်းလှိုအိပြီ...

၀၀၀ မိုးအောက်မှာ

'အောက်ပါအား၊ စုတိဗာ၊ ရှင်တို့ရဲ့ ရုတ်စစ်ကြိမ်ကြိတ် တွဲနည်းနဲ့ ချုပ်ချယ်ထားခြင်းခံရတဲ့ မြေပြန့်အ သိုင်၊ ဘဝ၊ အစွာသားပြန်တယ်။

ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ ရန်သူတွေမဟုတ်ပါဘူး။ တကယ်တော့ ဆူတို့ အား ရှင်တို့ရဲ့ ဘဝကို ခန့်ခွဲသလိုပဲ လုပ်နေရတဲ့ လူတွေပေါ့

အခု ဆူတို့ကို သိမ်းလွှင်းပြီး ပြီးဆုံးအစ ခင်ဗျား၊ အချုပ် နေမှပေါ့။

ဒါကတစ်ပိုင်းပေါ့။ မနားမိဘဲနဲ့ ကျွန်ုပ် နားမလည်အောင် ရှိသေးတယ်။

ဆုံး၊ ရှင်အိမ်ဆင့်အတန်းအ ဘာလို့ဆိုတာပေါ့။ ထိုလူက ကိုယ်ကိုမတ်၍-

'မဟာဗျူဟာကို လူနှစ်ယောက်က အုပ်ချုပ်အထိဆိုရင် ကျွန်တော်တစ်ယောက်က အဝင်ပဲ။

ဒါပြင် တစ်အေးအေးကလေးဆိုရင် အေးထိုလူက

အေးအေးရဲ့ ဆုံးနည်းအားတစ် ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော် ကို အနိုင်တိုက်ပြီးရင် ခန့်ခွဲတစ်ယောက်ရော့အေးမှပေး ဝေချာအေး

မဟာဗျူဟာနှင့် အလှူဒါန (၁၉၅၀)

စီးရင်က...

'စိတ်ချခေါ့၊ ရှင်ကို ကျွန်ုပ်အနိုင်တိုက်ဖို့မှာပါ။ ဒါပေမယ့် တိုက်ပွဲကိုလုပ်ပြီးဆိုရင် ရုပ်သိမ်းဖို့ သိပါသလား။ တယ်နား၊ ဒီအေးနဲ့ ရှင်ရဲ့ အိမ်ပေးအောင်မလုပ်တော့ မာယာအေးနဲ့ တွာ။

'နားပေးဆုတ်ခိုင်းလို့မပါ။'

အပြောရောင်ဝတ်ရုံရှင်က အားရဝါးရ ရုတ်မေးဆွဲအေး သည်။

အေး - ဟေး - ဟေး - အေးပြောကြားထူချည်အား ဒီအေး ဝင်းမှတ်ထားဖို့က မင်းရဲ့အပြစ်အဇာတ် ရဲတို့ကို လူကလေး စေဖို့ ငါပေးလို့ပြန်တယ်ဆိုတာပဲ

ဒါအေးနဲ့အေးအေးတစ် ဝင်းကို အေးကြောင်းပြချုပ်ဆိုကူး သိအား။

စီးရင်က

'ရှင်စိတ်ကူးယဉ်မှုတွေ လူနားပါတယ်။ ဒီအေးတို့ကပဲမှ ဘယ်သူနိုင်မယ်ဆိုတာ အတိအကျ မပြောနိုင်ပါဘူး။ ဒီအေးက ညွတ်ထားပါ။

လုပ်သည် ပြောပြပြီးသည်နှင့် အပြစ်နဲ့အိမ်ပေးလုပ် နဲ့ နဲ့ လိုအားအေးအေးကလေး သည် တဆင့်တည်း။

၈၀၂ မီးကောက်စွဲ

လူရိပ်နှစ်ခုသည် လျင်မြန်စွာဖြင့် အပြုအရောင့်ဝတ်စုံရှင်ထံ
အစွဲနည်း ဆိုးဝင်အောင်သည်။

ထိုအခါ

ထိုအခါ မိန်းကလေးကလေးများကလေး ခုနစ်လခန့်ရှည်သော အပြု
ရောင် သိကြီးကို တစ်နေ့တွင်တိုင်ပြီး ညာဖက်တွင် ရွှေ
ခန်းကို တိုင်သားကြသည်။

ထိုအခါ

မိန်းကလေးနှစ်ယောက်က ဆူတိုအနီထဲမှ ဓဝေရောင်ကြီး
တို့နှင့် ဝင်အောင်သည် လူရိပ်တို့ လှမ်းပစ်လိုက်သည်။

ခြင်

တန့် မြည်သံများနှင့်အတူ မည်းမည်းသဏ္ဍာန် လူရိပ်
များကို ကြီးများနှင့် ချဉ်းနင်းဝင်အောင်လှိုက်ကြွေအောင်သည်။

သို့သော်

ကြီးတုတ်လျက်သော တန့်ဆန်းနှင့်ပင် သူရိပ်များက ရွှေ
တိုးလှေအနည်း

မိန်းကလေးများက အထိတ်မရွံ့စားများနှင့် ထိုလူများ
ကို တစ်ခြိုင်တည်း ဝိုင်းဆွဲလိုက်ကြသည်။

ယခုအချိန်အတွက်

ထိုတိုးဝင်အစွဲများသည် လူသားအစစ်နှင့် တွေ့သည်ကို
အပြုအရောင့်ဝတ်စုံရှင်ထံ အဘေးဝေါက်မိတော့ သည်။

အမုန်များ...

မိမိနှင့် လိုက်ခါးသော မိန်းကလေးများ ပစ်လွှတ်လိုက်
သည် သ ကြိုအချိန်ကို ရွှေခေါင်းအောင်အောင်နှင့် အ
အဝတ်သိုင်း ကျင့်ထားသူများဝင် ခံနိုင်ရည်ရှိမည် ဟုတ်ပါ
ပေ။

ယခုမှစ၍

တိုးဝင်အစွဲများက အသံ ထိုးထွက်ထဲ ဆက်တိုက်
ဝင်ရောက်လာဆဲဝင် ပြန်သည်။

အပြုအရောင့်ဝတ်စုံရှင်ထံ မိန်းကလေးများကို နှော့ဆွဲ
ဆဲလ်ရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

သို့သော်

နေ့မှတ်ကျသွားချေပြီ။
စူးရှသော အောက်သံနှင့်အတူ မည်းမည်းလူနှစ်ယောက်၏
အထိတ်ချင်ဖြင့် မိန်းကလေးနှစ်ယောက်က ခေါင်းကဲ့၍
လှိမ့်သွားကြသည်။

ထိုမည်းမည်းလူများက

ဖန်းကျင်သွန်းလှစ်ထားသော သံလူရိပ်များပင် ဖြစ်ခဲ့
သည်။

အပြုအရောင့်ဝတ်စုံရှင်ထံ အမိန့်ပေးလိုက်သည်။
'အမြန်ဆုတ်ကြ'

လျှင်ရှိသော မိန်းမပျိုလေးနှစ်ယောက်မှာ နောက်ထပ်သို့ဆုတ်ပေးလိုက်ရမည်။

မည်းမည်း၊ ဝါးဖြူနှင့် နှစ်ခုသည် မိန်းမပျို နှစ်ယောက်၏ ဘေးမှ ခေါ်ခနဲ ဖြတ်သန်းသွားသောလည်း။

ထစ်ဆတ်စည်းမှစတင်...

မှောင်မည်းမည်းတွင် တရှေ့ရုံထွက်သော ငါ့အဖေသာအသံများနှင့်အတူ စာရိပ်ရိပ် လှုပ်ရှားထွက်ခေါ်နေစေသော သဏ္ဍာန်များကို မယုံကြည် မြင်လို့မိပြန်သေးသည်။

တန်းကျင်အစံခလုံး မှောင်မည်း၍နေသည်။

ထိုကြောင့် မည်သည့်အရာမျှ ကျွဲပြားစွာ မမြင်ရပေ။ သို့သော်

ဆူ၏ရံဖန်ချက်သံ ပြစ်လှ၏။

သို့သော်...

စွမ်းရဲပုံသဏ္ဍာန် သိလျှင်ပင် မည်သို့မျှ ဖြစ်ဟန်ရှိသော စွမ်းရဲမှ လျှော့ခနဲ ထိုစံမျိုးသည်။

ထိုနေ့တော်

ရွှမ်ချမ်းထွက်လေပြီ။ အထိစားနှင့် တွန်းလှိုင်းပြန်သည်။ အပြုအရာဝတ်စုံရှင်၏ ရွှေတုတ်ခေါင်းနှင့် ရွှမ်ချမ်းကို ခုခံရင်း ထစ်ချိန်တည်းမှစ၍ နေ့အနိမ့်အထိ အသံအဖမ်းပင်၏ ငမ်းဘိုက်ကို ထွန်းခဲထားသည်။

ငမ်းပင်နှင့် ရွှမ်ချမ်းတို့သည် သံလျှပ်မျှမ်းပင်။

ထိုသံလျှပ်မျှမ်းပင်လမ်းကြောင်းနှင့် ခု ဆွေးလေ့လုပ်ရုံမှ နိုင်စေခနဲ ဖန်ချင်စွာ စာအိမ်လှုပ်ကို ထိခိုးပေးသားခြင်း ဖြစ်သည်။

ရွှမ်ချမ်း၏အထိအမှတ်ကို ရွှေတုတ်ချောင်းနှင့် တစ်ခုဖန် ခိုက်မိပြီး ကျိုးလှုပ်သည်။

ဝမ်းပင်၏အထိ၊ ရပ်တန့် ခွားအောင်း အပြုအရာဝတ်စုံရှင်၏ လှုပ်သံလှိုင်းပြန်သည်။

အမှန်ကလေးမှ...

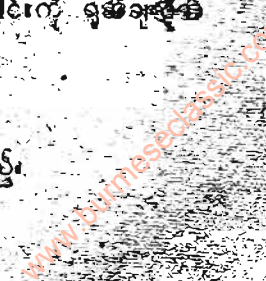
သံလျှပ်မျှမ်းသည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု စပ်ယူဖက်တိုက်သော အလှူ တစ်ခုပျံချက်ယိုင်းသွားသည်နှင့် လှုပ်ရှားမှုတစ်ခုလုံး ချွတ်ယိုင်း နေနှင့်နေကြသောပုဂ္ဂိုလ်။

ဖန်စူးနှင့်တူသည့် လှုပ်ရှားမှုသည်၊ ညှိုးနွမ်းအေးမှောင်ပြီး နေအိုင်၊ တိုက်ခိုက်ရမည်ဖြစ်သော အညှိုးပန်စူးသဏ္ဍာန်အရပ်အလှုပ်တစ်ခုပင်။

အပြုအရာဝတ်စုံရှင်၏ ရွှေတုတ်ချောင်းနှင့် ငမ်းပင်၏ အလှုပ်ခေါင်းကို ရှိမိအထိ ချိန်

ခေါင်

ခနဲ မြည်ပြီ။ မီးမျှား ပျံ့ထွက်နေသည်။

မင်းသားနှင့် မင်းမိ

ထိုခဏမှာပင်-

ဝင်းခနဲအမိသုံးယောက် အစောင့်နှင့်အတူ နှစ်ဖက်သို့
ခေါ်သုံးလွှာ၏အ ဘေးအစပ်ပစ်ဆီသို့ ရောက်အောင်ရောက်သည်။
အခု ရောက်လျော့သောလူများသည် စိန်ကြိုသုံးလုံးပင်ဖြစ်
သည်။

စိန်ကြိုသုံးလုံး၏ ချေးသုံးအက်အ သွယ်အမိစုခံ တိုး
လေးသည်။
အပြောရောင် ဝတ်ရုံရှင်၏အညှိုး ရင်ကို ခေတ္တခဏ
သည်။

လူတို့၏ဝေါ်အ ဝင်ဆီဝံ့သည် ရှေးတို့သွင်းဆိုက်အ
ပေးငါးကားအမိအာဖြိုး ချေးသုံးဝင်းခေလုံးကို ညှတ်အ
ဘေးတို့ ချောင်ထွက်သွားလေတော့သည်။
တစ်ဆက်ဆံသည် မှုဝင်...

အပြောရောင်ဝတ်ရုံရှင်၏ ရွှေတုတ်ချောင်းနှင့် သိမ်းရုံ
ရိုက်သည်။

မြန်ဆန်လှန်သောတုတ်ချက်ကို ချေးညှိနေစဉ်အစ ခည့်
ရွှေခင်ရမုန့်မသိ ဖြစ်နေစဉ်မှာပင်...

ဝင်းလစ်သောအရောင်တစ်ခု ထွက်ဝေါ်လာပြီ။ ချေးခံ
အမိ၏ ရွှေတုတ်ချောင်းကို ခံခေးဖိုက်သည်။

'ခေါင်'

ခနဲ မြည်သံနှင့်အတူ မီးများပွင့်စွာသည်။

ထိုခဏချစ်အ စိန်ကြိုသုံးလုံးကို ကယ်ဖို့အခြေပြု
သည်။

အပြောရောင်ဝတ်ရုံရှင်၏ ပြုံးရွှံ-

'သိပ်အက်တုံခံသိုင်းပါလား။ တွှင်ရုံတံချက်ကိုအေးစီ
ခံနိုင်တယ်ဆိုတော့ မဆိုးဘူး။'

'ဘယ်ဆိုးမလွှဲလို့လူရ၊ နက္ခတ်ကြိုသုံးလုံးထဲမှာ လျှပ်
အစ်ကိုအိတ်ဖြစ်တဲ့ ယုချန်ခက် ပဲ့တခ'

မှန်ပါသည်။

အပြောရောင်ဝတ်ရုံရှင်၏ တုတ်ချက်ကို ခံနှင့် ဆိပ်ရိုက်
စွဲမှ ယုချန်ပင် ဖြစ်တော့သည်။

အပြောရောင်ဝတ်ရုံရှင်ကို ပြုံးလှယ်-

'ခါဆို နက္ခတ်ကြိုသုံးလုံးလေး၊ ဝမ်းခေဇာ၊ ဘယ်သူ
သေလို့ဆိုတာ သိရအောင်'

'မခိုပါဘူး။ လျှပ် အစ်အေးဖော်အညှိုးကိုပဲ နိုင်အေးစီ
တိုက်မိဦး'

ယုချန်၏ ဆိုသို့ပြောပြီ။ ထိုစဉ်အခါ ဟန်ပြန်ဖိုက်သည်။

'ခဏနေဦး အဘ၊ ကျွန်မ ထူကိုခေးချင်ဖို့'

စီးရင်အ ဟန်အေးဖိုက်သည်။

စွဲချန်မှာ ကိုယ်ရှိန်သတ်ဖို့အိမ်ရသည်။

အပြောရောင်ဝတ်ရုံရှင်၏အညှိုး စီးရင်ကိုကြည့်၍-

ဆိုပါဦး။ ခင်ဗျားကံ အားပေးမလို့လို့
ကျွန်တို့အချစ်တရား မဟာရာဂီ၏မှစ၍ ကျွန်တို့ ဝေ
မေ ဖော်ဆောင်ချင်နေတယ်ဆိုတဲ့လူက ရှင်ဇာ

အပြားရောင်ဝတ်ရုံရှင်က ခေါင်းခါနီထံပြီး-

ခါနီကလေးတိုင်းပါ။ ခင်ဗျားအားနဲ့ ဘယ်လေးထိ
လှလှ ကျွတ်ရုံ သိုင်းဆေးတာကို စိုးမိုးလို့တဲ့ ကြံတိုတော့
အနာနှင့်အယုဏ် မပြစ်မစနိုင်ပါဘူး။

မိမိဆီအား မဟာရာဂီ၏ထဲမှစ ကျွန်တို့အားပေးအောင်
ထား ဝှင်ကြောင့်မဟုတ်ဘူးဟေ့။

အပြားရောင်ဝတ်ရုံရှင်က အညံ့အညံ့စွာပြင်...

ပြောခဲ့ပြီ။ ခါနီကလေး မဟာရာဂီ၏မှစ ခေါင်းဆောင်
နှစ်ယောက်ရင် ထိစိစိယာဏ်က ကျွတ်ပုံလို့ ကျွတ်နေကျွတ်
ရလှပေအချစ်ကို ခင်ဗျားအားကွဲ အားနှင့်အားနဲ့ ခေါ်ပါ။
ဆိုတော့ ခင်ဗျားကြောင့် အနာနှင့်အယုဏ် ပြစ်နေရတာက
နေ့ခင်းတစ်ယောက်ပဲ ပြန်မှပေးပါ မဟုတ်ဘူးဟေ့။

မဟာရာဂီ၏ကြောင့် စီးရင်က ဝှင်နေတဲ့သူကလေးမလည်း။
အပြားရောင်ဝတ်ရုံရှင်က အစိန်နှစ်ဖက်ဆွဲပုံလို့ဆိုပြီး-

ကံ...ကျွတ်လို့ခွင့်ပြုပါဦး။ နေ့ခင်းမှ ခင်ဗျားနဲ့ ထပ်ဆွဲ
နေအောင်ပါ။

စီးရင်က
တစ်လ၊ ရှင်က ကျွန်တို့ဆီက အဆင်ပြင်သိုင်းသေအစေ့
ထံလှပေ တွေးတဲ့ ဖော်အန္တရာမတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတာကို
ကြော့ကံနဲ့ပြောအား

အပြားရောင်ဝတ်ရုံရှင်က အပြား ပျက်တံ-

ကျွတ် ခါနီကလေး ဝေပေးစိုက်ပါဘူး။ အခု ကျွတ်နေရလို့
ပြန်ဆုတ်ရတာက အခြေအားအနာရော။ ကံ...ကျွတ်လို့ ခွင့်ပြု
ပါဦး။

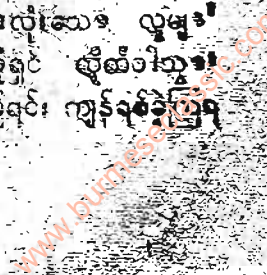
မူ့သည် ပြောပြပြီး ကျွတ်ခေါ်ရုံကလေး ကျွတ်သူကလေး
သည်း

နက္ခတ်ကြီးသုံးယောက်သည် နေ့ခင်းမှ မိမိတို့ထံရန် တန်
မြင်လို့ဆိုသည်။

ထိုသော်

စီးရင်က ကန်တေးလို့ဆိုခဲ့သည်။
သူ ထွားပါလေ။

နက္ခတ်ကြီးသုံးယောက်နှင့်အတူ အားကိုးဆေး လူများ
သည် အကျွတ်နပ်ဖြင့် အပြားရောင်ဝတ်ရုံရှင် မိမိခေါ်သူ
သေး ခေါ်ခင်ထွက်ခွာသူများသည်ကို ကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့ကြရ
သေးစားသည်။

တေ့ရာဂိုဏ်းနှင့် ဆလှဒေဝီ (၈) ၈၈၀

'အူမိတ်ထဲက ဝယ်သက်ပြစ်နေတာကို ပြန်စစ်ဆေးချင်
ဆရာ့ ဆရာ့သွေးတောပါ'
ငွေဒဂါးအ

'အစ်မအေး ပြေးသွားတာဆိုရင် ဒါဟာ မဟာရာဂိုဏ်းရဲ့
ညီညွတ်မှုအား အစ်မရပ်စို့
စီးရင်အ

'ကျွန်မစိတ်ထင်တော့ မဟာရာဂိုဏ်းဟာ စိုးမိုးနေတာ နှစ်
ဆယ် ပြန်နိုင်အောင်၊ တစ်ယောက်တည်း အတွင်းမှာ အစ်မအရာရာ
ပိုင်နိုင်နေပြီး အချိန်တစ်ယောက်အ နှစ်အပြင်မှာ ရှိနိုင်တယ်'
စွမ်းရဲအပင်၍

'အပြင်မှာ ဟုတ်အေး၊ ဘယ်နေရာမှာ ပြန်နိုင်အလို့
စီးရင်အ

'ဆူတာ သိုင်းအေးအထဲကြို၊ ဘဲမှပဲပြီး ကျွန်မတို့အ အမြဲ
အေးအေးနေရတဲ့ အူရဲအေးအင်းကြီးအစ်မအေးနီ ပြန်ချင်ပြန်
အေး၊ အေးအေးအေးအေး ပုဂ္ဂိုလ် ဒါမှာအေးအေး အစဉ်ဖြင့် သိုင်း
အေး၊ အစ်မယောက်လို့ ပြန်နိုင်တယ်'

စေ့ချန်အ

'ပြန်နိုင်တယ်၊ အပြင်မှာ ပြန်ပေါ်နေတဲ့ စာတင်၊ မှန်သေ
ရာဂိုဏ်းအ အလျင်အမြန် ရောက်နေတာ ဒါကြောင့်ပဲ
အစ်မအယ်'

အထွင်းသွေလျှို

'အထွင်းသွေလျှို အခွင့်အရေးကို ကျွန်တော် အထိလွတ်
စို့တပြီ'

ငွေဒဂါးအ ချောမနပ်ဖြင့် ပြေးဆီလိုအေးသည့်၊

စီးရင်အ ငွေဒဂါးအေး ကြည့်ချစ်ပြီ....

'ဘုရား၊ ချစ်သက်လို့ရမယ်လို့ ထင်လို့အေး၊ အထွင်း
တော့ အူ ပီအပြန်ထွက်ချင်နေတာအ ချစ်သိုင်း၊ ဝညာ့လို့ မယ်
ကြည်လို့ စေတနာအကျွန်မတို့ ဝိုင်းတိုက်အိုမာလို့လဲ ကြီးအ
လို့ မဟုတ်ဘူး'

မြင်ရှင်အ ပြိမ်သစ်စွာ နှေးအေးအောင်နေရင်၊ မှ....

'ဝါဆို တပြစ်လို့လဲ အစ်မအေး'

စီးရင်အ

၈၈၂ စီးရင်က

စီးရင်က ဆူပူလှသောအခါကို ဆတ်ခြေပြေလိုက်သည်။
'သည်လူတို့ မဟူရာဂိုဏ်းထဲ မနေပေမယ့် ဆပြားရောင်
ဝတ်ထားတဲ့ လူနဲ့အတူ မဟူရာဂိုဏ်းက အုပ်ချုပ်နေတယ်

ကနေ့မှပင်

စီးရင်သည် အပြားရောင်ဝတ်စုံနှင့်လူတို့ ပြန်လှည့်လာမိမိ
ရခြင်းမှာ မဟူရာဂိုဏ်း၏ ခေါင်းဆောင်နှစ်ယောက်ကို ရန်
တိုက် ခုခံခြင်း ပြစ်မှုကို နားလည်ဆိုကြ ကေဒတရ
သည်။

စေ့ချွန်က သက်ပြင်းတစ်ချစ် အသားချဆီသိပြီ။

ပြောသောအပြားရသား ဆူ ရှိသို့မဟုတ် ညှိုးမျှော်ထား သိပ်ရှား
အား ဝါတယ်မမိသော တိုက်ကြမယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့ဘက်က
ဆဲ အထိမှ မှားမိ

စီးရင်က

ဝါနဲ့အဘ၊ အပြားရောင်ဝတ်စုံနှင့် ရှိ သမိုင်းကြောင်းကို
သိသေး

စေ့ချွန်က ခေါင်းခါယမ်းလိက်ပြီ။

'ကျွန်တို့က သေစေချင်ကြပြီ။ အကဲခတ်နေခ
ထဲ သိင်္ဂါဆေးဇာမှာ စာနဲ့တူတဲ့လူကိုခေတ် မတွေ့ဖူးဘူး
စီးရင်က လူအိကြီးအေးယာမိသစ်လှည့်ပြီ။
'ရှင်တို့ဆေး သိကြားမိ'

မဟူရာဂိုဏ်းနှင့် အလားတူ (၈) ၁၁၃

လူအိကြီးအေးယာမိသစ် သိကြားမိ ပြိုင်ကုန်စီပြု
ဆိုကြသည်။

စီးရင်က အနည်းငယ် စဉ်းစေ့ချွန်ကြီး...

'ခါပေမယ် ကျွန်ုပ်ပြင်ထက်လဲ လှုပ်ရှားမှုကြည့်ရအေး
အေးနဲ့ ဆူဆူ သိင်္ဂါလေးကရဲ့ လူသစ်တစ်ဆေးအိတ်ဘူး။
ဆူဟာ ရှိပြောင်းထေးတဲ့လူပဲ ပြန်ရမယ်
'ဟူတစ်ခါ။ စီးရင်ထင်တော့ အမှန်ပဲ'

ထိုအသံနှင့်အတူ ပုန်ကန်တစ်ဆေးအိတ် နှစ်ယောက်နှင့်
လျှောက်လှမ်းလာနေသည် ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့အိတ်သည်။

မုန်ကျင် အနားကုတ်သားသည်နှင့် စီးရင်က ဆူပူ
ရဲအော်များအော်လှည့်ပြီ။

ကဲ...ရှင်ထို့ နားထိကြည့်၊ အက်အေး၊ ခါပေမယ်နော်
ကဲ...အေးဘာအေးချပြီမှ အနားကုတ်ကြသိလိမ့်။ သိင်္ဂါအေး
အ ဆိုအေးကလဲ့ ကလိန်ဥာဏ်ကော များပေတိနဲ့'

စေ့ချွန်က စကားအိုသည်နှင့် ဆူမိမိ ရဲအော်ရတစ်မျိုး
အားလုံးသည် နေရာမှ အလျှိုလျှို ထွက်လာသွားကြအေးတော
သည်။

ယခု...

အခန်းထဲတွင် စီးရင်နှင့် ပန်းကျင်တို့နှစ်ယောက်တည်း။
စီးရင်သည် ပန်းကျင်၏ မျက်နှာအား သေစေချေချေ
ကြည့်လိုက်သည်။

ထိုအခါ....

ပန်းကျင်၏မျက်နှာပေါ်တွင် အပြင်းအထန် လှုပ်ရှား
ရုန်းကန်ခဲ့ရခြင်းကြောင့် ခက်ပီအေး ဝမ်းဇန့်၊ နှမ်း၊ နယ်မှုများ
သည် အထင်အရှား ပေါ်လွင်လျက်ရှိနေသည်။

ပန်းကျင်သည် နဖူးပေါ်တွင်ရှိနေသော ချွေးခေါင်းများကို
အဖိလှိုင်ပုစွန်နှင့် သုတ်ဖိဆိတ်ရင်းမှ...

ခါထက် အေးကူယုံရောအာစီအစဉ်အတွက် အယ်လီပြင်ဆင်
အေးသေးမိဟင်

စီးရင်၏...

လေးလေးဆယ်စော့ မူဆူအာစီအစဉ်အတိုင်းပဲ

ပန်းကျင်ထံ ခေါင်းညိတ်ဆို့ချီး ဝတ်ချက်သစ်၊ ဝေလိတ်
သည်။

ကိုယ်စော့ သိမ်တိပ်ချင်နေပြီ

ဤသည် ပြောပြီးသည်နှင့် မန်းမကြီးအတွင်းရှိ အခန်း
ထောင့်ထစ်နေရာရှိ ခုတ်ထစ်လုံးရှိရာသို့ သွားရောက်ပြီး လှေ
နို့တံဆိပ်သည်။

မည်မျှ အိပ်ပျက်ခဲ့ရစေသည် မသိဘဲ၊
ဤသည် ခုတ်ထစ်တွင် ခေါင်းချသည်နှင့် အိပ်ပျော်စွာ
နေသည်။

စီးရင်သည် ပန်းကျင်၏ရင်စုတ်ကို ယုယစွာ ခမ်းသပ်
လိုက်သည်။

ထိုအခါ...

ဤမည်သည့် အနည်းငယ် ရင်ထိတ်သွားသည်။

အကြောင်းမှာ...

ပန်းကျင်၏ နှလုံးခုန်နှုန်းမှာ ဗုဒ္ဓမုန်စော့သည်ကို ထိခိုက်
ရိမ်ရိမ်သောကြောင့် ပြစ်နေသည်။

* * *

၁၁၆ မိုးဆောင်ရာ

စီးရင်သည် ဖန်ကျင်၏ အခါမှ ပြည့်ညင်စွာ ထွက်လာခဲ့သည်။

အခန်းအပြင်တစ်ထွက်မှ ဖန်ကျင်၏ အစိကို ပန်ချီ၏တံတိုဆီတို့ စွဲပြင် ဝေးခိုနေ၏။

ဖန်ချီ၏ စီးရင်၏ မျက်နှာအား၊ ဓမ္မဓာတ်ညီမျှတပြီး... ညီစွာ အိပ်ပျော်နေ၏။

စီးရင်၏ အစိပြင်းတစ်ချက် ချပြီး

ဇရာဇာဂီတအဖွဲ့အစည်း အိပ်မေအ နှုတ်နေ၏။ ထိုအခါမှ စီးရင်၏ သိပ်မေအဖွဲ့အစည်း၊ စူးစူးနုနုလှည့်နေနေ၏။ ကျန်ခဲ့အား မရဘူး။

ထို နေ့အစ-

နှစ်ယောက်အား ပြည့်ညင်စွာ လျှောက်လှမ်းလာကြရင်း မှဝင်....

စီးရင်၏

'ဝါနဲ့ အင်ကို ဖန်ချီ ရှင်တို့ ညီအစ်ကို စကားမပြောကြတော့ဘူးလားဟင်'

ဖန်ချီ၏ စိတ်ပျက်စွဲဖြင့် ခေါင်းခါပြီး

ပြောဝါဒအဖွဲ့အစည်း ကြီးကြီးကြီးကြီး ကျန်ခဲ့တော် သိပ်အားမရဘူး။ အလှအစင်အဖွဲ့ကြီးကြီးကြီးကြီးကို သိပ်ရိုက် မကုမာဘူး။

စီးရင်၏

'ဟုတ်သား၊ ရှင်ညီ၏ ကျွန်တို့အဖွဲ့ ပညာတတ်တတ်၊ နှိုပြိုင် ခေါင်းမေးတယ်'

ထို နေ့အစ

စကားမပြောသွား၊ ကြိုပြန်သွား

ဟာတန်ကြွမမှ

ဖန်ချီ၏

'ကျွန်တော်တို့က တစ်ဖက်ကို အားကိုး မိသားစုပဲလား၊ ဆုနဲ့စကား ဥာဏ်ညာ တက်မြင်တဲ့ ညီအစ်ကို ယှဉ်နိုင်တဲ့ ဆု ပြောပေးဖို့ပြောဆိုနိုင်တဲ့ ဆုဆိုလို့ အစိမေအဖွဲ့အစည်းက နှိုနေတယ်'

ထိုနေ့ စိတ်ပျက်စွဲဖြင့်

အစိကို ပန်ချီ၏ စိတ်ပျက်စွဲအဖွဲ့အစည်း ကျန်ခဲ့သိပ်တတ်၊ ကျန်ခဲ့ အဖွဲ့အစည်းကို ကြီးစွာ ခဲ့ပေးပါတယ်။ ညီအစ်ကို ရှင်ညီကြည့်ရတာ အဖွဲ့အစည်းက ခေါင်းဆိုင်ကို နှိုစိတ် အဖွဲ့အစည်းက လွှမ်းမိုးနေတယ်။ ဆေးလုံးက ဆေးဆေးစေဖို့လို့ တယ်လီဖုန်းပြောမရဘူး။

ထိုနေ့ စိတ်ပျက်စွဲဖြင့်

'ကျွန်မ တယ်အဖွဲ့ ကြီးစွာ ခဲ့ပေးဖို့လို့ မိန်းကလေးအဖွဲ့အစည်းက သိက္ခာကို ထောင် မထည့်တတ်ဘဲ နှိုတယ်ဆိုလို့ ထပ်မံ ပြောရုံပြောရုံ ဆု ကျန်ခဲ့မာရေကို ဝရုစိုက်အောင် ပြောစွဲတယ်'

ထိုအခါ ကြီးမားစွာအသံအသွယ်...
ပန်ချီ၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံး ရုတ်တရက် မင်းအထိတော့မိ
သွားတော့သည်။

ကျွန်တော်၏ အခါပြောလို့မီ အစ်မအေး၊ ညီအေး၊ ယော
အစ်မလေးကို စုံမတ်နေထိုင်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိတယ်၊ ခုအခါ
အစ်မလေးတစ်ယောက် ဆူ ကိုအစ်မထပ်နိုင်တယ်ဆိုအေးနဲ့ညီအေး
မပေးနိုင်တော့ဘူး...။

သူက အစ်မလေးနဲ့ ပျော်ရွှင်စွာ ဝေါင်းနိုင်ဖို့အတွက်
ဆိုက်လူ ကြီးအေးပြီ၊ အဆက်ရှင်အောင် နေအေးနဲ့မယ်လို့ ကျွန်
တော် ယုံကြည်တယ်၊ ကျွန်တော် စိတ်အေးစွာ၊ ညီအေး၊ ယော
မယ်နော်

ပန်ချီသည် ထင်သလို တော့နပ်အားရစွာ ပြောဆိုပြီး
စါ၊ လူအစ်မစုံစုံ လှမ်းလှန်သွားလေသည်။

စီးရင်သည် ဆူ၏ နေအစီအစဉ်ကို ငေးကြည့်မှန်းအထိပြင်
တစ်ချက်ကို လေးတူစွာဖြင့် ချစ်သည်။

စီးရင်သည် အေးအံ့ဆိုင်၊ မိုင်းသော မြေလှမ်းချားနှင့်စင်
ဝန်းရွှမ်း၊ နယ်စွာ/ ဆူ၏ အခန်းရှိရာသို့ အစ်လှမ်းချင်းလျှောက်
အေးမိသည်။

အခန်းထဲတွင်...

မမျှော်စင်ဘဲ လူတစ်ယောက်ကို တွေ့ထိုက်သည်။

ဆိုလူမှစ ရွမ်းချမ်းစင် ဖြစ်သည်။

ရွမ်းချမ်း၏ မျက်နှာမှစ တည်ကြည်လှန်းလှသည်။

စီးရင်က ဆူကို ဆေးချာကြည့်ရင်...။

‘ကိစ္စရှိလို့အေးဟင်’

ရွမ်းချမ်းက ဝေါင်းညိတ်သည်။

တုတ်က အစ်မလေး၊ သိပ်အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စအစ်မ ရှိနေ
ပါတယ်၊ မထင်မှတ်တဲ့ လျှို့ဝှက်မှုကြီး တစ်ခု ကျွန်တော် စတု
အေးလို့ပါ’

လူမက မျက်နှာအစုံကို မင်တင်ရင်...။

‘ဆုတ်အေး၊ ဘာမျှားလွှဲ ပြောစမ်းပါဦး’

ရွမ်းချမ်းက ချက်ချင်း မပြောသေးပါ။

ဝန်းကျင်ကို မျက်လုံးတစ်ချက် ငေးကြည့်လိုက်၏။

ထိုနေ့အထိ...

အလှူစာပေ၊ ညည်းသေးစေသံဖြင့်-

‘မိသားပြားနဲ့ မဖြစ်ဘူး၊ ဆင်တယ် အစ်မအေး’

မိုးတော်စား

စီးရင်အ

'ဒါဆိုတဲ့ နီကယ်လီမြို့တဲ့ နေရာကို သွားကြည့်စေပါ'

လိနာတ

နှိုင်းယှဉ်ကိစ္စ၊ လိအနုနုထဲမှ ထုတ်လာခဲ့ကြပြီနော်။ အဲဒါနဲ့ အုပ်ရပ်လုံခြုံသော အခန်းတစ်ခု အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သွားကြတော့မည်။

၁ ၉ ၁

'အစ်မအေး၊ ကျွန်တော်တို့ အထဲမှာ အတွင်းလှူလှူ ချီးမြှင့် ပြီး ရွှမ်းချမ်းစမ်းစမ်းကြောင့် စီးရင် ရင်ထဲ ထိတ်ခနဲ ပြစ်သွားသည်။

သို့သော်

သူမ၏ ဟန်ပျယ် ပြုံးရင်း...

'စုတ်သား၊ ကယ်စွဲများလဲ ပြောစမ်းပါဦး'

ရွှမ်းချမ်း၏ အေးနက်စည်ကြည်စွာဖြင့်-

'အခြားလူအစု စတုတ်ပါဘူး၊ အစ်မအေး၊ အကွဲ၊ အလှူလှူကစ ပန်စုဖ'

ဆိုစေကာမူ ကြားနာဆီရသေးအခါ စီးရင်မှာ မယုံကြည်နိုင်ဘဲ...

'ရွှမ်းချမ်း... ရှင်ကယ်၏ စတုခဲလို့ ဖြစ်၊ ဓားရွာ သေချာခဲ့စား'

ဟု ပြန်မေးဆိုစိသည်။

ရွှမ်းချမ်း၏...

'သေချာစာယ်' သိလျှင်ပုံစံနှင့် အပြားအထောင်ဝတ်ရှင် တို့၏ အကြံတုန်းက အပြားရွာဝင် စတုရံရှင်လို့ ပန်စု၏ ဓာတ်ထိတ်

စံ့စိုက်စွာ

အေးပြောရည့်နဲ့ ဆက်သွယ်နေတာ ကျွန်တော် သိရုံနဲ့
တယ်

စီးရင်က ဝါးပင် ပိတ်ထားဖြစ်သည်။

ထာဝန်ကြော့မှ...

စီးရင်သည် ရွှေချစ်၏ မှုန်နှုတ်အား သေချာစွာ ကြည့်ရုံ
ပြီ။

'ဒီအကြောင်း၊ ချယ်ဆွေ့ကို ပြောပြပါပြီ'

ရွှေချစ်အ ခေါင်းခါရမ်းပြီ-

'ကျွန်တော် တယ်သူ ကိုမှ ခပြောရသေးပါဘူး၊ အခုခဲ
ပြောအဖွဲ့ ပထမဆုံးပေါ့'

စီးရင်က

အောင်တယ်-ခပြောနဲ့ဦး၊ ဟန်မယူဘဲ ယခုခေါ်တာ

ပြန်မ

မဟုတ်ကုန်ဘူးနှင့် အလှအေဝီ (က) ၁၂၇

ရွှေချစ်က

'တုတ်ကဲ့... အခုခဲအေး၊ ခါဆို ကျွန်တော် သွားပြီကင်
ဦးတယ်

သူက ပြောပြီး အခန်းထဲမှ ထွက်သွားသည်။

မရ

အခန်းတွင်း၌ စီးရင် ကုခင်းစားသော်တည်း အဘွားများနှင့်
ညွှန်ကြား ဖွဲ့စည်းခဲ့ရသည်။

ဖန်စူး-

ဖန်စူးသည် မဟုတ်ကုန်၏ အတွင်းသို့ ပြန်ရောက်
လျှင် မည်သို့ပြုလုပ်ရမည်နည်း။

ဖန်စူးနှင့် ဆူသေ ကိုယ်သေ သွားရောက် ရင်ဆိုင်ရမည့်
အား

နေ့အစီဆုံး...

သူမသည် ဖန်စူးနှင့် ရဲဝံ့စွာ ရင်ဆိုင်ရန် ဆုံးဖြတ် ခြင်းအ
သည်

ပန်စူက ခေါင်းတစ်ချစ်ဆတ်ဆိုပြီး...
'ဗုတ်တယ် အစ်မအေး၊ ဒါဟာ... အင်တန်ကိုထူးခြားတဲ့
ခေါင်းချစ်တစ်ခုလို့ ကျွန်တော်ထင်တယ်'

စီးရင်အ
'အစ်ကိုပန်စူ၊ ကျွန်မတို့ တစ်နေရာပြောင်းပြီး အေး
ပြေးရရင် မအေးအေး၊ တူမအေးဟင်'

ပန်စူက
'အေးအေး၊ ပါတယ်၊ မေးအေးအေးအေး၊ အေးအေးကြီး
ပါ'

'ကဲ... ဒါဆို ဆိုဆိုပါ'
ဆို နားလည်
ဗုတ်နစ်နစ်ဟော့ဆစ်လို့သည် စီးရင်၏ အိပ်ခန်းထဲသို့ ပြန်
အညှင်ဝင်ရောက်ခဲ့ကြသည်။

ဟေ့ရာဂိုဏ်း၏ ခေါင်းအောင်

'အစ်ကို ပန်စူ၊
စီးရင်သည် ခန်းပတ်ခါးမှနေ ရဲတိုက်ခန်း အပြင်သို့ မျှ
ကြည့်နေသေးပန်စူအေး၊ ခပ်တိုးတိုး၊ ခေါ်လိုက်သည်။
ပန်စူက ချစ်နဲ့လှည့်လိုက်ပြီး...
'အထူး... အစ်မအေး၊ ပြုစစ်ရာရှိဖို့ အေး၊
စီးရင်က ခေါင်းညိုထဲ လိုက်ပြီး ပန်စူ၏ မျက်နှာအေး
ချော့ချော့ ကြည့်၏။
'ဗုတ်တယ်'
ပန်စူက
'ဘေးမှားလို့'
စီးရင်က
'အစ်ကို ပန်စူနဲ့ ကျွန်မတို့ ကြားက ဆက်ဆံရေးဟာ
တိုင်းနဲ့ စေ့သလိုပဲ'

၁၂၆ မိုးအေးခို

စီးရင်သည် ပန်စူအား လယ်ပန်းရည်တစ်ခွက် ထည့်စား
လိုက်ပြီ။

ကဲ... ကျွန်ုပ်တို့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဆွေးနွေးကြရအောင်
ဖန်စူးသည် စီးရင်အား စိုက်ကြည့်နေ၏။

စီးရင်သည် ဆူ အကြွေခင်း အစစ်အစစ်လှည့် သိနှင့်နေပြီ။
အညှိုး နားထည်ရိုက်လေ၏။

စီးရင်၏ စကားလေးကို ချက်သည်။

အစ်ကို့ဖန်စူး ရှင်ဟာ မဟာရာဂီတိအဆူ မဟုတ်ဘူး၊
ဟုမ တည့်တိုး... ဝေပေးလိုက်သည်။
ဖန်စူးသည် ချစ်ချစ် အပြောပြော ပေးသော်...

တစ်ခါကြားမှ...

ဟု ဆက်ပြင်အစစ်ချစ်ကို မသိမသာချလိုက်ပြီ။...

မဒ်ဝါအမယ်

စီးရင်က အပြုံးမပျက်ဘဲ...

မဟာရာဂီတိမှ ရှင်အောင်ဟာ ထိပ်အနားအပွဲ မဟုတ်ဘူး
လား။

ဟုတ်ပါကယ်... မဟာရာဂီတိအ ဆူပုံရှမ်းမှ မှန်သမျှအ
လဲ ကျွန်တော်အိပ် အငိုနဲ့ပေးတင်ချည်းပဲ။

ဖန်စူး၏ ပြောဆိုမှု အားလုံးပေးပေးအောင် နိုင်ကုသည်။

စီးရင်၏ စကားများကို အား စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီ။
ကျွန်ုပ်တို့က အားတင် ချီ အကြွေခင်းမိတယ်

ဖန်စူးက

အကြွေခင်းမိတယ် အကြွေခင်းမိတယ်

စီးရင်က

ဒါပေမယ့် ကျွန်ုပ်တို့ ကြားမမ တင်ပေးနေအောင်လို့ ဆွေး
နွေးစရာ အခွင့်အလမ်း ရှိလေမိမယ်လို့ ကျွန်ုပ်တို့ ဆွေ့ကပ်
မယ်။

ဖန်စူးက ပြစ်သစ်ချွန်သည်။

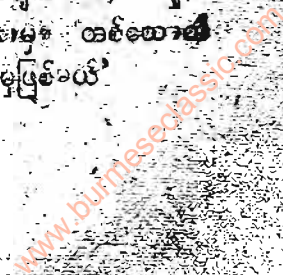
စီးရင်၏ စကားကို ကြားကြည့်လိုက်ပြီ။

ကျွန်ုပ်တို့အဖန်စူး အစ်ကို့ဖန်စူးကို အားထုတ်ချွန်နဲ့ပဲ အဆုံး
သတ်ရအတိုင်း လူတွေ အသေအကြေ အပျက်အစီး အထိအခန်း
များမထိုင်နည်းတော့ မပြစ်သေချင်ဘူး။

ဖန်စူးက

အင်း... ဒါကလဲ ခြွေ ရအောင်ကယ် အပျက်အစီး၊ ခဏ့်
အဆုံးသတ်ဖို့ဆိုတော့ ကျွန်ုပ်တို့ ကြားမမ အစစ်အစား
စောင့်ရှောက် အကြီးအကျယ် အထောက်အပံ့ပေးမယ်။

စီးရင်က

• ၁၀ ဇိုးဆွေတို့

‘ဆောင်းပြီ—သည့်ကိစ္စကို စကားစားပယ်ပြီ၊ ရှင်ဇိုး ခေါ်
ခံရာရှိနေတယ်’

ဖန်စူးအ

‘မေးပါ... ကျွန်တော် အတတ်နိုင်ဆုံး ပြောခဲ့ဖူး
စီ၊ ရင်အ

‘ဒါဆို ကျွန်မမေးမယ်၊ ရှင်ဟေ့၊ မဟူရာရှိကံ၊ ဆို
ဆောင်လား၊’

ဖန်စူး ခေါင်းညှိတ်ရိုက်သည်။

‘မှန်ပါကယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ခေါင်းဆောင်ထဲမှာ ထစ်
အေးမိအပ်အပ်အင်ဗဲ’

စီ၊ ရင်အ

‘ခေါင်းဆောင် နှစ်ယောက်ရှိတဲ့အထဲမှာ စစ်အေးမိအပ်
ရှင်တို့ယ်တိုင်နဲ့ နေအိတ်ထစ်ထစ်ဟိုစစ်စစ်အပြားနဲ့လူစွဲ
မဟုတ်အေး၊’

ဟုတ်တယ်

‘ဆူ နှစ်မည် ဟယ်ဆိုခေါ်လို့’

‘ထန်ကျော့ဝါ’

‘ထန်ကျော့ အပြောင်းအလဲများတဲ့ စုပေအေး၊ ထန်ကျော့
ဆွေတလား၊’

စော့ရုဂိုက်နှင့် အလှူဒေဝီ (တ) ၁၂၉

ဖန်စူးက စီ၊ ရင်၊ ကြည့်လို့မိပြီ၊

‘ခင်ဗျား၊ အဘက်ဝယ်ဝယ်နဲ့ သိုင်းအေးအေး အကြောင်းကို
အများကြီး သိနေဟေ့မနော်၊ ချီးကျူးပါကယ်’

စီ၊ ရင်အ

‘ဒါနဲ့ အပြောင်းအလဲများတဲ့ စော့ရုဂိုက်နှင့်အေးအေး
အဘက်ကြီးလှပြီ မဟုတ်လား၊ အခုတွေ့ထားအေး ဝယ်ဝယ်
အေးလှပါလား၊’

‘အိန္ဒိယသိုင်းပြားရဲ့ အထူးခြားဆုံး အချက်ကတော့ ရှင်
ရည်မဆို အောင် ထိန်းနိုင်အေးပဲ၊ အဲဒါနဲ့အထဲမှာ ထန်ကျော့
ဟေ့ အောင်အောင်ကြီးကို တွတ်ပြန်မယ် ဆောင်မြင်ခေါ်
မယ်’

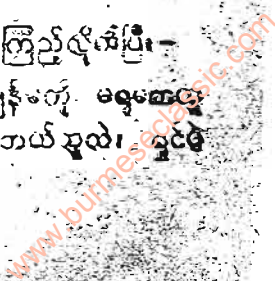
‘လည်ဆိုဆို ရှင်အေးအေး’

ဖန်စူးအ

‘ဆူ ကို ကျွန်တော်အားဆင့်ထု ထည့်ပြင်နေနိုင်တာဟေ့
ကျွန်တော် မှာလို့ အောင်မြင်မှုရှိနေလို့ပေါ့’

စီ၊ ရင်က ဆူ၏မျက်နှာအေး၊ သေချာစွာ ကြည့်လိုက်ပြီ—

‘မေးပါရအောင်... မဟူရာရှိကံထဲက ကျွန်တို့ မရအေးထု
ချင်နေ၍ ထိပ်ထဲနဲ့ခေါင်းဆောင်ဆိုတာ ဘယ်သူထဲ၊ ရှင်
တော်အေး၊’

ပန်းစုံက ခေါင်းကို ဆယ်နေညီအစ်

ဘုတ်အယ်... ကျွန်တော်ပါပဲ၊ မှန်တဲ့အဘိဓာန်ပြောရချင် ခင်
ဗျား... ကျွန်တော် သိပ်မြတ်နိုး ဝမ်းသာပါတယ်။ ဒါကြောင့်လဲ
သည်းထင်နိုး ထိုက်နိုးခဲ့ကြရတာပေါ့!

ထိုစဉ်ကလည်း အမန်တရားပင် ဖြစ်လည်း

စီးရင်၏ရဲတိုက်နှင့် ဧတုရာဂိုဏ်း၏ အင်အားအခြေအနေ
မူ့ မနှိုင်းယှဉ်ထားဘဲ အင် ကျွဲခြားလှအစည်း

စီးရင်၏ ခေါင်းညိတ်ပြုခြင်း

ခဏလို့ သည်းခံခဲ့တာကို ဧတုရာဂိုဏ်းတပ်ပါးတို့

ပန်းစုံက

ခေါ်ပေးမယ် ရဲ့အဖေ၊ ဆန္ဒပြု၊ သည်းမခံနိုင်အေးစရာ ဟု၊

တားကြောင့်လဲတင်

အားကြောင့်လဲဆိုတာ... အားကြောင့်နစ်ချစ်ကြောင့်ပဲ၊
ဇာတ်အရပ်ကို ပျားနှင့် ပန်းချီ သိပ်ပြု၊ နီးနီးထပ်ထပ်နေတာ
ကျွန်တော် မမြဲပျံ့ချင်ဘူး၊ အ... အ... အ... ကိုယ်ခေမာ့ဖွယ်ဘာ
ကိုစွဲပဲ၊ အညီအတူ ပြောရတာမှ ရှက်မတော့လို့ ရှုမစရာ
အဝတ်အစားသေး

စီးရင်က ပယ်တန်းဆောင်၍

နေ့ခင်းတစ်ချက်အတွက်

နေ့ခင်းတစ်ချက်အတွက်... သိင်းလေးကနဲ့ ပထမဆုံးပြု
ဆုံးအားတဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စိတ်ကုန်ကြောင့် ပဲ၊ ဆယ်စီမံ
ကိုနား တောင်မြင်ဖို့အတွက်ဆိုရင်လဲ နေ့ပထမပို အချိန်ခိုအိမ်
လို့ပြောတော့၊ ယန္တရားရဲတိုက်နဲ့ အေးအေးအေးအေးပဲ ဝါးရစ်
ထောက်၊ အဆုံးသတ်စစ်ရဲတော် ပယ်

စီးရင်က အစားပေးလို့ပဲ ရှင်၏ သဘောထားအထိ ဟုတ်
အေး

ပန်းစုံကပြော၍

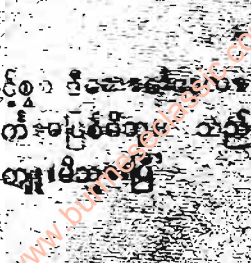
တကယ်ပဲ ကျွန်တော်သာ ဒီစီးရင်ကဲ့သို့ခင် ခင်အားရ
ပြင်ဆင်ထားပုံကို လှိုင်းခတ်ခတ်ပေး မဆွတ်ဘူး၊ အပေးခါဆို
ရင်တော့ ထပ်မျိုးပေးပါသလား အဲဒါကော ကျွန်တော် အနေနဲ့
ဒီအတိုင်းအတိုင်းတော့ အေးလုံးသိပြီး နာပြီဆိုအေး သိပ်ခဲယဉ်း
စရာ မရှိဘူးပေါ့!

စီးရင်က... ခေါ်ပြင်တစ်ချက် ခေမာ့အေးရင်၊

ပြောသတိပြု ရတယ်၊ ရှင်နဲ့ မချီးကျူးတဲ့ ဝေးနီးစွာ
အချစ်တစ်ချက်အေး ရှိတာပဲ

တားချားလဲ

တားချားတော့ ရှင်နဲ့တူ ကြုံ မြင်စွာ ဒီအေးအေးအေးပေး
ခဲတေးတော့နှင့် ကျွန်တော် ရှင်ကို လှိုင်းခတ် မဆွတ်မပြန်စိတ်... သိညီ
အေးချစ်တစ်ချက် ရှင်တို့ ကျွန်တော် သိပ်ချီးကျူးမိသေးပြီ

ပန်စူးဆ ဘျော့နပ်စူးပြုံးရွှါ...

'ဒါက သိပ်စေ့စွာ မထူးဆန်းပါဘူး။ သိုင်းခင်းစားစားတစ်ခု
လိုအောင် ကျွန်တော် ကို မသက်ဝင်လှရယ်လို့မှ မရှိခဲ့ဘူး'

စီးရင်က

လူဆိုးကြီးလေးစေ့စေ့ဆီတို့ပုံစံကို ရှင် တင်တင်က အပန်
တီး သွင်းစူးလိုက်တယ်ဆိုတာ ကျွန်မ အခု နားထောင်ပါပြီ
အေး

ပန်စူးဆ

'ကျွန်မအော် ရှိ နည်းပရိယာယ်ဖို့ ဆိုခါးစား ဈေး ခုလိုမျိုး
စူးတိုနဲ့ပူးစောင်းလို့ဆီစား ကျွန်တော် ကို မသက်ဝင် မဖြစ်ကြ
စေဘူးဘူးပေါ့ စူးတိုပူးစား

စီးရင်က

'ရှင်က ဟန်အဆင်သင်စေ့စောင်းတာစွဲနော်၊ ဘယ်အဆင့်
ထိလဲဆိုရင် ကျွန်မဆီက သိုင်းပညာကိုလဲ ခပ်တည့်တည့်နဲ့ သင်
လို့ဆီသေးတယ်'

ပန်စူးဆ

'သည်လိုသင်မှလဲ ကိုကြိုစော့မှ မစူးတတ်စား။ ကျွန်မအော်
ပဲ သိုင်းပညာကို ထူးခြားတဲ့အဆင့်ထိ ထုတ်ပြရင် ဘယ်အဆင့်
ထိတော့မှစား'

စီးရင်က မဲပြုံးပြုံးလို့ထီပြီ...

'ကျွန်မအော် ကိုယ်ကိုယ် လူ့အတိုင်းလုပ်ပြီ၊ လူဆိုးကြီး
အေးလေးကို ပရိယာယ်နဲ့စည်းရုံးပြီ' အနားမှအထေးအစား
ခုတော့ နှုတ်တစ်ခုနဲ့ ကျွန်တော်ကြီးကို ခါးပိုက်ထဲ အညှိမိရစ်
သား ပြန်နေပြီ'

ပန်စူးဆ ရယ်မောလို့ကပ်သည်။

စီးရင်က ခပ်ကျေနပ်ဖြင့်...

'ရယ်မနေပါနဲ့၊ ဒါနဲ့ ရှင်တို့ ရန်သူမှန်း လုံးဝမသိတဲ့ ကျွန်
မတို့ ရှင်အချိန်ပရွှါ သတ်ပစ်လို့ရတယ်၊ ဒါဆို ကိစ္စအားလုံး
ပဲ ပြီးပြတ်သွားမယ်မထုတ်ထား။ အဲဒါ ဘာလို့ မသတ်တာ
လဲ...

ပန်စူးဆ

'ခင်ဗျားကိုသတ်ဖို့ဆိုတာ သိပ်မခဲအညှိပါဘူး၊ ဒါပေမယ့်
ခင်ဗျား မသတ်ရမိတာကတစ်ကြိမ်၊ နောက်တစ်ကြိမ်၊
အတော့ သည်အေးဆဲကြီးမေးတဲ့ မဟာရာဂိုက်အဖွဲ့အစည်းကို
ဆန့်ကျင်နိုင်တဲ့ နားစွဲ ခင်ဗျား နောက်မှ အားကိုးအားထား
ရှိလို့ဖြစ်ရမယ်၊ ဒီတော့ ခင်ဗျားဆရာမအေး ဘယ်သူလို့ဆိုအေး
သိချင်လို့ပဲဆိုပါစေအေး'

စီးရင်က

'ဒီကိစ္စဟာ ကျွန်မဆန္ဒနဲ့ကျွန်မ ဆန့်ကျင်နေတာပါ၊ ကျွန်မ
ဆရာနဲ့ လုံးဝမစေတီသင်ပါဘူး၊ ကျွန်မတို့ ရှင်အထက်လို့မိရစ်

တိုင်းအားလုံး ကျွန်ုပ်တို့အား လုံးဝအချောအဆင်မပြေဘဲ မတော်ဘူး၊
ဒီတော့ ကျွန်ုပ်တို့အား ဘယ်ဘွယ်ဆီ အား သိချင်မလား ပဲ နိုင်ငံတော်
ဟုတ်ပြန်လား။

ဖန်စူး၏ ပါးစပ်ဝတ်စားမှုကို လိုက်လံလေ့လာသည်။
ဒီလိုအား တစ်စုတစ်ခုကို စဉ်းစားပြီး ခြေထောက်ဆီကို
သည့်။

ဒီလိုပဲ ဖန်စူးကို ဖန်စူး၏ ပြောစဉ်မှာ လူများက ထန်စွာ
တည့်တည့်ထင်အား ရှိသည်။

ဖန်စူးကပြောလိုက်ပြန်...
'ခင်ဗျား အကဲခတ်ဆိုးစရာပဲ။ ဘာတော့မှ ကျွန်ုပ်တို့
အကျိုးမရှိဘဲ မလွှဲမစားဘဲ ဘာမှမရှိဘဲ ခြိမ်းခြောက်ထား
သလို အားမရဘဲ ဆယ်ထား မဟုတ်ဘူးဘူး။

စီးရင်က

'သိုင်းလေးအတွက် ဗိုလ်ကျထိန်းချုပ်မယ် ရှင့်ရဲ့စီးကိန်း
အတွက် လုပ်ကားလုပ်ပိုင်ခွင့်ပေး။

ဖန်စူးကပြော၍

'အခြေအနေအထား ခရီးစတင်ထောင်အောင် ခြေထောက်
လုပ်ပေးရင် ဖျံလို့ကောင်းတယ် အင်မတန်။

စီးရင်က သက်ပြင်းထန်ချစ်ချစ်ပြော၍

အမှန်အား ရှင့်နဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ကြားမှာ အစိတ်အပိုင်း
က ခုန့်က အကြံအစည်နဲ့ စိတ်ကူးအစဉ်ကို စွန့်လွှတ်မလား ဖြစ်

ဆေးမှားစွာ ခါးပေးမယ် အဲဒီလို စွန့်လွှတ်မယ် လူကတော့
ကျွန်ုပ် မဖြစ်နိုင်တာပဲ။ ရှင့်အားလုံး ရှင့်ရဲ့ စိတ်ကူးအစဉ်
မျှော်မှန်းချက်တွေကို စွန့်လွှတ်လိုက်ပါလော့။

ဖန်စူးက

'ခင်ဗျား ဖြိုကွဲသေစေရအောင် ကျွန်ုပ်တို့အား မဟာဗျူဟာကို
စွန့်လွှတ်မယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားအား ရှင့်နဲ့ ကျွန်ုပ်တို့

သူ့၏ စေတနာဆယ်ရန်ခမ်းနားစဉ် စီးရင်က ပြောပြခဲ့ခြင်း

'ပြောစမ်း ကျွန်ုပ် လွတ်လျော့နိုင်တာမှန်ရင် လွတ်လျော့
ပါမယ်။

ဖန်စူးက

'အင်း... ကျွန်ုပ်တို့ဆီမှာ မပြောပဲ နေအေး မစားစင်လိမ့်မယ်
အင်ထယ်။

'သားဖြစ်လို့ဆဲ'

'ခင်ဗျားအေး အသည်းပေးအားပေးဖို့ ဖန်စူးကို ငြင်းဆန်လို့
ရဖို့မလွယ် မဟာဗျူဟာကို မခေါင်းဆောင်အနေနဲ့ ပြောထုတ်
တော့ ငြင်းလို့မရဘူး။ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ဆိုတာကို ခင်ဗျားအေး
လိုက်လျော့မိသွား ဖြစ်နိုင်မယ်။ မထိုက်လျှော့ရင် ထိန်းချုပ်လို့
မရတဲ့ အကြီးအမှတ် သတ်ဖြတ်ပုံတွေ ဖြစ်နိုင်မယ်။

'တကယ်တမ်း စီးရင်က အရေးကြီးနေရတာမို့'

၄၃၆ မိုးအောက်ထု

အမေ့ကြီးတယ် မကြီးဘူး၊ ခယ်လုံဆေးစွဲ မတုတ်ဘူး၊ ဝါး
ငယ် ကျွန်တော်က မပြောသလို ပြီးတော့နဲ့ ကျွန်တော် တစ်ယောက်
ထည်း အမေ့အစဉ်တင်မအ ခင်ဗျားလည်း ကျွန်တော် နည်းတူ
ပြန်အောင်တယ်'

'ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်တည်း သွားရုံဆို ဘယ်
စွဲမှ သိက္ခာကျစရာမရှိပါဘူး၊ စိတ်ထဲရှိသမျှဘဝ ပွင့်ပွင့်အင်း
ယင်းနဲ့ ဆွေးနွေးကြခယ်ဆိုရင် နကောင်းမွန်တဲ့အခြေ ထုတ်
ပေးတောင်၊ ထုတ်ပေးခင်ပီတယ်'

'အောင်၊ မွန်တဲ့အခြေ ဖြတ်ဖို့ပဲ'

ဖန်စူးက မေးလို့သိသည်

မီးရောင်

'အပြေဆိုတော့ အခြားတော့မဟုတ်ဘူး၊ သိုင်းခင်းက ကြီး
ထစ်ခလုံးကို ကပ်ဆီးကလေးထင်နိုင်ဖယ် နည်းအမ်း၊ ထွက်ခေါ်
လွှာရင်စော့ အားထားခင်းဆုံးပဲ'

ဖန်စူးက ခေါင်းခေါ်လိုက်သည်

အဲဒီကိစ္စက အခမဲ့ဆုံးပါပဲ၊ မဟာရာဂိုဏ်းဟာ လုံးလုံး
စားနေတဲ့ အထစ်စိတ်ကို ရကားပြုတဲ့အပြင် သိုင်းခင်းကလေး
ရှိတဲ့ အထစ်အင်အားစုရဲ့ ရာခိုင်နှုန်းကို ဆယ်အထိ ဆုပ်ကိုင်
ထားပြီးနောက် ရပ်တန့်စေဖယ်ဆိုရင်မတူ တွေ့နပ်မှမဟုတ်

ဘူး၊ ဒီတော့ ဝါကိုထိန်းချုပ်ဖို့ ဖြစ်သိ၊ ခေ့ဖျ ဖိဖို့ဆိုရင် နည်း
ထစ်နည်းပဲရှိစေဖူးတယ်'

'ပြေးဝါး စာထိနည်းပဲ'

'ခင်ဗျားနည်းနဲ့ ကျွန်တော်ပျားခေါင်းပြီး ထန်ကွေကို ဝေရီ
အေးထဲနဲ့ သတ်မှတ်မယ်၊ သတ်ပြီးတော့နဲ့တင်ပြင်နယ် မဟာရာ
ဂိုဏ်းထဲ အစောဆုံးထိပ်တန်းပုဂ္ဂိုလ်တွေ အချင်းချင်း၊ ဆတ်ပြတ်
စေရအောင် လုပ်ရမယ်'

'ဝါဆို စုစော့အများကြီး သေမှာပေါ့'

'အစိန်အခြေအနေအရ တခြားနည်းအမ်းမှ ရရှိအား'

'ဆင်း... သိုင်းခင်းက ကျစ်စိုပြီးမယ်အကြံ အေး ဝင်ခြင်သေး
ခင်ထမည်း၊ ဆ တစ်ထေးထဲတိုတစ်ထေးထဲ တိုဆဲခိုအိ သတ်
ပြတ်ဖို့ ကြံစည်နေကြတော့ ရှင်တို့ ဘယ်လိုလုပ် ကြိုရွယ်အတ်တဲ့
နိုင်ကြမှာမို့'

'မွန်တယ်၊ ထန်ကွေကို ကျွန်တော် စည်းခံနိုင်အထိအားပို့၊
စုစော့ ကျွန်တော် ကို ကိစ္စတုန်းပစ်ဖို့ ကြံစည်နေမှာမို့၊ စားပြစ်
ဖို့ ဖြစ်အောင် သိုင်းခင်းကကြီးထဲမှာ သိုင်းသမားတွေ
အေးနဲ့သေခင်းနဲ့ချီပြီး ရှိနေပေမယ့် သိုင်းခင်းအားကို ကြီးဆွဲ
ထိုစုစော့အစု ထစ်စော့အစုထည်းဖို့ရှိရမယ် မဟုတ်သေး'

'ဒီဖို့ဆိုရင် ထန်ကွေနဲ့ရှင်ကြီးများ တိုက်ပွဲနဲ့ပင်မဟုတ်
ရှေးဂိုလှဲဖို့ မရအောင်ဘူးပေါ့'

ဟုတ်တယ်

ဒါနဲ့ ဒီတိုက်ပဲမှတော့ ဘယ်သူနိုင်မယ်ထင်လည်း
ရောနှိုင်းနှိုင်းအပြည့်နဲ့ နိုင်ချေရုံ ဘာကံကံအေး ထန်ကျေပါ

ဘေးကြောင့်လဲ

ဘုရား အားကောင်းဆုံး၊ ပြင်ဆင်ထားအေးအေးပြီးဆိုတာမှ
ကြည့်ရဲ့ပါ။ ပြီးတော့မှ ဆုံးရှုံး အပေးပေးအောင်မထားတော့ဘူး
မခံစားတုခတ်ကြည့်ရဲ့လား၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ အေးတု
ရမှသာ လူနဲ့ယှဉ်နိုင်မယ်

အင်း-ရှင်ကံကုညီတို့အားနဲ့ ရှေ့ဆိပ်ပေးအောင်မထား
ဘျောက် ကျွန်တော် နိုင်အောင်၊ ဒီလိုလိမ့်မယ်

ခါးပေးပြေးလိုက်အခါပဲ ကျေးဇူးတင်လှပါတယ်၊ ဒါ
မလို့ အားမပေးမသေးဘူး ခင်ဗျားနဲ့ကျွန်တော် တို့ထဲပဲဖြစ်ရယ်
မယ်ထင်တယ်

စီးရင်အ များဆုံးအခန်းကိုပင်ရှင်

ဘေးကြောင့်လဲ

မင်းစားက ထူးအားစုံထံကြည့်ပြီ

ကျုပ်တို့အားလုံးအတွက် သိပ်ကူးခြားနေတော့ကို၊ ခင်ဗျား
အကြံကို ကျုပ်တို့မလွန်လျှော့နိုင်အဖို့ အုပ်ချုပ်တောင်းဆိုမှု
ကိုလဲ ခင်ဗျားအ အတော်တူနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ဒီတော့ အုပ်ချုပ်
နှစ်ဦးရဲ့ ပူးတွဲပင်၊ မဟုတ်ဘူး အနိုင်တိုက်ဖို့ရှိတော့ တယ်

စီးရင်အ ပြုံးဆိုက်ပြီ

ဒီလိုတိုက်ကြ ရင်အေးကျွန်တော် ကိုင်ရကြတဲ့ အဆင်
အန္တရာယ် စိုးရိမ်အေးအေးတဲ့အခြေအနေနဲ့ ကြုံတွေ့ကြရပြီတဲ့
ဒါဆို ရှေ့ဆက် ဘေးဖြစ်တာမလဲ

လှမ်းဝေးစား ကြားလိုက်ရအသွားပါ

မင်းစား အနည်းငယ်အတူအသွား၊ ဘယ်

အားနဲ့ကြားမှ လူက မျှော်မှောင်တုပ်ရင်၊
ဟုတ်တယ်၊ တထယ်လို့ အျှပ်စက်ချပြန်လို့အခင် ထန်
ကျွန်တို့အောင် ကြားထဲအပြစ်ထုတ်လို့မဟုတ်

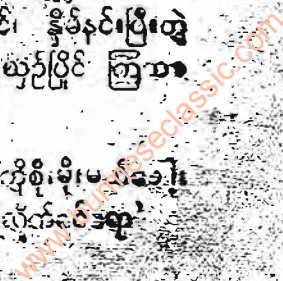
စီးရင်အ ခေါင်းညှိကြပြီ

ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်မ အစရာချပြန်လို့အရှင်လို့ တော့ကိုယ်အ
အန္တရာယ်ကို မထားဆီရဲ့ ကျွန်တော် အစုအစည်းပေး
ကျော်လို့

မင်းစား အနည်းငယ်ခင်းစားဆိုက်ပြီ

ဝိနိုလုပ်ရင် မခံအောင်ဘူး၊ လေး၊ ကျွန်တော်တို့နှစ်ဖက်
အပေါင်းပြီ၊ ထန်ကျေကို နှိမ်နင်းကြရတော့ရင်၊ နှိမ်နင်းပြီးတဲ့
အကျိုး ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အရှုံးအနိုင် ယှဉ်ပြိုင် ကြား
ပါ

ထိုစဉ်ကတော့ ရှင်နိုင်ရင် သိုင်းအေးအေးကိုစိုးမိမယ်ခေါ်၊
လေမယ့် ရှင်အနိုင်ဘဲ ကျွန်မအရှင်ဟို သက်ဆိုင်ခင်အရာ

'ခါဆိုတဲ့ ပြီးသွားတာပေါ့၊ ကင်းအေး-ပြေးလာပြေး
အယ်၊ ခင်ဗျားကိုးဆိုတဲ့ ကျွန်တော် စာအယ် ဆောင်ရစ်
သူ၊'

'ကားကြောင်လှဟင်'

'အေးကြောင်ဆိုတာမှ ခင်ဗျားကိုးရရင် သိုင်းအေးအေး
အုပ်ချုပ်ရတာအဆင် ပိုအောင်၊ တယ်လို့ ယူဆမိဖို့ပါ။'

'ဒီအေးအေးအေးပဲအေး၊ ရှင်'

သို့သော်

စီးရင်နှုတ်မှ ပြောဆိုစုံသော အေးမဟုတ်ဝါ၊

ရင်ထဲမှ ထွက်ခွာလာမည့် အေးမဟုတ်ဘဲ အေးအေးအေးအေး
အည့်။

၈၄၁

'ကျွန်မဟာ ရှင်အတွက် သိပ်မခင်မင်လျှော့ပေးပါပြီရှင်'
စီးရင်အ စိတ်ခင်းအေးဝမ်းသာဖြင့် ပြောသည်။

ဖန်စူးရာ

'ကိုယ်ထက်ဦးတို့လူ ရှိဖို့ ခေါ်နော်၊ ပန်အောင် ခေတ်အေး
အည့်'

စီးရင်အ ခေါင်းညှိတ် ဝန်ခံမိသည်။

'မှန်တာ ပြောရရင် ဖန်အောင်နဲ့ မတူဘဲခင်တုန်းက ဆိုရှင်
ကျွန်မ ကယ်ဆေးကျိးကံမှ အဆင်မကြုံခဲ့ဘူး'

ဖန်စူးရာ မတွေ့ရအောင်ဖြင့်-

'ဒီနှုတ်မျိုးမှ မငါတာ အတိအကျတို မိန်းမအေးအေး
ယူခံပဲ၊ ဒုဂါ၊ မင်းသားကို အတိအကျပေးပေးတို့ ခပ်ခေါ်
ခေါ်ပေး၊ အတိအကျခဲပြီ၊ အခုလျှော့တော့ ဖန်အောင်တို့ မေတ္တာရှိ
မပြန်တယ်တဲ့'

စီးရင်အ

'ဝါက ဟိုအချိန်တုန်းကပဲ၊ တဲ့ဒီတုန်းကအေးစွာ ဒုဂါ၊ မင်း
သားမှ မဖျတ်ဘူး။ ကယ်ချ ကိုမိမိဖြစ် ဖြစ် အေးခြာအေးစွာ အချိန်
အခါရှိ တောင်းဆိုမှုအရ ကျွန်မ အတိအကျလိုက်ရမှပေးပေးပါအား
တဲ့ ကျွန်မအတွက်အေးစွာ အတိအကျခဲပြီ၊ အတိအကျပေးပါပဲ'

ဖန်စူးရာ

ခုခုခုခု၊ နဂါးဝင်းသား၊ အသံဖြင့် ခုတုန်းဆီပါစေ၊
ခင်ဗျားဆွတ် ယူမှပေး။

ဇေယျာ ခေယျာ ညီညွတ်
ယူမှပေးပါ၊ ပေါ့အေးဆေးစေလို့၊ တယ်ဆွတ် ပေးခဲ့ရ
ခင်ဗျားကတိယား အတိဖြစ် ခါးက ဆေးဝေတဲအခန့် ယူ
ဖို့ ယူရမှပေးပါ။

ယေးကျားယူဆဲ့ ကိစ္စဟာ တစ်သစ်လုံး တိစ္စဗျာ၊ ခါး
ခင်ဗျား ယုတ်ထေးတဲ အံ့စားရဲ။

အမုန်းတော့ ရုပ်ဆိုးဆိုး၊ ရုပ်ချောချော ခေယျာဆွတ်၊ ရှိစို့
ယေးကျားအေးလေး အတူတူပဲလို့ ကျွန်တော်မိယားကို။ ခါ
ကြောင် ခိုအထိပေးမိတဲ ပေါ့၊ ခါပေးယုံ ရှင်တို့ခွဲ တူညီစို့
ပြောပုံဆီပဲနဲ့ လှုပ်လှုပ် ခိုင်ရည်ကို သိအရေတွဲ အခါမှစေ
ခါလဲ အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ ခါတိုပြုမိအကယ်။

စီးရင်အာ သတ်ပြင်းချစ်၊ စကားဆရာလိုက်စား။

ကံစွဲစွဲပြစ်ပေး၊ ကျွန်မပေးခဲ့မိတဲ့ နှစ်တို ကေးစာ
ရုဇုတ်ပေး၊ တတ်အူးအေး၊ ခါစေမယ် ခင်တင် နဂါးဝင်း
သား ပေးယူ ပြုဆီကော့ ကျွန်မပေးတဲကတိ နှစ်တိုကထိအ
ထင်လျှောက် ပျော်ပြောင် ပြီးသား ပြစ်ယူ ပြုပေး။

ခါဆီ မှန်ကျွန်တို့ရော ခေယျာများ အတိခေယျာ ပြု
လို့

ခါခါစာရ ရှင်မားသွေးပြီး ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်တဲ
ယေးဆီနဲ့ တစ်ခဏအိမ် အပြန်အလှန် ခေယျာပေးပို့နဲ့ တဲ

ဆီခဏအိမ်တဲလို့ ပြောစားပါ၊ ဒါဟာ ယေးကျားနဲ့ မိန်းမ
ကျွန်းမှ ဆက်သွယ် နတ် အနုစံဆိုတာအတော့ မသိပါ
ဘူး။

ကဲ... တစ်အယ်လို့ ပန်ကျင်သေသွားရင်ရော။

ကျွန်တို့ တစ်နိုင်သယေးအိမ် သူ မေးအောင် ထားဆီရ
မယ်။

ပန်ကျင်အို မျက်နှာထဲက အေးထင်ဖြင့်

ဖိုမုစီ စီးရင်၊ ခင်ဗျား ခို ကျွန်တော် အနုချစ်ချစ်သတ်
တယ် သိတယ် ခေယျာအား။

ယူမှပေးလို့၊ ယညီညွတ်ပုံ ပြန်

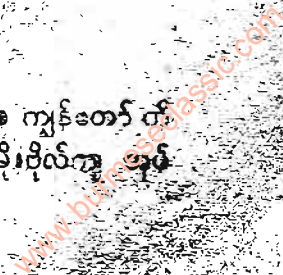
သိတယ်အား ကျွန်တို့ နှစ်ယောက်စလုံး ပေးကြချစ်
ပါ။

ကဲဗျား ဆိုင်းခေယျာနဲ့ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်လဲလှယ်
ရော။

စီးရင်၏ စိတ်ထဲ ထိတ်ခနဲ ပြစ်သွားသည့်

တယ်နို့လဲမာလဲ။

ဘယ်လဲလဲမာလဲ ဆိုခဏ၊ ခင်ဗျားအားပေး ကျွန်တော်က
မယ်ဆို အတိခေယျာရင် သိင်းလှော်အတို စိုမိုးပိုလ်က ယူ
ပို့ဆို့တာ အားလို့၊ စွန့်လွှတ်ပေးပါ။

၈၄၄ မိုးရွာရုံက

ကဲ-ကျွန်မက ရှင်တို့ နတ်စားပျိုပြုံး ကျွန်မ နိတိတို့ ပိုင်ဆိုင်ဆွဲဆွဲ ရှိနေပြီဟေ့၊ ရှင်အဖွဲ့က ဘုရားကျီးထူးနိုင်မှ ဟေ့

ပန်စားက ပကျော့နပ်ပြင်း-

ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် ဘယ်ဆေးဆီ အေးရတေးသယ် ဆိုတာ ခါစကသိသေးအောင် ကျွန်တော်ရှင်မပြုတတ်တော့ တုရား

စီးရင်က ဆိတ်ဆိတ်နေလိုက်သည်။

အဖေကြီးမို့-

အဖေက...

ကဲလေ၊ ကျွန်မကို စဉ်းစားဖို့အချိန်တန်နေခစား တုရား

ပန်စားက ကျော့နပ်စုရယ်လိုက်ပြီ။

ခါဆို နတ်ပြန်နေမစင်ခင် အချိန်တွေရင်သေ ပြတ်သွား တိတုတ် အပြေးပေးမေးဗျား

စီးရင်က ခေါင်းညိတ်နီကိသည်။

အဖေကြီးက အချိန်တွေရင် ကျွန်မ အပြေးပေးပါလေ ကဲ-ခါဆို ကျွန်တော် တိုခွင့်ပြုခါဦး

ကျောက်ကုံးနှင့် အလှူဒေဝီ (၈) ၆၄၅

ကျွန်မ နှစ်ပို ဝါးမယ်

ဆိုနေမယ်

နှစ်ဆေးဆီဝလို့၊ ဆိုအခန်းထဲမှ ပြန်မည်ထုတ်လာကြစေ ဆော့တည်း။

၁၄၆ မိုးချော်သူ

ခမ်းကြွေထဲတွင်

စွမ်းရည်၊ စိတ်ဓာတ်၊ ရွှင်ချန်း၊ စေ့ချန်း၊ ယုချန်းနှင့် နင့်ချန်းမင်
တို့က ဆန်းစစ်ပြီးစေရန်ကြံစည်

စီးရင်တို့ အနားယူရာအိမ်များ၊ ဝေသာအခါ စွမ်းရည် ဖန်စူး
တို့ စောစောစောလှမ်းကြည့်ပြီး

မေ့ရင်အ မဟာရာဂါကာလအလျှင်ဆို

တူက ပြုံး၍

ဘစ်ဇေးကို မေးကြည့်ပေးပါဗျာ

ငယ်ပင်က မကျေနပ်ပြင်

တို့အ အေးအောင်ကိုလှိုင်းရေအား အမဲအ စားနဲ့အားတား
တောင် မသိလိုဘူး

စွမ်းရည် ဖန်စူးအား မှုတ်တောင်နီကြီးပြင် စိတ်ကြိုညှိ
နေရာမှ

ရုဏ်းဆိုတဲ့ အောင်အေးအထူးအား အလိန်ဥာဏ် သိမ်းမှုအ
တယ်

ပန်စူးအ ဖွဲ့နွဲ့အပျော်အသွားသည်

စွမ်းရည်၊ ခင်ပျား အပြေးအဆို့ဆင်ခြင်ရင် စောစောပင်

စွမ်းရည်

မဟာရာဂါကာလနှင့် အလှူဒေဝီ (၈) ၁၄၇

'စောတားမဆန်းဘူး၊ ကျွန်ုပ်တို့က ဘယ်အေးအိမ်ထဲမှာ
ထိတား စမ်းကြည့်ချင်တယ်'

ထိုအခါ

စီးရင်သည် လျှပ်စက်ပြုစီ ပန်စူးအပျော် စင်ဆူးထိတ်ခဏ
သည်

'ကိုကြီးစွမ်းရည်၊ အစ်ကိုပန်စူးဟာ ကျွန်ုပ်တို့ထံဆွေခါ
ရွှင်ချန်းအ မယုံရဲစူးဖြင့်

'ခါအဖန်ပိအား အစ်ကိုပန်စူး၊ ခင်ပျားဟာ ကျွန်ုပ်တို့
တို့ မိတ်ဆွေဆိုတာ ဟုတ်အား'

စွမ်းရည်

'ခါကဲ့သို့အဖ အစ်မအေးမြ ဆုံးဖြတ်ပေးလိမ့်မယ်'

အဖ ယင်းသို့ပြောပြီး ခြေလှမ်းကျကျဖြင့် ထုတ်ခွာသွား
စေသည်

စွမ်းရည် ဟားရန်စန်ပြင်လိုက်သည်
သို့သော် စီးရင်အ ခေါင်းခါပြုခိုက်ပြီး

ထိုအခါ

၁၅၀ မိုးကျော်သူ

ပန်မားတူဆီသွားပြီး ဘာအန်ကြီးအစားအခါ ဝေချန်အ
ဆေးသံဝေတိုးတိုးဖြင့်.....

လုံးအေး၊ ဘည့်လူအ တဆယ်ဖို့ ဟော့ဂိုက်၊ အ ချလျှို
အား၊

စီးရင်ဆ

ဆုတား ဆုလျှိုအောက်ဘူး၊ ထိပ်အန်၊ ခေါင်းဆောင် တစ်
အေးအိမ်၊ ဟော့ဂိုက်၊ လိုအုပ်ချုပ်တဲ့ ခေါင်းဆောင်နှစ်ဦး၊
အနစ် အန်ဦးအဖမ်း

မေမင်ဆ

ခါဆို အခုနေ ဟူ လိုသတ်ရိုက်ရင်အေး

စီးရင်ဆ

ဆတ်ဖိုဆိုတား မလွယ်ဘူး၊ ကျန်တို့အားလုံး ဝိုင်းတိုက်
အေးခပ် ဆူ လိုနိုင်ဖို့အေးချားဘူး၊ ဆူ သိုင်းဝည့်အေး အဆင့်
သိပ်မြင့်တယ်ဆိုအေး ကျန်ခေန်မှန်းမိအေး၊ တဆယ်လို့ လူတို
ထွက်လွှားပြီး ဆူ လှူအေးခါ အေးရင် ခေန်အေး၊ သည်အေး
ခုလိုဖို့ စည်းရုံးသိမ်းလွှင်းကြည့်အေး အဆေးခါဆိုပုံဆို
ကျန်မလှဆတယ်

ဆူအေး အေးလိုကို အပ်ချစ်အေး ကြည့်ပြီး
'ကဲ...ခုချိန်မှအေး အနားယူကြိုခေါ် ဖုတ်အေး'
ထို့ ခန့်အစ်
လှူခွဲရိုက်ကြီးအဆည်း

နားဦးစို့

မိုးကျော်သူ

မိုး ကျော် သူ

မ ဟူ ရာ ဂိုဏ်း နှင့် အ လှ ဒေ တီ

(ဝတ္ထုစုံစုံ၊ ဇာတ်အိမ်)

သိုင်းကုတ်နှစ်ကောင်

ဖန်ကျွင် ဘိပ်ကုမုန်းအာသည်။

ထူသည် မုတ်လုံးပွင့်လိပ်သည်နှင့် ချွန်ကုမုန်းအာတွင်
ပြိုင်ဆိုင်စေခင်အနည်းငယ် ချွန်ကုမုန်းအာသည်။

စီးရင်သည် ပြုံးရွှင်စရာမျက်နှာဖြင့် ချွန်ကုမုန်းအာကို
ညွှန်ပြနေ၏။

'ဓာတ်ကို နှိုးဆော်ပြီလား'

ထိုမင်္ဂလာသံများသည် ချိုလှင်ကုမုန်းအာသည်။

ဖန်ကျွင်၏ ပြုံးရွှင်အောင် ညိုညိုပြုလုပ်ထားသည်။

စီးရင်၏ ရေခန်းဖြင့်ပြုတ်ထားသော မုတ်နှစ်ခုသည်
စစ်ဆည်တိုက်၍ သူ့အား လှမ်းစောင့်ရင်း...

'ဓာတ်ကိုဖန် ခေါ်နဲ့ မုတ်နှစ်ခုသတ်ဆိုမိပါ'။ ပြုံးရင် ကျွန်ုပ်
တို့၏တိုင် ပြုတ်ထားတဲ့ ဓာတ်ကို ကြိုက်သားခေါ်ဆိုသွားလား

အားထုတ်ပါနော်။ ဒါဆို ရှင် ထားပြည့်သူ့အလိပ်မင်္ဂလာ

၈၅၄ ပါးတူနီဆူ

ယုထကြိုင်နုစုစု ပြောဆိုနေသော စီးရင်ကား ဝင်ကြည့်
နေရာမှ ပန်ကျင်သည် စီးရင်လှမ်းဝေးစသော မျက်နှာသွတ်ဝေး
ဆေး၊ ထူ၍ မျက်နှာလိုသုတ်ဆို၏ပြီ...

ပြန်စေး၏သည်။

ထိုနေ့ခင်း

စီးရင်ကား ခေါင်ဆွဲပြုတ်ပန်း၊ ကန်ကား လှမ်းဝေးသော
အခါ...

ပန်ကျင် ခေါင်၊ ခါထမ်း၏ပြီ...

‘လွယ် ဘေးမှစေးချင်စိတ်ရှိလို့ စေး၊ စေတနာပါဘူး၊ ကွား’

စီးရင်ကား

‘မစားလို့ ဘယ်ပြန်ဝါလဲ၊ အားရှိအောင်တော့ စားရမ
ပေါ့’

ပန်ကျင်က ပြန်မပြောတော့ပေ။

လူသည် စီးရင်လှမ်းဝေးသော ခေါင်ဆွဲစွန်းကန်ကား
လှမ်းယူ၍ အစ်ဇွန်၊ များသောအားဖြင့်ဆို၏ပြီ။ ကန်၊ ရှိခုံအဝါ
တင်ထမ်း၊ ဆို၏လေသည်။

စီးရင်က မျက်နှာမောင်ကြွယ်ရင်း...

‘အစိုကို ပန် ကျွန်မအစ်ရာမှ မစေခင်၊ လို့ အေးတင်’

ပန်ကျင်က

‘အစုတ်ခါဘူး၊ ကိုယ်စားလှို ပဝင်လို့ပါ’

လူကပြောရင်း စကားလှိုဆို၏အစည်း၊

‘ခါနဲ့ ရဲတိုက်အခြေအနေ ဘုရားရှိခိုလို့ဟင်’

စီးရင်က

‘အခြေအနေအတော့ သည့်အတိုင်းပါ၊ ခါဒေဝီမယ် မဟာ
ရာဂိုဏ်းကို အုပ်ချုပ်တဲ့လူနှစ်ယောက်လို့၊ ကျွန်မ သိချင်ပြီ၊
သည့်ကြီးမေးတဲ့အပူအစည်းကို တစ်ယောက်က အတွင်းက
အုပ်ချုပ်ပြီး ကျွန်တစ်ယောက်က သိုင်းအောင်မှာ အားအာ
လှုပ်ရှားရင်း အပြင်ကနေ အုပ်ချုပ်နေတယ်။ ခါကြောင်ဆို
သိုင်းအောင်မှာ ဘာတွေဖြစ်နေသလဲဆိုတာ အကုန်သိနေ
အောင်ပါ’

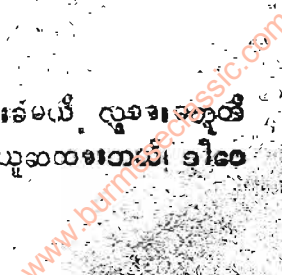
ပန်ကျင်က စွဲမေးစကားကို ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်၍
မနေသည်။

စီးရင်က စကားသစ်မျိုးဆိုသည်။

‘သိပ်ပြီ၊ အံ့ကြွမိအောင်၊ အားအာ လူဆိုကြီး၊ အေးအောင်
ထဲမှစ ဖါဝင်တဲ့ ပန်ရူးက မဟာရာဂိုဏ်းရှိ ထိပ်တန်း၊ အုပ်ချုပ်
သူတစ်ယောက် ဖြစ်နေတယ်’

ပန်ကျင်က

‘အင်း... သည့်လူက သိန်းသွင်းခြင်းမပေး လူစား၊ အစုတ်
ဘူးဆိုတာ ကိုယ်... ဘာ... ကျွန်မက ယူဆထားတယ်၊ ခါခေ

၁၅၆ မိုးတော်သူ

ထေရ် ဇနား ခဟူရာဂိုက်၊ ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး၏ ပြစ်လိမ့်
ထေရ်တော့ အောင်မိကွား

ရည်ညွှန်းနေတဲ့ ကြံ့ခံ ဘေးလိမ်ဆေးခံစား ရှင်စေ့၊
စား

ရှာနိုင်နန်း၊ ကိုယ်ထေရ်တော်၊ ဝင်းကုန်အိမ်ကြီး
ပြစ်စားပေါ့

စီရင်စား ခေါင်းညှိထိရန်သည်

မှန်ဝါဒပေး၊ ဖန်စူး၊ သည်ရောစီနေတာ ကျွန်မကြွင့်
စား၊ စူးစူးစူးစူးချစ်အလှ ကျွန်မေ ထွက်ဆွဲပို့
လှပဝါပယ်နို့၊ ဆတ်ပေးလှန်ပြီစား။

ယင်တင်၊ မေမေရသေပေါ့ကား၊ အံ့ခါ့ကို တိုင်ပင်ချစ်နို့
ရှင်ဆီကိုဆေးခဲ့တာပေါ့

စိုနေအိမ်

ဆူမေ ဧဝ၊ ဝိုင်ရင်၊ ပြည်းလေးစွာ၊ ဆန်ရှိုးပြေးလိုစိမေ
ဆည်း

လင်္ကာပိုင်ကိုစွဲချိုးကို ထွန်းစေ ဆေးလေးစားသလို
သဘောထားခဲ့ပေးမယ်၊ အညှိနီ ဘေးမိ၊ သဘောထားလိမ့်
တေး သည်စေးစာကြိုထဲမှ ကျွန်မအနေနဲ့ ချစ်ခင်စုံစော်
ရမယ်၊ ဆေးကျိုးတစ်လေး၏ကို စေ့လိမ့်မယ်လို့ စတင်
နို့

ခဟူရာဂိုက်နှင့် ဆယ့်နှစ် (၁) ၁၅၇

ဖန်ကျွတ်ပြုံးပြုံး

ကားလို့ ခခတာ၊ ဆွေခွေပြီဝေါ့ ဟုတ်လား
ကံဆိုးချင်အထူး စတုစနရပြီလေ

အံ့သည်လူဟာ ကိုယ်ပဲ တွေ့ထိစား

စီးဝင်က ပြုံးပြုံး ခေါင်းညှိတ်ပြုထိုက်သည်

ဖန်စူးဆ ဆန်ပြင်းချရင်၊ ခေါင်းခဲထမ်းဖို့ကပြီ

ကိုယ်ဟာ မီးမေးကုန် ဆီခမ်းနေတဲ့ထိန်းဆီဆီနေပြီ၊ ခါ့ကို
အပ်တလို့ ပြေးခဲ့ပြီပဲ၊ လျှောက်နဲ့ ခပ်ထိ နားလို့ ဖတ်စား
လို့

စီရင်စား ခေတ္တခနပ်ပြင်

ကျွန်မ ရှင်လုံ အံ့ပဲ၊ ထစ်နဲ့ တာ၊ စိတ်တိုင်းမေ့သွား
အတယ်ခတာ၊ ရှင်ဟာ ကိုယ်ကိုကိုယ် အယ်တင်နိုင်ခါလျှောက်နဲ့
စားလို့ ခသူချင်မနသသွဲဆိုတာ၊ ကျွန်မ ခဟူးလို့ ရေဂျာ၊

ဖန်ကျွတ်ဆ သန်ပြင်၊ တစ်ချစ် ချစ်လိမ့်ပြီ

ဘယ်သူမဆို ကိုယ်ကိုကိုယ် စားစားခပ် ဖန်တီးမှာ ခေ့ထိ
ကား ကိုယ်ထဲ မှန်ချင်သေးတာပေါ့ ဝါခေမယ်၊ ကိုယ် အခြေ
ခန့်ကို ကိုယ်အသံဆုံးခါ၊ ခါနဲ့ ကိုယ် မင်းကို ပြုစုတား
စား

ထွက် ပြေးရင်း၊ လင်္ကာပိုင်ကို ချွတ်ချစ်လိမ့်မဟန်ပြီ

၀၅၀ မိုးတျော်သူ

ထိုအခါ-

အရိုးတော် အရေအင်နေသော ထွ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကိုစီရင်ဆောင်ရွက်ပေးရမည်။

ထူးဆန်းကြောက်စရာဖြင့် ရှုအား၊ စိတ်ကြည့် နှိမ်မိတော့မည်။

ပန်ကျင်ဆီ ထွ၏ ဘယ်အစစ်ခေင်းအား၊ ထိုးပြမိမိပြီ။ ထွင်-

စောဒါ... ကိုယ့်ဘယ်အစစ်ခေင်းမှား ကိန္နီဆီ ခေးသိုင်း၊ ကုန် နှစ်ကုန် ထိုးအေးအေးရှိတယ်

ထွ၏ အေးအေးကြောင့် စီရင်ဆီ အက်ခေင်း၊ ထို စိတ်ကြည့်မည်။

ထိုအခါ

ခေးသေးမှားမှား၊ ပုံဆေးအေးမှားနှင့် ခေးလိုအေးမှားကို မြင်တော့မိမိရမည်။

ပန်ကျင်ဆီ စာရေးဆက်မိမိ

ခေးအေးကိုတော့ အခင်တစ်ခုမှားယွင်းအောင် ထိုးထားတယ်။ ခါအစောက တစ်ယောက်ရှိ ရန်ကုန်တွေ တောသွားရင် ခွမ်တွေ၊ သွားစေချင်လို့၊ ခင်းရဲ့ ပင်ကိုယ်ဥာဏ်မျိုးနဲ့ တူတော့ ခေးသိုင်းကုန် သရုပ်ပေးပုံနဲ့ပဲ မှတ်မိ ရှင်းအင်းနိုင်စွယ်မိမိမယ်။

စီရင်ဆီပည့် ပန်ကျင်၏ ကိုယ်စေ့မှ ထိုသေးသေးမှားမှား၊ ခေးလိုအေးမှားကို အာရုံ စူးစိတ်စူးဖြင့် ကြည့်ရှု၍ နေဆေးမည်။

ဆမန်တစ်ဆယ်ဆိုလျှင်...

အရိုးတော် အရေအင်နေသည့် ကိုယ်ခန္ဓာကိုယ်ကြောင့်ခေးအေးထူးဆန်းသည့်မှားမှား ထင်ရှားခြင်း ရှိလှပေ။

ညိုသော်

စီရင်ဆီပည့်မှားစိတ်စူးပြီ၊ ဥာဏ်စွမ်းဆည်းအောင်၊ ထွ ပြန်မည်။

ထိုကြောင့်

ထစ်နုစုရုံ၊ နှိုဝါ၊ ရှု စိတ်ကြည့်လိုက်ရုံနှင့် ရေးထူးသမျှကို အထုတ်ချွတ်မုတ်နိုင်ခဲ့၏။

နေကျင်ဆီ ထက်ပြင်၊ အစ်ချစ် ချပြီ-

'က-အေးလို၊ မှတ်မိပြီ မတူတိအေး၊

စီရင်ဆီ ခေါင်းညိတ်ပြပြီ...

'ဟုတ်ကဲ့၊ ခေးသိုင်းကုန် နှစ်မျိုးနဲ့ တစ်စင်းအား၊ ကျင့်စဉ် ဝါထယ်နော်'

ပန်ကျင်ဆီ

'ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီအတိုင်းအား၊ ကျင့်စဉ်အ ခေးသိုင်းကုန် နဲ့ ဆက်နွယ်နေတာ ပြစ်မိမိမယ်'

အထွေထွေအစီအစဉ်သည်

ပင်ပန်း ဉာဏ်စွမ်းနှင့် ဝီသိုင်းကုန် ယူဆီနွယ်နေတဲ့အတွင်း
အားကို အထိလေးစားစွာ ကြီးအောင် ထွင်ထူရင် ရင်လှ ခယ်
ထွား

စီးရင်ဆာ

ပေါ်ရှိတဲ့ အားပေးအား ထွင်နည်းက ဖြတ်ဆင်းနည်းပါ။ ဒီ
ထောင့် အခြေခံရှိတဲ့ လူအတွက် အစစ်ရစ်နစ်ရစ်အတွင်းရနိုင်ခါ
ဆယ်

ဒါဟာ မင်းအတွက် အာထေးအိအကူ ရံစေနိုင်သလား
အမျှားကြီး ရအစေနိုင်စားပေါ့

အထေးပြီအေး၊ ခါဆို အခုချစ်ချင်လို့ ဝါးထိစေ နေပေ
အထိအေး

ပန်ကျင်ဆာ ဖိုသီးပြေးပြေးနေစေ-

ထူး၏ အင်္ကျီကို တပြည်းပြည်း၊ မြန်စေတံလိမ့်မည်

ရှုတ်တရယ် စီးရင်ဆာထည် ထူး၏ အင်္ကျီကို ဆွဲထားအိမ်မိ
ပြီ-

အစ်ကိုနော်၊ ရှင်ထို တွန်းခ တယ်ဆို အကျွန်ုပ်၊ ဆပ်ရေဖိ
ဖာင်

ပန်ကျင်ဆာ ပြုံး၍

အဆင်ပြေစေအောင် နေပါ၊ ဒါဟာ ကိုယ့်ကို အစောင့်
ဆုံး ဖြောင့်ဆပ်စားပါ

အထည် ယင်းသို့ ပြေးပြားထည်နှင့်-
တင်၍ တစ်ခင်းပေးစီသေအေးသည်

စီးရင်ဆာထည် ဆွဲရင်ထပ်မကန့်အား၊ ထုတ်ခင်ရန်ပင် ကချိန်
မရလှအေးပါ

ပန်ကျင်မှ အေးဆုံးသွားခဲ့ရသည်

ထိုးကြံစင်

ထူးသည် ယူဆျားမပြစ်အေး ဝမ်းနည်း ဖြစ်အောင် ဝို
ကြားခဲ့ရအေး၏

ရှင် ကျွန်ုပ်ကို စိတ်ခဆိုးတူအေးကင်

စီးရင်သည် ညီပြစ်အူ ပန်ကျင် အေးဆုံးဆွေးသည်ကို သိရှိရ
၍ ဝမ်းနည်းစွာ ဝိုကြားနေသော ပန်ချိအေးကြည့်အခါ
အိမ်ခြင်၊ ပြစ်သည်

ပန်ချိအေး များရည်မှား၊ တင်တွင် စီးဆွဲလျက် ချစ်စင်က

အိ-

၀၆၂ မိုးတောင်စု

'စိတ်ဆိုးဝါးကုသရာ၊ ညီအစ်မ သေခင်က ခင်ဗျားအဖါ
အဝင် ဘယ်သူမှ မှု့ရိုက် အယ်ဒိုင်မှ တွေ့တိအား မရှိ၊ ကျွန်တော်
လို ပြောခဲ့ပါစမ်း၊ အခုတော့ ဝါဟာ အမှန် ပြစ်ခဲ့ပြီပေါ့
လေ'

စီးရင်အံ အံတင်းအံ၊ ကြိတ်အေး၊ ဆည့်၊
ပန်ချီအံ ဝေးငိုင်ရင်၊ စကားဆန်စိုက်စိုက်၊

'ကျွန်တော် ညီအစ်မ ပြောခဲ့အား တစ်ခုရှိသေးအယ်၊ အဲဒါ
ခင်ဗျားကို ဆွဲသိပ်ချစ်တယ်တဲ့'

စီးရင်အံ မျတ်ဝန်းအိမ်မှ မျစ်ရည်များ၊ စီးဆင်၊ ကျွေး
ပြန်အေးသည်၊

ဆိုစကားကို ဆွဲတစ် ခြေကူးစိုစေရပါ၊

မကြီးရေအံတစ်ပါး၊

ပန်ချီအံ စကားဆန်စိုက်စိုက်ပြန်သည်၊

'ကျွန်တော် သိရအေးအေး ညီအစ်မဟာ တယ်မိန်းမအေး
လိုမှ မကြိုက်ခဲ့ဖူးသေးပါဘူး၊ ဒါနဲ့ အစ်မအေး ညီအစ်မကို
တယ်လိုသင်္ဂြိုဟ်မယ် စိတ်ကူးမို့ဟင်'

လှစေ မျစ်ရည်များလို သုတိအိုက်ပြီ၊

'ရှင်တို့ရာ ဆူအံ တရားများသွေးသေးလှဟင်'

'တခြားတော့ထွေထွေ၊ မမှားတရားစေရမယ့် ခင်ဗျားကို
တတ်နိုင်အောင် စောင့်ရှောက်စေပါလို့ မှားသွားပါတယ်'

တော့ထွေထွေနှင့် အလှစေဝိ (၈) ၀၆၃

ပန်ချီအံ စကားဆန်စိုက်စိုက်သည်၊

'ညီအစ်မ အဆန်ရှင်ရှင် ပြောပေးတယ်၊ ဒီရဲတိုက်ကို
ဆွဲလွတ်ရမယ့်အချိန်မှာ၊ ခင်ဗျား ဒီအဆန်ဆွဲဆွဲနှင့်အောင်
ဆွဲပိတ်ပြီ၊ ပါပြီတဲ့၊ ဒါဝေဖော် အရေးကြီးဆုံးအချိန်မှာ ခင်
ဗျားကို ကူညီဖို့လွှတ်ပေးမယ်လို့နေတယ်၊ အဲဒီလူက ကျွန်
တော်မို့တဲ့'

စီးရင်အံ ခေါင်းညိတ်ထိုက်ထိုက်သည်၊

ပန်ချီအံ ဆန်စိုက်စိုက်

'အေးအေးအေးအေးမှတော့ ကျွန်တော် ညီအစ်မ အဖေအဖေ
မို့ ကျွန်တော်နေတော့မယ်၊ ဆူအံစကားဆန်စိုက်စိုက်၊ ကျွန်တော်
အေးအေးအေးအေး၊ အစ်မအေး လုပ်မရရှိအေး သွေးလုပ်ပါ
အစ်မအေးအေးအေးအေးမှ ထကြိုအေးအေးအေးအေးနဲ့ ရှင်အိုင်အိုင်အိုင်
အေး တော့အေးအေး'

'ကျွန်တော် ဒီမှားစွဲရှိနေပါမယ်၊ တရားစေ၊ ရင်တကြောင်း
ကြီးမို့ပါ'

စီးရင်သည် ပန်ချီအံ၊ စေတနာဖြင့်ကြည့်လိုက်သည်၊
ဆိုနေအံ

ဆူအံသည် စိတ်ထိုက်ထိုက်ပြီ၊ ခြေထောက်များကို အိမ်နှင့်
ဆက်ထူထူထိုက်နေရာမှ လှမ်းထွက်လားခဲ့တော့သည်၊

၁၆၄ မိုးရွာရုံစာ

ခန်းမကြီးထဲတွင်...

ထိုင်ခင်းသိုင်းသိုင်းများဖြစ်ကြသော နက္ခတ်ကြီး သုံးလုံးနှင့်တကွ လူဆိုးကြီး သုံးစောင်သည် စူးမအား ရပ်တန့်စေရန် ဆိုင်း၍ နေကြသည်။

ဖန်စူးမမှ လူဆိုးကြီးသုံးစောင်နှင့် ခပ်စူးစူးခပ်စူးစူး အသားရပ်၍နေ၏။

စီးရင်အနားသို့ ရောက်သည်နှင့် စမ်းရဲ၏။

တစ်ဖက်က အပြင်တစ်ဖက်ရန်လှည့်ဟု ရဲတိုက်အာဇာနည်အား ကိုဆို၏။ ထင်းစောပုံအားကြိုတယ် ထင်းရှူးဆိပ်များကိုလွှဲအောင်ပြင်ထားကြတယ်။ တစ်ဖက်လုံးမှာ လူတို့အစ်ခေက ရဲတိုက်တို့ မီးခိုး လှိုင်းရင် ကျွန်တော်တို့ ပြေးပေါက်စေရုံက ရဲတိုက်တစ်ခုလုံး ပြုစုသူများမှာသေချာတယ်။

ဆိုအေးကြီး၊ နှိုက်ရဲသောအခါ...

စီးရင်၏ သင်္ကေတတစ်ချက်မျှ နှိုက်ပြီ။ ဖန်စူးမမှ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ဖန်စူးမမှ စိုးရိမ်သည့်ပုံဟန်မရှိ ငြိမ်သက်စွာစင် ဆိုင်နေလို့ပြီ။ မျက်လုံးကိုစုံပုံကိန်း အနားထူ၍ နေဆုံးအေးသည်။

စီးရင်သည် ဖန်စူးမကို သို့ လျှောက်ဆိုပြီး...

'သည်မှစ ထန်ကေတိုလော့ ရဲတိုက်တို့မီးခိုးခိုးဖို့ ပြင်နေကြမှာပဲ'

ဆိုအခါ...

ဖန်စူးမသည် မျက်လုံးကို အားပေးစွာလှိုက်ပြီ။

'အင်း ထန်ကေတို ကျွန်တော်ကို အားပေးနေတာ ကြားပြီ...'

'ရှင် မစိုးရိမ်ဘူးဟေ့'

ဖန်စူးမ နှုတ်ခမ်းတစ်ချက်ပဲ လှိုက်ပြီ။

'ကျွန်တော်ဘာ သည်မီးခတ်အော်ခိုက်သနိုင်ရင် ဆူကြည့် ဆွတ်လွှားရတာ ကြားလှပြီ'

ဆိုအေးကြီးထံ...

စီးရင်သည် ဖန်စူးမထံ အကြောင်းစုံအရှိလိုမည်ကို စောင့်ဆိုစေသည်။

စူးမ၏ ဖန်စူးမ၏မျက်နှာအား သေချာစွာကြည့်လိုက်ရင်း -

'သည်မှာ ရှင်အနေနဲ့ မီးလောင်နေတာနဲ့ သူတစ်ပြားနိုင်တဲ့ တိုင်းအောင်လို့ အပြင်မှခိုင်းအားကဲ့ ဆူ လူယိုတွေ့ခဲ့တယ်ထင် ထုတ်မှပေတယ်ဟု။ ရှင်သိရဲအေး'

ဖန်စူးမ...

'ဒါအေးကဲ့ ကျွန်တော် မှေးလို့'

သို့သော်...

စူးမ စကားမသိဘဲ ရပ်တန့်ဆို၏သည်။

စီးရင်က-

'အင်းခေါင်း၊ ရှင်မာရ် လူယုံအတွက် နာတယ်ဆိုတာ ကျွန်ုပ် သိပါတယ်။ ဝါပေဝေယျ ရှင်က ဖန်ချိန်လို့ အပြင်မှားချည်း၊ ရှိသနာတယ်ဆိုတော့ ရှင်လူတွေနဲ့တွေ့ဖို့ဆိုတာ လူယ်ဝါမဆေး၊

ထိုခဏားကြောင့်-

ပန်စားမှား တွေဝေပေးရင် သူ့အဆင်အစွဲသည့်၊

စီးရင်က ဝေဖမ်းဆယ်ဖို့ဆိုသည်။

'ခရီးနဲ့က ကျွန်ုပ်တို့ချင်း ပူးပေါင်းရမယ် အချိန်ပဲ၊ ပူး ပေါင်းမှားကြောင့် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အကျိုးရှိနိုင်အယ်၊ သည့်ဆိုမှ မဟုတ်ဘဲ ကွဲလွဲမနယ်ဆိုရင်တော့ နှစ်ဖက်စလုံး စားပုကွန် တွေမှားပေးချေအယ်

မန်စားထံ ရုတ်တရက် ခေါင်းညှိတ်၍ တေးတီခံဖို့ဆိုသည်။

'ဇာတ်တယ်၊ အခုအချိန်က အချိန်အစားပဲ သည့်အထူး

စီးရင်ရဲ့အစောကတို့ ပြောခဲ့ပြီးအေ'

စီးရင်က-

'အခုကြုံတွေ့ရမယ် ချားအန္တရာယ်က သိပ်ကို နီးဆဲ နေတယ်၊ အများအကျိုးလို့ပြစ်သမို့ ခါတိုဦးစားပေးပါ ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက်ကြားအကိစ္စကို နေ့စဉ်မှ ဆွေးနွေးပြော ဆွေးပါ'

ပန်စားက...

'အခုဆို ခင်ဗျားနဲ့စိတ်ကို ပိုင်ဆိုင်နေတဲ့ မန်ကျင်လို့ ခေါ်တော့ကား ဆည်အေး ခင်ဗျားစိတ်ကို ပြောင်းလွှဲမန်လို့ဆို တော့အေး'

စီးရင်က-

'ဆူးရှိတော့ကား ဆိုတာနဲ့ ကျွန်ုပ်နဲ့စိတ်ကို ပြောင်းလွှဲဖို့ဆို တော့မှားပေါ့အေး ဟုတ်အေး'

ပန်စားက

'အချိန်တွေကား ရှေ့လျားပြောင်းလွှဲနေသလို လူကစဉ်းရဲ့ ခံစားချက်ဆိုလို့ ကုစားပေးနိုင်ပါတယ်၊ ကျွန်ုပ်တော် ရဲ့ ရိုသား၊ ပြောဆိုမတ်တို့စိတ်နဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ အေးစမ်းနေထိုင်မှုတွေကတို့ နှိုးဆူကောင်း၊ နှိုးဆူနိုင်ပါတယ်မိမိမယ်'

စီးရင်က နှုတ်ခမ်းတစ်ချက် မသိမယားမဲ့ရင်၊

'အင်းခေါင်း၊ ဖြစ်ပုံ၊ နေ့တိုမီးခဲအေး မီးပြန်အေးထိနိုင်သလို ခမ်းပြိုတဲရေတွင်းဟာ လှေလှေကားခိုင်စားသောအထိ နီးတော့ ခမ်းကြည့်ကြည့်သောတော့ပေါ့ ဇာတ်အေး'

သူက ခမ်းအေးသွားသည်။

'ခါဖြင့် ခင်ဗျား၊ ဇာတ်ပေးပြီးခါနော်'

စီးရင်က ခေါင်းညှိတ်ပြီ။

'အင်း...အတိအစပြုဆိုခါတော့၊ ဝါအစမယ် ထန်ကု ခရီး တော့ တဲ့ ငြိမ်ချမ်းတဲ့အေးအေးကော့မို့ ရှင်ကိုလက်ထပ်နိုင် ငယ်'

လူထံ မျစ်ခေ့ခင်ကုပ်သွားသည်။

'ဟာဗျား၊ ခင်ဗျား၊ ချစ်ချင်းပဲ ဆူးရှိခါဆိုပြောင်းလွှဲအေး ပြန်ပါအေး'

စီးရင်ဆ

'ရှင်ဆလှ ဆွေငါ့ဆွေလှထဲက တစ်ခါတစ်ရံပဲမတုတ်အေး၊
ဆွေ သစ်ပြင်၊ တစ်ချစ်ချစ်ပြီ၊
'အေးအပြောအေး ကျွန်တော် ကြိုးစားကြည့်ပါဦးမယ်'

စီးရင်ဆ

'အစ်ကိုပန်စု၊ ကြို စားပါ၊ ယစ်ခန်းနဲ့မှစား၊ ကျွန်ခ
ဟာ ရှင်ဇွဲနီး၊ ပြစ်စားနိုင်စရာရှိပါမယ်
ကလေး စားပြတ်လို့မိသည့်၊

'က... ဒါတွေထဲမှာလိုက်ပါအေး၊ မစားစားဘဲလဲ ကျွန်ခ
တို့ ကြားကုန်ရုံတော့ကန်အ တယ်လို့လည်းပြောတို ဩကြ
မင်းမိကစ ဆွေးနွေးပါစိ အေး အစ်ကိုပန်စု၊
ပန်စုအေး မစားပဲပစ်ပြန်

'ဘာမတိအူတိုအေးပြန် မရတော့အေးအေး မတုတ်အေးပါ
ဘူးဗျာ'

ဆွေ သစ်ပြင်၊ ချစ်ပြီ

'အေးအေး၊ ခင်ဗျာနဲ့ ကျွန်တော် ကြားမှာ မြင်နိုင်တို
ကလေး၊ အစ်ကိုကြီးအေးရဲ့ ရှိနေတယ်ဆိုတော့ ကျွန်တော် ခံစား
မိပါမယ်ဗျာ'

ဆွေ ပြုံးပြုံး အေးအေးဆတ်ဆတ်

'အေးအေးအေးဆတ် ကျွန်တော်တို့ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ ထန်ကွေ
အကြောင်း ပြောရအောင် ရင် ထန်ကွေအနေနဲ့ ကျွန်တော်

တို့ ခုချိန်မှာ ပြောပြောချာတော့ ဆန်ကျွန်မှာမတုတ်အေးပါ
ဘူးဗျာ'

'ဘာကြောင့်လဲ'

'မှန်တော့ပြောရရင် ဆွေ ကျွန်တော်တို့ ဆတ်ဆတ်ဆတ်
ကျွန်တော်အဖေ ဆွေ လိုသေးချောင်အဖေ၊ ဒါအေး အေးကြောင့်
လွဲဆီရင် အဖေအဖေ၊ တစ်ခုထဲမှ အရှင်ဆလှနဲ့အေးအေး ထန်နီး၊
အေးကူးတစ်ခုအညှို့ကို ခွဲဝယူစားလို့ မဖြစ်နိုင်တော့ကြောင့်
ပါဦး၊ ဒါပေမယ့် ခုချိန်မှာတော့ ပြောပြောချာ နှစ်အေး
ပါအေး၊ ပြစ်ရမယ် အချိန် မတုတ်အေးပါဘူး၊

'အေးလဲ တစ်ခါတစ်ရံကိုအစ်မလေးထံ တားနားနေပြန်
တုန်းပဲစပါ၊ အုတ်ဆေး'

'အင်... သိင်္ဂါအေးတကြိုရဲ့ အခြေအနေ လုံးဝ မထည့်
ငြိမ်ပေးအေးကျ ကျွန်တော်တို့ခသတ်သလို ကျွန်တော်အဖေ ဆွေ လို
သေတိုချင်ပေးဘူး၊

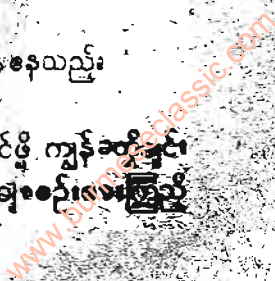
စီးရင်ဆ သစ်ပြင်၊ တစ်ချစ်ချစ်ပြီ

'ကျွန်တော်သေ နားစာနဲ့မထူနိုင်အောင် ရှုန်းနိမ့်သွေးရမယ်
ဆိုရင်တော့ ထန်ကွေရင် ရှင်တို့လှူ ပြည့်မှစားမှစားမတုတ်
ဘူး'

ဆွေ အေးမှပြန်မပြောဘဲ ဆိတ်ဆိတ်နေနေသည်။

စီးရင်ဆ ပြုံးပြုံး အေးအေးဆတ်ဆတ်

'က... အစ်ကိုပန်စု၊ ထန်ကွေတို့ဆန်ကျွန်ပြန် ကျွန်တော်နှင့်
အေးအေးလို့ပြစ်ပြစ် ရှင်အဖေ စားစားချားချားစားကြည့်

၁၇၀ မိုးရွာရုံစာ

ပြုံး ချစ်ရင်ဆုံးဖြတ်ဝါ ဇာတ်စကား၊ ထန်ကေရွဲရန်စွယ်
အေးထဲအေး ကျတော့ ရှင်သခင်အားကျွန်ုပ် ဆောင်ရွက်ပေး
ပစ္စည်း အေးအေးစွာပင်

အောင်ပေါ်ပြီ၊ ကျွန်တော် ဆေးဆေးချချော့ ခြေစေး
မယ်

အခုသည် အေးမျှဆန်မပြောတော့ ပေါ၊
ခန်းထဲမှာ လှပီးထုတ်လိုက်သည်၊
အခုမှာ မျက်လုံးနှင့် ပြန်ရှုရုံပိုက်ကား၊ နှိပ်စားစားစား

၈၀
၈၀၈

စွမ်းရဲသည် စီးရင်အနီးသို့ လျှောက်လှမ်းပြီ၊
အသံတိုးတိုးပြင်...

ပန်ချာ၊ ခေ ၂၀၊ ခေနေတန်းဖိလီစား၊
စီးရင်အ ခေါင်းညိုက်လိုက်သည်၊
သူ ခြေစေးနေတုန်းထဲဆို ခါးစား၊
စွမ်းရဲအ စီးရိပ်စွမ်းရင်
ကျွန်တော်တို့ကမ်းပါဘဲ ခိမ့်ခွံနေအေးအေး
ဆိုရှင်ဟော့ အေးလင်းအတွဲ ၈ အန္တရာယ်ပဲ

မဟာဂုဏ်နှင့် အလှပေ (၈)

စီးရင်အ စွမ်းရဲ၏မျက်နှာလှ ပြုံးရွှံ့ကြည်ပြီ၊
'စီးစား အစိတ်ကြီးစွမ်းရဲအ နယ်နိမ့်လုပ်ချင်သလဲ'
စွမ်းရဲအ

'ကျွန်တော် သဘောအတိုင်းတော့ ကျွန်တော်တို့ ခုခင်းပြီ၊
ဗျာလှရှင်၊ ပစ်ဆွဲထိကော အအေးခင်းဆုံးပဲဆို ထင်တာပေါ့မို့'
စီးရင်အ

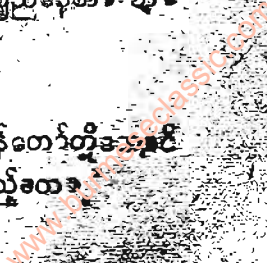
'ခါးစား မလွယ်ဘူးထင်တယ်'
အားကြွင်းငဲ့လို့
သူဟာ အန်ကော့နဲ့ တန်းတူ အခွင့်အချင်းယူတန်အေးအေး

ပြုံး သည်အေး... အူကိုတိုက်ဖို့ ကျွန်တော်မှ လှည့်ညှိအောင်
အထဲ ဘာကျောဆုံးသို့ သိပ်မျှားနေမှသာ သေချာသယ်
စွမ်းရဲအ ဝါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်သည်၊

စီးရင်အ ချစ်စရာမောင်ကင်၍ စကားဆက်လိုက်သည်၊

'ကား... ထန်ကေတော့ အူကို ကရိုင်သားရုပ် သယ်ချင်နေ
အယ်ဆုံကော အူဆညှိသိထားပုံရတယ်၊ ခါးစာမယ် ထန်ကေ
အ လန္တရာရဲတိုက်ကို ခိမ့်ရွှံ့ မယ်ထုပ်နေတော့လို့ ကြည့်ပြီ၊
ပန်ချာ၊ တောနဲ့မလှုပ်ပြစ်နေဘေး၊ ပြုံးစကား၊ စီးရိပ်၊ ဇာ
အုတ်စစ်ဆေးချ လွတ်မြောက်ဖန်တီးတယ်ဆို ယုံကြည်နေအေး ဘာ
အေးဘေးဆို ကျွန်ခ ခြေစေးလို့ မရဘူး၊
စွမ်းရဲအ ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိုသံ၍

အင်း... ပန်ချာအ သိပ်ပိရိအေး၊ ကျွန်တော်တို့အား
အချိန်ကြွေးမြင်စူး ဗျာအလှပေခင်းအား ကြည့်စကား

၈၅၂ မိုးကျော်စွာ

ဇုမ- နေရာတိုဝှက်တန်းလှိုင်းပြားမှ

'ကျွန်တော်တို့ထံမှ နေ့စဉ်ထစ် ယေကြည်ရသော် လူတစ်
ဃာယုဇာတိ ဖြစ်မလည်းကောင်း၊ ကျွန်တော် စိတ်ထင်အေး
ငွေ့နဂါးနဲ့ စိန်ကြိုးသုံးလုံးဖြင့် ပြောင်စာထိ'
စီးရင်အ ခေါင်းခါးရမ်းလို့မိသည်။

'မှမြစ်နိုင်တူ'

'ခါဖြင့် တယ်စွာပြနိုင်မိမိ'

'ခယ်တူ'

စွမ်းရဲက ပါးစပ်ပိတ်ထားလို့မိမိမိသည်။

အဆန်ကြီးမှ...

စီးရင်အ စွမ်းရဲကား ကြည့်၍

'လုံကြီးစွမ်းရဲကျွန်မတို့က ဖန်စွာတို့ စည်းရုံးလို့မရသေး
မေလို့ ဆရာတူ အစ်ခုခုကို ခဏ်းစားကြိုရအေးမိ'

စွမ်းရဲက စီးရင်ကား စိတ်ကြည်ရင်-

'အစ်မအေးက ဆယ်လို့ ခဏ်းစားမိလို့မိ'

စီးရင်အ

'ထန်ကွဲနဲ့ ဖန်စွာတို့ ရင်ဆိုင်ရအောင် တွန်းအား၊ စေတနာ
မယ်ပြုံးပေးရ ဆန်စက္ကနား ကျွန်မတို့ကို ချမ်းသာပေးပေးစေ
စွမ်းရဲက လုပ်ခဝါးရမယ်၊ တယ်လုံလုံ'

စွမ်းရဲက အထန်ကြီး ငြိမ်စက်၍ ခဏ်းစား နေကြိုမိမိ
သည်။

ပြုံးမှ ဇုမ-

'ခါဆိုရင် အစ်မလေးရဲ့ အရွယ်ကို အာဆင်နဲ့လှိုင်းအေးမယ်
ပေါ့ စုတ်ကား'

စီးရင်အ ခေါင်းခါးရမ်းသည်။

'မိမိတေ့ မအေ့ထိအေးအေးအေး အနီးစပ်ဆုံး ဥပမာစွမ်း
ရင်အေးမှ ကျွမ်းရဲ မောင်ထုတ်ပြုံး မြေခွေးကို သယ်ဆောင်
ပေး'

စွမ်းရဲက...

'ဖန်စွာက ကျွမ်းရဲ ဆန်စက္ကနား မြေခွေးလိုဝါတေ့၊ ခါဆို
ကျွန်မအော်တို့ကပေး'

စီးရင်အ

'အား... ကျွန်မတို့ကအေးမှ ကျွမ်းရဲက မြေခွေးလိုဝါသော်
မိမိ မုဆိုးပဲ ဆိုခါအေးစွာရှင်'

စွမ်းရဲက

၀၇၀ မိုးရွာချိန်

'ကျွန်တော့် ဆရာ နည်းနည်း သေဆုံးပေါ့မယ်နော်၊ ခါး
အနီးဝေးနီး ပန်စူးနဲ့ ထန်ကျေတို့ အချင်းချင်း တိုက်လေအောင်
စက်စက်လှုပ်လှုပ်တယ်'

စီးရင်ဆီ...

'ရှမ်းချင်ယောင်ဆောင်၊ ရှေးစိကို ထစ်ဆွတ်တည်း၊ ဆုတ်
ဆင်ဆားကို လျှိုဆေးပြီး တားဝန်ကားလို့၊ ဆူအဝင် ပုံချ
စေးရင်ကားတော့'

စွမ်းရဲဆီ မျက်မှောင်တုတ်ရင်း...

ပန်စူးက ဥဒေသသိပ်မှူးအထဲဝင်နော်၊ ကူအဝင် ပုံချအား
မထိခံပါလော့'

စီးရင်ဆီ

'ဝဲကြီးစွမ်းရဲ ဝမ်းငင်းနဲ့ ရွမ်ချစ်တို့ သုံးစေးကတ်သေအောင်
ညီမနီညီ ပူးပေါင်း ကြံစည်မယ် ဆိုရင် မလှုပ်မရွှေ ဝမ်း
စူး'

စူးက ဆေးကတ်သည့်

'ဒီအကြောင်း တိနစ်ဆေးကတ်လို့ ဆူးပြီး အသိမပေးနဲ့
ဦးနော်၊ ဒါ မှုတ်ယုတ်ရုံရုံနဲ့ အကုန်ထဲ ဝင်ဆေးမှ'

စွမ်းရဲဆီ ခေါင်းညှပ်ပြာသည်

စီးရင်ဆီ

'ဒါဟာ ဥဒေသဆရာနဲ့ ကျွန်မ အနည်းတူနား မပြုမီ
ကား၊ တစ်ဖါး ကျွန်တော့်တော့ ရွမ်တို့ ဆရာနဲ့ အခြေထဲ
အကြည့်လုပ်ပါ'

စွမ်းရဲဆီ ခေါင်းညှပ်ပြာမိပြီး စီးရင်ဆီမှ ပျော်ပွဲထုတ်
စူးက ဆေးဆည်း

စွမ်းရဲသည် ခန်းမထဲသို့ ပြန်ရောက် ဝင်ရောက်သွားသော
အခါ...

ခပ်ဝင်နှင့် ရွမ်ချစ်တို့သည် ပန်စူးအား စေးရင်ကြွပ်၍ နေ
သည့်

ထို့အပြင်...

ရွမ်တို့သည် တစ်စေးကတ်တစ်ခုနဲ့နှင့် စေးရင်ကြွပ်
သည်

ပန်စူးသည် စွမ်းရဲ ဝင်လာသည်ကို တွေ့လိုအံ့သော်လည်း
လွန်စေးကတ်မှ ပြတ်သွားမည် ပို၍ပင် အသိမပေးနိုင်
အခါ...

'အေးဗျား... ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့၊ တိုလှန်ခဲ့တဲ့ အချိန်တွေ
တုန်းက ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်အပေါ် စေတနာရှိစွာ ဩဇာတို့
တော့ ဘေးဗျားကတင်မယ်'

ဝမ်းပင်ကလေးက အေးဗျားစွာဖြင့် ပြန်ပြောဆိုတယ်
သည်။

ဒါတွေ ပြောနေစရာ မရှိဘူး၊ ခင်ဗျားဆိုတဲ့ ဂျွန်တို့
ဆယ်တန်းအမှ မစောင့်ရှောက်ပေးဘူး'

ပန်စူးက ဝမ်းပင်ကလေး ပြန်အညီချေနေစေဘူးတဲ့ ရွမ်ချမ်း
ဘုတ်သို့ လှည့်၍ -

'ဒီမှာ ရွမ်ချမ်း၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ လုံးဝ အဆင်မတူကြတဲ့
လူတွေဖြစ်နေပြီ၊ ဒီတော့ အမြဲအမ်း အတူတူ နေကြပြီးဆိုတာ
ပြစ်နိုင်အေးဘူး'

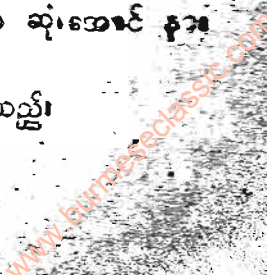
ရွမ်ချမ်းက နှုတ်ခမ်းစာစစ်ချက် မဲ လိုက်ပြီ -
'ခင်ဗျား သိပ်ပြီ၊ ဘုတ်မြင့်မနေနဲ့၊ ဘယ်အရာတွေ ခင်
ဗျားနဲ့ အတူ နေချင်ဝါတယ်လို့ ပြောနေလို့မို့'

ဆိုအခါ...
စွမ်းရဲသည့် ပန်စူးမှာ ရွမ်ချမ်းတို့ နှစ်ယောက်အား၊ ဣ
စ္ဆာဏီဝါအောင် စည်းရုံးနေခြင်း၊ ဖြစ်သည်တို့ နားအညီဆိုက်မိ
သည်။

ဆိုကြောင့်
အူရာ ဝင်ရောက်၍...
'ရွမ်ချမ်း၊ ဣစ္ဆာဏီပြောမယ် ဆိုတာ ဆိုအောင်နား
ထောင်ဦးစေ'

ပန်စူးက စွမ်းရဲအား၊ ကြည့်၍ သွေးနပ်စွာ ပြုံးလိုက်မိ
ပြီ...
'ဟုတ်ကမ်း၊ အစ်ကိုကြီး၊ စွမ်းရဲ အစ်မကလေးပဲ အသိတရား
ရှိအယ်၊ အဆယ်လို့ ခင်ဗျားတို့ သုံးစေခံရတာ ကျွန်တော်နဲ့
အပေါင်းအသင်း လုပ်ချင်ဝါတယ် ဆို ရင်အေး အစစအရာ
ရာမှာ ဆင်ခြင်ရလိမ့်မယ်

ဝမ်းပင်က ခနဲ ပြုံး ပြုံးလိုက်ပြီ...
'ပန်စူး၊ ခင်ဗျား ဒီတိုင်း သိပ်အညီ မနေနဲ့
စွမ်းရဲက ဝမ်းပင်ကလေးသို့ လှည့်၍ -
'မဟုတ်ဘူး... ဝမ်းပင်၊ သူ့စိတ်ကူးအညီနေတာ မဟုတ်ဘူး၊
အစ်မတွေဖြစ်စေ၊ နေတဲ့ အမှန်တရားတို့ ပြောနေတာ
ဆိုအခါ...
ရိမ်ချမ်းက စွမ်းရဲအားသို့ လှည့်၍ -
'ဘာလို့ အစ်ကိုကြီး၊ စွမ်းရဲသို့ ပန်စူးနဲ့ အစ်ကိုကြီးတည်း၊
အစ်ဦးကတည်း၊ မှီအား၊
'မဟုတ်ပါဘူး၊
'ခါဆို ဘာလို့...'
စွမ်းရဲက ရွမ်ချမ်းအား အသိအာပြုလိုက်ပြီ -
ရွမ်ချမ်း - ဣစ္ဆာဏီပြောမလို့ ဆိုအား ဆုံးအောင် နား
ထောင်ဦးစေ
ရွမ်ချမ်းက ဝမ်းပင် ပီတိထား လိုက်ဆောင်သည်။

ပန်စူးက ပြုပြင်၍ ဖော်ပြဆက်သွယ်ပါသည်။
အခု အခြေအနေဟော့ ဟန္တရားရဲကိုယ် အစီအစဉ်၊ နားထောင်
ထွေနှိုင်းအောင် ပျက်စီးခံရတော့မှတစ်ဆင့် ရဲကိုယ်ထဲကလွှာအတွက်
အားထွက် အကြွေးပေး သေရတော့မယ်။ ဒါကို နားထောင်ကြရမယ်။
ဧ)

ရှမ်းရွှမ်းစ
ခါဆို ခင်ဗျားရော
ပန်စူးက...

ကျွန်ုပ်တို့က အရှက်ကလေး မဟာရာဂ်ကံရဲ့ ခေါင်းဆောင်တစ်
ယောက်ပဲ ဝါးထဲမှာ ဒီလို ခုခံနေတယ်လို့ လူတွေက ကျွန်ုပ်
တို့ ဘယ်လိုလုပ် ရန်ရှားတော့မှာလဲ
ရှမ်းရွှမ်းစ မဲ ပြုံး ပြုံး၍

မဟာရာဂ်ကံက ခင်ဗျားလူတွေ ဝင်စမ်းခင် စီရင်ဆင် ခင်
ဗျားကို အရင်ဆုံး သတ်ဖို့ခင်တယ် ဆိုတာတွေ သတိရပါဦး
နော်

ပန်စူးကပြုံး၍

ခါကြောင့်လဲ ခင်ဗျားတို့က အခုရဲ့မိလဲ လူတွေဖြစ်ဖို့
ပြီမို့ ကျွန်တော် လက်ထောက်အဖြစ် ယိမ်းသွင်းနေတယ်ပေါ့
ဗျား ကဲ အခုရဲ့အရေးကို အဆင်လွတ်စေချင်ကြမိနဲ့မဆန်
မယ်လား ဆို ခေါ်ယူတကြီးဖြင့်...

ဟော့ သိလောက်အောင် ကျွန်တို့က အကျွန်ုပ်တို့က သတ္တိရှိရှိနဲ့
အသေခံအင်္ဂါ ဝင်သိလဲနော်

ဗိုလ်သင်
စွမ်းရဲဆ

ဝင်စင်၊ ပန်စူးပြောတာက အရင်နားထောင်ခင်း၊ ကကျိုး
ရှိမယ်ဆိုရင် ဆွဲပြားသလို ဆွဲပြတ်ခင်မှာ ဆွဲပြတ်ကြတား
ဧါ

ဝင်စင်က မစော့ခင်သော်တည်းက ဝါးစိပ်ကလေးပိုင်
ဆည်း

စွမ်းရဲဆ ပန်စူးကားစိုက်ကြည့်ရင်၊ မဟာရာဂ်ကံလို့ခေါ်
ဆည်း

မဟာရာဂ်ကံကို ဖန်ထွင်အဖွဲ့ပြုဖို့ စီရင်စာစီအပေါ်ခင်တဲ့
လူတွေက ရှင်မို့လို့ သိပ်မရှိသွားဆိုရင် ခင်ဗျားဘက်ကို
ကုန်ရင်အေး ရှင်မို့လို့မိမြင်စား၊ ပြောခေါ်ပါ

ပန်စူးက ပြိုင်ထက်မြန်နေသည့်

ဆည်းတော့ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ကျုပ်တို့ကို ထုတ်ဖော်အတိန်
စားမခံချက်မျိုး ပေးနိုင်မလို့

ထိုအခါမှာ ကြောင့် ရှမ်းချင်းနဲ့ မလဲလို့အစုံမှာ ပြုမိလို့
လူနားပြီ

တို့ကြီးစွမ်းရဲ ခင်ဗျားက အဆင်ပဲ ခံစားလျော် ပန်စူး
မယ်ပေါ့ ဟော့ဆေး

စွမ်းရဲဆ ရှမ်းချင်းနဲ့ အဆင်လှည့်၍

ဒါဟာ ပုန်ဆန်ကားတွေဟာ။ တို့ဘာတွေ အစောင့်၊ ဆုံး၊ ဆင့်ဆင့်ရေ၊ လှို ရွှေ၊ ချယ်လှိုက်ကားပဲ ဖန်စူး၊ ဆ ပြုံး၊ စေ၊ စေ ပြင်--

အင်း... ပြောသမစပြုရအယ်၊ ထန္တရား၊ ရဲတိုက်ဟာ ကျိန်း၊ သေ အရှုံး၊ နှင့်ဆိုင်ရမှမိ၊ ခင်ဗျားတို့သုံးယောက် ထပ်ဝင် အလှိုလှို သိပ်မထူးပါဘူး။ ဒါမစမလှို ခင်ဗျားတို့အ စာဆင့် ပြင် သိင်္ဂသမား၊ စေ့ဆိုင်စေ့ဆိုင်

ရှည်ရှည်ဝေးဝေးစေ့ ပြေ စနေဝါနဲ၊ ခင်ဗျားအဖော်တ ဗါရင်၊ တွယ်ဆိုပြန်နိုင်မတဲ့၊ ဝါပဲပြောကား

စူး၊ ရဲအ စိတ်မရှည်နိုင်ဘဲ ပြောဆိုက်ဆည်း၊ ဖန်စူး၊ ဆပြုံး၊ ချို

ခင်ဗျားတို့ သုံးယောက်လုံး၊ ကျွန်တော် ရှိ ဖြစ်ရုံ၊ စေ့ လူဟိုတော်တွေအခနဲနဲ၊ စေ့ခင်း၊ စေ့ခင်း၊ စေ့ရာဝေဝယ်လို့ အတိစေး၊ စာမတ်ဗျား ဘာလို့နယ်လဲ

စူး၊ ရဲအ
အပြောစတု သိပ်စောင့်၊ စောင့်၊ ဒါစေ့မယ်၊ ခင်ဗျားတို့ ဤပုံတို့ ဘာလို့လုပ် ထိုမှမှာထဲ ဖန်စူး၊ ဆ

မယုံလို့ ပြစ်စော့ကား၊ ယေး၊ ဘာပြစ်လို့လှို ဆိုတော့ ကျွန် တော်၊ ကနေနဲ၊ ခင်ဗျားတို့ယုံကြည်စေ့စေ့အောင် အားခံနိုင် တဲ့ နည်းမရှိလို့။

ထိုဘဒါ

စူး၊ ရဲအ ဝမ်းခင်းတို့နှင့် ရွမ်ချွန်တို့အဖော် လှည့်ကြည့်ဖို့ထဲ ပြုံး--

ဤတို့နှင့်ထွေးထွေး သိပ်သဘောမခေါ်ကြဲစော့ကား၊ သည်အစု ဤပုံ ဤတို့နဲ့ မဆုံးနှောလှင်အား ပြစ်စော့၊ ဖန်စူး၊ ဆ ခေါင်းညိတ်ပြန်လို့ပြုံး--

အစောင့်၊ ပြီလေ၊ ခင်ဗျားတို့ရင်း၊ သေသေချာချာ တိုင်ဝင် ဝါ၊ တွယ်လား၊ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ပျားဝေါင်၊ မှုလိုရအားပို့ တွန်အော် အများကြီး၊ မျှော်ဆင်ဝါတယ်ဗျား၊ ဒါစေ့မယ် တိုက်စော့ ခတိုက်ထွန်းဝါဘူး၊ တွယ်အား၊

အစိစအားဆုံး၊ သည်နှင့်--
'ဝုန်း'

ပြင်၊ ထန်သော် ပြည့်ဟီး၊ သံကြိုနှင့်အတူ ခန့်၊ မကြို၊ ထဲထို့ ပုံလှို၊ ကြို၊ များ၊ လှိုမဲ့ဝင်အားစေ့ဆည်း၊

၀၀၀
၀ ၀

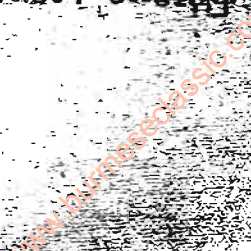
သို့သော်

လူ၏မုန်နှစ်နှစ် ပြုံးရွှင်စွာပြင်—
 'သည့်ဟာ မီးအဆီဆိုတယ် ထုတ်ထား၊
 ဖန်စားမုန်နှစ်နှစ်နှစ် ခြောက်စွာပြုံး—
 'ထိပ်ဆိုတော့ခေါ် မီးအောင်ခံရတဲ့ ဝေသာအောင် အမိုး
 ဝေါက်ကဲ့သို့ပုဏ်းကြွင်း ဝေသာအောင်
 ရွှပ်ချစ်အေး ကြွယ်ကြွယ်ပေးလိုက်တယ်
 'ပေါက်ကဲ့သို့မှ ခင်ဗျားပေါ်ရပြုံး ဝေသာအောင်ကြွယ်ချစ်
 ဟော့။'

ရေထဲထိုးစိပ်

ထိုစဉ်ကပုထိုးများကြောင့်...
 ဖန်စား၏မုန်နှစ်နှစ် ကုန်ခန့် မုန်စွာအစော့သည့်၊
 ထူသည် ထိုင်ရာမှ ရုတ်တရက် ခက်ထက်ရပ်လိုက်ပြီ—
 'တော်တော်ရက်စက်စေပါဦး။'
 စွမ်းရဲသော ဖန်စား၏မုန်နှစ်နှစ်အားကြည့်၍—
 'ဖန်စား ခါးကံခေတ်
 ဖန်စား၏ မုန်နှစ်နှစ်အား တည့်ကြည့်စွာပြင်...
 'ကမ်းဘီလူးပေါ်'
 'တဖန် ဆူထို မီးမရှိ၊ အေးစွာ ဘူးအား
 'ရိုးမုန်စား၊ အင်း-ဒါ၏ စီးရိုး ဟာသထံ ပြိုပြီ၊ ခရီး
 ရေထဲထိုး
 စွမ်းရဲ၏ရင်ထဲမှ စီးရိမ်ခန့်သည်။

ဖန်စားက ရွှပ်ချစ်၏ မုန်နှစ်နှစ် စိန်ကြည့်လိုက်ပြီ—
 'အုပ်ဟာ မီးအောင်လို့ မဝေသာအောင်ပတ် အင်းအားထိုး
 တော့ မခံနိုင်ဘူး
 ထိုအခါ
 ရွှပ်ချစ်၏ အားရစွာ ရယ်စေလိုက်ပြီ။
 သိပ်အောင်အောင် ဖန်စား၏အ လှူအတန်း အမြဲအား
 ထူများ မအောင်ကြံချင်ခေတ် လူအားစေ့၊ တခုတခု ထုတ်
 ရွှံ့ ထိပ်စား၊ ခေါင်းအောင်ကြီး အစားအစပ်ပါ ပိတ်မိနေပြီ
 စား၊ စား၊ ဟာ၊ သိပ်အောင်အောင်
 ထွက် စတုရန်းကြွင်း
 ဖန်စား ခေါ်သည့်ကဲ့သို့အသွယ်၊
 သို့သော်

အခု ဒေါ်အုတ်တို့ ထိန်းချုပ်ထားလိုက်ပြီ-

အင်း... ထောင့်တန်း... ဆူတိုက် မီးရှို့ ရုံသစ်သစ်ပဲ၊
ခုထောင့် ထမ်းဘိလူးဝေ၊ ပေးအိမ်ခွဲနေပြီ ဆိုအေးစွာ ဈာန်တိုစီ၊
ရည်ရွယ်လိုက်ပြန် တူဝါရုံ၊ က... အစီအစဉ်၊ စီးရင်ကို ခေါ်
ပေးကြပါစို့

ခွမ်းချစ်အ

ခင်ဗျားမှ ဘေးရည်ရွယ်ချက်တွေ ရှိနေစဉ်၊ ဒီမှာ ဈာန်
တို့ အဖော်ရှိနေပြီဟော အစီအစဉ်ကို ခေါ်ဝေးစေတော့မိပါ
ဗျာ

ခွမ်းရဲအ ဝင်ပြောလိုက်သည်။

ဆူပြောတဲ့ အတိုင်း၊ စီးရင်ကို သွားခေါ် ပေးလိုက်မိပါ
ဗျာ

ခွမ်းချစ်က ခွမ်းရဲအား မထွေးမနပ် သွည့်ကြည့်လိုက်ပြီး
လျှင်...

'ဟိုတန်းအထောင့် အစိတ်ကြီး၊ ခွမ်းရဲလို အထင်ကြီး၊ အေး
စမ်းမိအယ်၊ အခုတော့ ခင်ဗျားဟာ အသစ်ကြီးအေး သိက္ခာ
ရရှိအေး ဖြစ်အေးပြီ'

ဗျာသည် အင်းသို့ ပြောဆို၍ လှည့်ဆွတ်သွားအေးထောင့်
ဆည်း

ကြွေးခါခေး၊

စီးရင် ရောအိမ်ခွဲအေးသည်။

'အစ်ကို့ပန်စူးအေး ဈာန်တို ဘေးအိမ် ခေါ်အေးလဲ'

ပန်စူးအေး ဆူမ၏ မျက်နှာအေး၊ စိုစွတ်ကြည့်လိုက်ပြီ။

'အခု ထန်ကျေတိုဟာ ရဲတိုက်ကို မီးရှို့တော့ ဆွေ အပြင်
အပ်ဘိလူးခွဲအိမ် ခွဲအိမ်ခွဲကြည့်မယ်ဆွေ ခင်ဗျားရဲ့ ရဲ
တိုက်ကြီး၊ ဓာတ်အေးအိမ်ခွဲ ခိုင်ခေ ခိုင်ခေ ပြိုကွဲပျက်စီးအေး၊
ဗျာ သေချာအေးပြီ'

'ခါဆွေ အစ်ကို့ ပန်စူးရဲ့ အဖော်အေး'

'ဈာန်တိုအေးအေး သေမယ် ဘေးကို စောင့်ကြည့်နေမယ်
အေး၊ ဆိုးပေးအိမ် တွေအိမ်သွားကြွေစေချင်အေးပါစို့'

'ဆိုးပေးအိမ်ရမယ် အုတ်အေး၊'

'အုတ်တယ်၊ ခဲနေ ယန္တရား၊ ရဲတိုက်ရဲ့ လက်ရှိ အင်အားနဲ့
စီးပေးအိမ်ရင် သိပ်ခဲယဉ်းစေအေးတော့ မရှိအေး၊'

'ခါစေမယ်၊ ဆွေအိမ်ပြောဖို့ ဆွေအေးတေး လုံးဝ မဖြစ်နိုင်ပါ
ဗျာရင်'

'ဘေးဖြစ်အိမ် ခါ'

'အထယ်လို ဈာန်တိုအေး တွေအိမ်ပြောနိုင်စွာပြီတဲ့ နေရာ
အထယ်မှအိမ်'

'ခါ... ခါအေးတေး ...'

ပန်စူးအေး မည်သို့ ပြန်ပြောရမုန်းခေသိ ဖြစ်အေး၊ မိအေး
ဆည်း

စီးရင်၏ ဆက်ပြောသည်။

'ဒီ လှုပ်ပါလား... ကျွန်ုပ်တို့ကလေး လူလူတ်ပြီး သမ်းတိုင်း ဆွတ်ဖို့ အတွက်ပေးခတ်ခဲ့ပေမယ့် ဖျံ့ဆီးပစ်လိုက်ကြရင် မလား ဘာလဲ။

ဖန်စူးက ခေါင်းညိတ်၍ ဆက်ပြောသည်။

'အဲဒါတယ်... အဲဒါတို့ လမ်းပစ္စည်းကို ဖျံ့ဆီးပစ်ဖို့ ကြိုးပမ်း အန္တရာရဲတို့ကထဲ ပြန်ဝင်အားပြီ။ ခုခံကြအားမလဲ။

စီးရင်၏ အပြင်ညီ ဟစ်ချက်ကြည့်ပြီး...

'ဒါဆို ကျွန်ုပ်တို့ လောလောဆယ် ဆဲလင်းလျှော်ဆုံး ဆွဲပို့ ဆွဲဆင်းတဲ့ နေရာ အိမ်နေရာရှိတယ်'

'ဘယ်နေရာလဲ'

'မဟူရာဂိုဏ်းက'

'မဟူရာဂိုဏ်းကို ဘုတ်အား'

'ဗုဒ္ဓတပည့်တော်... မဟူရာဂိုဏ်းမှခွဲ၍ အဲဒီစစ်ခလွတ် အများဆုံး ထားတဲ့ နေရာကို ဝင်သွားသိနေတယ်။ ဗုဒ္ဓပြောနိုင်ခဲ့ ဆိုရင် ကျွန်ုပ်တို့ အရေးသားမှ အမှန်ပေါ့'

ဖန်စူးက တွေ့ခမ၍ နေသည်။

အသန်ကြွေးမှ သူက...

'မဟူရာဂိုဏ်းက လူ့စံတူဟာ ထန်ကျော သင်တန်း ပေးတယ်

တို့ လူတွေချည်းပဲ

စီးရင်က

'ဒါတွေ ကျွန်ုပ်တို့တယ်... ခြားလဲ ခြားစားစား... မိတယ်... လောလောဆယ်မှာ တခြားနေရာတွေ သွားကစားထိစေရမိ ဒီနေရာကလွှဲ ပြဿနာပြေတယ်... ဘယ်နေ့တည်းဆေး နေရာ ပြန်နေလို့ပဲ

ဖန်စူးက သူပ၏ မျက်နှာအား... ကြည့်လိုက်ပြီ... 'အဲဒါတယ်... ဒီအချက်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ဆဲလင်း... ချွဲ ခြား... မေးပါလား... ခြားစားပြီးတဲ့ အခါမှာ ခြားလဲ... နှိပ်စက်ဖယ် ရှုတ်ပြီလား'

စီးရင်၏အလှည့်... သူ့အား... စူးစိုက်ကြည့်... နှိပ်ပြီ

'ဒါဆို... အန္တရာရဲတို့... လက်ရှိ အင်အားကို ရှင်အသိ ဆုံးစီး... ဒီတော့ ကျွန်ုပ်တို့ဘက်က လူ့ဘက်အား ဘယ်လောက် ခေါ်ချင်လဲ'

ဖန်စူးက စွမ်းရဲတို့အား ဟစ်ချက်ခဝ... ကြည့်ပြီး

'ကျွန်ုပ်တို့ကို လှိုဆို... ကြီးမားမား... ကိုဆို ဖြစ်ပါတယ်' စီးရင်၏

'အဲဒါလိုလား... နေအိမ်ထုပ် ဘယ်ဖူး ခေါ်ချင်သေးသလဲ' ဖန်စူးက

'အင်း... ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ကို အရေးအကွယ်ပေးဖို့ နေအိမ် ထုပ်လူအုပ်အားအဖို့ ဆိုမယ်တင်တယ်'

စီးရင်၏

'ဒါဆို ကျွန်ုပ်တို့... ဒီနေ့နီး... နီးလား'

ပန်စူးက ဆေါင်းခါဆိုနီပြီ၊

'ဒီတိုဟာ သိပ်ကို ခနစ်ခနစ်ခဲခဲ စွန့်စားရမယ့် ကိစ္စဖြစ်
ပါတယ်၊ ပီအေစု အစစ်အပေးအနေနဲ့ စားစားချားချား စဉ်းစား
ပါ'

'ခါ့ကို ကျွန်မဆေးပေးပေးပါဦးမယ်၊ ခါနဲ့ လူ့စွယ်နှစ်နှစ်
ခေါ်ပေးမိတ်ကူးရဲ့'

'မူးမူးအဆောင်၊ ဆေးပေးပါဦး၊ ခါ့ခေမယ့် အန္တရာရဲတိုက်
မှ လှည့်လှည့်လှည့်လှည့်နေစေရမယ်'

'ဒီအဆောင်ဆို ကျွန်မနားထောင်ပါပြီ'

စီးရင်သည် လိုအပ်သည့် အစုစုယိုစရာ၊ စားပွဲများကို ရွေး
ချယ်ပြီးနောက်...

မဟာရာဂိုဏ်းမှ အဖွဲ့အစည်းများ အန္တရာရဲတိုက်ထဲသို့ ထိုး
ဖောက်ဝင်ရောက်လာကြသည်။

ဆိုလူများအား စီးရင်နီးဆောင်၍ ဟန်တား၊ လိုနီအဆည်း
စီးရင်သည် ထို့အပြင်ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူအား ဝါးစိမ်းစွဲ
ကြည့်ပြီ။

'ယန်ကွေအ လူတိုက်စွဲတားမတုတ်လား၊
အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်က ခေါင်းညိတ်ဆိုနီသည်။

'ဆုတ်တယ်၊ စီးရင်ဆိုအဖွဲ့ ခင်ဗျားအဖွဲ့၊
လို့လူ့အ ပြန်ခေးထိုက်သည်၊
စီးရင်အ

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ရှင်ကအေးတစ်အူပါလို့
'ကျွန်တော် နားမည် တန်စွမ်းပါ'

'ဪ...ရှင်အ... စုံစမ်းရမယ့်အဖွဲ့အစည်းကို။ ခါဆို
နှင့် ဖန်စူးကအောင်ကို လေးစုံစမ်းတားခေါ်အေး၊ ဆုတ်အေး'

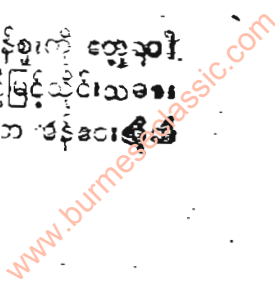
တန်စွမ်းက ခေါင်းညိတ်ထိုက်သည်၊
'ဆုတ်ပါတယ်၊ ခါနဲ့ ဖန်စူးကအူတယ်မှားလို့'

'ထန်ကွေအ ရှင်ကို ဘယ်လိုပြောဆိုမယ်လဲ'
'ထန်ကွေအပြောစကား ဖန်စူးကအ ယန္တရာရဲတိုက်ထဲမှ
အပမ်းခဲစုရပြီဆိုလို့'

'ရှင်ထိုက်သလား၊
'ထူးအပြောကိုပြောတစ်ပါ'

'အစ်...ရှင်သား ခံကအောင်မယ်ဆိုရင် ဖန်စူးကို ကျွန်ုပ်
အဖွဲ့ဝယ်အကြောင်း... ခါနဲ့ မဟာရာဂိုဏ်းမှ အဆင့်မြင့်သိုင်းသား

အဖွဲ့ ဝါးစိမ်းစွဲများအား တားကြား နှင့် ရှင်ထိုက်ဘ ဖန်စူးက
အဖွဲ့အစည်း

၁၉၀ မိုးကျော်စွာ

ခင်ဗျား ဘာအိပ်ပွားဖန်နဲ့ မေးအယ်ဆိုအေ ကျွန်တော်
ဦးမေးလို့ရဘူး

စီးရင်က သူ၏မျက်နှာအား အေချာအေကြည့်ဖို့တပြီ
ရှင်ဟေ့ ပန်းစူးရဲ့လှူဖော်ငွေ မေးတေးပါ
ဟန်စွမ်းဆွ အနည်းငယ်တကြသွားသည်
ခင်ဗျား ဘယ်လိုသိသလဲဟင်

စီးရင်က ခေါင်းထင်ချက်ညီတပြီ
အင်း...ပန်စူးရဲ့လှူဖို့ ကျွန်တို့နဲ့ မလေမဆုံး ရင်ဆိုင်ခိုင်း
တေးဟေ့ တစ်ချက်ခက်နစ်ချက်ပြယ် ရုပ်လိုက်တဲ့သဘောစိုး
မိုတ် ထန်ကဲ့ရဲ့အကြံအစည်ပဲဖြစ်ရမယ်
အန်စွမ်းဆွ

ခါတွေ ကျုပ်နှုန်းမအညီဘူး၊ ကျုပ်အခုအခွဲအဖဟေ့
ခင်ဗျားတို့နဲ့တိုက်ခိုက်ဖို့မိမိ
သူတို့သည် အင်းသို့ အခြေအတားပြုနေကြစဉ်
ထစ်ပေအံ့တောင် ကိုက်ပဲ့ဖြစ်ပွားသေးဘယ်များကို ကြေးလိုက်
ရအေသည်။

စီးရင်က လမ်းကြည့်နောက်ရာ
မဟူရာဂိုဏ်းအေဖွဲ့တစ်ဖွဲ့နှင့် ငွေငါးဂါးတို့ တိုက်ပဲ့ဖြစ်နေကြ
သည်ကို အတုမြင်ရအေသည်။
အခုမတ အခြေအနေကို အောင်စွမ်းအေညီလိုက်သည်
မဟူရာဂိုဏ်းမလူများသည် အန္တရာရဲ့တိုက်ခိုက် နှိုးပေး
ခင်ရောမိ တိုက်ခိုက်ဖို့အကြံချေပြီ။

ဆွေရာဂိုဏ်းနှင့် အလှူဒေဝီ (၁) ၁၉၁

ဆို့ကြောင့်

အေသည် ချစ်ချင်းခင် တိုက်ခိုက်နှင့် အဖို့ပေးလိုက်အေ
တခုသည်။

တိုက်ကြ

တိုက်ကြ

စီးရင်၏ အဖို့ဒေဝီသံဆုံးသည်နှင့် အဖွဲ့သားတို့အ မဟူရာ
ဂိုဏ်းမလူများအား လျှပ်အစ်ပြတ် တိုက်ခိုက်လိုက်ကြအေ
သည်။

ဆိုသို့

စီးရင်အညီဆောင်၍ တိုက်ခိုက်လိုက်သည်နှင့် ငွေငါးဂါးတို့
မလှူသည်။ အားအစီအစဉ် ဖိရှ်တိုက်ခိုက်ကြသဖြင့် ကိုက်ပဲ့
မှ အလှူပြင်ထန်သွားသည်။
တိုက်ခိုက်နှင့် အခြေအတစ်အစဉ်အညီ။

ဝင်းရဲ၊ ဝမ်ပင်းနှင့် ရွမ်ချန်တို့၏အကူအညီကို အပြည့်အဝ
ခံယူနိုင်ပြီးဖြစ်သော ပန်စွာသည် လျင်မြန်စွာပင် သိုးပေး၏
တိုက်ထုတ်သွေးနှင့်ပြီဖြစ်သည်။

ထစ်ဆယ်စည်းမှပင်
စွေချန်၊ ယုချန်နှင့် နန်ချင်ဝင်တို့၏လည်း၊ တစ်စေ့စုံတစ်
နေရာမှ ဝင်ရောက်ပြီး ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်နေကြပြီဖြစ်ရာ-
ရန်သူများမှ ခြေထောက်မီ ဆစ်တိုင်မီဖြင့် အင်အားမီပြီး
မဟာရာဂိုက်၏ မူလအစီအစဉ်ပါ ပျက်ပြားသွားရလေတော့
သည်။

ပန်စွာသည် ရန်သူများအား ဖို့ပေး၏သွေးနှင့်ကြွ
ပြီ-

စိုစဉ်
စူးရှသော ရေသံတစ်သံ ထွက်ပေါ်လေ၏။
အင်ဆင်တည်း
ရန်သူများက လှိုင်လှိုင်ရှမ်းရှမ်းဖြင့် အခုအထူးအပြောင်
စိုစိုကြည့်သည်။
အမှန်မှ
မဟာရာဂိုက်၏ အစီအစဉ် ပြောင်းလဲနေခြင်း ဖြစ်သည်။
ထိုအခါ

ပန်စွာသည် စွမ်းရဲနှင့် ဆယ်ပေခန့် အကူအဝေးရှိရာသို့
လှည့်ကျလာ၏။ ဝေါင်းပေါ်မှ လူ့ခါးခနဲခနဲထွက်ပြီး ပျောက်ကွယ်
သွားတော့သည်။

ရန်သူများအား တိုက်ခိုက်နေရင်းမှ ပန်စွာ၏ အပိုင်အက
ဘိုဩည့်နေသော စီးရင်က ဝေငှာဝါးကန်သို့ထည့်၍--
ကဲ... စွမ်းရဲတို့နဲ့ ဝေါင်းရအောင် ကျန်မနေအေး ဆိုက်ခဲ့ကြ
ရက်အား။

စွေသည် ပြောပြသည်နှင့် ညအထိလုံး မြှောက်နိုင်ခဲ့
အညှိ-

စိုအေး
ဝေါင်းခနဲအထိသွေးသော အခင်းတန်နှင့်အတူ ရွေ့ထည့်
အညှိမှ ရန်သူအေးယေးစိမ့်မှ လဲချသွားစေသည်။
ဝေငှာဝါးနှင့် စိန်ကြီးသုံးလုံးတို့၏လည်း မျက်နှာချင်းဆိုင်မှ
ရန်သူဟစ်ခဲအေးအိမ် ခက်ရာရစေအောင် တိုက်ခိုက်ခဲ့တယ်။
စီးရင်သွားရာသို့ ထပ်ကြပ်မကူး လိုက်နေသည်။
ကန်ပစ်မှားအညှိ။
စွမ်းရဲ ဝမ်ပင်းနှင့် ရွမ်ချန်တို့သည် ရန်သူများကို တွန်း၊
လှန်၊ ခွဲ၊ ခတ်ရင်း၊ မဟာရာဂိုက်တို့ တိုးဝေလှပနေသည်။
နက္ခတ်ကြီးသုံးယေစိမ့်မှ ရဲတိုက်အခင်းကို ထိခံအဝင့်
ပြန်စေခင်နေကြသည်။

၁၉၀ မိခင်အိမ်

တစ်ခဏကြာမှတစ်ခဏ

မိခင်အိမ်နှင့် စစ်ဆေးရေးသည် ပြန်လည်ပေါင်းစည်းမိကြ ပြီး နက္ခတ်ကြီးသုံးလုံးရှိရာ အိမ်ပေါ်သို့ လျင်မြန်စွာ ပြန် ဆုတ်ခွာကြွေးခေါ်သည်။

ရန်ပုံများအား အိမ်ပေါ်သို့ ထိရောက်စေရန် အားပေးပေး ဝိုင်းရံထား ကြသည်။

လူစုသည်နှင့် ပြန်စစ်လိုက်သောအခါ... စစ်ဆေးရေးသည် အင်္ကျီကွပ်မူ သွေးများစေ့၍ လျက် ရှိနေသည်။

ရွှစ်ချွန်၏ ဣာဘက်အတိုးမောင်းတွင်မှ မေးခက်ရာ တစ် ချက် ထိသွားသည်။

မောင်းတွင် မည်သည့်ခက်ရာမျှမရှိပါ။ သို့သော်

မေးခပ်နှစ်ခုမှန်မည်မကြောင့် အထက်ကို အဆက်မပြတ် ရှိက်နေမည်။

စီးရင်သည် ရွှစ်ချွန်၏ခက်ရာကို ရှုမစဉ်းပေးလိုက်စေ စသည်။

တိုနေသော်

ရစ်ခန်းသည် စီးရင်အား ချေကြည့်လိုက်ပြီ။

ဟော့ဂျက်စ်နှင့် အလှူခံဝိ (၈)

ခါနဲ့ အစ်မအေး၊ ပန်စူး၊ ပြန်ထူးလိမ့်မယ်လို့ ထင်လား ဟင်

စီးရင်က

ဇာနည်ဖြစ်စေ မကားသည်ဖြစ်စေ အခရာကြီးကြီး၊ ဝါး၊ ဝါးပေမယ့် ကျွန်တို့တို့ရဲ့ ဇာနည်ရေးအစီအစဉ်ကို သိလား၊ ပြီး မထုတ်ဘူး။

ထိုစဉ်

ပန်

ဇာနည်လေးနှင့်ပေးပေး ပေါက်ကွဲသံကြီး၊ ရွတ်ပေးအားပေး သည့်။

ဆိုအသံနှင့်အတူ မြေပြင်တစ်ခုလုံး တုန်မည်၊ သွေးပြီး ဆောက်ပသေး မီးရောင်များ၊ ခွ များ၊ ပုံများအားလုံးသည် မြေပေါ်မှ မြေအောက်သို့ ကြွသွားကြသည့် မြင်ကွင်းကို ရွှစ်ချွန် နှစ်ကြိမ်ရလေသည်။

ထိုအခါ အလှူခံဝိနှင့်...

စီးရင်၏သည် နားမလည်နိုင်စွာဖြင့် တင်ပေးခံရမှုနှင့် အစ်မအေး၏ ကြည့်လိုက်ကြည့်ကြည့်သည်။

မိန်းမ မိုးချော်စွာ

ခေါင်းကွယ်ဆွဲပေးထားပြီ၊ မကြုံဝေ၊ ချော၊
ပန်စွာ၊ ခန်းထဲသို့ ပြန်လာသည်မှာ ရှိအားလေးသည်၊
စီးရင်က ပန်စွာအား၊ စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီ...
'အစ်ကိုပန်စွာ၊ ခုနကတည်းက ကြီးထွား
ဆွဲမ၏အား၊ မဆုံးမီ ပန်စွာအပြား...
'ဗျာတိုရှည် ခဲထပ်၊ ဝေ့ညှိုးတို့ကို သွားပြီ၊ ပျက်ဆုံးပန်စိုက်
ကားလေ'

'ဟင်'

စီးရင်က အဝါအဝင် အားလုံးက တုံ့အားဆင့်သွား၊ ကြွလေ
သည်၊
'ဒါဖြင့် စျာန်သေးတဲ့ ထင်းခြေးကံစေ့နှင့် ထေးဝင်စေ့ဆီ
တွေ့အား'

စီးရင်က အေးအိမ်ခြင်းဖြစ်သည်၊

ပန်စွာက...

'ခါးကတော့ ခင်ဗျားမို့ မိခင်ပါ'

ဆိုအခါ...

စီးရင်က အေးသံတိုးတိုးဖြင့်...

'အစ်ကိုပန်စွာ၊ ရှင်တို့ပဲ ကျွန်ခ အားကိုးပါကယ်ရှင်၊ ဆစ်
ပြီ၊ ကျွန်တို့ကို ကူညီပါဦးနော်'

ဆွဲမ၏အား၊ မကြုံဝေ ပန်စွာမှ အလှူဒေဝီ ချောနပ်ပီတိ
မြင် သွားလေသည်။

ဗျာက ရင်ကတော့ရင်ထိပြီ...
'ကူညီခါးမယ်ဗျား၊ ကျွန်အော် အစွမ်းကုန်ကို ကူညီခါး
မယ်'

ဗျာက ပြောပြီ၊ စွမ်းရဲတို့ကယ်သို့ လှည့်နိုင်ပြီ...
'ကဲ...တခုဆို ဗျာတိုရှည် ခဲထပ်၊ မီးသွေးနီ အန္တရာယ်တို့
မကြုံစေရအောင်ဗျား၊ ဒီထောင့် ခင်ဗျားတို့အနေနဲ့ ထိုဆီခိုက်
နိုင်ကြသေးအား'

ဆိုအခါ စွမ်းရဲက ခေါင်းညိတ်ပြီ...
'တိုက်နိုင်ပါတယ်'
ခင်ဗျားထိုအညွှန်း...
'ခင်ဗျားကလေး မပြောစမ်းမိတဲ့ ခေါင်းဆောင်မှုဒေဝီအား
ခါဆို ဗျာပဲတို့ တိုက်နိုင်စရာ ခန့်ပါဗျား'
ဗျာက စကားထက်စာညွှန်း
'ကဲဗျား၊ ဗျာပဲ အလှုပ်ရမလို့ ဆိုတာကိုသာ ပြောခါး
ဗျား'

ပန်စွာက အပြင်သို့ အေးဝေပြုရင်း...
'ထင်းခြေးကံစေ့နှင့် ထေးဝင်စေ့ဆီတွေ့ကို ရှင်းပန်ဖို့ပါပဲ'
ရှင်ချစ်မယ်
'အားရဲ့...သယ်ထုတ်သွားရမှအား'

ပန်စွာက အပြော ပေးသေးတဲ့ စီးရင်အား၊ ကြည့်လိုက်ပြန်
လျှင်...

ဝေါင်ကူးနှင့်မလှ တမ်းတီလူးတွေ ဟုံကိဆီးပြီပြီ ဆို
ဆေး ဝီဒင်ခြေဖမ်းနဲ့ မောင်မခင်ကို သိပ်စိုးရိမ်စရာ မရှိ
သေးဘူး။ ထင်အစပဲ

ခွဲချခွဲက ကြွေးဝင်ပြေးသည်။

ဒါဆို စိုးရိမ်စရာမရှိဘဲ ဘေးလို့ ပူဝန်နေရအားလို့

ဖန်စူးဆာ ရှမ်းချမ်းဘက်သို့ လှည့်ပြီ။

'ဒီထင်ခြေဖမ်းတွေနဲ့ လှောင်စားတွေထို မီးရှို့ဖို့ထံဒုင်
ဆေး နှစ်ရီခေါင်၊ များစွာ စောင့်ကြမ်းနေမှာ အမှန်မို့၊
ဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့အားလုံး မီးဖုတ်ပြီးသား ဖြစ်
လွန်းမှပေါ့'

ရှမ်းချမ်းဆ ပါးစပ်ပိတ်သွားသည်။

လူမ ဆေးဆက်သည်။

'ဟိထင်ပုံကြီးတွေကို ဝေးရာရွှေဖမ်းနိုင်ရင်တော့ မီးဖုတ်
မခံရတဲ့အပြင် ကျန်တော်တို့အတွက်လဲ အများကြီး အစားအ
အကူရနိုင်စရာ ရှိနေတယ်'

စီးရင်က

'ဒါဆို တယ်ကိုရွှေကြိုခလို့'

ဖန်စူးက ပြုံး၍--

'ပြေးနေ ကြခေါ်တယ်ဗျာ၊ ထူထို ငေးဖမ်းသင်္ကေတီနေ
တုန်း၊ သို့မဟုတ်ဝင်ရောက်သွားပြီး အကူအညီပေးတယ်လို့လူကို
ရှားရမယ်'

ထူက ပြေးပြီ။ သျှပ်တစ်ပြစ် လှုပ်ရှားလှိုက်သည်။

ထိုနေ့အထိ...

လူ၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ရုတ်တရက် ပျက်ကွဲသွားတော့
သည်။

စီးရင်တို့သည် ခည်ညိုမျှ မပြေးသတိ ဝေးလှသကဲ့သို့ရစ်
ခဲ့ကြပေ၏။

ခရီးနှူးတစ်အိုးကျတ်ခန့် ကြွေးသောအခါ

ဖန်စူး ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသည်။

လူ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကွဲမှု လူ့အစုအဝေး ငေးဆယ်ခန့် ပါအားဆေး
သည်။

ထူနှင့် ပါအားဆေးများ အားလုံး အနက်အထက် သိုင်ဝတ်စုံ
များ၊ ဖတ်ဆင်ထမ်းကြပြီး ကျော့အင်္ကျီတွင် ဝေးကိုယ်စီ လှယ်
ထားကြသည်။

ထိုလူများ၏ အသက်သည် အကြီးဆုံးမှ နှစ်ဆယ်ခြောက်
နှစ်ဆယ် ခန့်ခန့် ကရွယ်မျှသာ ဖြစ်၏။

ထို့လူ့လားဆယ်ကို လူ့အားလုံးလက်က ဦးဆောင်အောင်
တို့လည်း စီးရင်က ငွေ့မြင်လှိုက်ရ၏။

တံ့သြားအောင်သည့်မှ...
ပန်စူးအမိန့်ကို ဆိုလှအားလုံးက တစ်သခင်တော်မိ၊

နုနုနုနှင့်ဝင် ပြစ်သည်။
'ဆုတိုသည် ပန်စူးက ဝေခိုင်းသည်အတိုင်းပင် ထင်းခြေးထီး

များနှင့် ဆောင်စခန်းများကို ဝေးရာသို့ ရှေ့ပြောင်း ပစ်ကြို
သည်။
ဆုတို၏ လှုပ်ရှားမှုက လျင်မြန်လှသည်။
ဆိုပြင်...

အမိညီ၊ အမိညီသည်၊ ရှိလှ၏၊
ချစ်ချင်၊ နီဝင်...

ဆုတို၏ ဖျတ်လတ်မှုကြောင့် ဘင်းခြေးထီးနှင့် ဝေခိုင်းစခန်း
အချို့ ရဲတိုက်နှင့် သေသုံးဆယ် အကူအညီ ရောက်သွားပြီ ပြစ်
သည်။

စွမ်းရဲက စီးရင်စာအုပ်ကို တိုးလုပ်စီမံပြီး အေးသံတိုးတိုး
ဖြင့်...

'ဒီလူတွေက ဖန်စူးရဲလှားတယ်၊ ထင်စားရဲ'

စီးရင်က ဟုတ်နိုင်ကြောင်း ခေါင်းညိတ်၍ ပြဆိုက်အေး
သည်။

စွမ်းရဲက

'ဒါနဲ့ ဆုတိုရဲ့ လှုပ်ရှားမှုကို ဆွန်တို့ ထန်ကွေ့တစ်က လူ
တွေက အန်ကုန်ခြင်းပြော ငြိမ်သက်နေအား ဘာဖြစ်လို့လဲ'

စီးရင်က အနည်းငယ် စဉ်းစားဖို့ထံပြီး--

'အင်း...အမ်း...ဘီလူး...တွေရဲ့ ခေါင်းကုမုကြောင့် ဆုတိုရဲ့
ခေါင်းဆောင်နိုင်မှုက ဂုဏ်ရိတ်သွားပြီ၊ ထိန်းချုပ်မှု ကင်း၊
ကွေးသွားအေး ပြစ်ရမယ်၊ ဒါကြောင့် အန်အေးမယ်လူ ဝေခို
အေးပေါ့'

စွမ်းရဲက ခေါင်းညိတ်ဖို့ထံသည်--

'ဆစ်ဝေအေးပြေးအေး ပြန်နိုင်ပါအယ်'

ဆိုစဉ်မှပင်...

အချက်ပေး ခရောင်းများ ဆူညံစွာ ဆွမ်းပေါ်အေးသည့်ကို
ကြားသိုက်ရသည်။

ခရောင်း ဆုံးထည့်နှင့်...

ရန်အူ၏ ရှေ့ပြေးထပ်ဦး အုပ်စုတစ်စုသည် ဖန်စူးတို့ လူစု
အသိုက်ပြေးထွားဝင်ရောက်သွားကြပြီး တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားသွား
ကြပြန်သည်။

စီးရင်တို့သည် ဖန်စူးတစ်စု ဝင်ရောက်ကူညီနိုင်ရန် အသင့်
အနေအထား ပြင်ဖို့ထံကြို၏။

သို့သော်

မုဆိုးတစ်စုက အစွမ်းမခင် ရန်သူများသည် တစ်သား
အားအေးအေး အထူးအရုံး ကျဆုံး သွားသည်ကို ကြေမြင်
ကြရသည်။

၂၀၂ ဦးအောင်စု

တို့အားဖြင့် အားသာယာနေစေရန်-

ဖန်စူးတို့သည် နေ့စဉ်သို့ ပြန်ဆုတ်အကြွလေ၏။

ရန်သူများသည် နေ့စဉ်ထပ် ထပ်အခြင်း ခရီးတစ်ခုတစ်
အကြောင်းမှ ငြိမ်တတ်သွားပြန်သည်။

* * *

မိုးကြိုးမီးသိုင်း

ယန္တရားရဲတိုင်း၏ အချက်အချာကျသော အတွက်ရန် နေ
ရာဌာနသည် ခန်းမကြီးပေါ်တွင် ဖြစ်၏။

ရန်သူ၏ စင်ချောစံဆိုးဖမ်းဆီးမှုအား ကာကွယ်ရန်အတွက်
ဖန်ကျပ် ပြုလုပ်ထားသော သိလ္လရုပ်များနှင့် စက်လှေတို့များ
သည် ဤခန်းမကြီးထဲတွင်ရှိနေသည်။

ဖန်စူးတို့ လူစုသည် ဤခန်းမကြီးအတွင်း အနားယူ၍ နေ
သည်။

ဖန်စူးသည် ခေမာတစ်ခဲရာတွင် ဆိုင်ရင်း မျက်လုံးစွဲမိုက်
အစွဲအယက်ကို မှန်မှန်ရှုမြို့စိ၍ နေသည်။

အခု ဟေ့ဒါန်သည် သူ့အား ယုံကြည်ရန် အားပေးသော
အချိန်ပင်ဖြစ်၏။

၂၀၄ မီးထွက်စွာ

စီးရင်သစ် အခါအချိန်၌ ဖန်စူအား၊ အလွယ်တကူ ဆတ်
နိုင်အေး၏။

သို့သော်

စူမဆည့် ဖန်စူအား၊ မဆတ်ရလိမ့်။

မဆတ်သည့်အပြင် ဘေးမှ ရပ်ပြီ၊ တောဝင် အေးကွယ်
ခေတ်ခွေးသံပေး၍ နေသည်။

ဤသို့ဖြင့်....

တမင်းအစ်တိုးကျော်ခန့် ခြွေးထွေးအေးအခါ ဖန်စူ၏

မုန့်လုံးများ၊ ဆည် တပြည့်၊ ပြည့်၊ ပွင့်ဆဲခဲအေး၏။

စူ၏ စီးရင်အား အသံတိုးတိုးဖြင့်

'ကျွန်တော် ချွတ်ယိုင်ချွတ် ခင်ဗျားသိစနအယ်နတ်'

စီးရင်၏ ပြုံးပြုံး

'ဝါဟာ အိန္ဒိယသို့ သွားရုံ တေးကုန်ပီအေး၊ တေးကို

အစဉ်တစိုအံ အသုံးမချရဘဲ တိုဖို့ခိုက်ပြီးရင် ချည့်နဲ့နဲ့ဖြစ်စွား၊
ရတေးချည်းပါပဲ။'

ဖန်စူ၊ ခေါင်းညိတ်ပြုံး

'ဇာတ်ဝါအယ်၊ ခါနဲ့ ကျွန်တော် နိုင်ပြီ၊ ရှာရှိုက်ဖျော်နေ

အေး အဆုံးအေးအိကြားပြီဟင်'

စီးရင်၏

'သိပ်မကြီးလှပါဘူး၊ အလှူနဲ့ ဆုံး၊ အစ်နားရိယေးအိပါပဲ။

ခါနဲ့ ရှင်အား၊ အခု ပြန်ပြည့်အေးပြီအေး၊'

ဖန်စူ၏ ခေါင်းညိတ်ပြုံး၏သည်။

'တော်တော်အေး ပြည့်အောင်ပြီ အခုမှ သတိရတယ်၊ ခင်ဗျား'

ကျွန်တော် ကို ဘာမှ အဖြေမပေး၊ ခေတ်ဘူးနော်'

စီးရင်၏ အနည်းငယ်စဉ်းပြုံး

'ဘာလဲ၊ ရှင်ကံယူဖို့ကိစ္စ ဇာတ်အေး၊'

အူအူ ခေါင်းညိတ်နဲ့အဲသည်။

'ဇာတ်ဘယ်'

'စီမံမှ အစ်တိုးဖန်စူ၊ ကျွန်တို့နှစ်ယောက်လုံးရဲ့ အသက်
ဟာ တယ်အေးအေးကြုံကြုံနဲ့ရမယ်မို့ မသိသေးဘဲ ဘိက္ခုတဲ့
အဖြေကို ဟယ်ဖို့လုပ်ပေးရမလို့'

'ဝါဟာ ကျွန်တော်တို့ဆွေးနွေးရမလို့ အိမ်ထဲတချစ်ပါ။
အမှန်တကယ် ကျွန်ုပ်တို့ချင်း၊ ခိုးသားစူးစူးပေးပေးပေး၊ နှစ်နိဿာန်
စလို့၊ အသက်ရှင်နိုင်စရာရှိဟယ် မဟုတ်လား၊'

စီးရင်၏ မျက်စိမှ နီကုပ်၍

'အထယ်ဆို ရှင်ဟာ မဟူရာဂိုဏ်းကို ပုန်အန်ဆိုဖို့ပြီနဲ့
ထန်တော့နဲ့တကွ မဟူရာဂိုဏ်းက တခြားခေါင်းဆောင်အဖွဲ့
ခါ ရှင်ကို ခွင့်လွှတ်တေးမှားမဟုတ်ဘူး၊'

စူ၏ ခပ်ပြုံးပြုံးဖြင့်

'စီရန်အေးကတ်ကို ကျွန်တော် အကွယ်နိုင်ပါအယ်'

'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အေး၊ ကျွန်တို့နဲ့ ရှင်နဲ့ ဟာ ခုချိန်မှာ အပြန်
အလှန် အကူအညီလို့ ပူးပေါင်းနေကြတော့ပဲ မဟုတ်သေး၊
အထယ်အတူ ထန်ကဲ့အစ ကျွန်တို့ကိုမုန်တီးတီးထင်မိပြီ၊
ရှင်ကိုမုန်းတားစာ ဝေချာပါတယ်'

၂၅၆ မိုးကော်စွာ

သူက မပြုံးပြုံးချို

'ခင်ဗျား ဆင်ခြင်တော့တယ် သိပ်တော်တယ်' စီရင်က

'ကျွန်မ ဆင်ခြင်တာတွေက မထွက်ပါဘူး။ စိတ်ချမ်းသာ ရှင် နီအရေးအခင်းပြီးတာနဲ့ တစ်ခုခုမှ ရှင်ဟာ ကျွန်မတို့ အဆယ်တမ်း ဝိတ်ဆိုင်ရယူနိုင်မှာပဲ။'

သူက ပြုံးလို့က်ပြီး

'ဝီလီဆိုင်ရင် ကျွန်တော် ဝမ်းသာမှုမှာပေါ့ဗျာ'

စီရင်က

'ထုတ်ပါတယ်။ ရှင် ကျွန်မကို ရုတ်တရက် ဝါပေးမယ်ရှင် ရှင်ရမှာပဲ--'

သူမသည် စကားကိုမဆက်တိုက် စာနစ်တစ်ပြတ်ဖြင့် ရပ် တန့်ဖို့ကိစ္စပေးသည်။ ဆို နေမိမိ

သူမသည် အသံ လှည့်၍ ထုတ်ခွာသွားသော အခါက စကား ထုတ်ခွာသွားသော စီရင်၏ကျောပြင်အား ဝေါကြည့် ရင်း၏ နှုတ်ခင်ထဲတွင်--

'ကိုယ်က နဂါးမင်းသားလေးတော်ကောင် မခွဲတော့ဘူး ဆေး စီရင်ရယ်' တုန့်ပြည်လျှောက် ရေရွတ်နေမိသောအခါသည်။

မဟာဓမ္မဂိုဏ်းနှင့် အလှူဒေဝီ (၈) ၂၀၇

ပန်စုးသည် ထုတ်ခွာသွားသော စီရင်၏နေရာဆီသို့ ဝေါကြည့်နေစဉ်--

'ခါ...'

ချေးရသော အချိန်သို့နှစ်ချစ် ထုတ်ခွာအသံကို ကြားလိုက်ရသည်။

သူ၏ရင်ထဲ ထိခတ်နေပြန်သွားသည်။

သူသည် ချစ်ချမ်းပင် စီရင်နေရာဆီသို့ အပြေးအလှေ ခုတ်သွားမိသောအခါ

စီရင်က အနီးသို့လာရုံထိ သွားသောအခါ စီရင်က စူးထို လှည့်မကြည့်ဘဲ--

'အရေးကြီး ကိစ္စရှိလို့အေး အစ်လိုပန်စုး'

သူက

'ထုတ်ထယ် အရေးကြီးတယ်။ အရေးကြီးထယ်ဆိုအေးထယ် သိပ်အေးငင်တဲ့ အခွင့်အရေးအခင်းရရှိလို့ဆိုရင် ပိုမိုနိမိတ်ပဲ။'

စီရင်က ချမ်းနစ်လှည့်၍

'အခွင့်အရေး၊ တွတ်အေး၊ တွေးမျှားလှူရှင် ရှင်၊ စင်၊ ဝါဦး' ထူးအပြင်သို့ အစ်ချစ်လှမ်းကြည့်ပြီး

'ဖော်စုတ်အေးချွန်သံဟာ ထန်တော့အေးပြီဆိုတဲ့ အသံ အသားပွဲ၊ ဒါဟာ သူ့ကိုရှင်၊ မစ်ဖို့ အခွင့်အခွင့်၊ ပဲ'

'ဤသို့ရှင်၊ ပစ်မှားလှူဟင်'

'ရှင်၊ မစ်ဖို့အထူး ခင်ဗျားအခွင့် ချိန်ကစပြီး ကျွန်တော် ပြောတဲ့ စကားကို နားထောင်ပါ'

၅၀၈ ဝိသျှာဇာ

ဟုတ်ကဲ့ ပြောခါ
အစီအစဉ်တေးတော့ အခု ကျွန်တို့တို့နှစ်နှစ်အေးတတ် ပီအေ
ထူးသွားကြမယ်၊ နေ့အထိတေးအဖွဲ့ဟာတော့ ခင်ဗျား ကျွန်တော်
ပြေးသလို လိုက်လုပ်ရုံပဲ တစ်နေ့လုံးလဲ
စီးရင်ဆာ ခေါင်းညှိတ်ပြပြီး အပြင်သို့လှမ်းထွက်သွားတတ်
တော့မည်။

ရန်သူတွေက ဒီစစ်ခါ အကြီးအကျယ် တိုက်ကြတော့
မလီ ထင်တယ်။

ရွှမ်ချစ်အ စီးရင်ဆာ၊ စားရုံစီခြင်၊ ဖြစ်စည်။
စီးရင်ဆာ

အခြေအနေကို ကျွန်မနဲ့ အစ်ကို ဖန်စူး၊ ဆွေးပြီးစေ၊ ဆေး
ဖိုက်ညှိမယ်။
စွမ်းရဲစာ

ကျွန်တော်တို့ လိုက်ဖို့ လိုသေးအေး၊
စီးရင်ဆာ

'မလီတီကူ။ တံခါ၊ ဝေဆာ စောင့်နုတီ'

ဖန်စူးက ပြုံး၍...

'ခင်ဗျားတို့ အစီအစဉ် အတွက် အခခကရာရာ စိတ်ချပါ
ဗျား၊ ကျွန်တော် ဆီဆာ အချစ်အေးသံ ကြွေးရင်သာချစ်ချင်၊
အေးခဲကြ ထုတ်အေး၊

ဆွဲနုစာစီ

အဖွဲ့တို့နှစ်ယောက်အဖွဲ့သည် အပြင်သို့ လှမ်းထွက်သွားခဲ့ကြောင်း
သည်။

အပြင်တစ်ဖက်တွင် မူ ရဲတိုက်ကြီးအား မဟာရာဂိုက်၊ မှ ရန်သူတို့
အ ထုတ်ပုံစု၊ ဝိုင်းရံထားပြီးသား၊ ဖြစ်နေစေပြီး

ဖိုလူများသည် မဟာရာဂိုက်၊ မှ သင်အန်းစေးထေးကြားညှိ
စွဲများ၊ ဖြစ်ကြောင်း၊ မြင်ရုံနှင့်ပင် အထွယ်တကူးသိနိုင်စေ
သည်။

စီးရင်ဆာ ဖန်စူးနု၊ တိုးသပ်ဆိုက်ပြီ။

အစ်ကိုဖန်စူး၊ ဆွဲတို့အဆင့် ကုန်အဆင်းအစစ် ဝိုက်
ထင်'

ပန်စူးစာ

'ဆုတိုဇာနည်၊ ခေါင်းဝဉ္ဇာမှ အပြောင်အလှ များတဲ့
အဆင့်ထိ တတ်သေးကြောင်း၊ သာမန် မိမိသမားတို့တော့
ဘေးတို့၊

စီးရင်စာ

'ခါဆို အစွမ်းတက်ဖြူမှစေပါ'

'တူတယ်၊ ဆုတိုဇာနည် ထိပ်တန်း အဆင့်ထိ ရောက်နေကြတဲ့
ဆုတို့ပေါ့'

'ဆုတိုနဲ့ ကျွန်မ ချစ်ရင် ရှင်းစိုက်ရအောင်၊ ရှင်နဲ့အရင်ရှင်၊
အေးအေး'

ပန်စူးစာ

'ဆုတိုနဲ့ ချစ်ရင် ရှင်းစိုက်ရအောင် ကျွန်မအော် အစွမ်းစော့
လွယ်ပါတယ်၊ ခါပေမယ့် ဆုတိုစပြု၊ ခေတီဆီသေးရပ်စော့
ကျွန်တော် အမေနဲ့ ထန်အကူအညီကိုပဲ ခေတီနေချင်သေး
တယ်'

စီးရင်စာ ခေါင်းညှိထိရောက်သည်။

'ရှင်သေတစ်ပုံအေး'

ထိုနေ့အထိ

ဆုတိုသည် တစ်ဘက်နှင့် တစ်ဘက် အချင်းစုံဆီစွာ ကြည့်
နေရုံကလဲ့ချီ မည်သူ တစ်ဦးကန်စော့အိမ်မှ ပြေတိုဆီခိုဆီခြင်း
ရှေ့ပြုဘဲ ရပ်လျှင် အနေအထားပြင် ရှိနေအံ့။

အချိန်သည် တဖြည်းဖြည်း ကုန်ဆုံးသွားအံ့၊
'ဒေါင် ဒေါင် ခေါင်'

ခေါင်းစော့ရင်၊ ချိုသံ သုံးချစ် ထုတ်ပေးအံ့သည်၊
ထိုအထိမျှ၊ ထွက်ပေးအံ့သည်နှင့် ပန်စူးစာ သေသံတိုး
တိုးဖြင့်-

'ထန်ကျွဲ ရော့ဆီစော့တေ့ဇွယ်'
ဆု၏ စော့အကြောနှင့် စီးရင်သည် ရန်သူများရှိရာသို့ လှမ်း
ကြည့်လိုအံ့သည်။

ဆုတို၏အား

လှိုင်လှိုင်ရွှေရွှေဖြစ်နေသော လူတန်းကြီး ကြားထဲမှ အန်
ကျော့၏ အစိလှမ်းချင်၊ လှမ်းထွက် အနေအထားကို ထွေကုတ်ရ
အံ့သည်။

ထန်ကွေ့၏ အစ်ကိုယ်လုံး ရဲရဲနီနီနည်း၊
မင်း အခတ်အဖမ်းကပ်မက မြေစွပ်ပါ အနီစရာဝတ်စုံထပ်ဆပ်
ဆေးသည်။

ဖို အပြင်...
ဇွန် နေ့ထော်လိုက် ဆေးလုံးမှူးသည်၊ နီရဲဒသေ အဝယ်
အစားမျှား ဝယ်ဆင်ထားကြသည်။

လို့ထူမျှားသည် နှစ်ဆယ့်ဒသေအထူး၏ ရှိ၏၊
ထူထိုသည် ထန်ကွေ့နှင့် ခုနစ်ပေ ချစ်သေ အကွဲအားဝေး၊
ဆိုတိုလ် နေခြင်း ပြန်၏။

ထန်ကွေ့သည် အစ်ထွမ်းချင်း လျှောက်ထားရာမှ ထူထိုနှင့်
တိုးပေးခန့် အကွဲထွင် ရပ်အန့်လိုက်ပြီ။
ပုန်စူး၏ မျက်နှာကား ဈေးမျှဝေး၊ စိတ်ကြည်စိုက်
သည်။

'စော... ပန်စူး၊ မင်းဘာဆင်ခြေ ခေးဦးမဖို့ ပြေးခမ်းပါ
ဦး...'

ထူးစ မဲပြုံး ပြုံးလိုက်ပြီ။
'ဆင်ခြေစုတ်အေး၊ ဘာဆင်ခြေ စေးရမှစေ့ဖို့'

ထန်ကွေ့က ခါးပေးအိတ်လိုက်ပြီ။
မင်းဟာ သစ္စာပေးခင်း မဟုတ်ရိုက်၊ ဘိ သစ္စာပေးခင်းစာ
ကျွန်ုပ်တို့လို သစ္စာပေးခင်းတယ်
စုစု ရယ်ဆိုက်သည်။

'ဟား ဟား ဟား၊ နန်ခမ်းဝါဦး၊ ခင်ဗျားအ မဟုတ်ရိုက်
မှ ဘယ်လိုအဆင့်အတန်းမျိုးထဲဆိုလဲဗျား ပြောပဲဦး'
ထန်ကွေ့၏

'ဘာအဆင့်အတန်းရမှစေ့ကျွန်ုပ်တို့ မဟုတ်ရိုက်၊ ရွဲအရှင်
ဆင်ပဲဗျား'

'ခါဖြင့် ကျုပ်ကစော
မင်းအ ကျုပ်နဲ့ အဆင့်မျှင်း တူပေမယ့် မဟုတ်ရိုက်ကို
သစ္စာပေးခင်းတို့အဆင့်

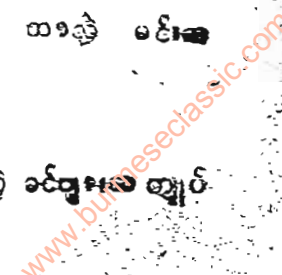
ဒီမှာ ထန်ကွေ့ ကျုပ်ကို ခင်ဗျားအ ဘေးဖို့ ဒီထို စုပ်စွဲ
ရတစလဲ'

ထန်ကွေ့ နှုတ်ခမ်းမဲ့ရင်း -
'မင်းလုပ်နေတဲ့ အလုပ်တွေမှာ မဟုတ်ရိုက်ကို သစ္စာ
ပေးခင်းခန့်အပဲ မတုတ်အား'

ပန်စူး၏
'ခင်ဗျားအ ကျုပ်ကို ဒီအတိုင်း ဆက်မှတ်ဆိုက်ပြီခေါ့
ထုတ်အား'

'မဟ... အစ်ပူအတိကြပ်မိနေတာတူ၊ ကာနဲ့ မင်းအ
ပြင်းဦးမဖို့အား'

ပန်စူးက ခက်ပြင်းအသားချလိုက်ပြီ။
'အင်း... ဒီလိုအခြေအနေမျိုးခေရာမိလို့ ခင်ဗျားအ ကျုပ်
ကို ပြီးနေဦးမှပဲ မတုတ်အား'

၂၀၄ နိုးချက်စုံ

ထန်ဆူမ

အားတူးပဲဖြစ်ဖြစ် ဝင်းမသိတဲ့ ခန့်ခက်အချက်တစ်ချက် ငိုသွားတယ်။

ဖန်စူးအမေ့

'ဘာလို့ ကျုပ်လူတွေအားလုံးကို ဖဟူထုဂိုက်ကလေး ခြေချုပ်ချာအားလုံးကို ခဟူတိအား'

ထန်ဆူက အေးအေးကျစ်စွာ ပြုံးလို့ပြုံး...။

'ခါဆင်သယ်အညီပဲ ဖန်စူးရော၊ မဝါးခဲ့အထိရွေးစဉ် လိုက်ရဲတော်အောင်ဖြစ်တဲ့ အေးအေးအေးအေးဆိုတဲ့ အေးအေးအေးအေးကိုယ်...။

အဲဒါတွေအားလုံးပေါ်မီ ဖန်စူးက အထိတ်အဆင်မပြေ ဖြင့် ကြားဖြတ် ပေးလို့မိသည်။

ခင်...ခင်ဗျား၊ ယူတို့ဘုံ ဘာလုပ်ထားလို့မိလဲ'

ထန်ဆူက အေးအေးကျစ်စွာဖြင့်...

'ယူတို့ကို ခြေချုပ်လုပ်ထားလို့ ခြေကူးမအေး၊ ထူးတို့က မင်းအပေါ် သိပ်ပြုံးစရာရှိကြတယ် မတုတ်အေး၊ ဒီအေးအေးအေးအေးအေးအေးအေး နည်းနည်းပါးပါးစီ ဟိုအိတ်ခွဲရတယ်...။

ဖန်စူးအမေ့ ဂိုဆင်တင်ကျိတ်ဆိုပြန်ပြန်။

'ခင်ဗျားအ ကျုပ်ရဲ့လိုက်ရဲတော်တွေကို ရှင်လှူအိန် အေးအေး လုပ်လို့မပြီဘုတ်အား၊ ဝါးပဲလှူအေးအေးတို့ ခင်ဗျား၊ လို့ အထိအေးချောရမယ်'

'ဟား...ဟား...အေး'

ထန်ဆူက အေးအေးကျစ်စွာဖြင့် အေးအေးအေးအေး ခယ်ခေးခေး အေးသည်။

ဖန်စူးအညီ စီးရင်တက်သို့ထွက်၍-

'စီးရင်ပြေးအေး သိပ်မုန်တယ်ဗျာ'

ထန်ဆူက ဖန်စူးအား ကျေနပ်စွာ လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး-

'ခုတော့ မင်းဟာ ခြေတစ်လှမ်း နေမိတာကလေးဆိုအေး သိလို့မိ'

ယူကလည်း ပြေးပြေး၊ ယူနောင်ကလေး ရှစ်ခေခန့်အကွာတွင် ရပ်နေအေးအေး အနီးရောက်တတ် လူများအားသို့ မေးခေါ်လိုက်မိသည်။

'ဒီလူတွေကို သိတယ်မဟုတ်လား၊ ဖန်စူး'

ဖန်စူးက ဆိုလှမူအေးအေး အေးအေးချမ်းချမ်း ကြည့်မိမိအေးသည်။

ထိုအခါ...

ယူအိန္နတ်မှ အေးအေးခေါ်အိတ်အိတ်ခင် လှူတိခန့် ထွက်သွားအေးတော့သည်။

'မိကြီးမိ၊ ထိုင်သားအေးအေးအေးအေး'

ထန်ဆူ ကျေနပ်စွာဖြင့် ခေါင်းညိတ်မိမိသည်။

၂၆၆ ဇိုးအောင်သူ

ပန်ဘယ်၊ ဒီဗွေတွေဟို ဘယ်ဇွေလေ့ ရွာငုံခဲရတယ်၊ လူအွယ်
ဆေးမိ အထောခဲရတယ်၊ သင်ထန်း၊ ဇေယျာ သွယ်မို့ပေးခဲရတယ်
ဆိုဘူး၊ ဝေ၊ သိမှားရစေ၊ အခု မင်းနဲ့ထွက်ပေးဖို့ ချုတ်တို့ ခေါ်
မနေဘူးပဲ

ပန်စားအ ဗျာပြုံးပြုံးရွှံ့...

ချုတ်တို့ အထူးခြားဆုံး လေး ကျင့်ပေးခဲရတဲ့ လူဇေယျာ
ကျုပ်သိတယ်

ထန်ကွေ့ကွေ့...

အောင်ပြီ ချုတ်နဲ့ ယှဉ်ပြီ၊ သတ်ကြည့်ပါ၊ သတ်ပြီ၊ ချုတ်
အခါကျားအခု တိုချင်း၊ အားအေးအေးအေးအေး၊ အေးအေးအေးအေး
ခေါ် ဟုတ်လား

ပန်စားအ...

ချုတ်အ ကျုပ်ကိုသတ်သွားပြီတဲ့၊ ပါဆို ခင်ဗျားနဲ့ ဆွေး
နှေးစရာ မလိုစရာတို့အားခေါ် ချုတ်သွား

ထန်ကွေ့ကွေ့...

အေးအေး ထည်မိုးကြိုမီးသိုင်းလား၊ ဆယ်နှစ်လေးအိတ်
နိုင်တဲ့အခါ မင်းနဲ့ ကျုပ် တာအဆွေးနှေးစရာ ဖြစ်သေးမို့မို့

ပန်စား၏မျက်နှာ နီမြန်း၍သာသည့်၊

မျက်လုံးများများထည့်၊ အရောင်အပြိတ်ဖိတ် လှေမိအေးအေး
သည့်၊

ထိုစဉ်မှစင်-

ပန်စားက အိမ်အိမ်ပစ် ဝေအမ်းပြုမိသည်၊
တစ်ဆစ်တည်း...

မိုးကြိုမိသိုင်း၊ သင်... တစ်ဆယ့်နှစ်လေးအိတ်ပေး၊ နှစ်ဝက်
ညှပ်၍ တစ်ဖက်ကြိုလေသည်-

ပန်စားအထည် ထူခါ၊ မှုးရှိသား ချွေးမြင်ကွင်းများကို
ကိုယ်အိတ်သည်၊

ထူသည် ခေါ်သလို ထိန်း၍ပေးတား ခါ၊
အသစ်အထွေတိုမိနိတ်နဲ့ စိတ်ပိုင်းပြတ်မိန် အေးအေး

ထည့်
ထိုစဉ်မှစင်-

'တစ်ကိုယ်စား နေ့စဉ်ဆုတ်ခဲမါ'
စိတ်က လှမ်းခေါ်မိကိုခြင်း ပြန်သည်၊

ဗျာမိ အရက်သတ်စား ခေါ်မိတ်စားအားကြောင့်
နံ့စားက စိတ်ပြောင်းသွားပြန်သည်၊

ထိုကြောင့်...
ဗျာသည့် နေ့စဉ် သို့ ရုတ်တရက်လှည့်တား အေးသို့ ကျမ်း
မိနိတ်သည်၊

အိမ်လှုပ်ရှားမှုအည့် လျှပ်စစ်လက်မိတ်သကဲ့သို့ မြန်ဆန်
ထူပေသည်၊

ယခု...
ဗျာသည် အခန်းတွင်းသို့ ပြန်ရောက်သွားခေါ်ပြီ၊
တခါ၊ ဝေထင်မှ...

မည်သည့်အချိန်က ဆုတ်နေနှင့်သည့်မည်သေး စီးရင်အား
မြင်စေ့မိတ်ရသေးတခါ ထူအ သစ်ပြင်းအား ခန့်ခွဲ
ပြီ-

‘အင်း...ပြေးသွားပြေးရမယ်၊ ဒီလူဆယ်နှစ်အေး...
လှုပ်ဖို့ တစ်ယောက်လည်းကောင်း’

စီးရင်က

‘ရှင် လူတို့ကို ခန့်ခွဲတူ၊ ဟုတ်လား’

ဖန်စူးက

‘ပြောလို့တော့မရဘူး၊ ဒီလူတွေကမီးလှေတွေ၊ လူတို့အနား...
‘တပ်ဖို့ သိပ်ခက်မယ်’

‘လူတို့ကိုတယ် ဒီအေးအေးထဲမှာ အထင်ခံသွားပေးမယ်၊ ဝါးနီရှင်...
ဖန်စူးက ဝါးပုပ်ပတ်ထားဖို့အဆင်မပြေဘူး’

စီးရင်က

‘အခုကြုံတွေ့ရတာတွေ စိတ်ထဲမှာ ဝန်ခံဖို့၊ ရင်မှဆိုင်မိဖို့ပဲ...
ဆူက ခေါင်းညှိတတ်ပြန်လို့မိပါသည်။

‘အုတ်တယ်၊ ကျွန်တော်အားထမ်းနေရတဲ့ ကျွေးဆန်...
အေးအေးကို ပြီးခွင့်ရလို့ခံစားရမယ့် ကျွန်တော်ယုံကြည်အားထား...
ရတဲ့ တခြားလူတွေထက်ပိုမိုလေးစားဖို့ အဆင်မပြေဘူး’

စီးရင်က

‘ဒီအေး အေးတစ်ယောက် အခုသေခံမိရတာပေါ့၊ ဟုတ်မှား...
လူက

‘ပြေးသွားပြေးရမယ်၊ မီးလှေတွေကိုရင်ဆိုင်ဖို့ သိပ်ခက်...
လှေက

‘လှေက...’

စီးရင်က ပြုံး၍

‘ကိစ္စမရှိဘူး၊ လူတို့က မီးလှေဆီပေးမယ်၊ သက်ရှိလူက...
စီးရင်မကြိုက်တဲ့... သံလှေဆီရင်ဆိုင်ခိုင်း...
ခယ်၊ ဒီအေးက မီးလှေဆီသံလှေ တယ်ဆူအုတ်ခွဲမီးသလှေဆိုတာ သိရ...
လှေပေါ့’

ဆူက ခေါင်းထစ်ချက်ဆက်၍

‘ဒါပဲမယ်၊ ခန်းမကြိုက်တဲ့ သံလှေတွေက...
ထန်ကွေ့မိထားမယ်၊ ဆူကွေ့မိရင်... ခဲခဲချပြီးပြီ၊ ဒီအေး...
ဆူက ထပ်ပြီ၊ ဝင်စားရပါမလား’

စီးရင်က

‘ခန်းမကြိုက်တဲ့ ဝင်ဖို့ပဲ ဝင်ဖို့ဆိုတာ...
ကြိုက်တဲ့အပဲ အခုအခုအခု... ခုခဲတိုက်ခိုက်ဖို့ဟာ...
ပြတ်ချက်မရှိဘူး’

ဆူက

ထန်ကွေ့မိရယ်မလားဟုတ်လား...
ထန်ကွေ့မိရယ်မလားဟုတ်လား... အခုအခု...
‘ဟား...ဟား...စီးရင်၊ ခင်းအ ခန်းမကြိုက်တဲ့ သံလှေ...
လှေကို အားထုတ်တုန်းပဲသားပျ’

စီးရင်က ပြန်အားထုတ်ပါသည်။

‘ထပ်ချင်သလိုထင်မပါ၊ ကျွန်ုပ်အခုနဲ့အခု...
ဒီအေးပဲ ခုခဲခဲဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ’

ထန်ကျော့၏ အေးအေးကျွမ်းစွမ်းပြု၍
'ပန်ကျော့၊ ခင်၊ စီးရင်ထိုးရွေးချယ်တာ မှန်တယ်လေ'
စီးရင်၏

'ဒီမှာ ထန်ကျော့ ရှင် တာကိုဆီဖိုတာလို့၊ ရွှင်၊ ရွှင်၊ ပြေး
ဝါ့'

ထန်ကျော့၏

'ကြော်... ခင်ကျားဟာ၊ စေးကျိုးတွေထဲ သိပ် ဆွဲဆောင်
နိုင်စွမ်းရှိတယ်လို့၊ မပြားချင်တာပေါ့
တုတ်အေး၊ ကျေးဇူးအင်ဝါထယ်ရွှင်
'ပိမာစီရင်၊ ခင်ကျားအနေနဲ့၊ ဈာန်ကိုနိုင်ပို့၊ ရာခိုင်နှုန်း
ဈာန်အေးအိမ်သို့လို့

စီးရင်၏

'အင်္ဂါရှိ အခြေအနေအရားတွေ ကျွန်ုပ်တို့အဖို့အ နိုင်ခယ်
အခွင့်အရေး၊ နည်းမပါပေါ့တယ်'

ပန်ကျော့၏ ကျေနပ်စွာရွယ်ပေးပြီ၊

'နိုင်စရာအခြေအနေမရှိမှန်း သိသွားနဲ့၊ အလို့ငှာထိုးတိုးပြီ၊
ပိုဆီချင်ရတာပဲလို့'

စီးရင်၏ ပုလဲသား၊ သားအသံဖြင့်

'က... ပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်ုပ်တို့အဖို့အတော့ ရှင်တို့ခဟူရာဂိုဏ်း
ကို၊ အာဆင်ထိုးပို့၊ နည်းအေး၊ ရွေးချယ်ပြီ၊ ခန့်ပြီရွှင်'

ထန်ကျော့၏ ခေါင်းယမ်းပြီ၊
'အင်း၊ အေး၊ ခင်ကျားအသား ရွေးနဲ့ ချင်တယ်ဆိုရင် အထူး
ဈာန်ပိုဆီမှ၊ နည်းရှိပါသေးတယ်'
စီးရင်၏

'ပြေးပါဦး'

ထန်ကျော့၏ အေးအေးထက်သန်ရာပြင်
'ခင်ကျား၊ ဈာန်ပို လက်ထပ်ပါ၊ ပြီးတော့ သိုင်းအေးအေး
အထူးကုစီမံကြံ့ခက်ပေါ့'

စီးရင်၏ ကန့်သတ်မှုပေးသံမျိုးဖြင့်

'အဟင်း-တယ်ဆိုလို့လဲ၊ ခင်ကျား ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ အချိန်
နည်းနည်းအေးအေး အပေါ့လေးရွှင်၊
သုတ

'ပြေးပါ၊ တယ်အေးအေး အချိန်ယူမလို့'

စီးရင်၏

'ကန်နဲ့နဲ့ တစ်ညဆိုရင် တော်ပဲ၊ ပြီ'
သုတ ခေါင်းယမ်းပြီ၊

ကြားထယ်ကျား၊ နှစ်နှစ်ခန့် အချိန်ပေးမယ်'

'အေးအေး၊ စီးရင်၏ ကြားပြားတုန်းအခါမှ ကျွန်ုပ်
ပေါ့ပေါ့မယ်'

'အင်း... အဲဒီအချိန်မှာ ဈာန်ပိုအေးအေးအေး
ထေး၊ ခင်ကျားရွေးချယ်တိုက် အလုံးအဝင်းနဲ့ နှိပ်စက်ပေးမယ်'

စီးရင်၏

'ဒါဆိုရင် ကျွန်မတို့က ဝင်တိုက်ပဲနဲ့တောင် အာဆာင်၊
အနင်း၊ ပြစ်အာနိုင်တယ် စော့တိအာ'

လူမက စော့အာဆာင်ဆိုတာပါ။

'ဒါပေမယ့် ထန်ကျော့က အပြောင်းအလဲများတဲ့ ဝေဝေ
ကလေးဆိုတဲ့ နေပြည်နဲ့ဆိုတာအား ချပ်ပြောင်းချပ်လွှဲအင်
အောက် အောင်အယ်'

ဖန်စူးက ခေါင်းညိတ်ဆိုတာပါ။

'ဟုတ်တယ်၊ အူဟာ ချပ်ပြောင်း၊ ချပ်လွှဲသည်ကို အာထာ
ပြီး တိုက်ပွဲတွေမှာ ကိုယ်တိုင်ဝင်ဖော့အာတတ်တယ်'

စီးရင်၏

'ဒါဆို ထန်ကျော့ ချပ်ပြောင်း၊ ထာကွဲကခါ ဗျာမအုတ်ဘူး
အုတ်ထယ်ဆိုတာ ရှင်ခွဲခြားသိနိုင်မပါ့အာ'

ဖန်စူး၏ ခေါင်းခါအမ်းဆိုတာပါ။

'ဒါ သိပ်ခဲစဉ်းအယ်'

စီးရင်၏

'ဒါပေမယ့် ဒေသသေချာချာ စူးစမ်းကြည့်ရင်လည်းကောင်း
ဤပြားအာရောဂါကို ကျွန်မထင်တယ်'

ပီးလူများနှင့် သံလှူဂုပ်

ခန်းမထဲ၌ ပြစ်သည်၊
ဖန်စူးသည် စိတ်ပျက်စီးပြီး ညိုညိုချစ်ချစ်ပြုံး...
'ကျွန်တော်တို့ အသေခံတိုက်ဖို့ ပြစ်တော့မယ်အင်ခါခါမျှ
စာ ညည်းတွေးဆိုတီးအာသည်။

စီးရင်က အနည်းငယ် ခြေစားဆိုတာပြုံး-
'အစ်ကိုဖန်စူး ထန်ကျော့ကို ကျွန်မတို့က သတ်ဆိုတိုက်ရင်
အေး

ဆိုဒေသနာကြောင့် ဖန်စူး အာတစ်သွားလေသည်၊
'ဟုတ်တယ်၊ မဟာရာဂိုဏ်းအစခလဲ၊ မစ အမိန့်ဝေးနိုင်တာ
ထန်ကျော့အား ဖြစ်တယ်၊ ဆူသေသေသွားရင် အမိန့်ဝေး
ဝေ ထိုလူ ချစ်တော့တာ'

ပန်စုးစာ

'အင်းစာ စမ်းကြည့်ကြည့်အေးပေး!'

မီးရှင်စာ

တစ်ကိုပန်စုး၊ ရုပ်ပြောင်းထား၊ အေးနှင့်ကျွေးဇွတ်မတူ
မုန့်မုန့်ဆိုတေး၊ ကျွန်တို့ရှိ စေတနာရှင်ရေးပွဲ၊ ဒါကံစေတနာ
စာရေးချစ်ချစ်၊ ဂရုစိုက်ရလိမ့်မယ်

ထိုအနားအိမ်

ဆွမ်းသည် ပန်စုးအနား၊ သို့အပ်အပ်ပြီ၊ အကြံအစည်
အသေးစိတ်ကို စောချစ်စွာ ရှင်းပြနေအေးစွာသည်။

၀-၀

နှစ်နာရီ

နှစ်နာရီဟောသော အချိန်သည် သိမ်မွေ့ကြွယ်ဝပြီးပါပြီ။
ပြည်ဝ၍ လူ့အေးပြီ။

အေးအိမ်၍

မီးရှင်အိမ်မှ အနီးပြန်လာတိုင်း ပေးနိုင်ခဲ့ပါလျှင်—
အပြိုင်ထက်ထိုက်သော တိုက်ပွဲဖြစ်စွာ အေးအိမ်မှ အေးချစ်
ဇွတ်ဝေသည်။

ယုတ်တေစု

တိုက်ခိုက်ရန် အချစ်အပေးသံမှ အေးအိမ်မှ ပေးအပ်ပါ
သို့အစား

ဟောရာဂိုဏ်း၊ ဝေဝီထောင်ထောင် ရန်သူများသည် နှစ်နှစ်၊ ခွဲ
ခွဲ ခန်းမကြီး၊ ဆီညို တေးရွှေ၊ ဇာတ်နေကြသည်။
အတိုသည် ပြည်ညွှန်စွာ ရွှေလျှားလျှားနုကြခြင်း ဖြစ်
သည်။

မီးရှင်ဆိုသည် တုတ်တုတ်မျှလှုပ် လှုပ်ထွေးထွေး အေးအိမ်
ခတ်၍ ကြည့်နေ၏။

မကြာခင်ခေတ်
သို့အနီးထောင်တိုက်ခိုက်လှူများသည် ခန်းမကြီးအတွင်းသို့
တစ်လှမ်းချင်း လှမ်းဝင်အေးကြသည်။

ထိုနေ့၎င်း

တနင်္ဂနွေနေ့၊ နေ့စဉ်နှင့် စီ၊ ရင်တိုက်သံ၊ သို့၊ ရောဂါရှိစေကြစေသည်။

တစ်ဆက်တည်း။

ခရာသံ၊ ထုတ်ပေါ်၊ အေးစေသည်။

ခရာသံကြား၊ မြစ်ဆည်နှင့် ထိုလူများ၏ အဆီ၊ ဝါ၊ ဝေ၊ ဝင်၊ များ၊ သည် စီ၊ ရင်တိုက်သံ၊ အရှိန်ဖြင့် ဟောရာဂီတ၊ အေးစေသည်။

ရှောင်ကြဉ်

စီ၊ ရင်အ အပိန်ပေးလိုက်သည်။

စွမ်းရတိုလှစွာသည် စုမ၏အပိန်ကြောင့် လွှားစနဲ့ ခုန်ပြီ၊ ရှောင်လိုက်ကြရအေးသည်။

စီ၊ ရင်တိုက်တိုင်သည်။ ခန့်၊ ကြို၏ စကားနှင့်အစစ်နေရာသို့ လို၊ မှီဝင်သွားသည်။

ထိုအချိန်မှစပင်...

ဝေ၊ ခန့် ဝေ၊ ခန့် အသံများနှင့်အတူ ခန့်၊ ကြို၏ အစွမ်းရတိုလှစွာသည်၊ ရန်အရှိရာသို့ ထွက်လာကြပြီ ဖြစ်စေသည်။

အပြစ်အပျက်သည် အကိတ်၏ အစွမ်းရတိုလှစွာသည်...

ထုတ်ပေါ်၊ အေးစေသည် စစ်ရုပ်များအား၊ ရန်အရှိရာသို့ အစွမ်းရတိုလှစွာသည်၊ အပြစ်၊ အစွမ်းရတိုလှစွာသည်၊ အစွမ်းရတိုလှစွာသည်။

ထိုကြောင့်-

ခန့်၊ ကြို၏အစွမ်းရတိုလှစွာသည် ဖြစ်၊ ခန့် ဖြစ်သည်၊ သံ၊ များ၊ သည်၊ ရှောင်၊ လွှားစနဲ့၊ ထုတ်ပေါ်၊ အေးစေသည်။

ရိုက်ချစ်များသည် ဖြစ်၊ ခန့်လှစွာဖြင့် ထုတ်ပေါ်၊ အေးစေသည်၊ စာဆိုလျှင် အစွမ်းရတိုလှစွာသည်၊ အစွမ်းရတိုလှစွာသည်၊ အေးစေသည်။

သို့သော်-

ယခုမှစ၍ အစွမ်းရတိုလှစွာသည်၊ စာဆိုလျှင် အစွမ်းရတိုလှစွာသည်၊ ဖြစ်၊ ခန့်လှစွာသည်။

မီးလှတို၏ ရိုက်ချစ်ကို ပြုပင်မပြုကြစေ။

ထိုပြုခြင်းသည်၊ မရှိဘဲ မီးလှတို၏ အစွမ်းရတိုလှစွာသည်၊ ဖြစ်၊ ခန့်လှစွာသည်။

မီးလှတို၏ အစွမ်းရတိုလှစွာသည်၊ ထုတ်လှသည်။

သံလှတိုများ၏ တိုက်ခိုက်မှုကို လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် တိမ်းရှောင်စေ၊ လိုက်နိုင်ကြသည်။

သို့သော်

ရန်အရှိရာသို့ ထွက်လာကြပြီ၊ ထုတ်လှသည်၊ အစွမ်းရတိုလှစွာသည်၊ အစွမ်းရတိုလှစွာသည်။

ထိုလှတို၏ အစွမ်းရတိုလှစွာသည် သံလှတိုများ၏ တိုက်ခိုက်မှုကို တိမ်းရှောင်နိုင်သောကြောင့် ထုတ်လှသည်၊ ထုတ်လှသည်၊ ထုတ်လှသည်။

၂၂* မိုးတောင်တူ

စစ်ငြိမ်းနင်းတောင်ကမ္ဘာတို့ပူ သတိပဏ္ဍိတံ၊ ချွင်းတိမ်းနိုင်ခြင်း၊
ငွေ့ဘဲ နေ့နံ့ပန်းထိမိနင်း၊ လိက္ခာအားခြင်း၊ ငင် ပြစ်မေး
သည်။

သံလှူရပ် သမုန်နှင့်ရပ်နှင့်အတူ စာကတ်လှသွေးများပြစ်
သေး မိမိသတ္တဝါ၏ရရှိ ရန်အကယ်ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ရန် သင်းအကြံ
ကို စီးရင်စာ စေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုအကြံအစည်သည် မှန်လှန်နေပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုအစဉ်တွင်
တိုက်ပွဲအား အဆုံးအဖြတ်စေလိုသည် မဟုတ်ပါ။

စုမ်းရဲအ စိတ်ဓားတိုက်ကြီးသူက သံလှူရပ်များ၏ လှုပ်
ရှားမှုနှင့်တူပင်၊ ရန်သူနှစ်စလုံး၏ကို ပြိုပစ် ဖိတ်ပြန်သည်။
သို့သော်

ဟော့ဂိုက်၏ အထူးစာသည် နေ တွင်ပြီးလွတ်ပေးလိုက်
သော ဤမီးလှူများသည် ကိုယ်တိုင်သေရမည်ကို စေတနာရှိစွာ
သလို သေဆုံးသွားသော မိမိ၏အတိတ်သားများအတွက်
အည်း ဂရုစိုက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း။

ဒုတိယအသုတ် လွတ်ဆိုသော ရန်သူခြောက်စလုံး၏
အစ်လှမ်းချင်းအတိတ်အကြံပြန်သည်။

သံလှူရပ်ဆတ် နေရပ်၏ လှုပ်ရှားမှုကို ထိန်းချုပ်သော
စစ်များမှ ပန်ချီက ကာခံသူဆေးသည်။

ပန်ချီသည် ပန်ကျင်၏ ညွှန်ပြခံမှုကြောင့် ထိန်းချုပ်သော
စစ်များကို တူညီနီးဝါ၊ ထိန်းချုပ်စေတိရသည်။

ဤသို့ဖြင့်

ပန်ချီ၏ ထိန်းချုပ်မှုအားသိတင်၍ နေသော လှုပ်ရှားမှု၏
လှုပ်ရှားမှုကို အစားအကုန်ယူ၍ စွမ်းတိုက်ရန်သည် မီးတောင်
အစစ်မီးရှင်များကို တူညီစေတိုက်ခိုက်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

တို့အပြင်

စုမ်းရဲ၏ လှုပ်ရှားမှု၏ ဝပ်ဝင်း၏အစွမ်းနှင့် ခွန်
ချမ်း၏ အဆိပ်စေးအဆိပ်လွန်သောတို့သည် ခုခွန်များကို
အစားအကုန်ယူပြီး မီးတောင်အစစ်မီးရှင်များကို အစား
အရန်၊ တူဆုံးစေနိုင်ခဲ့သည်။

အထူးသဖြင့်

စီးရင်စာသည်၊ ရှုံ့ရှုံ့ချ ချုံနှင့် အစွမ်းတုန်တိုက်ခိုက်ခဲ့စေ
သည်။

ဆိုကြောင့်

တိုက်ပွဲကစား အခဏမျှသာ ကြွားချိတ်သည်၊
တိုက်ပွဲမှ ပြီးဆုံးသွားခဲ့ချေပြီ။

ရန်သူများမှာလည်း တစ်သောထိကျန် ခန်းကြွယ်နေ
ချွမ်းကုန်ကြားဆေးအစီသည်။

တို့ထံပြိုင်သွားသော်လည်း မည်သူမျှ ချစ်အုတ်ခိုက်
ပေ။

အံ့သြာရောင်၊

ပဒကော့ဆည် နေ့ကြိုညှိနိုင်အောင်ဖြစ်နေသည်။

အမှန်တရား—

မီးလူများ၏ ဓာတ်ဝါးတစ်ချက်တိုစား ထိမှန်ခဲ့လျှင် ထိုသူသည် မည်သို့မျှ အာသနီရှင်နိုင်ရန် မလွယ်ပေ။

ယခုမှားမှု

စီးရင်တို့အားလုံးမှား မေးဝေးမတ်မတ်ပင် နှိမ့်နိမ့်ကြ၏။

ပို၍ အံ့သြပွယ်ရာကောင်းအခြင်းမှ—

စီးရင်သည် မီးလူ၏ အဆစ်ခါးချစ်ပေါင်း များစွာကို ထိမှန်ခဲ့ကြောင်း၊ ထန်ကော့ဆည် မျက်မြင်ကိုယ်ခန္ဓာ ခတ္တုခဲရသည်။

သို့သော်

စီးရင်မှ စသလည်းမသေဝါး

မည်သို့မျှဖြစ်သွားဟန်ပင် ပြောခဲ့ပါစေချေ။

— ၀ —

စီးရင်သည် မီးလူတို့၏ မီးခင်းခင်းအဆစ်ခါးချစ်ကို အမှန်စင် များစွာထိမှန်ခဲ့သည်။

သို့သော်

လူမ ဖည်သို့မျှခနေရခြင်းမှာ စုစုပေါင်း မည်သူ တစ်ဦး အစ်ဗေးဖက်မျှမသိစား ထွိုဝှက်ချစ်အစ်ရခွဲနေသည်။

ထင်းမှား အခြားမထုတ်—

မိုးနဂါးမင်း၊ နှုတ်တိတ်ဆန်ဆန်စင်ဖြစ်သည်။

ဆန်းကျယ်လှစည်နှင့်အမျှ

ဇရာ လှ အဆန်ဆန်နှင့်တကွ အပြင်းအထန် ပုခြင်းအားခြင်း စေသေး သဘဝဒဏ်များကွဲဝါးမချော့ အုန်း၊ ထွန်ခဲခဲနှင့်စွမ်း ခြံသေး မိုးနဂါးမင်းချုပ်ဝက်ဆန်ဆန်ကို စီးရင်သည် လှမ်းလှယ်စေတီမှ ဝတ်ဆင်ထားသည်။

ယင်းလျှို့ဝှက်ချစ်ကို—

ထန်ကော့ဆည်းမသိ၊

ဖန်စူးဆည်းမသိ၊

စွမ်းရဲ ဝမ်းပင်၊ ရှုပ်ချွန်နှင့်ထကွ အခြားလူတစ်ဦး၊ နှစ်နှစ်မျှအည်း၊ မသိကြပါစေချေ။

ယခု—

ထိုလျှို့ဝှက်ချစ်သည် အရေးပါလှသော အထိနတ်ထပ်မျှ ဖြစ်နေခဲ့လေပြီ။

၃၀၂ မိုးရွာရုံ

သိင်္ဂါနဂါးကြီးထစ်ခလုံးတို့ စိုးမိုးပို့အစွဲ၏ အသုံးချနိုင်
စွာ အမှတ်အရအောင် လူနီနှစ်ဆယ် ဇေယျာသမင်ခလုံးအား
ပန်ကောဆ အတိလွတ်ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်မှာ မင်းလျှိုဝံ့၏ချစ်
ကြောင့်ပင် ပြန်သည်ပထုတ်ပါစေစေ။

အတုအမယောင်

'ခင်ဗျားတို့ မီးလူ့အတွက် အနိုင်ရအောင်ပေးရန်' သိင်္ဂါဝမ်းသာ
နေကြပါဦး။

ထိုအသံနှင့်အတူ လူရိပ်ထစ်ခုသည် စီးရှင်တို့နှင့် သို့ ဆူထစ်
နှိပ်ကြသည်။

ထိုလူသည် မီးခိုးရောင်အဝင်အစားပျား၊ ဇော်ဆင်အား
ဆေး လူဇက်ဝိုင်းအရွယ် ထူတစ်ခဲးပေး၏ဖြစ်သည်။

သို့သော်

အသံကြားမိမိရန်နှင့် ထန်ကောပြန်နှင့်၊ နံ့ရောင် သို့
အသံ၊

www.burmeseclassic.com

'ဆင်...တစ်ယောက် အပြောင်းအလဲများတဲ့ စာပေတစ်ခု
ရုပ်ပြောင်းရုပ်လွှဲမှု များလှန်းတော့ အတိတ်ဖွဲ့ လေ့ရှိတယ်
ဦး'

ထန်ကျော့ပြုံး၍

'ခဏ်းချီးကျူးတာ အေးဦးပဲ'

စီးရင်သည် ထန်ကျော့၏တစ်ကိုယ်လုံးထား အဆစ်ခေ့ပွင့်
စူးစိုက်ကြည့်နေမိသည်။

လူ့ခေတ် ရုပ်ပြောင်းရုပ်လွှဲအောင် သည့် ထန်ကျော့၏
ကုန်ကို လိုက်ဖက် ရှေးနမူနာခြင်းပင် ပြစ်သည့်။

သို့တော်

စီးရင် မျှော်ဆင့်ထားသလို ရှေးခေတ်ဝါချော

ထန်ကျော့၏အသံ ထူးကဲဝေးအေးသည်။

'ပိုမားစီးရင် အစစ်ရီအခြေအနေအရဆိုရင် 'အန္တရာရဲရဲ
ကျဆုံးပို့ဟာ အချိန်နည်းနည်းအေးဖို့ ရှိစေဖို့တယ်။ ခါ
ပင်ပျားထု အမိတ်ခံပြီး ခုခံနေမှစတာ။ ခါဆိုရင်အေး
ကြေကွဲစရာအောင်တဲ့ သွေးသေချင်းစီးတိုက်ပွဲ ပြစ်ပွားရအေး
မယ်'

စီးရင်က

'ဒီတိုက်ပွဲအတွက် ရှင်ဘဝီက ပြင်ဆင်ထားပြီး တုတ်ထား
အဆစ်ဆုံးများ ပြင်ဆင်ထားတဲ့ပင်

ထန်ကျော့

'ယန္တရားရဲတိုက်ရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ အဆင့်မြင့် ထိပ်သီး
ထိုင်းသမားပေါင်း သုံးရာကိုဆယ်ခြောက်စာထက် ကျော်
ပို့ထားပြီးပေါ့။ သည်လူ့အတွက် အသစ်ကို မသတ်နိုင်ဘူး
ဆိုရင်အေး'

စီးရင်က...

'မဟာရိုက်ကလေးကို အညှိခံရမယ်ပေါ့'

ထန်ကျော့က...

'ခင်ဗျားထဲမှာ ကျွတ်နဲ့ပျားပေါင်းရင် အစစ်တော့အကျိုးပေး
ခွင့် ပေးမယ်ဗျာ'

စီးရင်က 'ခေါင်းခါအမ်းပြီး...

'ရှင်နဲ့အဆုံးအမိတ်တစ်ခု မရအောင်ပဲ ဘူး'

ထန်ကျော့က မျှော်နေတင်းစေသွားသည့်။

'ခါဆိုလို့ တိုက်ကြမိသားပြင်ပဲ အေး'

စီးရင်က...

'ခါဆို ရှင် ကျွန်ခနဲ အရင်ဆုံးယှဉ်ပါအေး
အတိတ်ဆုံးထဲမှာနဲ့ ယန္တရားရဲတိုက်ကလေး ရှိသေးတယ်'

ထန်ကျော့က တာဝန်ပေးရယ်အေးဆိုတယ်။

စီးရင်က ပျက်စရာမရှိကြုံတံ့အားပြီ။...

'ဝင်အောင်ရတာ ထုတ်ပေး။'

ထန်ကော့က...

အေး၊ အေး၊ မရဲသို့ မထုတ်ပေးပါ။ ထိုအထိ မဆိုဘူးဟု

၄. ရှမ်းပြန်အေး

စီးရင်ကပဲထွ်

'အရဲဆုံးအကြောင်းရင် အကြောင်းအယ်ဆို ဝန်ခံပေးပါ။ ခင်

စုတ်၊ ယင်းသို့ စောစောပြောနေစဉ်မှာပင်

တိုက်ပွဲပြု ပူးပေါင်းသော အသံများကို ကြားရုံနဲ့ရုတ်တရက်

ခနဲမကြိုးထဲမှ ဆူများသည် လှည့်ကြည့်ရုံနဲ့ ချိတ်ချိတ်

ရိုက်၊ မှ အပြုသဘောများသည် နက္ခတ်ကြီးသုံးယောအိတ်

ကပြင်အောင် ထိခံပုံဖြစ်ပွားနေသည်ကို တွေ့ရုံနဲ့ ကြေရသည်

ဆိုတာခါ

ထန်ကော့

'ကဲ ဆူပူပူပူ ဆွေးနွေးနွေး မရဲအေးဘူး သည်အား

တိုက်ကြည့်ဖို့ ရှိအေးပေါ့'

အထိုအခါမှာ ဆုံးသည့်နှင့် စီးရင်ကအည်း လူများနဲ့ နှိပ်ကပ်

ဆိုက်သည်။

ထိုနေ့အထိ

ညာအောက်ကို မြှောက်၍၊ ထန်အေးကို လူများကျင့်၍ မှ

နေထိုင်ရာများကို စတင်တိုက်ခိုက်ပစ်သို့မီ ဆေးတေးသည်

လူအစ် လှုပ်ရှားမှုထဲ လျစ်မြှင့်သလို တိုက်ခိုက်မှုအား

အားပေးလှပေသည်။

စစ်ရဲ၊ ဝန်ထမ်းနှင့် ရှမ်းရဲတို့က အေးတိုင်မှ လွတ်ထွက်

မည့် မြားထုံးစပ်ပေး အနိစ္စကော့မှ ဆူများရှိသည့် အစရှိ

ရိုး ဝင်ထိတ်ကြွေးတားသည်။

လျှပ်တစ်ပြက် အချိန်အတိုင်းအဝင်...

ရန်သူ တစ်ချို့ တစ်ဝက် အထွန်းအရှုံး မြှောက်ကြိုးစား

သည်။

သရအချိန်တင်မှု-

အေးနှင့် နေ့စဉ်မှ နေ့စဉ်များကို ဂရုစိုက်ရာ မြေတော့ပြု

ဖြစ်၍ စီးရင်က ပစ်ခတ် ရန်မရှိကြ၊ မြစ်အေး အနိစ္စကော့

မကြိုမကြို စတင်တိုက်ခိုက်နေပြီ ဖြစ်သည်။

အေး အောက်ထဲမှ ရှိနေသည့် အေးပျေ့နေသည့် တစ်ချက်ပြီ။

အနိစ္စကော့ အသက်မြတ် ဝင်အထိ လျှစ်ရုံနေပြီ၊ လူအစ်

အထိ ဝန်သည် ထန်ကော့အား ဝိဇ္ဇာပိတ်ထေးလိုက်သကဲ့သို့ဖြစ်နေ

သည်။

ဆုအချိန်အောင်...

ထန်ကော့နှင့် လူလူများကြား၍...

စီးရင်နှင့် ဟူး၏ ရဲအောက်များက ကြားဝင် နေရာထု

နှိပ်နှိပ်ပြုဖြစ်ရာ-

ထန်ကော့အဖို့ လူ့မျှားနှင့် အဆစ်ပြတ်သမ္ဘီ ဖြစ်နေခဲ့ပြီ။

ထွဲတို့ နှစ်ယောက်၏ ဇနီးပထမိ ဇနီးတန်တွင်မူ တိုက်ခိုက်မှုအကြမ်းစား အရမ်းဆုံး ဖြစ်ပွားလျှင်ရှိသည်။

ရန်သူတွေက အဆစ်ပြတ် တစ်ဖက်နေသည့် ဖြစ်ပျံ့မှုနှင့် ဖမ်းရဲတို့၏ ပူးပေါင်း တိုက်ခိုက်ခဲ့မှုကလည်း တပြည်ပြည် ကျွမ်းမြောင်းစေခဲ့သည်။

စီးရင်၏ ရဲဘော်များအဖို့ အားမလျှော့ဘဲ တတ်စွာ စွမ်းရန်ဆုတ် ပြင်းထန်စွာ ခုခံနေကြသည်။

တစ်ဆက်တည်း...

ထန်ကော့သည် စီးရင်၏ ဇနီးစက်ကွင်းမှ လွတ်တုတ်သွားစေရန် အကြိမ်ပေါင်း များစွာ ကြိုးစားနေရ၏။

သို့သော်

သူ့အဖို့ လွတ်ထွက်ဖို့ရန် မလွယ်ဘဲ ဖြစ်နေ၏။

ထိုစဉ်....

စီးရင်၏ ခမ်းသည် ယူ၏ ဘက်တိုက်ခိုက်မှုကို လှမ်းစွဲမိခဲ့သည်။

ထို့နောက်

ထိုလူသည် လိုကျော်စွာအား သွားစော့၏။

စီးရင်က သူမ၏ ဇနီးထံမှ ခမ်းပျက်မှုကို လွတ်ခန့်ပြန်သိမိလိုက်သည်။

လူမက အနည်းငယ် တွေ့ဝေသွားသည်။
ဆိုလှပေ ထန်ကော့ တစ်ဖက် မပြန်နိုင်။
ထန်ကော့က ဆိုလျှင် အခုလို အလှူတံတား ခမ်းနှင့် ထိုး၍ ဝေပည့်မဟုတ်ဘဲ သူမက စော့မိရန်သာသည်။
ထိုစဉ်...

ထူးမအားသို့ ဖန်စူး၏ ရောက်ရှိလာပြီ။

ထူးမ ထန်ကော့ မဟုတ်ဘူး။

သူက ပြောပြပြီး အဖေခင်ပွား စွမ်းကောင်းသော ချစ်သူမို့

ကို ချစ်သူမဖြစ်ခဲ့သည်။

ထိုအခါ...

ဆိုလှပေ ထန်ကော့မဟုတ်ကြောင်း တွေ့ရှိလိုက်ရသောအခါ

စီးရင်က သမီးပြင်းတစ်ချစ် ချစ်လိုက်ပြီ။

အင်း... ဝီအတိုင်၊ ဆိုရင် ထန်ကော့အစစ်နှင့် ရင်ဆိုင်ဖို့အားထူး လွယ်နိုင်ဘူး။

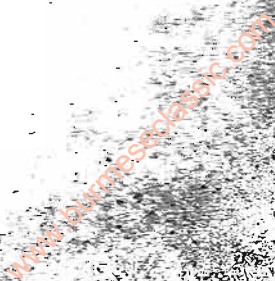
ဖန်စူး၏

ဝါပေမယ့် ဆူကိုသိနိုင်တဲ့ လျှို့ဝှက်ချစ် တစ်ခုအားနဲ့ပါ တယ်။

စီးရင်က စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့်-

'ဘယ်လို လျှို့ဝှက်ချစ်လဲ'

ဖန်စူး၏

လူ့ရဲ့ ညီတော်နဲ့ ရှစ် အပေါ်နားမှာ မွဲနစ်တင်လို့
စိုတယ်၊ ဒါပေမယ့် အသေအချစ်ကြည့်မှ မြင်ရတယ်၊ နားထဲ
ထင်ရတာ အသံပဲ ကြားရတာပဲ... မှ...

အထိတက်စက်... မှ... ဘေးဖြစ်သလိုပင်
... အသေအချစ်ကြည့်ရင် လူ့ ကယ်တစ်အဆီဝါ၊ မှ... အင်
စတင် အသေပေးတဲ့ အမေ့တစ်စုံတစ်ခု... တွေ့ရမယ်၊ သတိပေး
ရှင်တော့... တွေ့မှ... မဆရာကွာ

ကျွန်ုပ်ဟာ... လူတစ်ဆောင်ကဲ့ရဲ့ အသံလို အစ်ခါကြီး... ရှိခဲ့
မှတ်မိနိုင်ပါ့မယ်ရှင်၊ ဒါပေမယ့် ဒီလူတစ်ဆင့်ကော့နဲ့ အသံ
ထစ်ထစ်ရာတည်း... တူနေတယ်

ဖန်တီးအောင်... ညီတော်...
အင်း... ထင်ရတာဟာ... လူနဲ့တူတဲ့ လူယုန်တွေ... မေ့ထားတယ်
တစ်ခါတစ်ရံ အသံပဲ... အသံပေးအပ်... တူသလိုဆိုရင် အသံပေးအပ်
ခွဲခြားဖို့... မလွယ်ကူဘဲ... တူတယ်... ပြီးအောင်... အဲဒီလူယုန်တွေဟာ
ထင်ရတာ အပေါ်မှာ... သိပ်သစ္စာရှိကြတယ်

သူ့မှာ... လူယုန်... ထင်ရတာဟာ... ရှိလို့မခင်
... အေးအေးအေးအေး
... ဒါဆို... သူ့အသံ... ကျွန်ုပ်အသံ... အေးအေး
... ထိုစဉ်...

စာရွက်ပေး... အေးချမ်းစရာ... ကြားရင်... ပြန်... အေးအေး
သည့်...

ထိပ်တန်းမဂ္ဂဇင်းကြီးများ

ကြားရင်... အေးချမ်းစရာ... ကြားရင်... ပြန်... အေးအေး
ထိုအား... သိပ်... တိုက်... နေကြ... အေးချမ်းစရာ... အေးချမ်းစရာ...
ဆုတ်... အေးချမ်းစရာ... ကြားရင်... ပြန်... အေးအေး

... အေးချမ်းစရာ... ကြားရင်... ပြန်... အေးအေး
... အေးချမ်းစရာ... ကြားရင်... ပြန်... အေးအေး
... အေးချမ်းစရာ... ကြားရင်... ပြန်... အေးအေး

... အေးချမ်းစရာ... ကြားရင်... ပြန်... အေးအေး
... အေးချမ်းစရာ... ကြားရင်... ပြန်... အေးအေး

... အေးချမ်းစရာ... ကြားရင်... ပြန်... အေးအေး
... အေးချမ်းစရာ... ကြားရင်... ပြန်... အေးအေး

ဝင်ချီ ဘုန်းကြီးများသည် စီးမျှစား လွယ်ကူကြစေ
သည်။

စီးရင်က မျက်မှောင်ကုပ်ပြီး
'အုတ်တံ အယ်ဆွေကုလီဟင်'

စေ့ချန်ဆ

'ဒါဟာ ရှေးဦးဆင်စဉ်က ဆရာတော်ကြီးကိုယ်
တိုင် ပြီးတော့ အိမ်ဂိုဏ်းက နားမညီရဘုန်းတော်ကြီးသုံးပါး
နဲ့ ထူထိုက်နားနားနီဆီဆီထွပ်'

စီးရင်က ဘုန်းတော်ကြီးများကို ရေတံဆိပ်ကြည့်ဆီဆီသည့်
အားလုံး ဆယ်နှစ်ပါ တိတိဖြစ်ပြီ၊ ခြေဖမ်းပါစီ နှစ်စာနဲ့
စာနီးပြီ၊ ဝင်ရောက်အားကြခြင်းဖြစ်အေးသည်။

ဆမလဲ မျက်မှောင်ကုပ်ရွှ်

'ဒီအုန်းကြီးတွေဟာ အေးကြောင့် နှစ်သုတ်ခွဲအားပြီး
သက်နိုးအရောင်တူအလဲ ခွဲခြားထားရတာလဲဟင်'

စေ့ချန် ခေါင်းမီးပြုဆီဆီသည်။

လူမတံ ထပ်ရွှ်

'တစ်ချို့ ကျွဲထေရု အတ်ထဲမှာ စားမုမပါဘူး၊ အစ်ချို့ ကျ
ကျွဲထေရု ခေါင်းလွယ်ထားစား၊ အိဒါဘာဖြစ်သို့ဟင်'

စေ့ချန်က ခေါင်းမီးအမ်းပြုဆီဆီသည်။

ထိုစဉ်

ဘုန်းတော်ကြီးများက စေ့ချန်တို့လူနှင့် ခုနစ်အခါ
အကူးတွင် စီတန်းရပ်နေကြသည်။

စေ့မလဲ တစ်ချက်ကြည့်ပြီ။

'ဒါနဲ့ အိဒါဘုန်းတော်ကြီးအားလုံးကို အဘသိဇ္ဇာမဟင်
စေ့ချန်ဆ'

'ကိုးပါးကိုတော့ သိတယ်'

'လူတို့ရဲအဆင့်တလေး'

'အဘသိဇ္ဇာကိုးပါးအနက် ခြေဖမ်းပါးမှာ ရှေးဦးဆင်
ဆွေခင်းအနက်ဆဖြစ်ပြီ၊ သို့ပါးအထေး အိဒါခိုက်ရဲခဲလွှဲ
ကြီး ဆရာတော်တို့ထွပ်'

'ဒါနဲ့ အဘ ရှေးဦးဆင်ဘုန်းတော်ကြီးတွေက သက်နိုး
စားအရောင်ဝတ်ထမလွှ်'

'သုံးပါးက အနက်ရောင်ဝတ်ထမားတယ်၊ ထွန်သုံးပါး
အဝါရောင်စက်ဆားဓာယ်'

ဤသို့ဆိုလျှင်

အဝါရောင်ဝတ်ဆင်ထမားသော ဘုန်းတော်ကြီးနှစ်ပါးနှင့်
အနီရောင်ဝတ် ဘုန်းတော်ကြီးနှစ်ပါးတို့မှာ အိဒါဘာ
ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

စေ့ချန်သည် ထန်ကွေ့က လွတ်ဆိုဆီဆီသော စေ့ချန်ကြီးနှင့်
သော၊ ပြုလုပ်လိမ့်မယ်ဟု စေ့မလဲတို့ဆဲ၌ အဆင်မပြေ
မိလေသည်။

၃၃၄ မိုးတောင်ဆွဲ

ယခု

စီးဝင် ဝမ်းရဲနှင့် ပန်စူရီသေ ဘုန်းတော်ကြီးများနှင့် ရခိုင် ဆိုင်ခန့် အဆင့်ရှိနေကြသည်။

စစ်စစ်

ဝမ်းရဲဆိုင်ပညာသည် ထိပ်တန်းသိုင်းသမားများကို မပီ ပါ။

သို့သော်

ဤခန္ဓာကိုယ်မခဲ မလွဲ ပြီးသည့် ပုဆိုးဆန်အကျိုကို ဝတ် ဆက်ထု မြင်ကြောင်း ထို့အတူ၏စိတ်ချရမ်းမေသည်။

ဆူငါးစ ဖန်စူရီသေ

အစိတ်ဖန်စူရီသေ၏အင်ဘုန်းတော်ကြီးတွေတော့ အကောင် တွေထဲက ကိုနားကို ဝတ်ထုန်းကြတာ တူကတော့ပဲ။

ဖန်စူရီသေ ပြုံး၍

‘ဘုန်းတော်ကြီးတော်ကြီးအား ချစ်မိမိနဲ့ ချစ်မိမိနဲ့ အားပေးပါ အစ်ကိုပန်စူရီ’

သို့သော်

အဖန်စူရီသေက ပန်စူရီသေက ဆက်နှစ်ပါးတော့ မဟူထု ကိုက်မုန်း အထက်မြက်ဆိုး လက်ချွေမင်အဖွဲ့ပါ အကောင်တွေ ခဲ့သော်လည်းကောင်း ထိုထိုကြားထဲမှာကလေးကလေးတွေက အဖန်စူရီသေက

မဟူထုကိုက်နှင့် အလှူဒေဝီ (၃) ၃၃၅

ဧကတယ်အေးအေးလေးတယ်ဆိုတဲ့ လင်ကော့ ခွဲထုပတ်ကတော့ ဝေါ့

စီးဝင်အ မှုဆီအမင်ကုထိ၍

‘ဘုန်းတော်ကြီးတွေ အားပေး လိုက်စနိုး ပုဂ္ဂိုလ်တွေအဖွဲ့ ပါ။ ထန်ကော့အဖွဲ့ကတော့ ဘုန်းတော်ကြီးတွေအဖွဲ့ကတော့’

ဖန်စူရီသေ

ခါတုန်း မဟူထုကိုက်ရဲ့ ထန်ကော့အဖွဲ့ကတော့ မဟူထု ထုခြားချစ်ပဲ

စီးဝင်အ ဒေါင်းညိုမည်သည်

‘ဆုတံဆိပ်ခန့်၊ ထိပ်တန်းသိုင်းသမား၊ မန်ဆူကုထိ မှုဆီအဖွဲ့ကတော့ မြင့်မြင့်၊ အားပေး လိုက်စနိုး ကိုယ်ကို အဖွဲ့ ထွက်မယ့် အင်အားစုတွေ ပေးအားပေးကူညီပေးဖို့ တော့ ဒီအင်အားစုကိုပဲ မြှင့်မြှင့် အလှူချနိုင်မယ်’

‘ဤကြောင့်လဲ ထန်ကော့အဖွဲ့မဟာဝင် အားပေးရိုင်းအဖွဲ့ ကပါ’

ဖန်စူရီသေ

‘ကိစ္စရှိပါဘူး။ ဤမှာလဲ ကြိုမေးတဲ့ တေးကုန်ထုနဲ့ နေမေးပဲ’

စီးဝင်အ ဆက်ပြင်ချချီ

သိင်္ဂါညောင်၊ လှိုင်စိတ်စေတီ၊ မြန်မာ့တော်ဝင်၊ တက္ကသိုလ်၊
ဆေးခန်း၊ လူတော်၊ ထိပ်သီး၊ သိုင်း၊ ပညာရှင်ဖြစ်လို့ အပိုမပါ
ပဲ။

ဖန်တီးမှုက ခေါင်းညှိထိရောက်သည်။

မုန်ကယ်၊ လူ့စတုရန်း၊ ဆေးမိထူး၊ လှိုင်နေရအထိ၊
စိတ်က ပါကြတော့ မဟုတ်ဘူး။ ပြီးဆော့၊ ဆေးမိအားအား
ကြော့ရှင် ဒီလူ့တုရုံ အင်အားဟာ ဆုတ်ယုတ်မှုနဲ့မသိ ဆုတ်
ယုတ်နေအထိ၊ ငါ့ကို ထန်နေကုန် သတိထားမိဘူး။

ဆိုသို့ စပြောနေစဉ်မှတစ်ဆင့်-

ခေးလူမိတ်၊ ခေးတုန်း၊ အင်ကြီး၊ များသည့် ခေးများ
ကို ခေးအိမ်မှ ဆုတ်ထုတ်လိုက်ကြ၏။

ခေးပေါ်သော တုန်း၊ စတင်ကြီး၊ များအမှု ခန္ဓာကိုယ်ကို ပြင်
ဆင်လျက် တိုက်ခိုက်ရန် အဆင် ပြင်ဆင်ဖို့အကြံပေးသည့် နို့တို့
လှိုက်ရဲရဲလှသည်။

အစ်ကိုဖန်စု။ ရှင် ယုတ္တိရုံ ဟားကုန်ကို အကဲခတ်နေစဉ်၊
ရဲနဲ့ ကျွန်မတို့ အရင်ဆုံး ရင်ဆိုင်မယ်
စီ၊ ရင်က ပြောဆိုရန်သည်။
ဖန်စုအေး

အစ်မအေးကြီး၊ စုမ်းရဲကို ကျွန်တော် အဆင်သော်လို့
မတော့ မစတုတ်ဘူး။ ဒါအေးမယ် ဆူတိုက် ဟိုညို ဝင်ကြီး စုမ်းရဲ
အေးနဲ့ မပြန်နိုင်အေးတာ၊ ယေချာအထိ၊ ဒီအေးရ ဆူ အေး၊
ကျွန်တော် အရင်ဝင်မယ်။

စီ၊ ရင်အေး

မဟုတ်ဘူးအေး၊ ကျွန်မ ပြောချင်အေးအေး ရှင်က အိန္ဒြိယ
လှိုင်ကို တတ်သေးတယ် ခေတုထိအေး။ ဒီအေးမှ ထူး ဒီဂျိုက်
တော့ရဲ့ တိုက်ကုန်ပစ္စည်းဟာ အိန္ဒြိယ ဝိုင်၊ ကုန်လေး၊ ကိုယ်ပိုင်
သိုင်းကုန်စား၊ ဆိုတော့ ကြည့်ပြီး။

ဖူမည်၊ အေးဆုံးအောင်ပင်၊ မပြောဆိုရခင်၊
တုန်းတော်ကြီး၊ များအေး စအင် တိုက်ခိုက်သူကြီးပြီ ပြန်အေး
သည်။

ထူးအေးနဲ့ ခုန်စင်အေးသေး တုန်းတော်ကြီး ခြေထောက်
တန်းရာင် သက်နိုးစေများမှ၊ အေးဆွင် လှိုင်ပျံ သူ့အေးတော့
သည်။

ဖူတိုက်စစ်ထဲမှ ခေးခြေထိစင်၊ စလုံးအ ယုတ်စွယ်ထုန်း၊
လျက်။

မိုးလွန်းစွာ

စီးရင်အေး

ကံကြီးစွမ်းရဲ စုတိယအဖွဲ့ကို ရင်ဆိုင်...

သုခက ပြောရင်း အုပ်စိုးအေး သေး ဝေးခြေခံစားရုံကို ရင်ဆိုင်ရမိသည်။

စီးရင်၏ အကျိုးအစစ်အတူငှာမှ ဝင်းခနဲ ကရောင်စန်းတစ်ခု ထွန်းလာပြီ။ အစွန်ဆုံးမှ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါး သွေးရောင် တိုက်ခိုက် ဖြစ်ပေသည်။

ထူး၏ ခံ့ဖျားချိတ်အစည်း၊ ဘုန်းတော်ကြီး အားလုံးကို ပြန် ပြီး အည်ထုတ်ပေးပေး၏။

ဘုန်းတော်ကြီးများအစည်း လျှင်မြန်သွားသေး တိုက်ကုန် များ ကို တစ်ဆင့်ပြီး ဖခင်ဆင့် ထုတ်သုံးနေ၏။

အစ်ကြိမ်တူငှာ...

ဘုန်းတော်ကြီး ခြေခံပေါ်စီ ဝေးလွန်ခြင်း ခြေခံပေါ် ကို စီးရင်အ အစီနေရာသို့ ရွှေ့လျားစွာ အစောင့် လုပ်စစ်စိုက် နိုင်၏။

ထိုစဉ်မှစလင်...

လျှင်မြန်လှစေရာ ဘုန်းတော်ကြီးများ၏ ဝေးသုံးချက်အ စီးရင်၏ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခု ထိမှန်သွားပေသည်။

စွမ်းရဲနှင့် ဖန်စွာပါ များနာပျက်သွားသည်။
စီးရင်

ထူထိုက် ပြိုင်ကူ အော်ဆိုဆုံးမကြသည်။
ထူထိုက်၏ အော်သံ မဆုံးသေးမီ။

ဘုန်းတော်ကြီး ခြေခံပေါ်စီ စွမ်းရဲ၏ အား လုံး မြောက်တစ်သွေးကြပြီး ခြေခံပေါ်သို့ ပြန်အညွှန် ထွန်း ကြပေသည်။

စီးရင်မှစ စွမ်းရဲအနီးသို့ ကျွေးလှခြင်း ဖြစ်သည်။

'အစ်ခေအေး-ဘာမှမဖြစ်ဘူးနော်'
စွမ်းရဲက စိုးရိမ်တကြီး ဝေးသုံးခြင်း ဖြစ်သည်။
ဖန်စွာအလှည်း စိုးရိမ်တကြီးဖြင့် ကြိုညှိနေမိသည်။

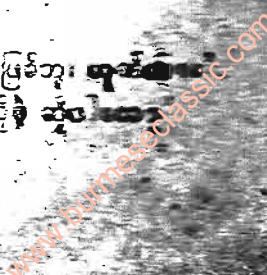
ဆူလေး လှစေစွာ ပြုံး၍...
'ကျွန်မ တစ်ခုမဖြစ်ပါဘူးရှင်'
စွမ်းရဲ၏ ခမ်းသာသွေးသည်။

'ဖန်စွာ၏ ထူးမအေး စေသချာကြည့်ပြီ...'
'ဝေးသုံးအစစ်က ခင်ဗျားကို ထိုသွေးအယ် ဝေလှယ်အေး'
ထွန်းတော်မြင့်ထို၏အယ်

ထူး၏ ခေါင်းညိတ်၍...
'တုတ်ကဲ့၊ ဝေးသုံးအစစ်က ကျွန်မကို ထိုသွေးပါအယ်'

ဖန်စွာ၏ မျှော်ခံပိုင်၍...
'ဝေးသုံးအစစ်ထိတစ်ခုစာအင် နှာမှ မဖြစ်ဘူး ထူး၏အေး'

'တုတ်ကဲ့၊ ကျွန်မ ကုသိုလ်ကံ အစောင့်ပိုင်ခွင့် သုံးစွဲတာ'
'ဒါ...ဒါဟာ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား'

ပန်စု၊ အင်္ဂါပြည့်နေ့ နေ့လယ်ခင်းမှာ ရေခဲကုတ်ချက်ပြု
ပြစ်သည်။

စီးရင်အ

အစ်ကို ပန်စု၊ ကျွန်ုပ် အစ်ကိုအစ်မချစ်အစ်မ
ဇောဝါ

ဟိုအုန်းကြီးတွေမှာ ဘယ်လိုဟော့ကုတ်တွေ ရှိလဲအစ်
ကိုအုန်း၊ ခေါင်းခေါင်းရယ်...

ဟင်္သာရယ်... မအုတ်ဘူး

ခါဆိုရင် ကျွန်ုပ် ခုနစ်တစ်ကြိမ် ထပ်ခမ်းချင်အစ်မ
ပန်စု၊ အ ချစ်လို့ ပြုံးရယ်သွားအေး...

မလုပ်နဲ့ ပြစ်ဘူး

ကလေး မပြစ်ပေမလို့၊ ခုတိုရတေးကုတ်ကို ခြည့်ပြီ၊ နား
နည်းအမ်းမရွာသင့်ဘူးအေး။

မပြစ်ပါဘူး၊ အေးအစ်မက သုံးညဆန်တိုက် ချည်းပေး
ရှေးတွေမှာ ချောက်ကုတ်ဆိုတာ ကျွန်ုပ်အစ်မပြောရဲအစ်မ

ခါပြင် သိရအောင် အယ်စီလုပ်မလို့

ခန်းကြီးထဲ များအေးပေါ့မယ်

ကန်ကုတ် အယ်စီပေါင်အေးမှာလို့

ဒီကုန်းအော်ကြီးကွေ့ထဲမှာ ကန်ကုတ်ပေါ်အေး ဆေး
ထယ်

ခါပြင် ဟိုအုပ်စုထဲမှာတော့ ရှိနေမှာအေး

ပန်စု၊ အ ခေါင်းညိတ်ဆိုတာလို့

ခါပြင်နိတ်တယ်၊ ဒါပေးမလို့ အချစ်အစ်မချစ်ကိုတော့
ခင်ဗျား တွေးမိမလား၊ မယ်ဘူး
မပြောပါဘူး

ကတယ်တန်းသိုင်းလေးတွေ ဆုံးရှုံးသွားမှ အန်ကော
နဲ့ပြောပုံပဲအေး

ခါဆို အုတ်တို့ ခန်းမကြိုက်များအေးပေါ့ လှယ်ကုတ်
ပေး၊ အောင်ပြီအေး ကျွန်ုပ်တို့ခမ်းကြည့်ရအောင် ဆိုတာ

ပန်စု၊ အ အောင်အန်အထေးပြင်

ခါဆို အစ်မအေးနဲ့ စုမ်းရဲအေး ခန်းထဲ အရင်ခင်နှင့် ကျွန်
အော် ဆူတို့ကို များအေးပေါ့မယ်

ရှင်အစ်မအေးအစ်မလို့ အန္တရာယ်များပေါ်တယ်၊ ကျွန်ုပ်
များအေးပေါ့မယ်

ပန်စု၊ အ စီးရင်အစ်ကိုယ်လုံးလို့ အစ်မကို ခြည့်ဆိုပါပြီ။
ခင်ဗျား ဘာမှမပြစ်ဘူးဆိုအေးမယ်၊ ဖယ်ရာအေးရအေး

အယ်ဆီအေး ကျွန်ုပ်အော်သီအယ်

စီးရင်အ ခေါင်းကြိတ်ဆိုအစ်မလို့

ကျွန်ုပ် ဂရုတစိုက်အေးအေးအေးအေး အန်ပေါ်ဘဲရှင်၊ ဒါ
အေးမယ် သိပ်မပြင်လှပေဘူး

ပန်စု၊ အ

အကျိုးမရှိဘဲ မစုန်စမ်းချင်ပါနဲ့၊ ကျွန်ုပ်အော်ပဲ များအေး
မယ်

အေးအစ်မ၊ စီးရင်အ ခုနစ်တစ်ကြိမ် ထပ်ခမ်းချင်အစ်မ

လှိုင်းရေ၏အင်မဲ့...
စုမ်းရဲတိုင်းအား စားကြီးထဲသို့ ဘေးလုံးဝင်လွှားကြ
ထေ့သည့်။

အပြင်မှားစေရ-
ပန်စွာစာစိလေးတည်းလေး ချွန်အသည့်၊ ဖေဖတ်စေ၊
အောင်ကျစ်ပါအောင်ဆုတ်ကိုင်၍ အညွှန်ပုစိန်ရောသည်။

ဖို့

ဘုန်းတော်ကြီးခြေဖော်ပါသည့် ခံစားမှုများကို သေငံပြင်
ဖို့ဖို့ကြသည်။

ထိုနောက်-
ရှေ့သို့ အင်္ဂလိပ်မျိုးစွင်းတစ်လေးကြသည်။
ထိုအခါ

ဖန်စွာက တပြည့်ပြည့် နောက်ဆုတ်သည်။
ဘုန်းတော်ကြီးခြေဖော်ပါစေလို့တည်း၊ စာစိအနံ့တည်း
ရှေ့တစ်လေးကြသည်။

ဤသို့ပြင်
ဖန်စွာမှာ ခန်းမကြီးထဲ ပြန်ရောက်လွှားစေသည်။
ဘုန်းတော်ကြီးများအမှု အဖန်အလုံးဆဲပင်။

လို့သော်-

ဇူတိုသည့် ခန်းမကြီးအဝင်သို့ ရောက်သေးအခါတွင်မူ
ဘုန်းတော်ကြီးများအ တုန့်ခန့် ရပ်သွားစေသည်။

စီးရင်က ဖန်စွာနှင့်အင်၍ င်အသံတိုးတိုးပြင်-
'အစ်ကိုဖန်စွာ-တန်ကေအထက်တွ် အယ်ဖိုလုပ်ပြီ၊ အပိန်
ပေးနေတယ် စသိဘူး၊ ကျွန်ခံ ခုတ်ကံ၊ ကြည့်နေတာအောင်
ထူးမှမခံဘူး။

ဖန်စွာက
အင်း...လူတစ်စုမှာ စွဲလူတစ်စုကဖော်ပါနေတုန်း၊ ခုန်
ဇွယ်က အခိန်ဝေလေ့ရှိတယ်'

ခါဖြင့် မိဘုန်းကြီးခြေဖော်ပါမှားရာ -
'အပိုင်ပြောလို မရဘူးပြစ်ခန့်တယ်'
ထိုစဉ်မှစင်

အဝါရောင်ဝတ် ဘုန်းတော်ကြီးခြေဖော်ပါ၊ ရောက်စွာ
ပြန်သည်။

သို့သော်-
ဇူတိုသည့် ရှေ့သို့အင်သွားကြခြင်းမရှိဘဲ အပြင်ဘက်မှစင်
ခိုင်ရဲ၍ ပိတ်ဆို့ထားစေသည်။

စီးရင်က များစွာအင်ကုတ်သွားပြီ...
ဇူတိုပုံစံအ ကျွန်မတို့ အပြင်မကုတ်နိုင်အောင်ထားတာ
အစဉ်ပဲ

ဖန်စုရား

'သည့်လိုက် ဖြစ်နိုင်စေ'။

စီးရင်အ-

ကျွန်တို့ ခမဲ့အဘိုင်၊ ဆို ဂိုဏ်းပိတ်ခံ့နုရို အတေး မပြု

ဘူး

ဖန်စုရား

'စာ... နည်းအေးက စိတ်ပူနေတာလဲ'

စီးရင်အ-

'စိတ်ပူနေတာပေါ့ရှင်၊ ကန်ကေထ ကျွန်မတို့ကို ပိတ်လှောင်

ပြီး ခုကုမေးရင် အယ်လိုလုပ်မလဲ

ထိုစကားကို ကြားရင် မရဘဲ အေး

ဖန်စုရားသည် တစ်စုံတစ်ရာကို သတိပြုစွာ အေး ထိတ်စရာ

တန်လုပ်အား အလေးစားမူသည်

'ဒီလိုလုပ်ရင်အေး ခုကုမ'

စီးရင်အ-

'ဘယ်လိုလုပ်ရင်လဲ'

မြို့လူမျိုး တွေးတဲ့အတိုင်း ကြားရင်အေး အောင်းလှောင်

အောင် အပြင်ဆင်၊ လုပ်အောင်အေးနဲ့ သွေးစွင်ခြင်အေး

ခုနေ အခန်းထဲလျှောက် ချစ်ခင် ကျွန်မ၏ ထို ထွက်ပေး

မရှိဘူး

ကူ စကားမဆုံးမီ စီးရင်က

'ဒါဆို ဒီကတ္တဝါတွေကို စာထဲထိုးစာထဲထည့်စေလဲ'

ဖန်စုရား မည်သို့ အပြောပေးနေသေးမည်ကို မြင်သွားစေ

မည်။

စီးရင်အ တနည်းလေးနည်းနဲ့ ဆိုက်ပြီး

'လေခြင်ထောင်တွေ အုပ်ထားလုပ်မိနစ်

ဖန်စုရား

'အဆိုပဲအောင်တွေကို နည်းနည်းလေး လွတ်မေးစာမိဘူး

အောင်ပိုင်မျှားစွာ လွတ်လေးလိုက်မှ

ထိုမျှပြောနေစဉ်မှာပင်

မှတ်တရက်

ဖန်စုရား မျှော်လင့်အစုံ ဝိုင်းရအံ့ ပြု၊ ကျွန်မသွေးစားသည်။

သု၏နတ်မုလည်း

'ဟေ့ မိမိ အေးအေးကြို'

ဟု အထိတ်တနာနဲ့ အေးအေးပြောလိုက်လေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

ဆုတောင်းခါးတွင် တိရစ္ဆာန်အရေခွံများကို ဝတ်ထားပြီး
ကိုယ်အဆင်မပြေကို စောင့်ရှောက်ပေးရန် ဝမ်းသာလှစွာ...
စီးရင်ဆင် မျက်မှောင်ကုပ်၍

အစ်ကိုဖန်စူး၊ ခန်းမတံခါး၊ ပိတ်ထားလိုက်သော သုံး
ထောင့်ကို အရင် ကျွန်ုပ်တို့က မယ်၊
ဆုတောင်း အဆိပ်ပိုးတို့ကို ဆုတောင်း မြည်းခိုင်းပေးမယ်

ဆုမက ဆိုသို့ပြောပြီး ခုန့်တိုက်သွားသည်။
ဖန်စူးက

ခင်ဗျား၊ တစ်ယောက်တည်း မသွားနဲ့ ကျွန်တော်
ဇွဲကံတိုက်မယ်
အဆိပ်ပိုးအေးနှင့် ခင်ဆိုင်လျှင် နှစ်ယောက်ပါ များသေးသည်။
ဇွဲကြောင့် စီးရင်ဆင်

ဒါမှာ အစ်ကိုဖန်စူး၊ ခန်းမတံခါးမဟုတ် ရန်တူတော့
ရန်ဆိုင်ဖို့ ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက်အနက် အနည်းဆုံး တစ်
ယောက်တော့ ကျန်မဖြစ်မယ်
ဖန်စူးက

အဲဒီ ကျွန်ရစ်ခဲ့ရယ်လို့လည်းကောင်း၊ အစ်မထေးပဲ ပြန်ဆင့်ထား
မလား

ထိုစဉ်မှ စတင်...
ဘုန်းတော်ကြီးများ၊ ခိုင်းရေးကြံသော နေရာသို့ ပြန်လှမ်း
သွားပြီး ဂရုတစိုက်စွာ ကြိုဆိုသည်။
ထို့ ခန်းမတံခါး...

ကြွေကုမ္ပဏီမှ တိရစ္ဆာန်

ဖန်စူးက ပြောရာသို့ အေးလုံး၊ ချားခနဲလှည့်ကြည့်မိမိကြွေ
သည်။

မိမိက

ခင်ဆိုင်ရင်ဖမ်းလျှားချပြီး ဖိနပ်စေတီ ပြေးထွက်ကြွေအား
ရေသုံးထေးမိလို့ ဂရုတစိုက်ကြည့်မိသည်။

ထောက်ခံရန်အစောဆုံး မိန့်မိမိက အေးလုံးက ပြန်သည်။

အစ်မထေးပဲ ဘူးတောင်းကြိုများကို လှိုင်ဆောင်ထား
သည်။

ထိုအခါ အေးလုံးက အဆိပ်ပိုးအေးနှင့် များ ရှိနေ
မှ သေချာလှသည်။

ထိုလူသုံးယောက်သည် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ခေါ်ခေါ်
ခေါ်ခေါ် နှစ်ဦးချင်းကြည့်ကြသည်။

မြို့လူမျိုးများ၏ မျက်နှာများ အလွန်တည်ကြည်၍ နေ၏။

အဆီပိရိုင်းက ဓာတ္တရားများကို လွတ်စေပြီးသည့် နေ့ခင်း
ထိုင်သိမ်းရန် မလွယ်ကူတော့ သည် ဆိုသည်ကို အည်း၊ အတို
က သိထားကြဟန်တူသည်။

စီးရင်၏ မျက်နှာ သိသိသာသာ အဆီထန်နေ၏။

ထူးစဉ်...

စွမ်းရဲက ပန်ချောင်းသို့ တိုးလာပြီ။

အစ်မအေးကတော့ ခေပီပုနေပြီကွာ တို့အရင်ဆုံး သွေးရွှင်
လိမ့်ကြာရအောင်

ပန်ချောင်း ခေါင်းညှိကံလီ၏သည်။

ထုတ်ဖမ်း တိုက်ပွဲများအရမယ်ဆို ချင်မိ တွန့်ထော်ထိုပဲ
ရှေ့က အရင်ဆု အသေခံကြိုတားစေပါ။

အတိုနှစ်ယောက် ဆို သို့ပြောနေစဉ် မခပင် -

အလင်း ရောင်ထစ်ချစ် ဝင်းခနဲအသိပြီ။ အပြင်သို့ လှတစ်
ယောက် ထွက်ရန် ခနဲထစ်သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရကား
သည်။

ထိုအခါ စီးရင်နှင့် ဖြစ်သည်။

ရာမသည် ခေပီပုပင်ရပ် သိင်္ကြံကွက် အစားချစ်ခြင်း
ကြောင့် အဆင်မပြေပျား ဝင်းအစစ်အစား ခြင်းဖြစ်သည်။

အုမ၏ လှုပ်ရှားမှုမှ လျှပ်စီးလက်စွဲကို သိ မြန်ဆန်လှ
ပေသည်။

ပြိုခနဲ ပြက်ခနဲ ဆယ်စွမ်းတော့ အထောင်များနှင့်အတူ
ဆူ၏ ခေပီပုပင်ကံ ကံတွင် ခေါင်းသုံးဆုံးမှာ လွှင့်ဝင်ထွက်
ထွေးပေးသည်။

မြို့လူမျိုးများ၏ ဦးခေါင်းများ ဝင် ဖြစ်နေသည်။

သို့သော်...

ရာမသည် မြို့လူမျိုးများ၏ ဦးခေါင်းကို ဖြတ်ခွင့်ရအောင်
အည်း၊ ရွတ်ဟန်တူ ဘုန်းတော်ကြီးမြေကြီးပေးစွဲ၏ ခေပီပုပင်
ချမ်းသာ သူမအေး၊ လျှင်မြန်စွာအုပ်စိုက်သွားပြီး လျှပ်စစ်ဖြတ်
ခုတ်ချလိုက်တော့ သည်။

စီးရင်အနုဖြင့် ဆိုခေါ်ချစ်ကို ပယ်ရှားရန် လိုပေပြန်နိုင်
တော့ပါ။

အစဉ်

ရပ်မိ၏

ရာမသည်နှင့်အတူ လူနှစ်ယောက်က ရော့ကွန်ဆေးပြီး ခေပီပု
ပင်ထဲသို့ ခေပီပုပင်ချားအေးထဲသို့ နှစ်ယောက်တော် ချစ်
စိုက်ကြပေးတော့သည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်မှာ ပန်ချောင်းနှင့် စွမ်းရဲပင်ဖြစ်သည်။
ရှမ်းရွာ သွေးယေး မြင်ကွင်းနှင့်အတူ အပြိုင်အတူ
ညွှန်သို့ ခြေလှမ်းခဲ့ပါ။

၃၃၀ မိုးချော်စွာ

သို့သော်

အေးလို့၊ ငြိမ်သက်ရွှင်ဆင်သွားသော အခါတွင်မူ...
ကြေကွဲပျက်စီးမှုတို့ကို အနိစ္စရုံကို မြင်တွေ့လိုစိတ်ရသေး
အေးသည်။

ကြေကွဲပျက်စီးမှု ရက်စက်စွာပြင်းထန်လှသော တိုက်ပွဲပင် ဖြစ်
အေးသည်။

စွမ်းရည် သွေးအိုင်ထဲ၌ လှည့်နေပြီ ဖြစ်သည်။
ဘုန်းတော်ကြီးများ၏ ခေးတွန်ချားကြောင့် စွမ်းရည် နှီး
ခမ်းငါးစာစံခြင်း ခရီးခဏခဏ။

ခေးတစ်လင်္စာသည် လူ၏ရင်ဝမှ ချော့အထိ ထုတ်ချင်း
တော်စွာထွက်၍ နေ၏။

လူသည် သေဆုံးနေပြီ ဖြစ်နေသည်။
ပန်စူကန်ဆေးခန်းမှ မြင်းထန်သောခက်ရာဖြင့် လူ့
သို့မိန့်ဆေး။

ဆူ့ကိုယ်မှူးသည် ခေးသုံးချက်ထိဆေးသည်။
ခက်ရာသည် အာသင်တန်ဆူ့ကိုယ်နှင့် နီးလှသည်။
ဆူ့၏ လက်တစ်ဖက်မှူးသည် ပြတ်လျှော့ဆည်း။

အနိစ္စရင်ဝတ် ဘုန်းတော်ကြီးခြောက်ပါးအနက် သုံးပါး
မှ ဖွဲ့စည်းပြီ။

ကျွန်သုံးစါးအုန်းအိ-နှစ်ပါးအစကပ်သုသာန်သည်။
ဓုကံရာပြင်းထန်လှသည်။

လူနားတော်ကြီး၊ ခြောက်စါးအုန်းအိ-အိမ်သားလွင်
အခဏင်းအတိုင်၊ ဖျော်ရစ်သည်။

တိုက်ဘုန်းတော်ကြီးများလည်း ငြိမ်သက်စွာ ရပ်လှသွားသေး
သည်။

ဤတိုက်ပွဲအား

ပြင်းထန်ရက်စက်လွန်းလှသဖြင့် နှစ်ဖက်စလုံး အထိန်းတန်
စော့မူသည်။

အဆိပ်ရှိသည့် ဆတ္တဝါများကို ထည့်ထားသော သေတ္တာ
သုံးလုံးအားတစ်ခု ပိတ်လျှောက်ရန်အား

စီးက နိုင်ရာမှ ထွက်သည်။
ပစ္စည်းအားလုံးမှာ ပြုစုပေးရန် ပြစ်နေသည်။
ယခု အစ်ခန်းသုံးကဲ့ လျှပ်စစ်ပြုတ် အကဲခတ်သို့မီသည်။
ပြုစုပေး၏။

ဖန်ခွက် ခွတ်တရက်၊ ပုစွန်၊ ခန်းကြိုးတင်၊ ခန်းသို့
သို့ ပြန်ပို့ပေးအပ်သည်။
မိမိအား ဝင်ရောက်အယ်တင်ကြသည့် ဗုဒ္ဓများအနက် စုမ်းရဲ
ဗုဒ္ဓ သေပြီဖြစ်သည်။

ဖန်စုမ်းမှ အသက်ခွင်နေသေးသည်။
မေသသေးသူကို အယ်တင်ခြင်းဖြင့် မျှော်ဆင့်စေ၍ ရှိနေစေ
အေးသည်။

စီးရင်အနားသို့ ရွမ်ချန်နှင့် ဝမ်ပင်၊ တ အမြန်သုံး ချောက်
အားပြုသည်။

စီးရင်က နှစ်အယ်ထိလုံးအား ကြည့်၍...
ကျန်မတို့ အစ်တို့ဖန်စုမ်းကို ပြုစုကြပေပြစ်မယ်။
အဘို့ ကျကြည့်ပါမယ်။
ထိုအသံနှင့်အတူ နက္ခတ်ကြီးသုံးအေးအိမ် အနားသို့
ရောက်လာကြောင်းသည်။

နက္ခတ်ကြီးသုံးအေးအိမ်သည် ဖန်စုမ်း၏ ခက်ရာများကို စစ်
ဆေးကြည့်ရှုနေစဉ်-
ဝမ်ပင်၊ ဝမ် စီးရင်ဘတ်လှည့်၍-
'အစ်မ၊ အေးအေး ခက်ရာပြင်းအေး။'

စီးရင်က ခေါင်းခေါ်အိမ်၊ နှစ်ပြီ...
ကျွန်းအေးအေး နှစ်အေးအေးကြွ ပြောစကား ခေါ်အေးအေး
တို့ကြီးစုမ်းရဲတော့ အသံသုံးရှုးပြီ။ အစ်မ၊ အစ်မ၊ အေးအေး
ပြီးတို့ အဝတ်နတ်ကို ကြိုကြီးစုမ်းရဲတို့ အသံအေးအေးအေးအေး
တော့ ဗုဒ္ဓအ အဝတ်နတ်အေးအေးကြီး ပြီး နှစ်အိမ်အိမ်အိမ်အိမ်
တို့၊ ခင်ခင်လို့ အနုလို့
အေးအေး စကားကိုဝန် ထုံးအေးအေးပြောနိုင်သ် အသံအေး
တိမ်ဝိသွေးသည်။

ရွမ်ချန် အ ဘတ်ကြိုက်၍...
လူဆိုးကြီးအေးအေးအေးအေး တစ်အေးအေးအေးအေး အေး
သွေးပြီ။ အစ်ယေးအိမ် အေးအေးအေးအေးအေးအေးအေးအေးအေး
အိမ်အေး အေးအေးအေးအေး ကျန်စကားတို့ အစ်အေးအေးအေးအေး
ဟု ယတ်ပြတ် ပြောချလိုက်သည်။

ဝမ်ပင်အေးသည်။ အေးအေးအေးအေးအေးအေး...
ကိုကြီးစုမ်းရဲ အေးအေးအေး အေးအေးအေးအေးအေး အိမ်အေးအေး
အိမ်အေးအေးအေးအေး

လှည့်၊ ထူမိတ်၊ လှည့်စစ်မိတ်တို့သည် သံဃော စဉ် မရှိ
တု ပြောဆိုဘတ်ကြသည်။

အမှန်တော့

တက္ကတစ်တွေ သံဃာ့စဉ်ရှိလော့ပြီဆိုလျှင် ထိုသူအဖွဲ့ကို
အသက်စေးတတ်ကြသည်။

အသက်စေးပြီ၊ ချစ်ဘတ်ကြသည်။

အခုလည်း ဤအတိုင်းပင်။

ရွှမ်ချွန်နှင့် ငမံမင်တို့အဖွဲ့ သွားကြားဆပ်ခန်း ဟန်ပြင်နေ
ကြလေပြီ။

စီးရင်က

'အစ်ကို ငမံမင်ထို အဖွဲ့နဲ့ သွားဖို့ ခြေစသည်ပါဘူး။'

ရွှမ်ချွန်အကြံပြုခဲ့ပါ...

'ကျွန်တော့်တို့အဖွဲ့ ကိုကြီးစွမ်းရဲရဲ အဖွဲ့ပေးပေးပါ။ သေချာ
အထိ အဖွဲ့ပေးအဖြစ် ပေးစေတိုသွားဖို့ပေါ့။'

စီးရင်က 'ခေါင်းစားချစ်ညီတို့ပြီ...'

'ငါ့ထိုငါ့ထိုအဖွဲ့ ခံစားချက်ကို ကျွန်မသိပါတယ်၊ ကိုကြီး
စွမ်းရဲအဖွဲ့ကို အစ်ကိုတို့ခမ်းနည်းသဖွဲ့၊ ကျွန်မလဲ အသည့်
စေတမပါပဲ။'

'ခွါမျှသည့် နှိတ်နံ့ကြီး၊ ဆယ်နှစ်ပါးကို ဆွေတိုင်ရုံနဲ့
ကိုစုံတု ပြီးပေးပါ။'

'မှန်တော့ပြောရရင် ထူတိုတစ်တွေဟာ သူ့ အဖို့နဲ့ပဲနေ
ရတဲ့ သူ့အဖွဲ့ပဲမဟုတ်ဘူး။ အနိုင်ခံရလို့သာ ခုဆိုလုပ်ဖို့ဆိုကြ
တာပဲ။'

ရွှမ်ချွန်၏...

'အစ်မအစ်မ ပြောတဲ့အတိုင်း မှန်ပါကတည်း ခေါင်းစား
ထိုကြီးစွမ်းရဲကို ကိုယ်ထိလဲ အရောက်သတ်တာ အဖို့အဖွဲ့အဖွဲ့
အဖွဲ့ပဲမဟုတ်ဘူးနဲ့၊ ကျွန်မအဖွဲ့က ခုလိုလုပ်နိုင်တာ။'

သူတို့သည် စီးရင်နှင့် ရောထိုင်သည့်အထိ အဖွဲ့အဖွဲ့အဖွဲ့
စွမ်းရဲအဖွဲ့အဖွဲ့အဖွဲ့ဖြင့် သူမ၏စာအုပ်ကို တစ်ခုစီ
လက်နဲ့ခံကြသည်။

ယခုမှ မူ...

သူတို့နှစ်ယောက်လုံး ခေါင်းမာနေကြလေပြီ။

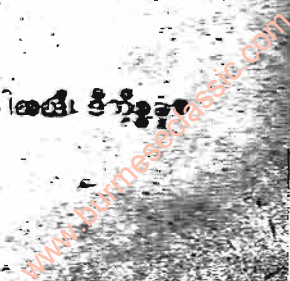
စီးရင်က စက်ပြင်အခန်းချစ် အသာရဖို့ဆိုပြီ။

'အမှန်တော့ ရန်ငြိုးပွဲတစ်ခုအဖို့ ပိုပြီး ရန်ငြိုးရန်စေ
ဖျော့တိပျက်တတ်ဖို့က အခွင့်အလမ်းပါကတည်း။'

ဤအတိုင်း...

ငွေငါးထောင် ရောင်းဖို့အဖွဲ့ပြီ...

'အမှန်တော့ အစ်မအစ်မ ပြောတာမှန်ပါကတည်း ဒီကိစ္စနဲ့
သူတို့မှာ အပြစ်မရှိပါဘူး။'

အေးကပြီ၊ အခုတိုက်ပဲမာ၊ ဘုန်းတော်ကြီး ရွှေခန်း
အနက် ဝါးပေါ်၊ ပျံ့လှန်ထော်မှသွားပြီဆိုတော့ စွမ်းရဲအောင်
တာ့ထောင့်ကြီးနပ်ဝါးအယ်

ရွှေချန်အေး၊ ခပ်ပင်ပင်၊ ငြိမ်စေတီသွားကြည့်သည်။

ဒေဝီဒေဝီ...
စီးရင်၏ ဖျော်ငင်ဖျော်မှုကြောင့် သူတို့ အစစ်အလျှော့လိုက်

ဆေးသည်။
စီးရင်အေး အလွန်ကို အဆွေအမတ်ကြည့်မိမိပြုံး...

အရေးကြီးဆုံးအထောင့်မှာ ဟိုအဆုံးပဲအထောင့်အထွေထွေ
ဆုံးတော် ဝေတ္တကံ ဖျော်ဆီမိမိဖို့ဖို့

ဒေဝီဒေဝီ...
ခါးတုတ်ပျက်ဆီးဖို့ တွန့်ခဲအော်အော်ခေါ်ကြားရမယ်

ရှင်အေး ဘယ်အိပ်ပျက်ဆီးမော့လို့
ဒေဝီဒေဝီ...
သေတ္တာတို့ မီးရှို့ ဖြစ်မယ်

စီးရင်အေး...
အ... ခန်းမကြီးထဲ ထူသွားပြီမှ မီးရှို့ရင် အန္တရာယ်

မျှမထယ်၊ မှီတော့ ဘယ်မှာရှိ ရင်ခံအောင်မမတ်
ရွှေချန်အေး...
အ... ဟွေချန်ဖို့ ဖုတ်အစစ်က လှုပ်လှုပ်ဟိုဟိုအေး၊ ဝေ

စီးရင်အေး...
အ... ဟွေချန်ဖို့ ဖုတ်အစစ်က လှုပ်လှုပ်ဟိုဟိုအေး၊ ဝေ

စီးရင်အေး...
အ... ဟွေချန်ဖို့ ဖုတ်အစစ်က လှုပ်လှုပ်ဟိုဟိုအေး၊ ဝေ

စီးရင်အေး...
အ... ဟွေချန်ဖို့ ဖုတ်အစစ်က လှုပ်လှုပ်ဟိုဟိုအေး၊ ဝေ

စီးရင်အေး...
ခါးတုတ်ပျက်ဆီးဖို့ တွန့်ခဲအော်အော်ခေါ်ကြားရမယ်

ရှင်အေး ဘယ်အိပ်ပျက်ဆီးမော့လို့
ဒေဝီဒေဝီ...
သေတ္တာတို့ မီးရှို့ ဖြစ်မယ်

စီးရင်အေး...
အ... ဟွေချန်ဖို့ ဖုတ်အစစ်က လှုပ်လှုပ်ဟိုဟိုအေး၊ ဝေ

စီးရင်အေး...
အ... ဟွေချန်ဖို့ ဖုတ်အစစ်က လှုပ်လှုပ်ဟိုဟိုအေး၊ ဝေ

စီးရင်အေး...
အ... ဟွေချန်ဖို့ ဖုတ်အစစ်က လှုပ်လှုပ်ဟိုဟိုအေး၊ ဝေ

စီးရင်အေး...
အ... ဟွေချန်ဖို့ ဖုတ်အစစ်က လှုပ်လှုပ်ဟိုဟိုအေး၊ ဝေ

စီးရင်အေး...
အ... ဟွေချန်ဖို့ ဖုတ်အစစ်က လှုပ်လှုပ်ဟိုဟိုအေး၊ ဝေ

စီးရင်အေး...
အ... ဟွေချန်ဖို့ ဖုတ်အစစ်က လှုပ်လှုပ်ဟိုဟိုအေး၊ ဝေ

စီးရင်အေး...
အ... ဟွေချန်ဖို့ ဖုတ်အစစ်က လှုပ်လှုပ်ဟိုဟိုအေး၊ ဝေ

စီးရင်အေး...
အ... ဟွေချန်ဖို့ ဖုတ်အစစ်က လှုပ်လှုပ်ဟိုဟိုအေး၊ ဝေ

စီးရင်အေး...
အ... ဟွေချန်ဖို့ ဖုတ်အစစ်က လှုပ်လှုပ်ဟိုဟိုအေး၊ ဝေ

စီးရင်အေး...
အ... ဟွေချန်ဖို့ ဖုတ်အစစ်က လှုပ်လှုပ်ဟိုဟိုအေး၊ ဝေ

စီးရင်အေး...
အ... ဟွေချန်ဖို့ ဖုတ်အစစ်က လှုပ်လှုပ်ဟိုဟိုအေး၊ ဝေ

၃၃၈ ခိုးထွက်စွဲ

'ဒီငယ်က အတွင်းအား တော်တော်အောင်ပေးဖယ်၊ ဒါကြောင့် ဆူမသန့်ဘူး'

စီးရင်က

'စုံအင်္ဂါ အတွင်းအား အောင်ပေးဖယ်၊ ပြီးတော့ အာဘတ် ရဲ့ တုသုမုလဲ အောင်လို့ ဖြစ်မှာပေါ့'

စေ့ချိန်က...

'အာဘတ်က ဆေးကုတတ်ပါဘူး၊ ဒါတွေမထွေ သိုင်းလေး အမေ နှစ်ပေါင်းမျှခါစွာ ကျင်လည် နေခဲ့ရစေမိမိ အစဉ် အကြိမ် ပဟုသုတတွေ ရှိနေတာကြောင့်ပါ။ ဒါပေးဖယ်...'

'ဒါတွေထဲ အားဖြစ်မလို့ အာဘတ်'

'ဒါပေးဖယ် ဖွဲ့ဖွဲ့ အာဘတ်ရှင်ချင်ပဲ မရဘူး'

'အို...ကမဖြစ်လို့ရဲ့'

'ဒါတွေ အာဘတ် မသိဘူး၊ အာဘတ်ဆင်းဆင်းအာဘတ် လို့ ခေါ်လို့ လိုက်တိုင်သွားပြီ၊ အာဘတ်ဆင်းဆင်းကယ်'

ထိုခဏအားလုံး ခဏအားလုံး နှစ်နှစ်ညီညီအောင် စီးရင်ကနေအိမ်ထဲ ဘေးမှ ခဏအားလုံး အခန်းထဲမှ ထွက်လွှားအောင် အစဉ် ချည်း

နားဖြည့်တာအား၊ သနားတာအား

ခဏပေါ်တွင် ဖန်စူအ ငြိမ်အမိစူး ဖြစ်လျှင်နေအံ့ စည်း၊

စီးရင် ရောနှောသွားသေးအခါ ဖန်စူအ မျစ်လို၊ မြိတ်အား စည်း၊

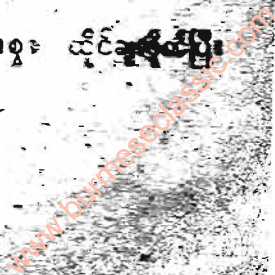
အမှန်အတိုင်း...

ထူးက အိပ်ပျော်ပါ

စီးရင်က ခုအောင်ပေးဖယ် ပြည်ညွှင်းစူး ဆိုင်ချစ်ဖို့ပြီး လျှင်...

'အစ်ကို ဖန်စူ၊'

ထူးက မျစ်လို၊ ဖွင့်မကြည့်ပါ

မိုးမား ခုတ်တောကြိမ် ခေါ် ယုတ်ထီး
အင်းကို ဖန်စူး

ထိုအခါ ကျား

ဆူဆူ ချစ်လိုက် ကံဆား ဖွင့်ဆိုင်ကြီး-
ကျဲကြီး စွမ်းရဲဟာ ဝတ္ထုရိုရို ယေပဲ ဝင်ဆွေးနိုင်ခဲ့တယ်
ခေတ် ကျွန်တော်ကျတော့ မသေဘူးဟု
စီးရင်ဆ

ခါးက ကျွန်မကို ဝင်ဆီယံထဲ ပြန်ပေးစေခဲ့ရင်၊ အမှန်
တော့ အစ်ကိုဖန်စူးရဲ့ ကိုယ်ထဲ စီးကျတော့ သွေးစိတ်တိုင်း
ဟာ ကျွန်မကြောင့် ဆွတ်ပဲပဲ

သူက နှုတ်ခမ်းကို အစ်ချစ်ကိုက်ဆိုတိုပြီ-

ဖိစီး သွေးစေ့စား ခမ်းသွေးဆောင် ခေါ်ကျွေးတော့
ဆွတ် စိတ်သိပ်နဲ့ တယ်ကျား

စီးရင်ဆ သက်ပြင်ကို မသီးလှစွာ ချပြီ-

ဗီမူး အစ်ကို ဖန်စူး ရှင်မခေလသား သိအေး
ဆူဆူ ဆူဆူ မျက်လုံးလှည့်၍ ကြည့်ချိမိပြီ-

အားပြစ်ရဲ့ လဲလျှာ

ကျွန်မရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကြောင့်ပေါ့

သူက နားစွင့်မနေတော့

စီးရင်ဆ ပြတ်သားသေးပေမယ့် ပေးသံဖြင့်-

ကျွန်မ ရှင်တို့ အဖော်ဆပ်မယ်

ရှုတ်တရက် ကြ ၁ ရိုက်ရသေး တောအကြ င် ဖန်စူးတို့ကြ
ဗူးမီးဝယ်ပြီး

ဆူဆူ မှုန်နှုန်းမှ လည်း အစ်ခက်မျှ ပြီးယောဝင် သမ်းသွား
တည်း

ဇီသို့သော်

ဆူဆူ မှုန်နှုန်းမှ ချက်ချင်း ညှိုးကျသွားတော့
ထုစာ စီရင်တား ဝှုန်နှုန်း ကြီးကြီး...

'ကျွန်တော် အစ်ခမ်းမေးမယ်၊ ခင်ဗျား ကျွန်တော် ကို နား
မညီစားတာ၊ ဆနားတားအား

စီးရင်ဆ ခေါင်းကို အညှောတိအိမ်ချိတ်ပြီး...

'ဟင်္တင်... အစ်ခမ်း ခေတုတ်ဘူး၊ ရှင်ကို ကျွန်မ အစ်ဆပ်
ချင်တာပဲ၊ ဖက်ထပ်ချင်လို့

ဖန်စူးက အခင်းတို့ ရိုသေစွာ ခေါ်ဝေးစေခဲ့ပြီ

'ဗီမူး ခင်ဗျား စိတ်ကုန်ယူပြီ၊ ခေတုတ်ဟာ အားပြော
မနေနဲ့ဘူး၊ ကျွန်တော် ဆို တွက်တည်း ခင်ဗျားရဲ့ ရှေးငါး

အစိုးနဲ့ ခေတုတ်ဘူး ခါကို ဆင်လားအေးအေးခင် သိအယ်
စီးရင်ဆ ခေါင်းခါးပြီ

'အခဲပြစ်ပြစ်... အစ်ကိုဖန်စူး၊ ကျွန်မ ဆုံးဖြတ်ပြီပြီ၊ ရှင်
ကို ကျွန်မ အစ်ဆပ်မယ်

ကျွန်မတော်ဟာ အစ်ဆပ်မက် ရှိတော့ တဲ့ တဲ့ အဆပ်
သေးလို့

၄၄၂ မိုးတောင်စု

‘ဟို...ဒါတွေ မပြောပါနဲ့ရှင်၊ ဒါတော့ ကျွန်မကြောင့်ဖြစ်
ရတာပါ’

ပန်စူက မုတ်လုံးကို မိုတ်ထပ်လိုက်ပြီ။

‘ခင်ဗျား... ကျွန်မထက် ကို ခင်နာတာပဲ။ ဒါမှတော့
ညှဉ်းဆဲနဲ့အားပေးဆဲတာ ကျွန်တော် ခုအချိန်ထိ တွေ့လို့မ
ပေးဘူးဗျား’

‘အဲဒါတွေ တွေ့မနေနဲ့တော့၊ ခုချိန်ထဲပြီ၊ ကျွန်မဟာ
ခွင့်ရှိ အိမ်ရှင်မထောင်၊ တစ်ယောက်ဆီဆိုတာ မှတ်တမ်းပေး
ထုတ်လား’

‘စီ၊ ရင်ထဲ ပြောပြီ၊ ပန်စူ၏ ရင်ခွင်၌ လူ၏မျက်နှာကိုဆင်
ထားလိမ့်မည်။’

အိမ်ရှင်မထောင်၊ လူယောစကားကြောင့် ပန်စူ၏ဆေး
စာ နှစ်ခြိုက်စွာ ပြုလုပ်ပြီ၊ မုတ်လုံးအဖုံကို မိုတ်ထပ်လိုက်
သည်။

‘လူ၏ ရင်ထဲမှ မှု... နှေးထွေးစွာ ခံစားနေရစွာပေးသည်။’

‘တစ်ခဏကြာမှ...’

‘စီ၊ ရင်ထဲ ပန်စူအဖုံ မှ အဆေးအဆေး ခွေးထွက်အေးအေး
အပြင်သို့ လှမ်းထွက်လာနေသည်။’

အဆိပ်အေးအင်များ နှိမ်နင်းခြင်း။

ခန်းမကြီး၏ အပြင်ဘက်တွင်မူ တစ်ဖန်နှင့်တစ်ဖန် ရန်
စေ့စွာစေ့ကြည့်သည်။

အဆိပ်မိုးများရှိသည်။ သေတ္တာကို စေ့စပ်ကြပ်နေကြသော
ငွေ့နှစ်ပါးတို့အခါးထို့ တိုးထပ်သွားပြီ၊ စီ၊ ရင်ထဲ-

‘အဟ... သူတို့ဘက်ထဲ ငြိမ်သက်နေတန်းပဲလား’

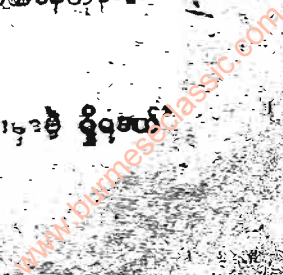
ငွေ့နှစ်ပါးက...

‘ဗုတ်တယ်... ခုချိန်ထိအေးမှ ငြိမ်သက်နေတန်းပဲ’

စီ၊ ရင်ထဲ

‘အင်အေးအင်ကွေ့ဟာ ဒီအနီးအနားမှ ခွဲ ခွဲရမယ်’

ငွေ့နှစ်ပါးက

‘အနံ့ကုန် လှူဆောင်ထင်စရာအနံ့ ဘယ်ထိုမှ ခွဲခြား

အင်... ကျွန်ုပ်တို့၏... သည်... ငြိမ်းနေမယ်လို့ ကျွန်ုပ်

ဟိုသို့ ပြောနေခဲ့မှအောင်...

ရန်သူများဘက်မှ လူ့အစွမ်းစစ်ဆွဲမှုသည်ကို စိတ္တ

အနီးသို့ ရောက်သွားလော့အခါ

ဆိုလှပေ တစ်ခြားပဟူတတ် စီးရင်နှင့် ဘိဒ္ဓိပျားသော ပဟူရာ

ဂိုဏ်းမှ ရုတ်တရက်ပျက်စီးပျက်ကြီး ရှစ်ချင်ပင် ပြစ်နေသည့်

ရှစ်ချင်စား စာတို့နှင့်ပတ်သက်၍ အစောပြုဆို၏ပြီ

အစစ်စစ်... ကျွန်ုပ်တို့ကို မှတ်မိလော့

စီးရင်အ တို့ကုသ... သေချာစွာကြည့်ထို၏ပြီ...

ခနပာဦး ရှင်က ရှစ်ချင်အစစ်အစား

ရှစ်ချင်က ဒေ ဝ်ညိုထို၍

‘ဟုတ်စ ဓာတ်ခင်ဗျာ’

ခါဆို ရှင်တို့ပြောချင်သလို ပြောခါ

ကျွန်တော်ကို အစစ်စစ်... ချီးမွမ်းခွင့် ခိုင်းဆိုက်လို့ပါ

‘ခါဆို ပြောခါ’

‘ဟိုသတ္တ သုံးလိုက်စား ဘာတွေရှိလဲ နှစ်ဖေလဲသိပါ

ဆလော့

အဆင်ပျိုးအောင်တော့ အောက်အေး

ရှင်ချင်၏ အေးအက်စွဲဖြင့်

မုန့်ပါသော် အောင်အောင်ဖြင့် တစ်သိန်းကျော်ကျော်

အောင်ရုံတို အဆင်ပျိုးအောင်တော့ပဲ၊ ဘာထွက်သေးပွင့်ပြီ

လွတ်လွတ်ရင်တော့ အန်အေးအောင်တော့ ကျွန်တော်တို့ပါ အေး

လုံး အသိ သေချာပါစား

စီးရင်က ခပ်ပြုံးပြုံးဖြင့်--

ကဲ ဒီတော့ ရှင်တို့တစ်ဝဲ ဘာပြစ်ချင်သလဲပြောခါ

တိုစိခိုက်အောက် အကုသပထမပြီ အဆင်ပျိုးအောင်တော့

အင်ရှင်ကြပီ ပြောချင်ပါတယ်

စီးရင်က မျက်ခွံဝင်၏ပြီ...

‘အုပ်ချုပ်ရေးပျက်ကြီး ဆို၏အစော သည်သတ္တ... အောက်

ထူးထူးချင်တတ်စေ၊ အောက်အေး

အက်မပါထင်ဗျာ

စီးရင်က ခေါင်းညိုလိုက်သည်

‘အောင်ပြီလော့’

ရှစ်ချင်က ခပ်တိုးတိုးဖြင့်

‘ခါဆို ထူတို့ အခုမိ ရောထိထစကြလိမ့်မယ်’

ဘယ်ဘုတော့လဲ

ရှင်ချင်က ပြုံး၍

‘ခါတော့ ရောထိထအခါမှ ကြည့်ခါ’

၃၄၆ မီးတောက်

တစ်ယောက်တည်းပြောပြ၊ ခြေမှ မီးကြွကြွ၊ ဖြင့်လှမ်းလှမ်းလှမ်း
တော့သည်။

ရှမ်းချစ်အဖေ၊ ရင်ဘဲနားသို့အပ်အာပြီ၊
အစ်မတွေ၊ ကံသည့်လှမ်းမသိဘဲ ရမ်းပြေးနေတယ်

မီးရင်က အစ်လှိုချင်းပြောဆိုသည်။
အမှန်စော့ စုစု ထန်ကော့ပဲ

ရှမ်းချစ် မျက်လုံးပြုံး၊ သွေးသည်။

ထန်ကော့ ဇုတ်သွေး၊ အန်ကော့ဆိုရင် ဘာလို့လွတ်ဆို
ရတမာစီ

သိပ္ပာနောင်တဲကျသွေးပြီ၊ ကျွန်မလို ခုမှရိပ်မိတယ်၊ အင်၊
ကျွန်မတို့ လျှိုဝံ့ချစ်အဖေတို့ စုသိမသွေး၊ အာ ဆံ့အောင်၊
မာစီ

ထိုစဉ်

ထူးဆန်းအောင် လေချန်သံတစ်ချစ် ထုတ်ပေါ်အပြီ၊
အဝါရောင်ဖတ်တုန်းထော်ကြို၊ ခြေကပ်၊ စလုံးအချစ်
ချင်၊ လှည့်လှမ်းသွေးတော့သည်။

မဟာရာဂီ၏နှင့် အသုဒေဝီ (၈) ၃၄၇

မက်ဆွမရှိတဆွန်ခစ်သေး အနီရောင်ဝတ် တုန်းထော်ကြို၊
မာဝါ နားဆီမှ တစ်ဖိုက်သွေး၊ အဆည်း

ထို နေ့အော်တင်မူ
အိပ်ပတ်လည်ကို ဝိုင်းခြေအားသော နေ့သုဗျားအယ်၊ တစ်
ဖြည်းဖြည်း ဆုတ်သွေးကြအေးပြီ

ရှုတ်တရား
မီးရင်က စိတ်ကူးတစ်ခု ဝေါ်လှအပြီ၊
တော့အောင်စာ ဆိုသံ၊ ပြန်ပြန်ယူထားမိမိ

အစစ်အကပ်ပိုင်မှအပင်
စိန်ကြီးသုံးလုံးအ ဆီးသုံးပုံ၊ ကို၊ ဆယ်စူးကြသည်။
မီးရင်က အဆိုင်ပိုးများ ရှိနေသေး သေတ္တာအား အစ်

ညိုညှန်၍

‘အဲဒါတွေကို ပျန်းပြီ၊ မီးရှို့ ခို့မိ’

သို့သော်

လွှဲမတ ချစ်ချင်၊ တန်စားလိုစီသည်။
‘ခဏနေကြည့်၊ ထန်ကော့အောင် ပြန်သွေးပုံ တော့မိရင်
အကြောင်းရှိမယ်၊ ဒါတွေကို မီးရှို့ လှဲ အစ်ချိုအမော် လွတ်
လွှဲပြီ၊ အန္တရာယ်အခင်အသေးတယ်’

သို့သော်

အမြန်လျှောက်သွေး၊ ကြပြီဖြစ်စေ အိန်ကြီးသုံးလုံးကိုမှ
အပပြောဆိုမိသည် စော့များကို ကြွေးစော့စော့

ကဆိပ်သတ္တဝါများ၊ တည့်တည့် နေထွားသုံးလုံးတို့
ဆေးကုသမှုများ၊ အစားအသောက်များသည်။

၎င်းတို့သည်-

မိုးခြစ်ပြီး နေထွားများကို ရှိ၊ မရှိ၊ လေးတို့သည်။
မိုးတောင်ကြီးများ၊ ဝန်းရံ ဝန်းရံ အတောင်များအား
သည်။

မိုးတောင်များထဲမှ တစ်ဝိုက် အောက်ခြည်သံများကိုသည်။
ကြီးမားကြသည်။

ဘဝတို့မှ များစွာမှ အဝီဝီ အောက်ခြည်သံများကိုသည်။
ကြီးမားကြသည်။

ဆေးကုသမှုများအား စီးလှ ထွန်းလှသည်။

ထိုကြောင့်

မိုးတောင်လျှင်အောင်ခြင်း၊ တွဲတွဲနီကုန်အေးသည်။

ထိုအခါ

တစ်ဖက်မှ ခုခန့်ရည်အေး အဆိပ်ခြင်အောင်များနှင့် ဆူး
ဆန်းသည်သတ္တဝါရှိအသေ ထင်အောင်များအား အလှအဆင်
ထုတ်အကြွေးစားသည်။

စိန်ကြို သုံးလုံးတို့မှ လျှင် မြန်စွာဖြင့် မိမိတို့၏ အကျိုးများ
တို့ ချွတ်ပြီး အုပ်ချုပ်စွာသည်။

ထိုအခါ

မိုးတောင်ထဲမှ ထွက်လာသော အဆိပ်အောင်များကို
အကျိုးဖြင့် အုပ်ချုပ်အေးအေးသည်။

စီးရင်အံ့သည်။ ဆူးဆန်း၊ မှားနည်းအေးသော ဝမ်းကို
ဖြေသာ အနိတ်မှ တိုင်ထွက်စေသည်။

ဆူးဆန်း ရှေးအခါအားလုံးအတိုင်း အကျိုးချွတ်ပြီး ကိုင်ထား
ဆူးကိုင်အား၍ ထစ်ချို ထေးသော ခါးခြေညှိခေါင်းများကိုဖြေပြီး
တိုင်ထွက်ကြသည်။

မိုးတောင်စာအုပ် ပြင်းဆန်လှစွာလှသည်။

ထိုကြောင့်-

လွတ်သုဏ်းအေးသာ သတ္တဝါအောင်များ၏ ဦးရေဝေးထွက်
မေးကုသပါ။

အဆိပ်အောင်အား လွတ်ထုတ်လျှင် လျှင် ဝမ်းဝင်၊ ခွန်များ၊
ငွေ့ဝင်၊ တို့အ မိုးတောင်ထဲပြန်ကျအောင် အဝတ်နှင့် ရိုစီချ
လိုက်ကြသည်။

ဤသို့ဖြင့်

အဆိပ်ရှိ သတ္တဝါများအားလုံးမှ မိုးတောင်ထဲကျပြီး
ဆေးကုသအေးသည်။

ငင်မစ်

၄၅၈ မိုးကုန်းည

အချို့သော ကိစ္စရပ်များသည် ပြေငြိမ်းရာတွင် အဆင်မပြေ
ရှိသော်လည်း နည်းစနစ်ကျအောင် လုပ်ဆောင်စေတိ၏။
အလွယ်တကူ ပြေငြိမ်းစေ ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ဖြစ်စေ
သည်။

အထွတ်ချစ်

သေတ္တာသုံးလုံးအတွင်းမှ အဆိပ်ရောင်များသာ သူတို့
ထွက်လာခဲ့ကြောင်း လူ့စွဲများ၏ အသက်အရွယ်
အတိုင်း မပျက်စီးရေ။

ယခုမှစမည်

စီးရင်ကိုလူစုသည် ထိုအခေါ်အဝေါ်အား ဖျော်လှမ်းနိုင်ခဲ့
ကြပြီ ဖြစ်စေအံ့အားရပါ။

'အဖေလား၊ အနားယူကြပါစေခွ'
စီးရင်၏ အားလုံးကို အမိန့်ပေးဆိုဆိုအေးသည်။
ရွှစ်ချွန်၏

'အစ်မအေးအေးနဲ့ အဖေအဖေ'
စီးရင်၏

'ဟော့ဂရိုက်၊ အဆင်မပြေ အချိန်မရွေး ဖျော်လှမ်းနိုင်လား၊
အဖေနှင့် ကျွန်တော်အဖေအဖေတို့နှင့် ထူးခြားစွာ
အဖေ ဝန်းကျင်ကို အစီအစဉ်ပေးကြည့်ဖို့ဆိုပါ။

'ချင်တောင် ခံယူရန်တို့ကို မြင်ပါအဖေ'

ရွှစ်ချွန်၏ သူတို့အဖေအဖေဖြစ်

'သုခ၊ အဖေအဖေအဖေ'

စီးရင်၏ အခါအညီအညီဖြစ်သည်။

ထိုနေ့မှစ

ရွှစ်ချွန်၏ ထွက်ခွာအေးသည်။

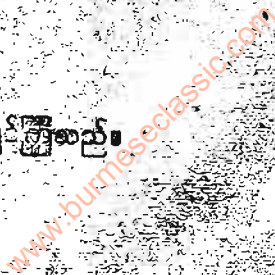
စီးရင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့အဖေအဖေသည် အဖေ၏ ခန်းမထဲ၌
အဖေအဖေအဖေ အကြောင်းအရာသည်။

အထွတ်ချစ် ပင်ပန်းနေကြပြီဖြစ်သည်။

ထိုနေ့ကြောင့်

အထွတ်ချစ်ဖြစ်ဖြစ် အိပ်စက်အနားယူချင်ကြပါသည်။

ကြောင့်

၂ ပိုးရွာရ

ဟေ့ဟေ့ဟေ့ (၈) ၉၅၃

ရွှေချင်း ပြန်ရောက်လာသည်။

အမှတ်အတိုင်း ချင်ချင်အောင် စီလျှင်ပါ ဖွဲ့ဖွဲ့ပါလား။

သည်။

စီးရင်က ချင်ချင်အောင် လွှမ်း၍...

'ကဆင်သင် ပြန်ပြန်လား။'

ချင်ချင်က...

'နောက်တစ်ရက်ဆို ပြီးပါပြီ'

'နောက်ပြန် ဆက်ဆက်ပြန်စေချင်တယ်၊ အစ်ကိုချင်...'

ကြည့်နေပါ။

ချင်ချင်က ခါးကိုင်အောင် ဦးညှစ်ဖို့ပြန်ပြန်...

'ကျွန်တော် အခုပဲ လူ့အဖွဲ့အစည်းတွေမှာ ချင်ချင်အောင် လှမ်းခွင့်ယူခွင့်ရပါမယ်'

ချင်ချင်က လှမ်းခွင့်ယူခွင့်ရပါမည်။

စီးရင်က စီလျှင်ကလေးလှည့်၍...

'ခါတိုင်းဖို့စီ အောင်သင်တော်အဖွဲ့ကို ကုန်ကပ်ပါ။'

ကြီးဝယ်ပေါ်ရင် အချစ်ပေးပါ။

စီလျှင်က ခေါင်းညှစ်ပြန်ပြီး ထွက်သွားအောင်...

ရွှေချင်းက စီးရင်အပါးသို့ တိုးကပ်အားပြန်ပြန်...

'ချင်ချင်နဲ့ စီလျှင်ကို အစ်မအေး၊ ဘာအေးဝန်အဖွဲ့...

အားအေးမိမိအင်'

စီးရင်က...

'ကျွန်တို့ရဲ့ရင် အနံ့စားရဲ့တို့ကို ရန်သူအဖွဲ့...

အထူးအထူး ဝေဖော်ဖို့အောင် စီမံ နေအောင်ပါ'

ရွှေချင်းက...

'စားလို့ ပေးဖတ်ခွင့်ပေးပါ။'

'ထုတ်ဆယ်၊ အားအေးအောင်ပြန်၊ ဇွတ်ဆန်ထဲအောင်...'

ခွဲစားတို့၊ ဖွဲ့ဖွဲ့ဆီ၊ ဝန်များပါ။'

ရွှေချင်းက ဆက်ဆက်လှမ်းသည်။

စီးရင်ကဆက်၍

'ဝါပေးပေး ခုတော့ ပေးဖတ်ခွင့်ပေးအောင်မှ မြှုပ်နှံခွင့်ပေး...

ပါ။'

'အားပြန်လို့မိဖို့ပဲ'

'ကျွန်တို့က ကြည့်ချစ်အ ပိုပြီး နိုင်ပြန်အောင် ဖြစ်ပါ'

စီးရင်က အောင်အောင်ဖြည့်ဖို့ ဖို့ ဖို့ ဆည်း

'က...ရှင် အစ်မအေးအဖွဲ့အစည်းအဖွဲ့အစည်း... နောက်...

တို့အဖွဲ့အစည်း နှစ်ရက်အဖွဲ့အစည်းအဖွဲ့အစည်း... အဖွဲ့အစည်း...

ထုထွက်ဖို့၊ ထုထွက်ဖို့'

ထုထွက်

ဓမ္မသီလ၊ သီလ၊ သောဓန၊ ဓမ္မဓာန၊

နောင်တွင် ပြုပြန်စေ...

အေးအကြို၊ အင်အား၊ အင်အား၊ အင်အား၊ အင်အား

အစ်ကိုခင်လုံး၊ အစ်ကိုခင်လုံး၊ အစ်ကိုခင်လုံး၊ အစ်ကိုခင်လုံး၊ အစ်ကိုခင်လုံး

စုစုပေါင်း၊ နိုင်ငံခြား၊ နိုင်ငံခြား၊ နိုင်ငံခြား၊ နိုင်ငံခြား၊ နိုင်ငံခြား

တင်... နိုင်ငံခြား၊ အင်အား၊ အင်အား၊ အင်အား၊ အင်အား

သို့သော်

မည် နှစ်စဉ် အသစ် အသစ် ထုတ်ပြန်ပါ။
အင်အား၊ အင်အား၊ အင်အား၊ အင်အား၊ အင်အား

ဆိုစဉ်

ဤအခန်းလေးကို အောင်အောင်အောင် အောင်အောင်အောင် အောင်အောင်အောင်
ပြုလုပ်ထားသည်နှင့် အောင်အောင်အောင်အောင်
လှူဒါန်းပြုလုပ်ရန်နှင့် ပန်ချီတို့က တိုက်ခိုက်ရန် ဟန့်တား
ရန်ကြံစည်သည်။

သို့သော်

မိရင်္ဂင်၊ ဟန့်တားရန်ဆိုသည်။

အစ်ကိုပန်ချီအဖွဲ့မှ နောက်ထပ်အဖွဲ့က တိုက်ခိုက်လေ့ရှိစေ
မဟုတ်ဘူး။ အဖွဲ့တို့မှာ နှစ်နှစ်စားစား အင်အားရှိပြီးဖြစ်၏။
သီရိလင်္ကာအစိုးရနှင့် ဆွေးနွေးကြိုတင်
လိုစကားကိုကြားရမှ ပန်ချီက ဆိုလှည့်အောင်အောင်ကို ဆေး
အဖွဲ့မှ ကြည့်မိဖူးဖူးသည်။

ထိုလှည့်အောင်အောင်အောင်အောင် အဖွဲ့အဖွဲ့ အဖွဲ့အဖွဲ့ အဖွဲ့အဖွဲ့
ဖြစ်သည်။

ထိုအခါ အင်အားအင်အားအင်အားအင်အားအင်အား
ကျန်ခဲ့ပြီးဖြစ်ပါ။ သို့သော် မဟာရာဇ်ဂီတနှင့်
ဆရာတော်က ပန်ချီအဖွဲ့ကို

၃၃၆ မိုးအောက်

ပန်ချီက စကားမပြောတော့ပါ၊
ထိုနေ့မှာ

သစ်ပြန်ကန်တိုက်ဝင် နှစ်မဆက်ခဏာ ဘဲ
ကြွေကြီးနှင့် ထွက်ခွာသွားစေတော့သည်။

လုံမလေး၊ ထူးထူးထူးထူးပန်ချီမထွက်ကား၊
ထံခေါင်းလေးခင်းအဘိုးအို၏ မေးစုံစုံသည်။

စီးရင်က ခေါင်းညှိတ်ပြီ၊
'ဗျာတ်ဝါထယ်'

ထံခေါင်းလေးခင်းအဘိုးအို၏
လူတစ် ဟောရာဂိုဏ်းရဲ့ နှစ်ပည့်ကြီးလူသတ်ဆေး၊ ခြေဖမ်း
နောက်ထဲထဲ တစ်ဖော့ခဲပဲ၊ ခုတယ် နယ်
'အခု ထူးထူး ဂျွန်တိုရဲ့စိတ်ဆွေ ပြစ်နေပါပြီ'

စီးရင်က စကားဆက်ဆိုက်သည်။
'နီးက ဘာမှ ဝန်ဆောင်မှုကို ဂျွန်ထော်တို့ သွယ်ဖိုင်ဆိုင်
ဆင့်မယ်ဟင်'

သစ်ပြန်ကန်က
'ဆေးမိနေတဲ့လူတွေအတွက်တော့ မပြောပဲပါတယ်'
စီးရင်က ဟိုဟိုဒီဒီတစ်ချက်ကြည့်ပြီး...
'အခုအခု...အထဲခင်းပြောကြရတော့မင်'
ထိုနေ့မှာ

ဧည့်သည်သည် အထဲသို့ လှမ်းဝင်လိုက်ကြသည်။
ပြီ၊ နေ့မှာ...
စီးရင်က သစ်ပြန်ကန်ကို ကြည့်လိုက်ပြီး...
'အဘကို ဧည့်သည်များက ထုတ်ဆောင်တဲ့ ဧည့်သည်များပြု
တာဟင်'

သစ်ပြန်ကန်က...
'အင်၊ လုံမလေး၊ ဆီထဲ တစ်ခဲနဲ့ရခြင်း အဘတို့လွှဲ
တာမိကွဲ။

'ပြောရဦးမယ်၊ နှစ်တစ်လျှောက်လုံး တိုက် ဖျိုဝှစ်ကူညီ
တဲ့လူတွေနဲ့ ဧည့်သည်တယ်၊ ဒါဟာ အံ့ဩစရာပဲ'
စီးရင်က မဆွဲကြပါ၊
ဖျိုဝှစ်ကူညီပေး လူများသည် ဖန်စုမ်းလူများ ပြစ်
သည်တို့ သိစားပြီ၊ ပြစ်ပေးကြောင့်ဖြစ်သည်။

ထိုကြောင့်...
ဧည့်သည် ခေါင်းထစ်ချစ်ညှိတ်ဆိုက်ပြီး...
'အခု ပြောပေးပါဟင်နော်'

၃၅၀ ဒိုးရင်ဆာ

သင်ပြန်အစ်က ခေါင်းညှိတ်လိုက်ပြီ...
 ဒါအသံပဲသေကို ပေးပေးခဲ့ရတဲ့တုန်းအတော့ ခြေ
 ဆေးတွေခွဲကျာပေ ကြယ်၊
 ဒါပေမယ့် အဘကို ဓားရှည်ချုပ်နှောင်ထားပြီတဲ့ အခါ
 မှာ တဘက် ပေးပစ်နည်းကို တွေ့ခဲ့ပါပြီ
 စိုးရင်ဆာ
 ဒါအခါ အားလုံးအတွက် ကံဆောင်းတဲ့အချက်ပဲ၊ ဒါဒါ
 ခြေဆေးအသံပြီ၊ တယ်ဆိုပြန်ရောမလို့တွင်
 အန္တရာယ်မရှိပါဘူး၊ ချစ်ချင်အစီအစဉ်သိအားအခါပဲ
 စိုးရင်ဆာ ထပ်မံပြောပြချီ
 ဆေးပြုစေ အဘ၊ ဒါဆို ကျွန်တို့ ဆေးကိုသေ
 မေးစားတော့
 သင်ပြန်အစ်က ဆေးခွဲထုပ်ထုပ်ယူအိမ်ပြီ
 ခရီး-ဆေးအတော့ နှစ်ထုပ်တည်းပေါ့ပဲ၊ ဒါပေမယ့်အစွမ်း
 သတ္တိအတော့ သိကြီးတယ်၊
 ဒါပေမယ့် အုတ်တို့တွေ ဆေးထုပ်ပြန်အောင်မို့ ကြိုးစား
 ပြန်မယ်
 စိုးရင်ဆာ ခေါင်းညှိတ်ချီ...
 ကျွန်မကြိုးစားမယ် အဘ
 မို့ နှစ်ထုပ်ထုပ်...
 စိုးရင်ဆာ အားလုံးကို ဓားဝန်များ၊ အသိသိ၊ ခွဲခွဲခွဲ
 လိုက်မေးတော့တည်း

ကလိပ်ပြော

ရိုးဆောင်းဆင်အစ်ခိုလို၊ မောင်ငယ်နေ၏
 ချစ်အမျိုးမေတော့ပြစ်ဝေး အန္တရာယ်ရှိတဲ့အိမ် အပြင်အိမ်
 တွင် မီးရောင်များ ထိခိုက်နေ၏
 ဘင်းကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့်-
 ရဟိတအဘိုး၊ မို့ ရန်သူများ၊ နေထိုင်ဆိပ် ဝင်ရောက်
 ခံထိခိုက်ကြရသေးသော်လည်း လုံးဝ ဆုတ်ခွာခြင်းမရှိသေး
 ထည်မှာ ထင်ရှားနေ၏
 အချိန် မည်မျှကြီးသွားတည်သေး၊
 အင်းခေစင်နေစေခ ဝမ်းပင်၊ ရှေးထို လူရိပ်ထန်ခ သူ့အလို
 အာရပ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရအေသည်
 ဝမ်းပင်လေ ထုပ်တစ်ပြုန် အောင်ပြင်လိုက်သည်
 သို့သော်...

ချစ်ချင်သော ပြန်သည်ထံ မိသားစုလိုက်သည်။

အကြောင်းမှာ...

ရပ်အားဆူမှ ရန်သူတို့၊ စီးရင်ဖြစ်နေသော အကြောင်းပင်

ဖြစ်သည်။

ဝမ်းဝင်၊ အံ့အား၊ စင်ဆူအား ဆည်း။

'အစ်မငယ်၊ ကယ်အချိန်ထွက်သွားစာလို့'

စီးရင်အ ခေါင်းခါပြလိုက်ပြီ။...

'ခရစ်မို့ပြီ၊ ဆက်စေခင်ခါ၊ အချစ်အေးစားနဲ့ ခန်းဝတ်'

ပြန်ဆိုတဲ့ခါ'

ဝမ်းဝင်၊ အ မျက်နှာပင်ကုပ်၍ -

'အစ်မငယ်၊ အပြင်ကို ကယ်လိုလုပ်ဆုတ်သွားအားလို့'

စီးရင်အ ခေါင်းခါနှင့်အောင်၊ ဟူလှည့်သဘောပြင် အဆီ

အပြုလိုက်သည်။

ထို နားထိ...

အခန်းထဲသို့ လှမ်းဝင်သွားတော့ သည်။

စီးရင်သည် အဆီပြန်အဆီ၏အနားသို့ ရောက်သောအခါ ထိုင်ချနေထိုင်ပြီ။

'အဘဆေးခန်းပြုဖို့ အချိန်ကလေးအကြောင်းမလဲတင်'

သစ်ပြန်အဆီအ-

'အကြောင်းဆုံး၊ ဝေးနားရဲ့ပဲ'

စီးရင်အ နှစ်ပြန်အဆီ၏မျက်နှာကို ကပ်ချက်ကြည့်၍ -

'အတိုတစ်စေ့၍ သော့အိမ်ရှေ့တွင် ထဲ ရှာနဲ့ ခေးခပ်

ဆည်းဆိုက်ပြီ။

'ခါဆို နှစ်ပြန် နေမုန်းမထည့်ခင်အောင် ဆေးစွမ်းပြ

လိမ့်မယ် ထင်တယ်'

သစ်ပြန်အဆီအ

'လှိုမအေးလို အစ်မငယ်အကြောင်းပြောအားချင်တယ်ကုန်လို့'

ပြောစေအဘ'

'ဟော့ဂိုက်၊ ထဲထ ခေါင်းဆောင် အစ်ချို၊ ဟာလို့ အဆိပ် ဆေးနည်းကို တီ၊မိ ခေါ်အိမ်ထဲကလေး အစ်ချို ထူထွေ အလေ့ မှာ ဆေးနည်းပြင်အားတယ်'

'အန်ဂျော့ဟာ ကစ်ချို လူအေ့ကို ထူးခြားတဲ့ အဆိပ် အစ မျိုး အပ်ခတ်ကားတယ်လို့ အစာဆိုဆိုတစ်ခုလေး'

'တစ်ဆယ်လို့ ပြောအေးအ အဆိပ်နဲ့ ဆန့်ကျင် နေရင်အေး အဆိပ်မိတဲ့ လူနားဟာ ချစ်ချင်၊ စောဖို့မို့၊ ခါပေးမယ် ဆေး

ဆင်လှူဖို့နဲ့ မသေထဲ လူအေ့ ရှိနေတာအ နားအေ့နဲ့ ရှာ

နဲ့-

၃၆၂ ဦးအောင်ဆန်း

ဒါဟာ အစောင့် အရှောက်ဆန်အား၊ မျှော်ပြင်အား၊
မျှော်ပြင်အား ဒါဝေပယ် လူသားယားအပ် တွေပေးသေး
အယ်

အာရုံစူးစိုက်စွာ တစ်လေးတစ်လေး နေ့ခင်းပြီး ခော
အောင်ဆန်းက နေ့ခင်းအပ်တွေ ဆရာကြီးမို့ ဒါကို အဆင်
အောင် ပြောနေတာ။

အောင်ဆန်းက နေ့ခင်းအပ် ဒါဟာ လူ့ နေ့ခင်းကိုယ်လုံး
အဆင်အတင် ပြုလုပ်ပေးတဲ့ မျှော်ပြင်လွှာပေါ့။ နဂါးအဆင်အ
တင်အပ်တွေ ပြုလုပ်ပေးတဲ့ မျှော်ပြင်လွှာပေါ့။ နေ့ခင်းအပ်
အပ် နေ့ခင်း

ဒါတွေကို အဘယ် နေ့ပြောင်းလွှာပေါ့။ လူတစ်ယောက်မျှသာ
ပြန်လိမ့်မယ် ထင်တာ။

နေ့ခင်းအပ်တွေ ပိုတော့ အဆင်အတင်ကြောင့် လူတွေ
ဦးနှောက်အား အကြိုအကျယ် ထိခိုက်သွားနိုင်အယ်
အင်းအေး... နေ့ခင်းအပ်တွေ အားဖြင့်ပေါ့ ဒါပဲ

စီးရင်အ တစ်စုံတစ်ခုကို ဆက်ခံရခြင်း
နတ်ပန်ကျလို့မ ထွေးခြင်းရင် ဘယ်အကြောင်းလို့ အဆင်
အတင်ပြန်အပ်တာ။

မိသားစု အဆင်အတင် ပြုလုပ်ပေးရတာတွေ အဆင်အတင်
နဲ့ ပြန်သင်ပြပဲ ရှိရမယ်
အဆင်အတင်အား

ဟောရှင်တို့နှင့် အလှူခေတ် (၃) ၃၆၃

ဒါဟာ ရှင်တို့ရာ တွေက အဆင်အတင် သိမ့်ခြင်း အဆင်အ
တင်အပ်အပ်အပ်၊ မရှိမတော့ဘူးအေး
ဒီတစ်ခါ ဘယ်အဆင်အတင်ပေါ့ သုံးမှာလဲဟင်
အဆင်အတင် သုံးမယ်၊ တန် ပျံ ပိုရင် အဆင်အတင်
ကျန်မတို့ လူတွေ ရှုပ်ထွေး
ကံမဲ့ အဆင်အတင် ပြန်လုပ်ပေး နေ့ခင်းအပ်
အဆင်အတင် ပြန်ပေး အဆင်အတင် ပြန်ပေး
ပေါ့

ဆိုနေအဆင်

လှိုက် အဆင်အတင် ကိုယ် ပြန်သင် ဆရာကြီးအဆင်အတင်

၃၆၃

www.burmeseclassic.com

ကိုယ်ခိုထိသံများ၊ အား၊ ကြားစေ ပြင်၊ အန်အေ ဖြစ်နေစေ
အညှိ၊

စီးရင် ကျွန်ုပ်အပ်ထဲသို့ ရော့ဘီအေးအေး ခဲအောင်အေး၊
အူအေး၊ စံညီစွာ စေခင်နေသည်တို့၊ အညွှန်၊
လူအေး၊ မြင်သည်နှင့် ရှေ့ချန်က
'ဖန်ချီးတဖု ထွန်ထွန်ပြီ လှိုင်အေး၊'
စီးရင်အ

'ကျွန်တို့၏ နှစ်စွမ်းပယ်'
ထိုနေ့အိမ်
သက်ပြန်သတ်ကို ကြည့်၍
'အဘုရေ ဆေးတန်ခိုး၊ ပြနေတေးများအေး၊ မသိဘူး၊'

သက်ပြန်သတ်အ
'ကုတ်အယ်၊ အူတို့ မိလား၊ တွဲ အဆိပ်ဆေး၊ တဖု ပြယ်နေပြီ
ဆိုရင်တော့ ဖေးသတမ်းအို၊ ဝေါက်ကွဲပြီ၊ ထိန်း၊ မနိုင်သိမ်း၊ ရေ
ပြစ်ကျန်အေးမှမရှိ'

'ကျွန်တို့ ထွန်ကြည့်ရအောင်၊ နှစ်စွမ်းပယ် အဘုပြော
တွဲ အဆိပ်ဆေး၊ ဆစ်လို့ ယူခဲ့ဖူး၊'
'အဘဆီမှ အဆင့်ပေါ့အိအယ်'
ဤသို့ဖြင့်

စီးရင်တို့လူစုံ ဝင်အပြင်သို့ ရော့ဘီအေးအေး၊

နေ့အိမ်ဆုံးတိုက်ပွဲ

နေ့အိမ်အိမ်နေ နေ့အညှိအောင်မှ—
အခြေအနေက၊ ပြောင်း၊ လှိုင်၊ မှအ ပြောင်း၊ ထို နေ့အညှိတို့
အလှူလိုက်ရအည်၊

ရဲတိုက်အိမ်ပြင်ကန်ထွင် တိုက်ခိုက်သံများ၊ အွယ်လေးပီ
စွာ ပေါ်ထွက်လေးနေသည်၊
တိုက်ပွဲသံ ကြား၊ အညှိနှင့် ရဲတိုက်ထဲမှ ထေအေး၊ လူအိမ်
အူမှ ဖန်ချိပင်ဖြစ်၏၊
အူသည် သွေးကြောနေပြီ၊ အေးအေးအေး တိုက်ချင်စိတ်အညှိ၊
ရှိနေ၏၊

'ညီအေး၊ ရှေး—သေရွာအိမ်နေပြီ၊ အိမ်ထိုင် လို စောင့်နေအေး
ပေ၊

ဖန်ချိအညှိ အင်၊ သို့ ကြောက်စွာ ကြား၊ ကြောက်စိတ်ပြီ၊ လူ
ခနဲ ခနဲအေးအိမ် ထွက်သွားသည်၊

၉၆၆ မိုးဆွေခင်စု

ရောင်စုံ မတ်ဆင်ထားရာ ကမ်းရိုးတန်းအား တဝါးနှစ်
ဘုန်းတော်ကြီး မြတ်စွာပါ၊ နေ ဦးဆောင်လျက်...

အပြုအမူ ဝတ်စားကြံ့မာ ကပ်ကပ် ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်
နေကြသည် မြင်ကွင်းအား တွေ့ဆိုဆိုရ၏။

သစ်ပြန်အဖိအစာ...

ကျွမ်းကျင်မှုနှင့် အထူးအခြေအနေတိုင်းထေရ် ဖြစ်
အားဖြင့်...

စီးရင်ဆာ

အပြုအမူ သိမ်းဆည်းစေရုံက အထူးအထူး
ထိုစဉ်

အားထက်ဆံ့ ထွန်းစေအံ့အစသည်။

အစဉ်အတိုင်း ထိန်းကျင့်ရုံနှင့်ရောင်လှပေအစဉ်ရှစ်အစာစိ
စားအစဉ်ထဲမှ ထိန်းကျင့်ရုံ ရှိနေတယ်

အားထက်ဆံ့ သို့မဟုတ် ကြည့်ဆိုဆိုအစားအစား ဖန်စား ပြန်နေသည်
ကို တွေ့ရအောင်သည်။

စီးရင်ဆာ စိုရိတ်စားဖြင့်...

အစဉ်အတိုင်း ရှင်စက်ဆူတွေ့...

ဖန်စား၏ အညိုညိုစွာဖြင့်
ကျွန်းတော် နေနိုင်ဝါးအားဟယ်၊ ထိန်းကျင့် ရှာဖွေလို သေ
မလွှဲဆံ့အစား စေတနာဖြင့်အစဉ်အတိုင်း

ပိုနုစားသည် မြင်းထန်သောအားဖြင့် ရရှိထားသည့်အစား
အညို၊ လှူဆိုင်ရုံနှင့်အစားဖြင့်ထိုအစားဖြင့်...
စူး ဝပ်အပ်နိုင်အောင်သည်။

စီးရင်ဆာ အထူးအထူးတို့ဖြင့်
အစဉ်အတိုင်း ထိုအစားဖြင့်
ဖန်စား...

ရေတို့ အစဉ်အတိုင်းဖြင့်အစားအစဉ်အတိုင်း စိုရိတ်စားအစား
ကျွန်းတော် အစဉ်အတိုင်းအစဉ်အတိုင်းအစဉ်အတိုင်း
အစဉ်အတိုင်းအစဉ်အတိုင်းအစဉ်အတိုင်းအစဉ်အတိုင်း
သေအောင်...

အစဉ်အတိုင်း ရုပ်လျှင်ရှိကြောင်း လူအစဉ်အတိုင်း တွေ့ဆိုဆို
ရသည်။

၉-၆

တိုက်ခိုက်သည် မြင်းထန်အစား
အပြုအမူအစဉ်အတိုင်း သိမ်းဆည်းစေရုံက ရှစ်အစားအစဉ်အတိုင်း
အထိအရ ပျားဖြူစွာ ခံနေရသည်။
လှိုင်းစက်

အစဉ်အတိုင်း အစဉ်အတိုင်းအစဉ်အတိုင်း
ဖန်စားသည် အထူးအထူးအစဉ်အတိုင်း
စီးရင်ဆာ စူးလှူစားအစဉ်အတိုင်း
က အစဉ်အတိုင်း အစဉ်အတိုင်းအစဉ်အတိုင်း

ပြေးပြီတည့်နှင့် ရှေ့သို့ လှမ်းခန့်ခန့်ထွက်သွားသည်။
 နက္ခတ်ကြီးသုံးလုံး၊ ဝမ်းပင်၊ ရွှေမိချမ်း၊ စိန်ကြီးသုံးလုံး၊
 ငွေဂင်္ဂါ၊ ဓာတ်ပြန်တစ်၊ ရွှေမိုးပမ်းကြီး၊ သံခေါင်း၊ အောင်၊
 ထိုအားလုံး ဆွဲမိနေမိမှ လှိုင်းငါးလုံး၊ ကြွသည်။
 စီးရင်စာ ဝေးကို ဘယ်ညာ အကူမရှိဘူးဟု ဆို၏။
 ဆယ်တိုက် ဝင်တိုက် လိုက်သော် အခါ။
 အဖြူရောင်ဝတ်စုံနှင့် လှ သုံးဦးမှ အတန်းအရန်း၊ လှိုင်း
 သွားစောစောသည်။

တစ်ချိန်တည့်မှစ၍ ဇေချန်၏

တိုက်ကြွ

ထိုအခါအတူ နက္ခတ်ကြီးသုံးလုံးတို့၏အရောင်များမှ
 ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေအောင် ရွှေလှေအားစောစောသည်။
 ထင်းမှ

ကြေးဆီစရာအစောင့်အရှောက် ပိုက်ကုန်ကြီးသိုင်း၊ ရွာအိမ်ပြန်
 စည်။

ပိုက်ကုန်ကြီးသဖွယ် စီးကုန်ချာအည်သွားတိုင်း၊ ရန်စု
 များ အညွှန်အဆုံးများစွာ ထွေးခန့်ဖြစ်လွှားသည်။
 တစ်ခဏအတွင်းပြောင်းလဲသွားသော တိုက်ပွဲအခြေအနေ
 ကြောင့် အဖြူရောင်ဝတ်စုံနှင့် ကိုယ်ရံခက်ချား၊ အာဆယ်အိုင်
 ရှိသော ထန်ကွေ့မှ မျက်လုံးပြူးသွားစေသည်။

ထိုစဉ်မှစ၍

ထိုကိုယ်ရံခက်ချားအား ဆိုးပေးသံပြီး စီးရင်စာ ထွက်
 တစ်ပြုစီ တိုးဝင်အားစေသည်။

ထန်ကွေ့နှင့် မီးရင် မျက်နှာချင်းဆိုင် စော့ကြွယ်ပြီ၊
 ထန်ကွေ့၏ ရှေ့တည့်တည့်သို့ ရောက်နေသော စီးရင်စာ
 ကြည့်ပြီး ရယ်မောလှိုင်းခံသည်။

ဟား ဟား ဟား စည်စား သိပ်ပါကွဲ ဆိုင်းတည့်
 ရှင်လေးဝါးစား
 စီးရင်စာ

ထန်ကွေ့၏ အခြေအနေအထိ လိုက်နာပြုလုပ်ဆဲ အရှင်သိတယ်
 မတူကွဲကွဲ ထန်ကွေ့

ထန်ကွေ့၏ မသိသည်ပုံဖြင့်
 'ပြောမိ၊ ဝါကြီး၊ သယ်လို့ အခြေအနေမျိုးလို့'
 စီးရင်စာ

'ဒီမှ ရှင်ရဲ့ မဟာရုဂိုက်ဆိုတဲ့ ဒုတိယအပိုအစည်းအစ
 အမှန်တကူးရဲ့အဆင်အရှင်အားတို့မှာ ပျောက်သွားစေရမယ်
 အဲဒါ ရှင်သိလား'
 ထန်ကွေ့

'ခင်ဗျားအခြေအကြီးပါနဲ့၊ ရွှေပိတောက်သို့ နိုင်စရာ
 အခြေအနေရှိနေသေးသော်လည်း သိလား'
 'ထင်ပါဘူး၊ ရှင်ရှင်၊ မှားသေချာတယ်'
 ထိုစဉ်

၉၄၀ မိုးတျော်စွာ

စွာရှုရှာဆွင်စွာ တော်အစစ်ချီကံသားအသံများ၊ ကုန်ဆေး
လေအည်း

ထိုအခါအားရာသို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ
အပြုအောင်ထင်လှူ၏ ရင်ဝသို့ ဖန်ချီ၏အားအ ဆုတီး
ချင်း ပေးအိမ်ဝင်နေသည်ကို ရွှေထိုက်ရသည်။

သို့သော်

ဖန်ချီ၏အညှိမျိုးအညှိ၊ အပြုအောင်ထင်လှူ၏မိန်းမ
ဝင်အား နှစ်ယောက်စလုံး ပြိုင်တူလှူအားပေးရမည်။

ထိုပြင်တွင်းကိုကြည့်ရင်းစီးရင်၏မျက်နှာအစစ်ရလျှင် နိရဲအား
ရောစုသည်။

အရမ္မာ အ ကျိတ်လိုက်ပြီး

ထန်ကျော ရှင်စသရဇယံ အချိန် နီးထင်ပြီ

ထန်ကျော၏ ဇနီးသံတိုးတိုးပြင်

စီးရင် မင်း၊ အကျစ်ပေးပေးလား၊ ခေါ်ဆို စင်၊ ရောကျပ်
ရော နေ့မျှန်းဝတည့်မီ သိုင်းရောအကြီးအစစ်လုံးကို စီးမိုးရ
မိမိမယ်

စီးရင်၏

မေးသေးသော်၊ ရှင်အား ကြိုစင် ပြိုကွဲပျက်စီး ရှေးအစ
ဝယ်

ထန်ကျော့ အညှိကြည့်စွာပြင်

ဝတူကုဂိုက်နှင့် အကုစေမီ (၈) ၉၇၈

ကျွန်ုပ်မှာ ဒီလူတွေကလွဲပြီ၊ နေအိမ်ထပ် ခရီးအားအား
ထင်ဒါကား

စီးရင်၏

ဒီမေး ဝတူကုဂိုက်ထဲထဲ ထွန်ရက်က ရှင်လူတွေအားအား
သည်မရိတ်လူတွေအားအိပ် အဆိပ်ပေးပြုလုပ်ကုန်ပြီ သိအား
ထန်ကျော့၏ အေးအစစ်စွာပြင်

နိရဲအားအားအား သူ့အားအေးကံသားအားအိပ် အဟိတ် လူ၏
အားကြီးလုံးဆီဘူး

စီးရင်၏ အားပြုစေပေးပါ

အခြေအနေကို အကဲခတ်လိုက်မိသောမိတ်ကွေ့၏ ပြော
ပြောဆိုဆိုဖြင့် ညှစ်ထက်ထိုမြှေးမော်လိုက်သည်။

ထိုအခါ

လူ၏သတ်ထဲမှစားက လူ၏ခဲနဲပြစ်ဘူးပြီ၊ စီးရင်၏ရင်
သို့ ထိုးသွင်းဖို့လိုအပ်သည်။

သို့သော်

စီးရင်က အလိုလိုသင်ရှောင်ပေးကြိုက်သည်။
ထန်ကျော့၏ ဆက်တိုက် တိုက်ခိုက်ဖို့လိုအပ်သည်။

စီးရင်၊ ကျွန်ုပ်သည်လွန်းလှိုအား စာနဲကျောက် ထင်သို့
အစိတ်ကို တိုက်ခိုက် ဖိတ်သည့်နှင့် စီးရင်အပို အကျပ်အကျပ်ဖြင့်
ပြု ပြစ်အစစ်အစာသည်။

ဝမ်းဝင်းနှင့် ရွှေမိချွန်းသည် စီးရင်အဆူ၏ ခိတ်ချောဘဲ ဖြစ်
နေသည်။

အိုဆော်

ဗုတိုမှူးသည် အဖြူရောင်ဝတ်ချုံနှင့် လှပျော့၏ ဓားစာ
ထွင်းတို ခင်မတိုးနိုင်ဘဲဖြစ်နေသည်။

ရွှေမိချွန်း၏

'အစ်ကို့ဖမ်းဝင်း၊ အစ်မမေ့ကို ဝင်အယ်ရအောင်'။

ဝမ်းဝင်း၏

'ကျုပ်တို့ကိုယ်တိုင် ဒီခေတ်စဉ်က မဆွတ်နိုင်အောင် ဖြစ်
နေတာက ခေတ်မယ်'

'ဒါကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ပူးပေါင်းပြီး တိုက်ခိုက်လိုက်ကြရ
တောင်'

'ခေတ်ပြေ'

ဝမ်းဝင်း၏ ပြောပြသည်နှင့် အသက်ကို ပြင်းပြင်းရှုပြီး
နေမိသည့် ခြေလှမ်းဝါးလှမ်းခန့် ဆုတ်တိုက်သည်။

ဗုတို အဆီနတ်ပန်းဝတ်စားနေသည်။

ရွှေမိချွန်းမှ အေးသို့ရှေ့ခင်ဗေးလိုက်သည်။

အငန်အထွင်း

ဘဲချောင်း၊ လေးချောင်းနှင့် ဝေ့အပ်တစ်ဆုပ်စာ လှုပ်ပွဲ
ထွက်သွားတော့သည်။

တစ်ဆက်တည်းမှစင်
ရွှေမိချွန်း၏လှည့်၊ လက်ချောင်းချောင်း အဆိပ်လွတ်တိုက်
စည်ဖြစ်ရာ ရန်သူနှစ်ယောက် အဖြူရောင်ဝေ့၊ ဘေး၊ နှစ်ဦး၊
စုစုပေါင်း၊ ဝေးဝေးထဲ ဝေ့အပ်နှင့်အဆိပ်မိပြီး အာဘူလူမှ
တော့သည်။

- အခြားတစ်ဘက်တွင်မူ
စိန်ကြိုသုံးလုံးအားဖြင့် ရန်သူကို လှုပ်ထစ်ပြန်စို့ပေးမိ
မိတ်ပြီ။ စီးရင်ရှိရာသို့ ခုန်ဝင်သွားကြသည်။

ဗုတို ခြေချမိစေမိအောင်
ထန်ကေ၏ နောက်ကျောတည့်တည့်နှုတ်မှ အာရုံစေ
ထွေးသဖြင့် အဆင်သင့်ပင် နှစ်ယောက်စလုံး၏ ဝေးပြင်
ထန်ကေ၏နေထိုင်ကျော့သို့ တစ်ဆက်တည်းထိုးထည့်မိကြ
စေသည်။

သို့သော်

ဗုတို၏ဇား ထန်ကေ၏နေထိုင်ကျော့သို့ ခြေမိစဉ်မှ
စင်....

ထန်ကေ၏အထိထဲမှဝေးသည်၊ ခေါင်းကို နေ့စက်ပြန်လှည့်
သည့် မြေတောင်၏ပုံသဏ္ဍာန်နှင့် တူလှစွာဖြင့် စိန်ကြိုသုံးလုံး၊
အင်္ဂါ ဇာစ်ဇေးတို့ဖြစ်သော ထရန်ယု၏အည်မျက် နေ့စက်
ပြန်လှည့်ပြီး ထိုးလိုက်လေသည်။

ထရန်ယုမှ ရုတ်တရက် သတိပတ်လွတ် ဖြစ်သွားစဉ်မှာ
ငင် ထန်ကေ၏ဇားသည် ထူမ၏အည်မျက်သို့ ထိုးစိတ်ကာ အ
ချိုးသွားရစေသည်။

အပြစ်အယုတ်စွာ မြင့်ဆင့်လွန်းလှသည်၊
ဤနိဂ္ဂဟေ ဝေးသိုင်းမျိုးကို မည်မျှပင်မြင့်ပူ ခြံကြစေ၊
ဆိုလျှင်ကား

ကျန်ရှိလျှင် ခိန်ကြီးနှစ်လုံးထိုးမှ အညှိုး ထန်တော့၏ ဝေး၊
ချွတ်ဖြင့် တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ဖြစ်လျှင်အပြစ်
သည်။

အဆင်ပြေစွာ ဝေးသွားသိုးအေးအေးအေးအေး ထန်ကုသ မျှော်စီ
စာမို့တကယ် နှိမ့်နင်းချွတ်စဉ်မှပင်-

စီးရင်စာ စွဲအား၊ ပီတိတ ဖြစ်ပေသည့်၊

ထန်ကော့ထ ဝေးကို မြင့်စူးတိုင်ပြီး စီးရင်၏ဝေးချွတ်
မျိုးကို တေးဆီးစည်။

ထန်ကော့ထ ရင်ထစ်တံ အေးကယ်စီဖ်စဉ်

စီးရင်၏ဝေးပျော့ ရှုတ်တင်စီ တေးဆီးသို့ကော့သွားပြီး
ဝင်၊ ခနဲအေးရာဝင်ထက်အေး ထန်ကော့၏ညှိုးခြေကို ပိုင်၊ ချွတ်
သည်။

ထန်ကော့ထ ညှိုးထစ်ချွတ်ဝင်ပြီး ခြေတစ်ချောင်း
အထောက်အား ခနဲတစ်ထိုက်ပြီး အေးအေးသို့စီစီရှိ ရင်၊ စီစီ
ပြီး ဝင်၊ ခနဲအထပ်မျှအေးအေး ဝေးအေးသို့ရှိစီစီစီစီ
သည်။

ဖိုစဉ်မှပင်

လူအေးအေးအေးအေး ထန်ကော့ရှိရာသို့ လူအေးခနဲခနဲထက်လွှား
သည်။

စီလူခနဲထက်အေးရာ ဝေးအေးအေးအေးအေးအေး အေးအေး
အေးရှည်ကို ထန်ခင်ပေးလိုက်သည်။
ထိုအခါ

အေးရှည်သည် ခနဲတံ လေးစားရင်ထစ်သည် စေ့စက်
ကျော့သို့တိုင် ထိုးစီစီဝင်သွားပေသည်။

ထန်ကော့ ဤသို့လုပ်တော့ မည်ကို ကြိုတင်သေးထန်
တူသလို ထိုလူအေးသည် ဝေးသိုင်းပြီး ထွက်ခွာသွားခြင်း
နှင့် ထန်ကော့၏ရင်စာအေး တွန်းခနဲ ထိုးစီစီဝင်သည်။

နှစ်ယောက်စီလုံး ပြိုင်တူဖွဲ့စည်းသွားသည်။
ထိုသို့ ဝေးနှင့်အေးဖွဲ့ခြင်း ဝေးခြေစင်နှင့် မြင့်ထိုးပုံစံ
မှ အခြားလူတို့၏၊
ပန်စူးဝင်ဖြစ်သည်။

အခု ဖွဲ့သည့် အယုတ်ကို အယုတ်ချင်း ထိုဖွဲ့စည်း
အေး။

ထန်ကော့ထ မချိခဆန်တကြိတ်အေး
ပန်စူး... မင်း-မင်းအထိချွတ်ခနဲအေးတေး ကျွတ် အသည်
နားသုံးစီ

ပန်စူးအေးသည် ချွတ်ခြေ -
ခင်ပျားအေး ကျွတ်တော်အေး နောက် ကြွယ်...
ခဲတူလူတို့ မဟုတ်ဘူး၊ ခုလို ပြိုင်တူပေးအေး အေး
ဆုံးပဲ

ထို ခနဲခနဲထစ်မှ -

ထန်ကွေ့အေးစီးရင်အုတ်လှည့်၍-

'စီးရင်ကို လှလှနဲ့ လှီဇယတ်ရစ်တဲ့ ခေယတ်ခွဲမိတာ သိမ်
မှားတင်ပဲ၊ ခေတရ

စီးရင်မှမှပေ ပန်စားစား ပြေးပေ့ရင်မှ...

ကျွန်ခတို နိုင်ဖို့ ရာခိုင်နှုန်းရှစ်ဆယ်လေးပင် ခေယတ်ခွဲဝေး
လျက် ရှင်အ ဘာလို့အမိတ်ခံ သေချင်ရတာလို့

ပန်စားစား

'ထန်ကွေ့ ထန်ကွေ့မှ အရလို့စတီဆံ့ သိုင်ကုန်တစ်ကုန်
အွန်နေးသေးတစ်၊ ခါကို ခင်ဗျားမသိဘူး

ဖမ်းဆုံးခေခင် မပြောနိုင်ခေတရစား

ပန်စားမှ ငြိမ်သက်သွားတေ့သည့်၊

ပန်စားကိုကြည့်ခေရင်မှ စီးရင်၏မျက်ခန်းမှ မျှော်ရည်များ

စီးကွေ့အေးသည်၊

ထို့ နေ့စဉ်

လူမေ အံသံကြိတ်လို့ကြီး မျှော်ရည်များကို သူ့ဘိ၍-

ထန်ကွေ့အေး ခပ်စိမ်းစိမ်း ကြည့်လိုက်သည်၊

'ထန်ကွေ့ ခုတေ့ ရှင်ရဲ့ ဖန်စေ့ပုတ်မေတဲ့ အကြံတေး
မထေခင်ပြင်ဘူးဆိုတာ အတိအကျသိပြီမဟုတ်ဘူး။

'ထေးအကြီးမှ မတရားမှန် အရာမှ ယှဉ်ပြိုင်တိုင်၊ မတရား
မှားမှား အမြဲတမ်း၊ အရေးနိမ့်ရတာချည်းပဲဆိုတာ သေချာ
အထိ ရှင်မှတ်သွားပါစေရဲ့'

ထို့အား

ထန်ကွေ့တစ်ယောက်မှမှမှ အုတ်စစ် နေ့စဉ်ဆုံးစမ်းမှား
ထို့ ပြန်လည်ချေစနိုင်စွမ်း ခရိုင်တေ့ပေးချေ၊

ခေါင်းငိုစိတ်ကျွေး သေဆုံးသွားရပြီ မဟုတ်ပါစေစေ
.... ၀....

စီးရင်သည် တောထွေကြီးခင်နေ၏

အစာနံကြွေးမှ...

လူမေ ငွေခဝါတစ်လှည့်၍-

'ငွေခဝါ၊

ငွေခဝါအ ရှေ့သို့ အသားလှေခါအစီပြီ...

'အမိန့်ရှိပါ အစီမေအေး'

စီးရင်အ

'ရှင် နဂါးတော်အစိုင်၊ ထိုင်းအေးအကို ဦးဆောင်ပါ'

'တောင်ကပါ အစီမေအေး'

ထို့ နေ့စဉ်

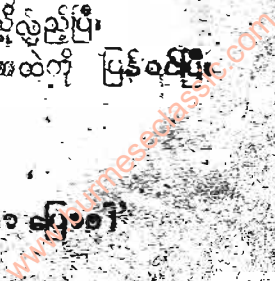
စီးရင်အ နက္ခတ်ကြို သုံးယောက်တစ်သို့လှည့်ပြီ၊

'ဟဟဟို သုံးယောက်လဲ သိုင်းအေးအထကို ပြန်ပေးပြီ'

အဝန်အကြွေးပါဦးနော်'

ရေချန်အ

'စာစာစို ဘာအလှူလုပ်ရမယ်ဆိုတာ ပြောပါ'

၃၆၈ စီးရင်က

စီးရင်က

သုတေသန ပုဂ္ဂိုလ်တို့က အချေပိုင် အမျိုးအနွယ်ကို အခေါင်းဆောင်ဖြစ်ပါသည်

သုတေသန သိုင်းအားဖြင့် ပြန်လည်ဆွဲထုတ်ရာမှ အတိုင်း တူပေးပါ

ကွယ်ကြီးသုံးဦး၏ ခေါင်းညိတ်တို့ဖြစ်ပြီး

ခေါင်းပေါ်ပြုစု၍ တစ်တို့ အတိအကျပါသည်

ထို့နောက်

စီးရင်က မည်သောပေး၊ သက်ပြင်းချ၍ အစိတ်အပိုင်းနှင့် အစိတ်ချွန်ချွန်တို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ ပြောချင်သည်

ရွှစ်ချွန်နှင့် စစ်ပစ်တို့၏

ပြောပုံအစစ်အတိုင်း

စီးရင်က

သိပ်နားထောင်ကြီးနေထို မိုးနင်းခင်း ချစ်စိတ်တန်ဆာ အစ ကျွန်ုပ်တို့ကား တွေ့ရုံတိုင်း ရှိနေပါသည်

စစ်ပစ်က ခေါင်းထစ်ချွန်ညိတ်တို့ဖြစ်ပြီး

အထက် ဝိသုဒ္ဓိ အထိုးမပြုနိုင်တို့ အဝတ်တန်ဆာအစ အစုံအစားနှင့် ဖွဲ့စည်းစာပါသည်

စီးရင်က

ရုပ်တို့ကို စန္ဒရီရုပ်တို့ထက် ကျွန်ုပ်တို့သည် ပြောဆို ပီတယ်

ကျွန်ုပ်တို့က ရုပ်ပုံအရပ်ရပ် အမျိုးမျိုးတို့ကို အစုံအလင်

စီးရင်က တည်ကြည်စွာဖြင့်... အခမဲ့အစ ဝိသုဒ္ဓိက ရုပ်တို့ကို အစုံတို့ကို အပြိုင်အဆိုင်

ပေး၍ ကျွန်ုပ်တို့ဖြတ်ဖို့စေပါသည် ရွှစ်ချွန်က

အားဖြတ်ဖို့မူ၊ ကျွန်ုပ်တို့တို့ပေးခဲ့ပြီး အစစ်အတိုင်း စာပေသုတေသန

စီးရင်က အားပေးသို့ချွန်ပေးအစ အနေအထား သိုင်းယောအစောတင် မဟာရာဇ် လူမျိုး

ကျွန်ုပ်တို့အနေနှင့် သူ့အလှူပစ္စည်းပေးအောင် ဆောင်ရွက်ပေးပါအံ့

ဝမ်းစင်အစ အစိတ်အပိုင်းခေါင်းဖြင့် ဒေါ်ခေါ်က ဘယ်လို

စီးရင်က ဆက်၍ ကျွန်ုပ်တို့ပြောတော့ မှန်တယ်ဆိုအစ နဂါးခင်းယောပန်အိုင်

ပန်တို့က အစပေးအစ အသက်အသေခံပြီး အစစ်အတိုင်း ပြောပြ

ဝမ်းပင်က ခေါင်းညိတ်တို့ဖြစ်ပြီး အစပေးက ပြောတော့ မှန်တယ်၊ လူပြည် အစပေးက

အစပေးက အစပေးက ပြောပြသော စာတို့ကို

၉၀၀ မိုးရွာရုံစွဲ

အပြင် အားလုံး အပြစ်အင်အင်အောင် ဆွဲထားလို့ မရှိဘဲဝါ
ဘူး

ရွပ်ချစ်အမည်း...

ရွပ်ချော့တိုလူတွေဟာ ကံဆိုးမာန်ကြူမယ် ဆိုတဲ့ စကား
လို့ ကျွန်တော်တွေက ထက်ခံရစရာမရှိ ပြစ်နေပါပြီ

စီးရင်ထု ပြုံးလို့မပြီ...

ကျွန်မ ကိုဆိုးထူးထက် ကျွန်မကြီးပဲ ဘယ်အောက်
အောက်မှ မယ်ခိုဆိုစေချင်တော့ဘူးဟာ

ဆူအေး ပြုံး၍ စေားဆဲဆဲသည်။

ဒီတော့ ကျွန်မရဲ့ မိသားစုကို အစ်ကိုတို့ ဆွေးငူပြုပြီ
တော့ အောင်အောင်တပေးကြပါ။ ကျွန်မအနုအိုင်ဖို့ သင့်လျော်
တဲ့ နေရာအစုံအရာ အထွတ်အထာ ဗူးတို့ကို ကျွန်မ အာခေါ်
ပါမယ်

ရှားလွန်းသည့် အလမ်းတန်းသည် မျက်စိကို ပျက်စရာ
ဆိုလျှင်...

လှလှနိုးသည့် မိန်းမအေးအေးလည်း အသံဉာဏ်ကို ထန်းဝေ
ဆည်စု ဆိုရမကား မည့် ထင်သည်။

ထိုသဘောအရားကို နားထည့်မိတ်ကြုံစသော ဝမ်းဝင်၊ ရွှံ့
ချစ်စိုက်စ မီးရင်အား မထားပီ၊ မထားရစိကြုံတော့ပါ။

ဆူမ စိတ်ချမ်းသာသလို လှုပ်မာ၊ ရိုက်ကြိုကောင်းအေး
ဆည်း

ဟေ့ရာဂိုက်နှင့် အလှူအပူ (၈) ၃၀၀

ဝမ်းဝင်အေး ဆက်ပြင်ကို အေးတူစွာ ချစ်မိပြီ...
ကျွန်တော်ရော ရွှံ့ချစ်ပါ။ ယန္တရားရိုက်စိတ်ကို ဝိုင်ပေးသည့်
လျော်တဲ့ လူတွေ ပြစ်တော့ပင် ပြစ်မှ မှန်အေးမို့ အစ်မအေး
စိတ်တိုင်းကျ နေရမှာပေါ့မယ် ခင်ဗျာ

ထိုနေ့အစီ

စီးရင်သည် အားလုံးကို ဆွေးငိုင်ပြီ၊ အရွှေရွှေ ဆူဆဲ
ဆူအေးချေပြီ။

မိုးနတ်မိမင်း ချစ်ဝတ်စန်ဆရာနှင့် ချစ်အေးပျော့အား၊ ဝမ်းဝင်
ထို ရွှေ နှင့် ပုံလှစီ...

မေး၊ လျှာ၊ အေး၊ မြူးမသည် အစ်မအေးအေးအေး၊ နေရာ
အနံ့ ပျံ့ကျလျက်...

ယင်းတို့ကို ဖန်တီး တီထွင်ခဲ့ကြသည့် လူတွေ သာမမာလို့
မိုးရွာဝင်အင်အင် တိမ်အောင်သပွယ် ပျော့မိကွယ်ခဲ့ကြပြီ

ခဏတစ်ပါးပဲ။

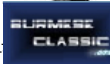
အမှန်စင်စစ်...

မိန်းမလှအေးပျော့သည် အောက်ကျားပျော့အေး၊ အဆန်ရွှံ့
မော်နိုင်ပါသကား။

လှိုင်းအောက်...

အန္တရာယ် ပြစ်စေနိုင်သကား။
ထိုနေ့အနံ့ကို ရှေးနှစ်ခေါင်း မြေးမိမားစွာအေးညှိုး

မည်ထူထပ်တီထွင်စွာ အေးမြ ပေးနိုင်ခဲ့ပါပြော

www.burmeseclassic.com

စိုးကျော်စွာ

သို့သော်

ကလေးတို့အတွက် စိတ်နှောင့်ယှက်မှုမရှိစေရန်အတွက်
ကြီးထွားရေးနှင့် ဆေးကုသရေးအတွက် အထူးပြုစီစဉ်ထား
သော နေရာများ

မြို့နယ်

စိုးကျော်စွာ

